

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\K\Keith William H.,
jr\William_H_Keith,jr-1_Roklina_hromu.pdb

PDB Name: William_H_Keith,jr-1_Roklina_hr
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXT
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 16.8.1973
Modification Date: 16.8.1973
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

SÁGA LEGIE ŠEDÉ SMRTI,

DÍL PRVNÍ

ROKLINA HROMU

William H. Keith, jr.

Trellwan
NSC L 4 - 342, 782
Hvězda: Trell
Typ: M2
Hmotnost: 0,33 Slunce
Svítivost: 0,03 Slunce
Poloměr: 0,36 Slunce
Předpokládaná doba svitu: 4,2 x 1010 let
Planetární systém: 5 hlavních planet
Planeta I: Trellwan
Poloměr hlavní orbity: 0,73 A.J.
Orbitální výchylka: 0,056
Periastron: 0,164 AJ
Apoastron: 0,182AJ
Perioda: 45,8 std. dne
Hmotnost: 0,68 Země
Rovníkový průměr: 11 352 km (0,89 Země)
Průměrná planetární hustota: 5,28 g/cm³ (0,96 Země)
Průměrná přitažlivost na povrchu: 0,86 G
Úniková rychlost: 9,6 kps
Doba otočky: 18 d 7 hod 40 min 48 s (2/5 planetárního roku)
Osová úchylka: 2° 15'23,2"
Atmosféra: N₂ - 79%, O₂ - 23,2%, H₂O (průměrně) 0,4%, CO₂-312ppm
Tlak: 68,2 kPa v úrovni moře
Teplotní rozsah: -80° C (v noci v apoastronu) až 40° C (poledne v periastronu)

Geologie: dvě malá, zemí ohraničená rovníková moře zaujímají 9 procent planetárního povrchu. Zbývající povrch je rozdělen na rozervané hory a vysočiny a rozsáhlé pouštní nížiny. Mohutné přílivové pnutí dalo vzniknout vysokým horským hřbetům podle rovníku a zapříčinilo neutuchající sopečnou a seismickou činnost.

Ekologie: Byl popsán jen malý počet ze široké škály rostlin a živočichů adaptovaných na Trellwanské suché podnebí s extrémními výkyvy teplot. Kolonisté, kteří okolo roku 2616 začali zakládat svá sídla v rovníkové oblasti, s sebou přivezli rozmanité druhy mimoplanetárního života.

Poznámky: Trellwanskou ekologii zásadně ovlivňuje krátká doba oběhu kolem Trellu a relativně dlouhá doba otočky. Planeta unikla osudu mnoha světů ve Vnitřním Vesmíru podobně blízkých své hvězdě a doba jejího oběhu kolem Trellu

se nekryje s dobou, za kterou se otočí kolem své osy. Přitažlivé síly zpomalily rotaci Trellwanu, takže planeta se nyní otáčí v poměru 2:5 k rotaci kolem svého slunce. To způsobuje, že trellwanský den (tj. doba mezi dvěma východy jeho slunce) trvá zhruba 30,5 standardních dní. Rok na Trellwanu (tj. jeden oběh kolem slunce) trvá 45 standardních dní. Střídající se dlouhá období tmy a světla a krátká roční období s výraznými změnami teploty byly hozenou rukavicí nejenom místním formám života, ale i lidským koloniím, zbudovaným na jih od pohoří u moře Grimheld. Lidé se usazovali ve třech oddělených oblastech. Největší z nich, Sarghad, je zároveň hlavní město, centrum trellwanské vlády a obchodu a leží v něm jediný planetární kosmodrom. Trellwanská vláda je monarchie s jednokomorovým parlamentem. Trellwan je již dlouho věrným spojencem Lyránského svazu.

- Vybráno z knihy "Pilotní manuál a Efemeridy,
4. kvadrant, cis-periferní sektor, Lyránský svaz"
20. vydání, Tharkad, 3015 n.l.

MAPA TRELLWANU
oblast Sarghadu a kosmodromu

TRELLWANSKÉ DNY, ROKY A ROČNÍ OBDOBÍ

PROLOG

Deset tisíc let organizovaného válečnictví vyústilo ve výrobu systému zbraní a pancířů, koncentrátu pohyblivosti a síly zvaného Obrněný Bitevní Robot: OBR.

Typický OBR je deset až dvanáct metrů vysoký, povšečně podobný člověku. Jakoby se v těchto obrněných monstrech vrátili na zem obři z mýtů a legend. Nejlehčí váží kolem dvaceti tun, nejtěžší sedmdesát pět i více a i ten nejmenší OBR se jeví lasery, vrhači částic, raketami dlouhého nebo středního dostřelu, autokanóny a kulomety. OBR je zosobněná krácející smrt pro každou neobrněnou armádu, tak šílenou, aby se mu postavila, a obávaný protivník i pro těžce obrněné konvenční jednotky.

Tradiční vojenská taktika říká, že nejlepší způsob jak bojovat s OBRem je postavit mu dalšího OBRa, pokud možno většího, silnějšího a více obrněného. Při souboji do sebe tato monstra dokáží pálit celé hodiny, čekající na protivníkovu osudovou chybu. Čekající na to nevyhnutelné konečné selhání nervů nebo stroje, na náhlé selhání obrany nebo taktiky, které otevře cestu pro rozhodující úder.

Stejný typ vojenské rovnováhy existuje mezi pěti největšími Rody nástupnických států na počátku třicátého prvního století v jejich zápase o nadvládu nad známým vesmírem. Na jedné straně je to Capellanská konfederace Liaovců, Liga svobodných světů Křižanovců a Sjedenocný Drakonis Kuritovců. Proti nim stojí účelová aliance Spojených sluncí Davionovců a Lyránského svazu Steinerovců. Kolem těchto gigantů víří množství menších rodů, společenství obchodníků a banditů vnějšího vesmíru, Periférie, které se nástupnickí lordi snaží získat na svou stranu, uplatit nebo donutit ke spolupráci, kdykoli jen mohou.

A nyní, po staletích válek, žádný z rodů nezískal jasnou převahu, žádný neučinil osudovou chybu. Válka pokračovala a na troskách toho, co kdysi bývala hrdá galaktická civilizace, spolu dále zápasili obři. Stejně jako při typickém souboji OBRŮ se hlavní síly zdály být příliš vyrovnané na to, aby kdokoli mohl zasadit rozhodující úder.

Ale za válečným běsněním se skrývají síly jednající podle pravidel starých jako válka sama. Co se nedá dobýt silou, může být často získáno úskokem, podvodem nebo skrytou čepelí zabodnutou ve vhodný okamžik do nepřítelových zad.

- Nikolaj Aristobulus Rovnováha teroru: Dějiny Nástupnických Válek

1

Zrádce vyklouzl zpoza změtí kabelů a rozvodných skříní a utřel si šmírem potřísněné prsty do laclu montérek. Hlídkový důstojník za konzolí nad ním se zamračil. "To jsi ještě neskončil?"

"Je to periferní obvod, šéfe," řekl zrádce. "Odsud se tam nedostanu. Budu muset zkontrolovat kamery dole v montážní hale." Natáhl se dozadu k hlavní rozvodové skříní a rozvážně přepnul řadu spínačů do polohy vypnuto. "Na chvíli vám vypnu monitory."

"Na jak dlouho?"

"Ach, jen na chvíli." Začal sbírat své nástroje a strkat si je do plátěné tašky přes rameno. "Patnáct minut."

Strážní důstojník se zadíval na svůj wristcomp. "Pospěš si s tím," řekl a zapsal poznámku do desek před sebou.

"Žádný strach," odpověděl druhý muž. "Bude to rychlé."

Zrádce byl astech a roditelý Trell. Rysy jeho obličeje byly jako vytesané z kamene. Jak bylo pro malou přirozenou populaci Trellwanu typické, vlasy měl černé a kudrnaté a kůži bledou, protože záření trellwanského slunce je chudé na ultrafialové paprsky. Muž přitiskl konečky prstů na bezpečnostní zařízení zámku, dveře strážnice ho propustily dále a hned se za ním syčivě zavřely. V kamenem obložené chodbě se jeho kroky dutě rozléhaly.

Studené kamenné schody vedly stále dolů, křížily prázdné chodby a procházely místnostmi hlídanými vojáky v šedých uniformách. Dvakrát musel Trell ukázat svůj průkaz, holografickou identifikační kartu, přišpendlenou vysoko na rameni. Míjel další astechy zahalené v mlčení, někteří mu kývli na pozdrav. Jeho služební overal a těžká brašna na nářadí byly samy o sobě dostatečným průkazem k tomu, aby se dostal přes většinu dveří, protože na Hradě bylo jen velmi málo oblastí, kam se místní astech nemohl dostat.

Montážní hala, ohromná místnost s vysokým stropem, jejíž rozlehlé přišetí tu a tam narušovaly ostrůvky světla, byla uměle dotvořená přírodní jeskyně. Jedna zeď byla celá rezavá a zkorodovaná věkem. Uprostřed haly, v palbě reflektorů a omotána hadovitými šlahouny drátů a hadic kompresorů, ležela na zvýšené plošině pětapadesátitunová masa částečně odstrojeného OBRA. Za ovládacím panelem živě gestikuloval tech a chrlil příkazy na pár astechů pracujících na nestvůrné hruď. Unaveně se hrbili nad oslnivým plamenem ručního laseru. Nad nimi se vznášely pláty brnění, každý o váze půl tuny, zavěšené v síti drátů a lešení.

Zrádce se rozhlédl po čtyřech OBRech, kteří byli srdcem a duší Carlyleho komand. Tato obrněná desetimetrová monstra, schopná rozsévat zhoubu mezi pěšáky nebo konvenčními obrněnými jednotkami, v sobě skrývala sílu, které se mohl postavit pouze další OBR se stejnou nebo větší palebnou silou. Trell se v duchu usmál při pomyslení, že jemu se to podaří jenom s padělaným příkazem k opravě a za pouhých patnáct minut práce.

Ochromení posádkového Kondora bylo prvním úkolem jeho mise. Dostalo se mu vynikajícího výcviku a měl s sebou náhradní rozvodnou desku, připravenou k vmontování do OBROva servoelektrického ovládacího pletence, kdykoli k tomu bude příležitost. Tu příležitost si našel. Rozvodná deska ochromila přívod energie pro všechny písty OBROvy nohy, dříve než se sama spekla na anonymní škvarek a zakryla tak všechny stopy sabotáže. Nyní měla falanga pouhé tři OBRY - kapitánova Jestřába a dvě dvacetitunové Vosy. Bez Kondora, s jeho obrovskou palebnou silou vyrovnanou vysokou manévrovatelností, bude pevnost v případě řádného boje oslabena.

Trell si přitáhl brašnu s nářadím blíže k tělu a spěchal k rozvrzaným kovovým schodům, vedoucím spirálovitě k ovládacímu centru haly, prosklené kabině přilepené k zadní stěně patnáct metrů nad kamennou podlahou.

Velitel ostrahy montážní haly vzhlédl od monitorů, sundal nohy ze stolu a odložil šálek kávy. "Ano?"

"Údržba, pane," řekl malý tmavý muž a natočil se tak, aby důstojník mohl vidět jeho průkaz astecha, aniž musel vstát z křesla. "Poslali mě sem dolů z řídicího stanoviště, abych našel zkrat v okruhu bezpečnostních kamer. Řekl bych, že je tady někde špatné vedení."

Důstojník přikývl. "Zatracenej krám," řekl. "Jako všechno ostatní na tyhle shnilý písčité..." Trochu pozdě si uvědomil, že mluví s Trelem, spolkl konec svého nářku a ukázal na řadu osleplých monitorů. "Přístup je támhle vzadu," řekl, vrátil nohy na stůl a obrátil se k jedinému zapnutému monitoru na konzoli. Zrádce se mu zadíval přes rameno a všiml si, že monitor ukazuje kosmodrom - prázdné betonové prostranství pod studeným hvězdnatým nebem, postříkané skvrnami stínů a světla.

Tak tedy ještě nepřistáli. Zadíval se na svůj wristcomp, který tiše odpočítával zbývající minuty a vteřiny, a začal si rozkládat nástroje. Už to nebude dlouho trvat.

Grayson Smrt Carlyle přestal být už dávno citlivý na své ponuré střední jméno. Zdědil ho, alespoň se tak říkalo, po svém předku lordu Graysonu Smrt Thomasovi. Říkalo se také, že lord Grayson změnil několik málo písmen ve svém středním jménu poté, co zvítězil na Lysanderu a stal se natolik silným, že se o takovou změnu již nikdo neodvážil zajímat. Ve společnosti warriorů, která oslavovala skutky a odvahu hrdinů, nepřitahovalo Graysonovo jméno více než občasnou ironickou poznámku od ostatních členů otcovy falangy.

Jakmile sestoupil z pohyblivého chodníku, který ho přivezl zpátky k Hradu, Grayson si uvědomil, že má průšvih. Stáhl si vyhřívací zařízení a hodil je čekajícímu Trellovi, který nervózně řekl: "Zbrojmistr vás sháněl, pane."

Grayson pohlédl na svůj wristcomp a ušklíbl se. "Ano, to jsem čekal."

"Vypadal trochu našťavaně," pokračoval ordonance a tvářil se jako někdo, kdo se bojí, že se nalézá v epicentru dlouho očekávaného výbuchu.

Grayson pokrčil rameny a otočil se k elektrickým kamínkům, umístěných sem strážci vozového parku, aby otupily ostří mrazivého vzduchu, který vnikal dovnitř, kdykoliv se otevřely vnější dveře. V hale velikosti hokejového hřiště s neuvěřitelně špinavými stěnami porůznu posedávalo dalších dvacet vojáků. Někteří se vyhřívali okolo kamínek, jiní četli knihy nebo hráli karty. Grayson si masíroval zmrzlé ruce, aby v nich obnovil oběh. Venku panovala typická Druhá noc, bylo dvacet stupňů pod nulou a ostrý pronikavý vítr srážel teplotu na minus čtyřicet či ještě více. Uvědomoval si, že důtka, kterou mu udělí seržant Griffith, bude mnohem horší než chlad. Vzpomněl si ale na Mariny něžnosti a vášnivé polibky a věděl, že to za to stálo.

Ze zamyšlení ho vytrhl ostrý hlas. "Tak! Pan Smrt se rozhodl poctit nás svou přítomností."

„Ahoj, Griffě," řekl Grayson přátelsky. "Promiň, že jdu pozdě."

Ze stínu se vynořil dozorcí důstojník jednotky, seržant Kai Griffith. Prudké stropní světlo se mu zrcadlilo na holé hlavě a zdálo se, že se koncentruje na strašlivě namodralé jizvě, kroučící se dolů po čelisti nedaleko pravého ucha.

"Promiň, říká ten chlapec! Promiň!" Na Griffithově tváři s převislým knírem se objevil vypočtený úšklebek. "Já chci ale vědět, kde jsi k čertu byl?"

Grayson se donutil k úsměvu, aby zakryl vztek, že mu někdo říká chlapec, ale hlas měl chladný. "S přáteli," řekl a pomyslel si, že jednoho krásného dne zajde Griffith příliš daleko.

"S přáteli! Zase jsi odešel ze základny. Za tou Trellkou, předpokládám?"

"Ale Griffě..."

"Nezkoušej to na mě! Byl jsi vypsán na cvičení se zbraněmi, které začínalo před čtyřmi hodinami, a právě teď máš být v řídicím centru a pozorovat cvrkot. Na co si to sakra hraješ, chlapče?"

Grayson si v karikatuře pozdravu přitiskl konečky prstů k plavé kšticí. "Důtka přijata, seržante Griffithe."

"To samé se dozví i tvůj otec, synku." Griffith zvolna zavrtěl holou hlavou a jizva na čelisti se mu vlnila, jak zatíнал žvýkáci svaly. "Nemohu dál pokračovat ve službě, jestli budeš neustále ignorovat své povinnosti."

Grayson se odvrátil od kamínek a vykročil po rampě směrem k hlavní hradní chodbě. "Podívej, Griffě, říkal jsem si, že tohle je pravděpodobně poslední šance, abych ji viděl. Za tři dny odlétáme..."

Holohlavý seržant vykročil těsně za ním. "Odlétáme, až tahle jednání skončí. Do té doby neopustíš svou službu, aniž bych já věděl, jaký k tomu máš důvod!"

Grayson se zamračil. Bylo mu právě dvacet standardních let a od doby, kdy v deseti letech formálně vstoupil do falangy jako warrior učedník, zbrojmistr byl jeho osobní instruktor válečných dovedností. Čím byl starší, tím méně oceňoval Griffithův ostrý jazyk a jeho zásahy do svého osobního života. Už přece nebyl žádné dítě a kromě toho byl synem a dědicem warriora. Zbrojmistr mu život věčně organizovat nebude.

"Budu pokračovat ve své službě," odvětil, "ale do mého soukromého života nikomu nic není!"

"Pořád si hraješ na vlka samotáře, Carlyle? S tímhle přístupem budeš mít horu problémů ještě dřív, než ti skončí učednická léta. Podívej, copak si nedokážeš vtlouct do hlavy, že ti zatracení Trellové nejsou naši přátelé?"

"Tehle jeden je. No tak! Chtěl jsem se jenom rozloučit!"

Griffith zavrtěl hlavou. "Nesmí to být nikdo menší než dcera starýho Stannice!"

"Co to s tím má co společného?" přerušil ho Grayson. Je pravda, že Mara je dcerou trellvanského předsedy vlády, ale co na tom?

"Jestli budeš dál utíkat do města za tou holkou, skončíš brzo s kudlou v zádech!"

Grayson si vzpomněl na některé okamžiky jejich večerní zábavy, usmál se a pouze pokrčil rameny. Kai Griffith měl předsudky i proti místním civilistům, které měli chránit. Tomuhle by nikdy nerozuměl.

Zastavili se před masivními ocelovými dveřmi, zasazenými do zdi z hrubě opracovaného kamene a hlídanými pěšákem v šedivé uniformě, držícím svou poloautomatickou pušku v předpisové poloze. Dveře byly zdobeny symbolem sevřené obrněné pěsti na nebesky modrém pozadí. Griffith rezignovaně zavrtěl hlavou. Dobře věděl, jak je tehle hoch se světle šedýma očima tvrdohlavý.

"Ještě jsme spolu neskončili, Carlyle. Trénuješ, abys byl schopen jednoho dne usednout do svého OBRA a stát se warriorem Carlyleho komand. Ale warrior se musí naučit zatraceně víc než jen ovládat chodící horu železa. Rozumíš mi?"

Tuhle přednášku ve všech možných podobách slyšel Grayson už mnohokrát, všechny ty řeči o disciplíně, obětování se pro jednotku a schopnosti pracovat jako součást týmu. Nasadil pozorný výraz a potlačil neodbytnou chuť zívnout. V posledním odpočinkovém období toho moc nenaspal.

Griffith si po chvíli uvědomil, že ho Grayson prostě nevnímá, a odmlčel se. "No tak, synku," řekl a ukázal na dveře.

"Pojďme dovnitř a podívejme se na přivítání."

Bitevní řídicí centrum byla místnost s holými stěnami, zaplněná konzolemi a vystlaná tolika nejrůznějšími kabely, že se člověk skoro bál došlápnout na zem. Porůznu tu postávaly skupinky vojáků v šedivých uniformách. Muži tiše diskutovali nad šálky horké kávy, zaujatě se skláněli nad bledým svitem monitorů nebo studovali jasně zelené obrazovky radarů. Odkudsi shora oznamoval reproduktory zkreslený ženský hlas: "Mailaiská výsadková loď právě vstupuje do atmosféry. Její kapitán potvrdil, že na palubě se nacházejí vyslanci Oberonu. Předpokládaný čas přistání za jedenáct minut."

U jedné z bližších konzolí seděli dva muži. Šéftech s tmavými očima, oblečený v úřední šedomodré uniformě, a drobný snědý chlapec v bohatě zdobených civilních šatech s vysokým límcem. Za nimi stál další civilista, vysoký stříbrovlasý muž. Z levého ramene mu splýval čtvercový, stříbrem protkávaný pláštík, jaký byl moderní na světech Vnitřního vesmíru.

Tmavovlasý civilista na Graysona ostře pohlédl. V očích mu hněvivě blýsklo, ale neřekl nic. Grayson věděl, že Nikolaj Aristobulus ho nezačal plísnit jen ze zdvořilosti k cizinci, který stál za ním.

"Dobrý den, Ari," řekl Grayson a tvářil se, jako by si učitelova pohoršení nevšiml.

"Pane Carlyle," odpověděl Ari chladně a neznatelně pokývl tmavou hlavou. "Jdete pozdě."

"Co tady dělá Carlyleho kluk?" zeptal se stříbrovlasý civilista a otočil se ke Griffithovi. "Tato jednání jsou nesmírně choulostivá."

Odpověděl mu Ari: "Je tu na mé přání, můj pane, a na přímý rozkaz kapitána Carlylea."

"Skutečně? A odkdy se cvičitel soubojové taktiky stará o personální politiku?"

"Když má na starost výcvik velitelova následníka... můj pane." Ari se své nepřátelství k cizinci ani nepokoušel skrývat.

"Nebude to dlouho trvat a chlapec bude muset tohle všechno zvládnout."

"Dovolte mu zůstat, můj pane," zasáhl Griffith a kývl směrem k monitoru. "Výsadková loď je už skoro dole."

Lord Olin Vogel se uraženě zamračil a přešel k vedlejšímu monitoru. Za jeho zády se Griffith na Ariho zašklebil. Opodál sedící hlavní tech Riviera nedokázal skrýt úsměv.

Politika Graysona vůbec nezajímala, ale přítomnost zplnomocněnce Vogela u falangy ho zneklidňovala. Před osmdesáti standardními dny přiletěl z Tharkadu, překypuje plány na vytvoření aliance s nejbližší hvězdnou říší obávaného loupeživého krále. Žádný z mužů a žen Carlyleho komand tohoto domýšlivého vikonta nemiloval a ani formální etiketa, nutná při styku s osobním vyslancem Kateřiny Steinerové, často nedokázala zakrýt jejich nevraživé pohledy. Jen velmi málo členů jednotky souhlasilo s Vogelovým plánem na pacifikaci tohoto sektoru.

Naštěstí se tohle Graysona vůbec netýkalo. Nahlédl Arimu přes rameno na monitor. "Tak co se děje?"

"Kdybys přišel včas, nemusel by ses teď ptát. Tvůj otec je na kosmodromu. Nákladní loď Mailaiovců vstoupila do atmosféry a přistane za... asi za deset minut."

Monitor ukazoval prázdnou betonovou rozlohu přistávací plochy. Obraz se pohyboval v podivných trhaných přiskocích, zaviněných otřesy přenosové kamery připevněné k OBRu.

K této scéně Grayson nepotřeboval žádné vysvětlení. Kamera, která zaznamenávala tento neustále se měnící obraz, byla připevněná k vedoucímu OBRu jednotky, Jestřábu, čtyřicetipětiletému, v bezpočtu bitev zjizvenému a neustále opravovanému bojovému stroji. A u řízení byl Graysonův otec.

Griffith se na monitor zamračil. "Bylo by lepší, kdyby si s sebou mohl vzít všechny čtyři OBRy."

Riviera pokrčil rameny. "Kondor je pořád v montážní hale a kapitán chtěl, aby Vosy hlídaly ve městě. Pro jistotu."

Neznatelně kývl směrem k Vogelovi, stojícímu stále u sousední konzole. "Támhle ten rozhodně nehodlá dopustit, aby byl jeho plán jakkoli sabotován!"

Griffith pozoroval představitele vlády přivřenými očima. "Museli jsme na hlídání Sarkhadu poslat obě Vosy?"

Tech se zatvářil podrážděně. "Kdo ví. Žádný z místních není z téhle dohody příliš nadšený."

"Já bych také nebyl," řekl Ari. "V dnešních dobách může být rozdíl mezi legitimní mezihvězdnou říší a tlupou lupičů velice jemný. Trellové s nimi budou muset žít, až odletíme. Mají právo být nervózní z Hendrikových... zájmů."

Setkání, ke kterému zakrátko dojde, zpečetí těžce vybojovaný pakt mezi Lyranským Svazem, který užíval Carlyleho komand k ochraně Trelwanu, a novým kvetoucím královstvím Hendrika, loupeživého krále z Oberonu VI. Trellové sice Hendrikovy legie nikterak nemilovali, ale to tajná jednání ani trochu neovlivnilo.

Z reproduktorů nad hlavami zahřměl hluboký hlas. "Jsem na pozici."

Riviera se naklonil dopředu a dotkl se ovládací konzole. "Riviera, osobní kanál. Váš syn je tady, kapitáne."

Hlas kapitána Duranta Carlylea se ozval ze soukromého reproduktoru na konzoli, ale v tichu, které v bitevním centru nastalo, zněl stále ještě nepříjemně hlasitě.

"Tak už přišel, co? Řekni mu, že si pro tento týden vysloužil pět extra hodin na simulátoru."

Riviera střelil očima po Graysonovi a ušklíbl se: "Potvrzuji příjem, kapitáne."

Grayson se zamračil, ale neřekl nic. Tránilo ho, že podléhal stejné disciplíně jako všichni ostatní příslušníci pozemních jednotek falangy, ale naučil se nedělat z toho žádný problém. Warriori byli koneckonců elita. Byli jako moderní rytíři, kteří drželi osud bitev ve svých rukou, a on trénoval, aby mohl jednou nastoupit na otcovo místo v kokpitu OBRa. Přesněji, tohoto OBRa-Jestřába. A hlavně čas strávený na simulátoru nebyl jako trest vůbec špatný. Grayson si na simulátoru nejenom užíval, byl na něm vynikající. Podobalo se to pilotáži OBRa při souboji, a přitom tam člověk nemusel opravdu být. Jediným problémem bylo, že těch pět hodin se mu odečte z volna, které jinak mohl trávit s Marou. Ale vždyť už se přece rozloučil, ne?

Bylo celkem veselé pozorovat, jak si je Mara jistá, že Grayson nakonec přece jen Trelwan neopustí. Ale na to bude muset zapomenout, chudinka. Už byl z Trelwanu velice unavený z nekonečného opakování dlouhých cyklů tmy a světla v letech tak krátkých, že roční doby přicházely a mizely v pouhých dnech. Další zastávkou Carlyleho komand mělo být hlavní město Svazu. To bude pro změnu kus příjemné služby! Nikdy v Tharkadu nebyl, ale pěšáci, kteří to tam

znali, po něm nepřestávali vzdychat. Planeta je sice studená a skalnatá, ale noční život ve čtvrti vedle kosmodromu má úžasnou pověst. Už se na to těšil.

"Ari, otec má tuhle smlouvu zatraceně dobře připravenou, co?" zeptal se. "Myslím... to znamená, že se pohnem z Trellwanu, ne?"

"Na této schůzce dojde k oficiálnímu prohlášení, pane Carlyle, a jediné, co zbyde udělat, bude obřadné střídání stráží. Lépe připravené už to být nemůže."

Grayson pozoroval obraz na monitoru. "Ale nemohlo by se něco pokazit?"

Ari výmluvně pokrčil rameny. "Když máš co do činění s loupežníky z Periferie, drž jednu ruku na peněžích a druhou si chraň oči."

"Oči?" V Aristobulově tmavé tváři se bíle zablýskly zuby. "Tak ti je aspoň neukradnou."

"Nejlepší by je bylo všechny postřílet," řekl Griffith. Byl z celé situace zřetelně rozladěn. "To by bylo pořádný střelení, můj svalnatý příteli. A možná, že díky tomu Vogelovu návrhu to ani nebudeme muset udělat. Pak budeš moct místo toho trávit svůj čas střelením Kuritovců."

"Jo, to je ono! Ty prostě umíš na všem najít něco dobrého, Ari." Zasmáli se, ale zbrojmistr si stále dělal starosti. Mít starosti vyplývalo z jeho titulu a postavení, samozřejmě, ale celá situace byla velmi komplikovaná. Jak Ari nikdy neopomněl v záchvatech svého občasného pedantství připomenout, systém Trellu leží na samých hranicích Lyránského Svazu jako opuštěný nárazník proti nezměřitelně velkému a prázdnému neznámu. Směrem do vnitra se rozkládal takzvaný civilizovaný prostor, Vnitřní vesmír, kde se Lyránský svaz - což byla říše Steinerovců a čtyři další váleční dědicové bývalé Hvězdné ligy navzájem přetahovali a pokoušeli se získat rozhodující výhodu na poli válečném nebo diplomatickém.

Za jejich zády ležela divočina neznámých nebo dlouho zapomenutých světů - temné prázdno a malé říše drobných tyranů a loupeživých králů, látajících si svá pseudokrálovství z trosek dávno zašlé a válkou poničené slávy. Jedním z těchto loupeživých králů byl i Hendrik III. Jeho nájezdy pro vodu a zbytky technologií postihly nejen světy v lyránském prostoru, ale i v sousedním Sjedenoceném Drakonisu. Tyto nájezdy nakonec na Trellwan před pěti standardními lety přivedly Carlyleho komanda a v následujících letech spolu loupeživí nájezdníci a trellwanská posádka mnohokrát bojovali.

Mezi nájezdy se Hendrikovi nějak podařilo vytvořit alianci tuctu loupeživých králů, společenství, které z tohoto muže udělalo sílu hodnou pozornosti a opatrnosti. Koalice se sídlem v Hendrikově hlavním městě na Oberonu VI vládla palebnou silou a přepravní kapacitou menšího rodu. Pouhým banditům s takovou silou se nedalo věřit.

Olin Vogel přiletěl z Tharkadu s plánem uhlazeným pozlátkem diplomatického taktu. Budou-li k Hendrikovi III. přistupovat stejně jako k ostatním loupeživým králům, podnikajícím nájezd za nájezdem, dostane se Svazu prostě jen stále většího počtu nájezdů, které si vyžádají více posádek, rozmístěných na větším počtu vysušených a napůl zapomenutých světů roztažených na jeho hranicích. Budou-li ale považovat Hendrika za hlavu rodu, přistupovat k němu jako k pánovi říše stejně legitimní jako Svaz sám, navrhnou-li mu oboustrannou obrannou smlouvu se štědrými převody území a dalšími zárukami... určitě to změní situaci, a to k lepšímu. Vogelovo manévrování zabralo větší část dvou místních let, což byly téměř tři standardní měsíce. Protože ani jedna strana té druhé nevěřila, byl k dopravě vyjednávačů mezi Trellwanem a Oberonem VI najat místní obchodní rod Mailaiovců. Žádná strana nechtěla povolit přistání těžce ozbrojených výsadkových lodí protivníka na svém území. A co hůře, Hendrik již měl smlouvu (nebo přinejmenším předběžnou úmluvu) se Sjedenoceným Drakonisem a Drakonis byl ve válce s Lyránským Svazem.

Technicky vzato to z Hendrika činilo nepřítele, i když zatím neaktivního. Stálo to spoustu času a té nepřelétavější lidské schopnosti - důvěry - ale nakonec se smlouvu podařilo prosadit. S trellwanskou dohodou v kapse se Hendrik stane partnerem Lyránského Svazu a spojencem. Nyní to budou Hendrikovy vesmírné lodě a pluky OBRŮ, kdo bude hlídat periferní světy Svazu v tomto sektoru a uvolní Steinerovy posádky pro službu ve Vnitřním vesmíru proti posledním manévřům Sjedenoceného Drakonisu. Také to oslabí další nájezdy, protože vojenské síly malé oberonské říše byly již teď vyčerpány na samé hranice možností.

Hendrik na oplátku dostane do správy více světů a více využitelných zdrojů. Jedním z těchto světů byl i Trellwan, malý střípek v politické hře hrané na ploše mnoha světelných let. Místní populaci na Trellwanu vládl lokální král jménem Jeverid, muž, který přísahal věrnost Steinerovcům a Svazu, ale co z toho. Když se obchoduje s celými světy, nemají přání jednotlivců velkou váhu. Kromě toho bude Trellwan stále technicky patřit Steinerovcům. Tak zněla dohoda. Jediná změna byla, že posádka a OBRy budou nyní Hendrikovy.

Než vyjednávání dospělo k této dohodě, musely obě strany překonat mnoho překážek. Nejhorší problém se objevil, když zpráva o těchto tajných vyjednáváních nějak prosákla ven mezi Trellly, kteří byli do té doby důvěřivými objekty plánovaného převodu moci a majetku. Carlyleho posádka důrazně žádala, aby byli Trellové udržováni v nevědomosti až do chvíle, kdy bude dohoda podepsána. Stejně se pro ně nakonec nic nezmění. To, či falanga na Hradě dlí, nehraje velkou roli. Ale Hendrik v minulosti na Trellwan již několik nájezdů podnikl a Jeverid a někteří krátkozrací poddaní by si tuto smlouvu mohli špatně vykládat, kdyby se o ní dozvěděli příliš brzy. Carlyleho rádcové měli pravdu. Když se zprávy o tomto jednání dostaly k lidem v Sarkhadu - městě na úpatí hory, na níž stál Hrad - v ulicích vypukly nepokoje a ohně proměnily tu horkou Prvonoc v den. Od té doby musely Carlyleho dva lehké OBRy držet stráž ve městě téměř nepřetržitě. Domácí bezpečnostní služba stále nebyla schopna zjistit zdroj úniku informací. To nevypadalo dobře a jenom to zvyšovalo Griffithovy obavy.

"Zvláštní," řekl Riviera a zalomcoval pákovým vypínačem tam a zpět. "Některé bezpečnostní kamery nereagují."

"Cože? Kde?"

"V montážní hale. Právě to kontroluji." Přitiskl si prsty pravé ruky k uchu a poslouchal v nich zabudovaný maličký reproduktor. "Strážní důstojník hlásí uzavření tohoto okruhu z důvodu opravy. Něco jako selhání obvodu."

Griffith vypadal ustaraně. "To se mi nelíbí."

"Chcete kapitána?" natáhl se Riviera ke komunikačnímu panelu. Seržant pohlédl na monitor, kde právě plameny z trysek sestupující výsadkové lodi ozařovaly nebe. "Ne, neruš ho. Pošli varování na všechny strážní body. Vnitřní bezpečnost, žlutý poplach."

Grayson se podívoval, jak by tohle mohlo pomoci. Všechny stanice už poplach měly a sledovaly sestup výsadkové lodi Mailaiovců. Na svých monitorech mohli vidět, jak se na široké základně lodi rozevřely panely a začaly se vyklápět mohutné hydraulické nohy. V posledním zášlehu světla a hluku se loď usadila na ohněm zčernalý beton pět set metrů od Carlyleho stanoviště. Loď měla zhruba vejčitý tvar a byla velmi stará. Původně hladký povrch hyzdily skvrny a přeplátování po četných opravách a jediným zářivým znamením na vybledlém a od nespočetných startů a přistání oprýskaném trupu bylo znamení rodu Mailaiovců, modré x v kruhu. Z komlinku se ozval Carlyleho hlas: "Zachytil jsem jejich přistávací identifikační maják. Je tu loď rodu Mailai." Nejožehavější část rovnováhy důvěry mezi těmito novými spojenci bylo povolení k přistání výsadkové lodi na domácí půdě. K této důvěře se nepropracovali snadno, protože lodě velkých rodů mohly nosit děsivou výzbroj, převážet celé pluky OBRŮ, malé armády pěchoty a těžkých bojových vozidel. Na přistávající loď byly nyní přesto zaměřeny zbraně, samozřejmě, laserová děla a baterie raket, které obklopovaly kosmodrom a sloužily jako staniční vnitřní obranná linie. Proto se z hrdel obránců základny vydral hromadný úlevný vzdech, když na zakřivených plátech trupu skutečně spatřili nově namalovaný znak Mailaiovců a slyšeli spokojené cvrlikání počítačů louskajících lodní identifikační kód. Ze rzí rozežraného lodního pancíře tu a tam vyčuhovaly hlavně paprskometů, ale rozhodně to nebyla těžká výzbroj válečných lodí velkých rodů. Byla to jenom obchodní loď, staříčká a ošuntělá, přivázející představitele nejnovějšího spojence Steinerovců. Grayson spolu s dalšími členy posádky pozoroval, jak kapitánův Jestřáb vykročil přes betonovou plochu k lodi, tyčící se nad kosmodromem. V montážní hale vyhlédl zrádce přes vršek částečně rozmontované konzole, kde pracoval. Strážní důstojník k němu stále seděl zády s nohama nahoře. Monitor ukazoval světla kosmodromu, těžkopádné kolébatvé pohyby OBRa spěchajícího přes plochu a trup přistávající výsadkové lodi na sloupech bílého světla. Trell pohlédl na svůj wristcomp a sledoval, jak několik posledních sekund ubývá k nule. Přišel čas k akci.

3

Zrádce vytáhl z tašky malý přenosný generátor. Sám o sobě byl tento přístroj dostatečně nevinný. Astechové s sebou generátory často nosili, protože občas potřebovali světlo a zdroj energie pro práci v těsných prostorách. Nehodil si ho na záda, protože řemení bylo odstraněné, ale připevnil si ho k opasku na nástroje, takže mu visel volně u pravého stehna. Zaczvakl přívod do bajonetové zástrčky. Druhý konec zasunul do otvoru v základně štíhlého válce. Když válec pootočil, vysunulo se ostří a zajistilo se. Trell se pomalu postavil, oči upřené na důstojníkovu zátylek. Čepel měl v pravé ruce a levičkou se natáhl k vypínači pily. Důstojník poznal, že se děje něco divného - vycítil jakýsi pohyb za zády. Napůl se otočil. Při pohledu na astecha s pilou v ruce zděšeně vyskočil. Židle se převrátila a s rámušem dopadla na zem. Zrádce stiskl vypínač. Ozval se tichý hukot. Vibrační pily jsou strašlivě účinné v soubojích na tělo. Energie z generátoru se v nich transformuje na ultrazvuk a ten rozvibruje ferrotitanovou čepel, takže kmitá rychleji, než je lidské oko schopné zaznamenat. Ve vteřině se ostří třením rozžhaví, doběhla a dokáže řezat temperovanou ocel jako maslo. Důstojník zalpal po pouzdru s pistolí, ale dříve než stačil pistolí vytáhnout a zvednout, narazil na konzoli za svými zády. Svištění čepel se vymrštila dopředu a dolů, snadno krájějíc kov zbraně, maso i kosti. Důstojník vykřikl, přitiskl si zakrvácené prsty k hrudi a opět slepě narazil do konzole za sebou. Zrádce přiskočil blíže, pila se znovu vymrštila a brutálně umlčela jeho poslední výkřik.

Zrádce vypnul vibrační pilu, odpojí ji od zdroje a opatrně, aby se nespálil o horké ostří, zastrčil zbraň do izolovaného pouzdra na opasku. Rychle prozkoumal konzoli, s jistotou našel bílý knoflík a ten zmáčkl a držel. Z dálky se ozvalo dunění strojů. Na druhé straně montážní haly se za tělem ochromeného OBRa, který připomínal velrybu vyvrženou na pláž, začala podél onýťovaného švů otvírat železná stěna. Na konzoli se rozblíkalo červené výstražné světlo a odkudsi se ozval ženský hlas: "Výstraha. Výstraha. Selhání bezpečnosti v montážní hale. Vnější stěna otevřena. Výstraha..." Otevřeným otvorem dovnitř vnikal zviřený písek hnaný ledovým větrem. Zrádce přimhouřil oči, zaregistroval bleskový pohyb venku a pak i nehluchně klouzající tvary mezi stíny. Uvolnil tlačítko, překročil důstojníkovu tělo pokryté srážející se krví a vydal se po schodech dolů na hlavní podlaží.

Tech, který pracoval na OBRu dole, právě utíkal k hlavní chodbě, když ho náhle cosi zezadu uchopilo, zvedlo do vzduchu a mrštilo jím o zeď. Pak vykřikl jeden z astechů na OBRově hrudi a přepadl pět metrů na zem, zatímco druhý se snažil dostat do bezpečí za otevřenou přístupovou plošinou. Pak se ozval ostrý sykot tlumené střelby a prudký výbuch granátu. Odkudsi zazněl příšerný výkřik, ale byl milosrdně umlčen druhým výbuchem a trhaným šepotem střelby, vedené z automatických zbraní s tlumičem. To se již ze dveří na opačném konci montážní haly vyhnuli muži v šedomodrých uniformách se zbraněmi v rukou. Jeden z černě oděných útočníků se vrhl zpět a další hodil cosi, co proletělo celou halou.

Následoval záblesk a strašlivý výbuch, který přitiskl zrádci nohavice k nohám. Ty krásné šedivé uniformy přestaly ve vteřině existovat; zbyly z nich jen krvavé zbytky a cákance. Trell sestoupil s žebříku a dříve než si uvědomil, že za ním někdo stojí, ucítil na krku ostří. "Lovec!" vydávil ze sebe. "Lovec!" Útočník uvolnil své sevření.

"Ty jsi Stefan?" Hlas měl podivně monotónní.

Trell přikývl a masíroval si krk. Kolem nich se míhala družstva útočníků oblečených v přiléhavých černých kombinézách. Jeden z nich před Stefanem zastavil, tvář měl zakrytý černým plastem bez jediného záhybu a v rukavicích kryté ruce svíral poloautomatickou pušku s tlumičem. Na zádech měl hrozivě vyboulený černý plátěný vak.

"Ty jsi ten zrádce?"

Trell znovu nejistě přikývl. Útočníkův přízvuk byl cizí a nesrozumitelný a jeho chování nečekaně hrubé.

"Pojď."

V chodbě byla pouze zkroucená, krví zbrocená těla a tiché stíny černě oděných útočníků. Muž, o kterém se Stefan domníval, že musí být vůdcem, vydával němé rozkazy a signály i ke svým příkrčeným oddílům a se smrtící jistotou je vysílal do větvících se chodeb.

"Tohle si nasad." Velitel vytáhl z tlumoku ochrannou masku a podal ji Stefanovi. Skrz její zvětšovací okuláry měl zrádce ještě větší potíže rozeznat černé stíny okolo. Krev na skle se změnila v hladkou a třpytivou černou masu a chodba dostala v přízračném světle neskutečný nádech. "Řídící centrum. Veď nás."

Stefan přikývl. "O dvě patra výš. Tudy!"

Útok ohlásilo vytí poplašné sirény a dupot vysokých bot na dlážděné podlaze, jak družstva obránců spěchala na svá stanoviště. Shora neustále poklidně oznamoval ženský hlas: "Poplach... poplach. Průnik bezpečnostním okruhem v sektorech pět a šest."

"Ztratil jsem montážní halu," řekl Riviera. "Komlink je hluchý."

Griffith se ještě více zamračil a stiskl zuby. Jizva na tváři se zavlnila a opět uvolnila. "Zavoláme kapitána. Ari, pusť mě do svého křesla."

Ari vstal a Griffith vklouzl do jeho křesla vedle Rivieri. Grayson přitáhl další křeslo od vedlejší konzole a vtačil jej vedle zbrojmistra. "Griffe, kdo to je? Proč na nás útočí?"

"Nevím, hochu, i když zkraje bych soudil na Trelly. Riviero, vyhleš pro celou posádku plný poplach. Pak mě přepni na strážní monitory. Chci upozornit naše strážce ve městě."

Grayson cítil otupující zmatek. Trellové samozřejmě nebyli příliš šťastní, když mezi ně prosákly zprávy o chystané smlouvě s Oberonem, ale zdálo se mu neuvěřitelné, že by to byli i oni, kdo tak bouřlivě útočí z hradní montážní haly. Jak by se dostali dovnitř? Přes ty solidní posuvné dveře schopné odolávat útokům osmdesátitunového OBRa? Nic menšího než malá jaderná nálož - zbraň dávno zakázaná smlouvami i praxí - je nemohlo otevřít. Upřeně pozoroval monitor zachycující přenos z otcova Jestřába. Výsadeková loď byla nyní tak blízko, že zaplňovala celou obrazovku černým kovem, přestože sloupec údajů na spodku obrazovky ukazoval, že loď je ještě devadesát metrů daleko. Pak uviděl, jak se u základny loď otvírá vstup a proudí z něj na betonovou plochu ostré světlo.

"Griffel!" vydral se mu z hrdla výkřik. Z jasně osvětleného otvoru se vysunula rampa a ven se vyhnuli vojáci.

Obrazovka vzplála bílým světlem a v komlinku zapraskalo, když paprsek s vysokou energií přejel přes OBRovy antény.

"Základno! Útočí na mě!" kapitánova slova byla přerušovaná statickými poruchami. "Vrhačem částic z lodi!"

Výsledky na vedlejším monitoru zablikaly a změnily se, indikovaly náhlý výdej energie Jestřába, rychlý pohyb a dvojitý výstřel z OBRových mohutných, k rukám připevněných laserů. Vnitřní teplota OBRa stoupla ve čtyřech vteřinách o čtyři stupně. Kapitán se otočil a na obrazovce se rozběhly rozmazané šmouhy. Bylo opravdu těžké sledovat, co se na monitoru děje. Grayson ve skutečnosti neviděl víc než rychle se střídající záběry částí kosmodromu a pulzující záblesky výbuchů. Údaje na kraji obrazovky však dokázaly poskytnout trénované osobě, jako byl Grayson, obstojný popis akce.

Carlyleův Jestřáb byl OBR středního typu a jako většina ostatních OBRů měl humanoidní tvar. K pravé ruce měl připevněnu masivní laserovou pušku. Menší lasery a protipěchotní kulomety byly také vmontovány v prodloužených duralitových krytech na každém OBRově předloktí. Počítačové údaje ukazovaly, jak se tyto zbraňové systémy zapínají a připravují ke střelbě, ukazovaly střelecké věže na výsadekové lodi v centrech záměrných kříží a neutuchající sloupce dostřelů a zaměřovačích dat. Laser v pravé OBRově ruce vypálil neviditelnou porci záření skrz spodní část pancíře výsadekové lodi a střelecké věže se v plamenech rozpadaly na vyletující železný šrot.

"Potvrzuji příjem, kapitáne." Když Griffith odpovídal na Carlyleho hlášení o útoku na Jestřába, měl hlas úplně klidný, ale na obočí a knírku se mu třpytily kapičky potu. Odmlčel se, aby mohl přečíst zprávu blikající na jedné z obrazovek.

"Šéf bezpečnosti Tsiang už je na cestě. Bude na pozici k vaší podpoře za dvě minuty!"

Odpovědi se nedočkal, protože další paprsek částic Jestřába trefil, roztrásl těžký stroj a hrozilo, že se protaví skrz již částečně poškozený pancíř. Carlyleho OBR se zatočil, vyhnul se vražednému paprsku, zaměřil nepřítelův vrhač podle infračervených paprsků a vypálil dvojitou salvu ze svých laserů. Ozval se mohutný výbuch a doběhla rozžhavené mnohatunové kusy děla se rozlétly po přistávací ploše. Další muž se připojil ke shluku u konzole. Ernest Hauptman byl pilotem druhého OBRa falangy. Měl na sobě svou modře obroubenou šedivou uniformu poručíka a chmury mu halily tvář jako maska. Normálně by pilotoval padesátipětitunového Kondora, ale ten zatím bezmocně ležel v montážní hale.

"Griffe, máme problémy," řekl. "Narušitelé už dosáhli patra pod námi. Zdá se, že se snaží dostat do bitevního centra."

"Co je to za lidi, poručíku? Trellové?"

Veliký muž zavrtěl hlavou. "To ti nepovím. Mají na sobě bojové kombinézy. Lépe se na ně podívám, až si jednoho chytíme."

"Tak to udělejme." Griffith se vztyčil a pak se otočil ke Graysonovi: "Synku, nejlíp bude, když tě..."

"Ne, Griffel! Teď ne!" Grayson stále seděl před monitorem. Obrazovka neukazovala nic víc než divoké klikatice pohybů přerušované bílou září explodujících raket a bodajících paprsků.

"Riviero, musím jít," řekl zbrojmistr stručně. "Dostaneš ho odtud, jestli půjde do tuhého?"

"Jasně, Griffe. To bude v pohodě. Může mi tady pomoci s komlinkem."

"Dobrá."

Grayson se obrátil zpět k monitoru a Hauptman s Griffithem odběhli. Bitva na kosmodromu se vyvíjela zběsilou rychlostí. Čtěl něco udělat, nějak pomoci, ale nezbyvalo mu nic než trpně přihlížet.

Jestřáb běžel a jeho pětimetrové kroky se rozléhaly jako bouře nad výbuchy a vytím explodujících projektilů. Grayson myslel na to, jak závislý je pilot na pohyblivosti svého OBRa po bitevním poli. Dokonce ještě víc než na jeho pancíři, protože pilotovy povely gigantickému oři nemohou být předvídaný žádným palebným počítačem. Ale v bitvě na takto

krátkou vzdálenost mohou palebné počítače klidně střílet naslepo a přesto zaznamenávat výsledky. Zazněl zvuk podobný řevu tornáda a obrazovka se zableskla oslnivým jasnem. Carlyleho Jestřáb utrpěl těžký zásah raketou středního doletu, která jako ohnivý míč udeřila OBRA zprava do týlu trupu a srazila ho na beton.

"Tati!" Na tento Graysonův mimovolný výkřik do zapnutého mikrofónu mu Riviera spustil ruku na rameno.

"Nezatěžujte zbytečně spojení, mladý pane. Tím mu nepomůžete."

"P-promiňte." Grayson se s námahou ovládl. Válka pro něj ještě nikdy nebyla tak strašlivě osobní. "Trefili ho!" Beton na obrazovce poskočil dolů a pryč, jak se OBR drápal na nohy. Všude se vznášela oblaka dýmu. V plápolavém světle blízkého ohně si Grayson všiml mihajících se pěšáků, přebíhajících ze stínu do stínu.

"Jsem v pořádku, synku." Carlyleův hlas v komlinku byl klidný, ale Grayson pod jeho slovy vycítil napětí z bitvy. "Je tam Griff?"

"Griff pomáhá organizovat obranu," vložil se do rozhovoru Riviera. "Zaútočili na nás i tady."

"Zatraceně. Dostali nás."

"Kdo, tati?"

Obraz na monitoru poskočil, naklonil se a prudce otočil. Zaslechli staccato Jestřábových těžkých kulometů pálicích po naplňování neviditelných cílech v kouři. Záměrné šipky lině přelétly přes obrazovku a zastavily se na vozidle uhánějícím těsně nad betonem na vzduchovém polštáři. Jako odpověď se z temnot ozvala palba z lehkého autokanónu.

Vznášedlo zmizelo v kouři a stínech. "Nevím, Grayi," odpověděl mu nakonec otec. "Určitě to ale nejsou obchodníci, to je zatraceně jistý!"

"Hendrikovi piráti?" řekl Riviera.

„Nevím. Mohli by. Ale proč? U všech bohů vesmíru, proč?"

Grayson se podíval přes místnost na Vogela. Zástupce Svazu seděl jako přikovaný před monitorem, bledý, se ztrhanými rysy. Spojenectví s Hendrikem byl jeho nápad. Riviera sledoval Graysonův pohled. "Pozoruje, jak mu na té obrazovce chcipá jeho kariéra," řekl a Grayson přikývl. Muž měl tak zaťaté pěsti, že se až zdálo, že je svírá nějaká příšerná křeč. Zazněl výbuch následovaný spalujícím zábleskem a všichni v řídicím centru ztuhli. Jestřáb byl zase na zemi a půl tuctu blikajících červených indikátorů se dožadovalo pozornosti. Na obrazovce Grayson rozeznával zkroucený kov a zuhelnatělou i tavící se barvu. Trvalo mu několik vteřin, než v troskách rozeznal polovinu Jestřábovy pravé ruky. Ocelové prsty byly stále sevřeny kolem pažby těžkého laseru.

"Seržante?" Carlyleův hlas byl nyní napjatý a téměř jej přes rachot bitvy nebylo slyšet.

"Pane! Jste v pořádku?"

"Odešly gyroskopy, některá serva... mám problémy s rovnováhou, vypadá to, že je pryč i pravá ruka a těžký laser.

Koupil jsem to... docela řádky..."

Riviera studoval druhý monitor. "Vydržte, kapitáne! Tsiang už je na cestě s bezpečnostními hlídkami. Za pár sekund budou dost blízko, aby vás mohly krýt!"

Jestřáb byl opět na nohou a údaje ze zaměřovačů ukazovaly, že pálí do dýmajících temnot tak rychle, jak jen se zbývajícím těžkým laser stihne dobíjet, bodaje neviditelnými paprsky po nezřetelných cílech, kdykoliv je OBRův palebný počítač zaměřil. Monitor teď vyplňovala mozaika infračerveného obrazu, zdůrazňovala namodralé stíny běžících postav, dobřela rozžhavené gejíry motorů, tyčící se horu žlutého horka, což byla výsadková loď pár set metrů opodál. Většina nepřátelské palby přicházela z lodi, která byla zjevně daleko lépe vyzbrojena, než by měla být kterákoliv obchodní loď. Carlyle rozstřílel přinejmenším pět střeleckých věží a protivníkovu palbu to vůbec neoslabilo. Zdálo se, že paprskomety byly dočasně zamontovány do střílen vyříznutých přímo do pancíře trupu.

"Jaký je... stav... na základně?" Carlyle ze sebe slova nyní vyrážel, jak lapal po dechu. Monitor ukazoval, že teplota v kokpitu neustále stoupá. Poskočila vzhůru při každém pohybu, při každém výstřelu a zásahu.

"Zvládnem to sami, řekl bych, kapitáne. Někdo ochromil část našich bezpečnostních kamer a otevřel vnější přechod do montážní haly. Docela ostře se tam dole bojuje."

"Hauptman?"

"Je s Griffithem, bojují s narušiteli."

"Řekni mu... že má velení. Ať dostane falangu... pryč odsud. Děle... se... na... Trellwanu neudržíme..."

"Tati! Vydrž! Tsiang už tam skoro je!"

"Vidím ho. Jeho pěchota se rozvíjí po ploše. Já..."

Dlouho bylo ticho. "Kapitáne!" vykřikl Riviera.

"Zkurvysyn..." zaznělo tiše, téměř uctivě. Kamera nyní zabírala základnu obchodní lodi, rozšklebený chřtán otevřeného průlezu a těžkou černou rampu klouzající k zjizvenému betonu. Infračervený režim propůjčoval scéně třpytící se nereálnou kvalitou s jasnými barvami tam, kde by normálně žádné nebyly.

Cosí se sunulo dolů po rampě, uhlově černé na pozadí žlutě planoucího trupu lodi. Kamera obraz přiblížila a silueta se proměnila v šedý kov a lesknoucí se klouby. Kříže zaměřovačů se na ni přilepily, následované čtyřmi světelnými body, které se v záblesku světla setkaly na vypouklém středu obludy. Výsledky laserového skenu se rozbíhaly po straně monitoru, ukazující vzdálenost, výšku, hmotnost a směr pohybu. Grayson nepotřeboval komputerovou identifikaci, aby si uvědomil, co vidí. Byl to OBR, druh známý jako Marabu.

Narozdíl od většiny OBRů Marabu neměl humanoidní tvar. Namísto toho bylo jeho sedmdesát pět tun zbraní a pancíře vymodelováno do krabovitého těla připevněného k páru obrovských nohou, ostře vyběhávajících dozadu a dolů a zakončených kovovými prsty. Stroj byl starý, pokrytý záplatami a sváry po častých opravách a výměnách. Šedočerný nátěr byl tu a tam poničen zahnědlou rzi a jizvami ze starých bitev. Z místa přímo před kyčelními klouby visel pár rukou, osazených těžkým vrhačem částic a laserem v rozšířeních na místě, kde bychom u živého tvora očekávali ruce a předloktí. Výzbroj bitevního stroje dokončovala masivní hlaveň stodvacetimilimetrového autokanónu, umístěného nad

tělem. Jestřáb byl o třicet tun lehčí, za normálních podmínek daleko pohyblivější, ale přesto stály všechny výhody v jakémkoli zápase OBRa proti OBRu na straně většího stroje. A Jestřáb už byl poškozený...

"Tati! Vidiš jeho znaky?"

"Vidím." Na monitoru se zatřpytil nános čerstvé barvy na nevýrazném pozadí zjizveného povrchu OBRovy levé nohy. Stylizované zvířecí oko, vybarvené šarlatově a černě, se šterbinovitou zornicí a hrozivým obočím.

Bylo to erbovní znamení Hendrika III., krále Oberonu, lupičského pána, se kterým měla být podepsána trellwanská smlouva. Za prvním nepřátelským OBRem se objevil nezřetelný obrys druhého, menšího OBRa, následovaný třetím. Grayson si nebyl jistý, ale domníval se, že jeden z těchto tvarů patří Žihadlu a další Cikádě - dvacetitunovým OBRům, hodícím se více pro výzvědné úkoly nebo boj s pěchotou než pro střetnutí s těžkými OBRy. Ale dokonce i lehčí průzkumníci se mohli sdružit k útoku na osamělého Jestřába, zvláště když ten Jestřáb byl stěží schopný vstát nebo střílet. Marabuův autokanón se rozštěkal a přes poškozený Jestřábův trup se rozběhla řádka výbuchů.

"Zrazení!" řekl Riviera a udeřil dlaní o konzoli. "Ty špinavý, křivácký..."

"Hádám... že tohle dokazuje... kdo za tím stojí..." řekl Carlyle. "Ale proč... by útočili... teď?"

Jestřáb vypálil ze svého jediného laseru, otočil se a zakymácel. Noční nebe prořaly kroutící se sloupy tryskových plynů, jak si rakety krátkého doletu z výsadkové lodě hledaly svůj osamělý terč. Obraz se zachvěl a zbělal, když nejméně jedna z hlavic nalezla svůj cíl. Polovina údajů na monitoru se rudě rozblíkala. Kapky roztavené oceli poškodily Jestřábovy vnitřní obvody. Carlyle měl problém udržet OBRa vzpřímeného. Z audiokanálu se ozýval jek protestujících servomotorů.

"Výstraha! Kritická teplota. Navrhuji okamžité celkové vypnutí." V horní části obrazovky se karmínově rozblíkala výstraha a Grayson zaslechl ostrý tón palubní sirény.

Výmluvná věta zmizela. Carlyle varování ignoroval a zvedl OBRovu levou ruku k útoku na Marabua.

"Šéfe!" zařval Riviera do mikrofonu. "Katapultujte se!"

Zaměřovací kříže se ustálily na shýbajícím se Marabuovi a světelné body se slétly ke středu obrazovky nad cíl.

"Nemáte dost energie!" Rivierův výkřik pronikal až do morku kostí. Grayson ucítil, jak se mu stahuje hrdlo. Události příštích několika vteřin se seběhly neskutečně rychle, ale Graysonovi se zdálo, že plují malým nekonečnem. Marabu se vyřítit kupředu a palba z Jestřába mu přejela přes spodek trupu zábleskem oslnivého světla a tepla, které zahltilo infračervené skeny. Obraz se rozpadl na třpytivou změť barev.

"Dostal ho!" vykřikl kdosi u vedlejší konzole. Ozval se chabý jásot, který se rychle vytratil, když se obraz na monitoru posunul vzhůru a ukázal neporušeného Marabua sklánějícího se nad Jestřábem, bezmocně ležícím na zádech. Pak sjelo dolů masivní předloktí jako ocelová lavina. Monitor pohasl do zrnící černi dřív, než si oko nebo mozek dokázaly utřídit to zmatení obrazů.

Zvířecí zavýti odumřelo Graysonovi v hrdle, vyskočil a rukama sevřel okraje monitoru. "Ne!" křičel. "Ne!"

Rivierův úzkostlivě ovládaný hlas přehlušil šum v místnosti, která náhle zmlkla. "PXH-jedna, PXH-jedna, tady řídicí centrum. Odpovězte, jestli můžete. Přepínám."

Odpověď nepřišla a ticho se stále prohlubovalo. Graysona pálily oči a uvědomil si, že má tvář mokrou od slz.

Jeho otec byl mrtev.

4

"PXH, PXH..." hlas Rivierovi selhal. "Šéfe, jste tam?"

"Řídicí centrum, tady Tsiang." Slova byla zastřena poruchami a hřměním výbuchů pokračující bitvy. "Skokan to dostal. Nemůžeme nic dělat. Ty lehké OBRy na nás začínají dotírat. Stahujeme se zpátky."

V řídicí místnosti se na dlouhé vteřiny rozhostilo ticho. Pak se Riviera naklonil nad mikrofon. "Dobrá, Ramo. Vraťte se zpátky do Hradu. Jsme tu pod těžkým tlakem."

"Pokusíme se, řídicí centrum, ale jsou mezi námi a Hradem."

"Zatraceně!" zahučel Riviera. "Zatraceně! Dobrá, dostaňte se zpět k lodi. Pokuste se utvořit perimetr. Já uvědomím Vosy."

Graysonovi dopadla na rameno ruka. Seřásl ji, ale vzhledl, když s ním ruka opět zatřásla.

Griffithova tvář byla kropenatá kouřem a potem a uniformu měl potřhanou. Z ruky, svírající Gunther MP-20, odkapávala krev z ošklivé rány.

"Musíme jít, Grayi. Rychle."

"On je... mrtvý." Grayson byl v šoku, v útrokách cítil prázdno.

"Já vím. Pospěš si."

Riviera řekl: "Kde je poručík? Ka... kapitán řekl, že má velení, aby nás odsud dostal."

Griffith trhnul kulatou hlavou směrem dozadu. "Dole. Zatím je držíme, řekl bych, ale je jich příliš mnoho." Otočil se a zvýšil hlas, aby ho slyšeli všichni v řídicím centru: "V pořádku, poslouchajte! Teď odsud vypadneme chodbou A do vozového parku. Poručík Hauptman tam pro nás drží perimetr. Tam nastoupíme do vznášedel a dostaneme se k lodi!"

"A co naše rodiny?" Osamělý hlas selhal při otázce, která se zračila v očích mnoha techniků a vojáků v místnosti. Ať se stěhovali kamkoli, brali s sebou Carlyleho komanda malou armádu pomocného personálu a techniků včetně manželů, manželů a dětí mnoha členů jednotky. Většina z nich byli také členové podpůrné skupiny Komand, sloužící jako lékaři, kuchaři, údržbáři, služebnictvo nebo učitelé dětí.

"Už jsou na cestě," řekl Griffith. "Nebojte se. Nikoho tu nenecháme. Komanda se o své lidi postarájí!"

Ozval se tlumený jásot, pak muži i ženy začali vypínat monitory a komunikační zařízení a řadit se u dveří.

Vogel vykročil ke Griffithovi. "Důstojníku, požadují zvláštní eskortu a vznášedlo jen pro sebe, okamžitě."

"Ano pane, postaráme se o vás. Půjдете s ostatními. Nemám dost mužů na zvláštní..."

"Očekávám, že mé rozkazy budou splněny, pane!" Vogel ukázal na skupinu pěšáků, postávajících klackovitě u dveří s

TK útočnými puškami v rukou. Tváře měli špinavé od oleje a oči jako prázdné černé díry pod ohromnými bitevními helmami s plastovým hledím. "Tamhle těch pět. Ti budou stačit."

"Ti jsou tu se mnou, můj pane. Budou nás cestou do vozového parku chránit všechny."

"Teď mě poslouchejte..."

Automat Gunther se vznesl do vzduchu, malý a nebezpečně vyhlížející v Griffithově krvavé tlapě. "Můj pane, zavřete sakra hubu! A postavte se do řady s ostatními! Hněte sebou!"

Skupina vstoupila do chodby a prostor se zaplnil nepravidelnou ozvěnou běžících nohou. Chodba se kroutila přes opuštěné a poničené místnosti, pak přešla v točité schody vedoucí k halám o dvě patra níže a zahýbala k vozovému parku. Grayson zůstal s Griffithem na konci průvodu s pěti mladými vojáky. Vogel, jak viděl, byl s Rivierou a Arim v čele skupiny a mračil se nad svou pošramocenou důstojností.

Z toho koukají pro Griffa potíže, pomyslel si Grayson. Potíže pro nás pro všechny. Přeskočil v myšlenkách zpět k výbuchu, který mu vzal otce. Jak a proč se to stalo? Myšlenka na otcův OBR, ležící pokroucený na ploše kosmodromu jako hrobka pro to, co zbylo z Carlyleho těla, se mu neustále vracela. Začal si najednou vzpomínat na zvláštní okamžiky. Jak mu otec dává učednické rozkazy, když mu bylo deset. Znovu pocítil záchvěv tehdejší pýchy. Otcova bledá tvář na matčině pohybu těsně předtím, než před pěti lety přiletěli na Trelwan. Jeho otec diskutující nad Graysonovým výukovým plánem s Arim a Griffem v důstojnickém klubu tady na Hradě těsně poté, co přilétli.

Durant Carlyle byl stálá a neměnná jistota Graysonova života. A přestože ho nekonečné starosti s opravami, zásobováním a vedením Falangy OBRÚ rodu Steinerovců neustále zaměstnávaly, pro svého syna měl stále na tváři úsměv a lásku v očích. Teď to bylo všechno pryč. Grayson to považoval za dané a ztráta v něm obnažila ránu, jejíž hloubku si ještě neuvědomoval. Dokázal pouze v duchu otupěle opakovat: "Tati."

Vozový park byl přeplněný muži, ženami a dětmi, čekajícími, až nastoupí do HVTéček, přepravních vznášedel, schopných pojmout najednou dvacet pět až třicet lidí. Vrtule přetlakových komor byly již nahozené a plnily prostor vysokým švitořivým hukotem mnoha motorů.

Sotva vstoupili do místnosti, zasalutoval Griffithovi seržant. "Vyslali jsme průzkumníky dolů po cestě. Vypadá čistá."

"Infračervené a pohybové skeny?"

"Všechno čisté, zbrojmistře."

"Dobře. Možná nečekali, že budou takhle úspěšní. Cesta ke kosmodromu může být ještě nehlídaná. Ale chci, aby konvoj ochraňovala všechna HVWCéčka, která máme." Nosiče zbraní byly už v pohybu - malá vznášedla s namontovanými raketometry nebo paprskometry, každé s posádkou pěti nebo šesti vojáků. Výtí motorů dosáhlo maxima a první stroje již vylétaly otevřenými dveřmi ven do mrazivé tmy. Vogel tu byl. Zdálo se, že ho trochu přešel vztek, ale mračil se dál. "Už mám těch hloupostí plné zuby, zbrojmistře. Chci vznášedlo, pilota a ochranku. A chci to hned."

Griffith ho ignoroval. Mávl pistolí a zařval: "Brookes, seržant Brookes! Jste připraveni vyrazit?"

Odrbaný zrzavý muž vzhlédl od svého hučícího průzkumného vozidla. Bylo to maličké čtyřsedadlové vznášedlo. Dva vojáci zápasili s lehkým laserem a snažili se jej upevnit na střeše. "Jo, Griffé! Kdykoli!"

"Vemte pana Carlylea s sebou."

Vědomí, že ho Griffith posílá napřed, vytrhlo Graysona z otupění. "Griffé, ne! Já..."

"Jen jdi, hochu. Já si tě pak chytím. Ale teď rychle!"

Grayson neslyšel Griffithovu odpověď. Zbrojmistr se od něj obrátil na Vogela a tiše k němu promluvil. Vogel zrudl.

"No tak, pane Carlyle. Tady starý Hattie nás veme k lodi jako blesk. Tady. Bude se vám hodit." Podal Graysonovi zimní bundu s kapucí a brýle. Vznášedlo mělo otevřenou kabinu a v tomhle počasí bude při jízdě vysokou rychlostí nebezpečně chladno.

Vozovým parkem prolétl ostrý hřmot uširvoucí detonace a ze dveří na druhé straně místnosti se vyvalil kouř. Grayson se s očima široce rozepřenými otočil. Vogel ležel na tváři a nad ním klečel Griffith. Pět vojáků se rozběhlo ke kouřícím dveřím.

Pak se z kouře vynořilo několik černě oděných postav, divoce pálicích z automatických zbraní. Griffith teď klečel na jednom kolenu a držel Gunther vyvážený v klasické jednoruké pozici přímo jako z učebnice. Střílel v krátkých přesných dávkách a každá končila v útočnickově hrudi. Ze dveří se rojilo více a více útočníků. Grayson si s tupým zděšením uvědomil, že každý má těžkou masku a brýle se i v červeném přísvitu parku lesknou jako hmyzí oči. Nořili se do místnosti dlouhými skoky hlavou napřed se zbraněmi plivajícími ostré krátké dávky. Zmatený dav techů a personálu se nezmohl na odpověď. Grayson viděl, jak Riviera klesl na manžetu naprázdno běžícího vznášedla, a na trupu mu od pravé slabiny až po rameno vykvetly šarlatové exploze.

Jeden z vojáků vedle zbrojmistra zavrával zpátky s tváří proměněnou v rudou masku. Dva další se složili, kde stáli, a dva přeživší se obrátili a rozběhli se k nejbližšímu vznášedlu.

"Griffé!" vykřikl Grayson. Prsty svíral madlo na boku průzkumného vznášedla. "Pojď!"

"Pojďme, synu!" řekl Brookes naléhavě a položil Graysonovi ruku na rameno. "Musíme zmizet!"

Grayson ruku setřásl a vrhl se zpět ke Griffithovi. Kaie Griffitha znal stejně dlouho jako svého otce a strávil s ním pravděpodobně mnohem více času při každodenní práci.

"Grayson! Vrať se!" seržant Brookes ho těsně následoval. Grayson se zapotácel před přepravním vznášedlem, zvedajícím se právě z podlahy s manžetami chřestícími v přetlaku řvoucích vrtulí. Tlak vzduchu přitiskl Graysonovi kalhoty k nohám a výtí vrtulí pohltilo rachot palby v hale. Ze dveří stále proudily černé postavy.

Grayson si všiml TK pušky ležící na betonu kousek vedle ruky mrtvého vojáka. Grayson z TK pušky ještě v souboji nestřílel, ale často s ní pod Griffovým ostrým okem a jazykem cvičil na střelnici. Zkontroloval usazení osmdesátiranného zásobníku v pažbě za spouští, ujistil se, že pojistka je vypnutá, pozvedl hlaveň na úroveň vbíhajících černých postav a stiskl spoušť.

TKáčka střílí bezplášťovými, třímilimetrovými náboji z měkkého kovu a vysokorychlostních výbušnin, které se po nárazu mění v miniaturní, tkáňe ničící slunce. Téměř nehlučně, bez zákluzu a v plně automatickém režimu si náboje razily cestu řadami nepřátel jako HP laser měkkým plechem. Grayson přešel dávkou přes útočníky a viděl, jak se vrhají zpět do zívajícího ústí dveří a nebo neuspořádaně klesají dopředu na beton.

Prst mu sklouzl ze spouště a ústí zbraně se vymrštilo nahoru. Ke zmateným a protichůdným Graysonovým pocitům se přidalo zjištění, že právě poprvé zabil.

Griffith se obrátil a vypadal, jako by Graysona viděl poprvé. "Ne, synku! Jdi..."

Jak mluvil, zachytil holohlavého zbrojmistra ze strany a zezadu proud projektilů, zvedl ho, roztočil kolem osy a mrštil jím ve víru rukou a nohou o beton.

"Griffel!" vykřikl Grayson.

Ozval se měkký tleskavý zvuk vybuchujícího plynového granátu a vyvalily se gejzíry bílého kouře. Grayson ucítil otupující pachut' nervového plynu v hrdle a rozkašlal se ze štiplavých výparů. Pak si uvědomil, že leží na betonové podlaze vozového parku se svaly ztuhlými v nepřekonatelné křeči. Téměř nic neviděl, ale slyšel jak vznášedel odjíždějícího konvoje. Všude okolo se ozýval kašel a chraptivé výkřiky lidí ze vznášedel, která nestihla včas utéci. Maskovaní pěšáci zaplavovali jejich paluby a brali dusící se posádky do zajetí. Pak přestal vidět úplně. Později si řekl, že musel ztratit vědomí. Když otevřel oči, byl vzduch již čistší a mohl se opět hýbat. Svaly na nohou a rukou se mu ale nekontrolovaně třásly a cítil se tak slabý, že téměř nemohl zvednout hlavu z podlahy. Černé uniformy se pohybovaly mezi několika zbývajících vznášedel a sháněly malé skupinky vězňů ke dveřím do hlavní chodby. Otevřenými dveřmi parku dovnitř proudil studený vzduch a jak ho lačně sál, Grayson cítil, že začíná jasněji uvažovat. I vidění se mu pročišťovalo a svalová křeč uvolňovala. Pokusil se zvednout. Kai Griffith byl blízko, opřený o vznášedlo. Zdálo se, že je naživu, přestože měl uniformu nasáklou krví a kůži bledší než rodilý Trell. Hrudník se mu zvedal v krátkém přerývaném rytmu, dýchal mělce a rychle. Graysonovi chvíli trvalo, než mu to úplně došlo. Griff byl naživu! Také si mezi útočníky začal více všimát vysokého muže v černém s tvářmi zakrytou kovovou maskou. Grayson nepotřeboval vidět stříbrné hvězdičky na jeho krku, aby věděl, že to je vůdce nepřátelských útočných sil. Po jeho boku se pohybovala skupina vojáků v hladkých kombinézách a zdálo se, že vyslýchá otrhané zbytky vězňů. Dva z útočníků zvedli jednoho vězně na nohy a smýkli jím před velitele.

Když muž řekl: "Já jsem vikomt Olin Vogel," Grayson zpozorněl. Vězeň byl špinavý, rozčuchaný a k nepoznání. Ruce měl spoutané za zády a jeho plášť i další ozdoby byly pryč. "Jsem představitelem Svazu a jako takový očekávám, že za mě bude nabídnuto výkupné. Jsem si jist, že moji pánové vám učiní štědrnou nabídku."

Velitel se zastavil, jako by to zvažoval, přestože bylo nemožné vidět jeho výraz přes prázdnou masku. Bylo běžnou praxí žádat výkupné za důležité vězně. Tento zvyk byl výnosný a zabráňoval zbytečnému vraždění zajaté šlechty nebo bohatých obchodníků.

"Jednal jsem přímo s vaším králem," pokračoval Vogel. "Bude potěšen, že mě uvidí. Ve skutečnosti..."

Velitel vytáhl automatickou pistoli z pouzdra visícího nízko u boku, přitiskl ji Vogelovi k hrudi a stiskl spoušť. Ozvala se krátká dávka a muž odlétl zpět v krvavé mlze. Grayson i přes zvonění v uších zaslechl dutý zvuk dopadu těla na zem a Vogelovo poslední přiskrcené zasténání. Mužovy nohy ještě chvíli bezcílně škrábaly po podlaze, pak sebou škubly a zůstaly bez hnutí.

Pohled na tu lhostejně vykonanou vraždu Graysona zmrazil stejně účinně jako nervový plyn. Proč to ten velitel udělal? Pro tohoto piráta by měl Vogel hodnotu miliónů...

Ucítil, jak ho za předloktí popadly ruce, zvedly ho z podlahy a postavily ho na nejisté nohy. Grayson zíral na hladký kov velitelovy masky.

"To je kapitánův kluk," řekl kdosi. Grayson zvedl oči. To promluvil astech - Stefan se jmenoval. Grayson ho poznal i přes jeho groteskní masku. Viděl ho na Hradě poté, co ze Sarkhadu přišla poslední dávka rekrutů. Tak to byl ten jidáš, ten zrádce. Astech, jeden z pracovníků Hradu, otevřel bránu montážní haly a pustil útočníky dovnitř. A ti jsou na jedné lodi s OBRy, kteří tak nečekaně vystoupili z obchodní lodi. To všechno byla část jakéhosi obluďného spiknutí, jak získat Hrad, zničit Carlyleho komanda a zabít mu otce. Velitelova automatická pistole opět stoupala vzhůru a Grayson si pomyslel, že nyní zabijí i jeho. Vyrazil nohou za sebe, rozdrtil čěšku muže, který ho držel, a vytrhl se z jeho sevření. Potom vyrazil znovu kopem na velitelovu tvář. Jeho protivník blokoval kop úderem pěsti a ten náraz Graysona téměř srazil k zemi. Zatočil se, pronikl soupeřovou obranou a oběma rukama se pokusil rozdrtit hledi jeho helmy. Muž zařval, když se spoje hledi s měkkým srkavým zvukem uvolnily. Hledi vyklouzlo vzhůru a zpět ze závěsů a zůstalo Graysonovi v ruku. Vnitřní povrch hledi byl pokryt receptory a high-tech zesilovači, které přenášely obrazy přímo na uživatelskou sítnici. Grayson na chvíli zahlédl rozzlobenou tvář s černými vousy, jejíž rysy mu byly trochu povědomé a jejíž oči se zdály slibovat rychlou smrt. Rána do hrudi poslala vrávorajícího Graysona zpět na poničenou konzoli, kde ho velitel držel na mušce. Pistole se vznášela bez hnutí v jedné úrovni s Graysonovým levým okem.

"Singhu, Singhu! Ty zvíře!"

Výkřik se ozval po Graysonově levici. Grayson se otočil a viděl děs a vztek a smrtelné rozhodnutí planoucí na Griffithově pět metrů vzdálené tváři. Zbrojmistr se opíral o jednu krví zbrocenou ruku a v druhé držel malou automatickou pistoli.

Velitelova pistole vypálila první, tři rychlé výstřely, které zasáhly Griffithovu krvácející tvář a otevřely nové řeky krve na zbrojmistrově krku a ústech.

Grayson bez uvažování vykřikl a vrhl se vpřed. Velitel se otočil zpět s pistolí jen centimetry od Graysonovy hlavy. Grayson se zkroutil napravo a pistole udeřila s hromovou ranou a bílou bolestí. O okamžik později jeho tělo dopadlo na podlahu.

Dříve než ucítil bolest, Grayson si uvědomil zvuk. V uších mu znělo hluboké vytrvalé hřmění jako příboj bijící o skalnaté pobřeží, ale pravidelně a rytmicky pulzující až k zešílení. Pak si uvědomil, že to je tlukot jeho vlastního srdce. Bolest nějak ztratila své ostří. Bolelo to, ale ne tolik. Ne tolik jako co? Pokusil se nad tím zamyslet, zběžně si uvědomil prošlý čas, hrůzu a drtivou ztrátu, ale stále si na nic nevzpomínal. Bolest ještě trochu ustoupila. Grayson kurážně otevřel oči. Zašklebil se, když ho do nich bodlo jasné světlo, ale podařilo se mu je udržet otevřené. Opatrně zkoumal své okolí. Místnost nepoznal. Blízko postele se tyčily holé sádrové zdi, vysoko nahoře oštipané v místech, kde přecházely v dřevěné trámův stropu. Stůl, šatník, křesla a zrcadlo tvořily celé zařízení. Úzkým oknem viděl skvrnu oranžového nebe skrz prach tančící v pruzích krvavého světla.

Světlo. To musí být... denní světlo! Dlouhá noc skončila!

Prudce se posadil a hned klesl zpátky na postel. Pocítil prudkou závrať, sevřel si rukama rozbolavělou hlavu a zjistil, že ji má obvázanou. Kdosi mu pečlivě ošetřil vážně vyhlížející poranění. Kdesi za ním se otevřely dveře a Grayson vycítil, že kdosi vstoupil do pokoje. "Tak, konečně jste vzhůru! Zdálo se mi, že vás slyším křičet."

Grayson si nevzpomínal, že by křičel, ale věděl, že s hlavou bolavou jako ta jeho je všechno možné. Lehce se natočil a zadíval se na mluvčího. Muž byl mladý Trell, trochu menší než vysoký Grayson a širší v ramenou. Měl velké, olejem zašpiněné ruce s mohutnými prsty. Jeho bledá kůže, typická pro rodilé Trellly, vypadala v kontrastu s rovnými černými vlasy a hlubokými temnými očima dokonce ještě bledší. Na sobě měl obvyklou tuniku ke kolenům, celou bílou s výjimkou trojúhelníkovitých náramníků, na kterých se odráželo červené světlo v měnlivých vzorech teplých barev. Grayson se očima vrátil zpět k Trellově tváři. Kdesi za bolestí mu v lebce zacvakla kolečka poznání. "Já tě znám! Ach... Claydon, že? Jasně! Astech Claydon. Ty jsi byl v Rivierově týmu!"

Claydon naklonil hlavu ke straně a hořce se usmál. "K vašim službám, pane, i když na tomto titulu už nikterak nelpím. Není to teď zrovna zdravé."

"Není... co? Proč?"

Claydon trhl palcem přes rameno směrem k oknu: "Není bezpečné přiznat, že někdo byl cizáckej miláček. Už ne."

Grayson s touto myšlenkou chvíli zápasil a pak ji nechal být. Rozhodl se, že se soustředí na důležitější otázky. "Kde to jsem?"

"V domě mého otce, samozřejmě. Přinesl jsem vás sem po útoku."

"Tvůj... otec?"

"Ano. Jmenuje se Berenir. Je obchodník. Obchodoval i s vašimi lidmi. Nesdílí místní předsudky k cizákům. Byl to on, kdo sehnal doktora, aby vám zašil ránu."

Grayson se dotkl ovázané hlavy. "Potom jseš to ty a tvůj otec, kdo mě zachránil."

Claydon se zašklebil: "Svou vděčnost nejlépe projevíte, když se vám bude dařit dobře a někde daleko odsud. Kdyby sousedi věděli, že vás tady máme..."

"Proč jsem tu znenadání tak neoblíbený?"

"Znenadání? Na co máte oči, pane?"

Grayson ignoroval hořkost v Claydonově hlase. "Je to kvůli smlouvě?"

"Měl byste vědět, že většina Trellu si myslí, že je kapitán Carlyle zrazoval Oberonu. Když se to o smlouvě profláкло, přestali tu být cizáci vítáni."

Claydonova náhodná zmínka o Durantu Carlylem vehnala Graysonovi slzy do očí. Vzpomínky se mu překotně vracely, vzpomínky na bitvu s běžícími postavami v černých šatech v zakouřeném vozovém parku, a hrůza okamžiku, kdy protivníkům Marabu, označený zvířecím okem, zaútočil na otcova OBRa.

Všechno v něm křičelo ve směsici žalu, šoku a ztráty. "Můj otec je mrtvý," zamumlal.

"Já vím. Myslím, že už to všichni vědí... nyní."

"To nebyl jeho nápad... ta smlouva, myslím."

Claydon pokrčil rameny. "To je úplně jedno. Byl velitelem tam nahoře na Hradě. Lidé k němu vzhlíželi, a když se objevily zprávy, že jsme darováni těm špinavejm banditům..."

"Kdo vám o tom řekl?"

Claydon znovu pokrčil rameny a neodpověděl. Grayson nepoznal, jestli proto, že neví, nebo proto, že nechce.

Zrada. A další a další. Nepřátelé byli mezi zaměstnanci Hradu, to bylo jisté. Grayson si vzpomněl na astecha Stefana po boku černého velitele, jak ho prozrazuje nepříteli. Možná to byl Stefan, kdo donesl zprávy o trellwanské smlouvě k obyvatelům Sarghadu. Grayson si vzpomněl, že první pouliční protesty proti Svazu začaly krátce poté, co na Hrad dorazila poslední skupinka rekrutů. Stefan byl mezi nimi. Grayson byl jedním z těch, kteří je provázeli výcvikem. Grayson ucítil, jak v něm chladně narůstá pevné předsevzetí. Tohohle zrádce si najde dříve, než opustí tenhle pekáček prachu. A až toho muže najde, zabije ho. Jestliže Trell připravoval útok na Hrad, zavinil i Carlyleho přepadení a smrt. Musela by to být příliš velká shoda okolností, aby přistání pirátů na kosmodromu a útok na Hrad spolu nebyly nikterak svázány. Stále tu ovšem bylo příliš nezodpovězených otázek. Kdo zesnoval toto rozsáhlé spiknutí? Jestliže to byl Hendrik z Oberonu, pak proč? Graysonovy myšlenky se neustále v kruzích vracely zpět k jedinému bodu. Kdo nese odpovědnost za smrt jeho otce?

Grayson svůj hlas pečlivě ovládl. "Tak? Proč jsi mě zachránil?"

Claydon přešel k oknu a opřel se o parapet. Na tváři a na tunice mu ulpívalo rudé sluneční světlo. Promluvil tiše: "Šel jsem nahoru, abych se podíval po seržantu Rivierovi. Byl to... přítel. Dobrý přítel. Naučil mě všechno, co o technice vím."

"Vím, že o vás měl vysoké mínění," lhal Grayson. Seržant Riviera byl muž, s nímž nebylo lehké se sblížit, a Grayson k němu nikdy nepřilnul. Šéftech falangy by kromě toho, samozřejmě, nediskutoval výkony kteréhokoli člena posádky s nikým jiným než kapitánem, dokonce ani s jeho synem. Grayson si vzpomněl na scénu, kterou pozoroval kdysi v

montážní hale. Tmavý Riviera stojí s rukou na Claydonově rameni, tvář má úplně klidnou a vyrovnanou a vysvětluje svému chráněnci jakousi záhadu OBRových elektrických obvodů. Většina techů jednotky považovala astechy pouze za na hrubou pracovní sílu a chovala se k nim spíše jako dohlížitelé než učitelé. Seržant Riviera byl zjevně zastáncem úplně jiné filozofie.

Astech se odmlčel a pak se obrátil na Graysona. "Nebyl jsem na základně, když začal útok. To mě zachránilo. Byl jsem tady, doma na šedesátihodinové dovolené. Ale dokonce až odsud jsme viděli bitvu na kosmodromu a za chvíli bylo jasné, že i Hrad je pod palbou. Věděli jsme, že oberonští piráti vyčistili Hrad. Viděli jsme, jak zbytky vaší falangy spěchají dolů po avenue Coraza ke kosmodromu. Po rozednění se zdálo, že piráti vytáhli z Hradu a následovali je. Na kosmodromu se pak hodně střílelo. Uvědomil jsem si, že piráti se brzy vrátí zpátky na Hrad, ale myslel jsem si, že bych mohl zjistit, co se stalo, a také jestli se z toho Sarge dostal."

Grayson měl Rivieru opět před očima, padal pomalu přes obrubu přepravního vznášedla a krev mu stříkala z půl tučtu strašlivých ran. "Seržant Riviera, zabili ho. Byl jsem u toho."

"Já vím," řekl Claydon měkce. "Našel jsem ho ve vozovém parku. A pak jsem vás uslyšel sténat a viděl jsem, že jste ještě naživu."

"Měl jste příšerně zakrvácenou hlavu. Doktor říkal, že rány ve skalpu hodně krváčí a já si myslím, že to je důvod, proč vás tam nechali. Museli si myslet, že vás střelili přímo do hlavy, a považovali vás za mrtvého. Ale kulka vám pouze potrhala kůži." Claydon se dotkl levé strany Graysonovy hlavy. "Tady."

Grayson jeho gesto napodobil a ucítil pálení odřeniny pod obvazy. Vzpomněl si, jak se velitelova poloautomatická pistole zastavuje na stejné úrovni jako jeho tvář, a potlačil zachvění. Muž musel vypálit pouze jedinou ránu a nezkontrolovat si výsledek zblízka. Kdyby z té malé, ale smrtelné zbraně vystřelil dávkou...

"Naložil jsem vás na vlečné sáně, které jsem našel nepoškozené ve skladu, a vyvezl jsem vás ven. Doktor Jamis řekl, že máte nepatrnou zlomeninu lebky, ale že mozek není poškozen a že se z toho dostanete."

"Děkuju," řekl Grayson a cítil, jak chabě ta slova znějí.

Claydon znovu pokrčil rameny: "Nemohl jsem vás tam dost dobře nechat." Vykročil od okna a prošel těsně kolem Graysonovy postele. "Jak jsem řekl, jestli nám chcete poděkovat, pospíšíte si s uzdravením a vypadnete odsud. Kdyby antisvazisti zjistili, že vás tu máme..."

Grayson si vzpomněl na nepokoje, ohně a řvoucí davy lidí, když městem poprvé začala kolovat zpráva, že Trellwan přechází k Hendrikovi III. "Jo, to si umím představit."

"Umíte? To pochybuji!" Claydon nyní svou hořkost vůbec neskrýval. "Tohle město, celá tato planeta je nyní otevřena Hendrikovým pirátům... a to je vaše chyba."

"Ne moje! Neměl jsem nic společného s tím..."

"Tak vaši lidé, to je jedno! Podívejte, myslel jsem si, že Trellwan je pod ochranou Svazu! A proč jste nás opustili? Proč jste nás předali těm zvířatům?"

"To jsou tak špatní?"

"Z jejich posledního nájezdu si toho moc nepamatuju," řekl Claydon. "Jenom pomíchané obrázky běžících lidí... nočního nebe v plamenech... jeskyně přeplněné vyděšenými křičícími lidmi... Byl jsem tenkrát hrozně mladý. Ale vzpomínám si na matku. Zabili ji, když vypalovali Sarghad... zabili nebo odvedli jako otrokyni." Potřásl hlavou. "Raději si myslím, že byla zabita."

Grayson zavřel oči a zůstal dlouho zticha. Vůbec nevěděl, že obyvatelé Sarghadu v sobě mají takový vztek a hořkost. Nakonec oči otevřel. "Proč jsi mi pomohl, Claydone?"

Astech dlouho mlčel, než odpověděl. "Nevím. Možná kvůli Rivierovi. Nebýt jeho, ještě bych pracoval na stánku v ulici Obchodníků a snil o tom, že jednou budu možná následovat svého otce a stanu se prosperujícím sarghadským obchodníkem. Na čas... na čas... tu bylo něco lepšího. Nedokážu to vyjádřit slovy. Teď je to pryč... všechno pryč. Ale uvědomil jsem si, že to seržantovi dlužím, přinejmenším."

"Nenávidíš mě... kvůli tomu, co se stalo?"

"Nenávidět vás? Osobně? Ne, neřekl bych. Nemohu dokonce říct, že za to, co se stalo, nenávidím Svaz. Rozhodně si myslím, že vaši lidé byli pitomci, když se snažili smlouvat s těmi ďábly."

Na to neexistovala žádná odpověď a Grayson se rozhodl změnit téma. "Jak dlouho jsem byl v bezvědomí?"

"Sedmdesát hodin nebo tak. Doktor vám dával něco na spaní."

"Sedmdesát?" To byly tři standardní dny. "Je ráno po útoku?"

Jeden trellwanský rozvláčný den byl třicet standardních dní dlouhý. Vrátil se do Hradu asi deset hodin před rozbřeskem, což znamená, že teď musí být časné ráno.

Claydon přikývl. "Třetiden, čtvrtá ranní perioda. Rozumíte naší časomíře?"

"Docela dobře." Carlyleho komanda se držela své vlastní rutiny založené na standardním dvacetičtyřhodinovém dni rozděleném na tři hlídky. Trellwanské denní cykly byly trochu komplikovanější. Každý den měl sedm set třicet dva hodin a byl rozdělen na noční a denní údobí zvané "Prvoden", "Prvonoc" a tak dále. Každé tři dny a noci odpovídaly dvěma planetárním rokům. Každé údobí bylo rozděleno na dvanáct period po patnácti a čtvrt hodinách.

Grayson měl stále problémy s převodem standardních hodin na trellwanský čas, ale naučil se dost, aby mohl sladit svůj rozvrh s Mariným. Trellové střídali periody práce s periodami spánku nebo odpočinku, ale kterou denní periodu té které činnosti zasvětili, záleželo na osobním výběru. Město Sarghad bylo pořád vzhůru, v jakoukoliv hodinu.

Čísla zapadla na svá místa. Tři dny!

"Bože! Co se stalo s falangou? Říkal jsi, že jsi je viděl na cestě ke kosmodromu?"

"To je pravda. Většina z nich se dostala na palubu lodi a odstartovali těsně před úsvitem."

"Jsou... jsou pryč? Jseš si jistý?"

Trell přikývl. "Jistý. Měl jsem zrovna službu na kosmodromu. Vím, jak vaše výsadková loď vypadala - ohromná, s tupým nosem, krátkými křídly a s můstkem trčícím vysoko nad přídi." Zvedl zaťatou pěst, napodobuje znak Steinerovců. "Viděl jsem, jak jednotka nastupuje po rampách k výstupu OBRŮ. Hendrikovi lidé naštěstí neměli po ruce žádný stíhač. Piráti na ně párkrát ze země vystřelili, ale řekl bych, že se dostali pryč nepoškození. Přelétli mi přímo nad hlavou s tryskami na plný výkon a burácení, když překonávali rychlost zvuku, mi málem vyrazilo zuby. Hned potom ustala střelba na kosmodromu, ale viděl jsem spousty banditů pobíhajících kolem a zakládajících ohně."

Grayson klesl zpátky na polštář. Spadl mu kámen ze srdce, když se dozvěděl, že se loď dostala pryč. Poručík Hauptman musel zorganizovat dostatečně dobrou obranu, aby udržel nepřátele vně lodí, nebo možná Ráma Tsiang dokázal držet perimetr tak dlouho, dokud k němu nedorazily jednotky z Hradu.

Úlevný pocit však rychle přehlušilo vzrůstající zoufalství. Jestliže měl Claydon pravdu, byl Grayson považován za mrtvého. Přestože byl ještě naživu, byl sám a daleko od bezpečí na tomto nepřátelském, bohem zapomenutém světě.

6

Město Sarghad se rozkládalo na okraji pouště a vypadalo jako soustředné kruhy, z nichž se ven nepravidelně natahovaly chapadla ulic do okolních okrových písků. Na severu vrážely hory Crisandenského hřebene své ledové vrcholky do rudého nebe. Nízko nad Roklinou hromu visela mlha a na pláních na jihu se ve vedru tetelily plochy kosmodromu. Každou hodinou bylo nafouklé rudé slunce výše nad obzorem a suché větry z jihu byly stále teplejší. Na západních úbočích hory Gayal se krčil Hrad a jako přízrak se vznášel nad městem. Bylo čím dál tepleji, přestože slunce bude v nadhlaví až za dalších sto padesát hodin. Během spalujícího přísuní - periastronu - uprostřed Třetidine bude slunce Trell přímo nad Sarkhadem a růst teploty způsobí dočasné tání ledovců v úzkých jeskyních a trhlinách Rokliny. Na severu však už teď třísnilo nebe vzdálené sopky, protože Trellwan právě začal pociťovat změny sluneční přitažlivosti.

Většina sarghadských ulic byla částečně zakryta masivními betonovými nebo kamennými deskami, mohutně zesílenými oblouky a pilíři proti otřesům země a opatřenými světly, která umožňovala pracovat venku i za dlouhých planetárních nocí. Slunce Trellwanu byl rudý trpaslík s tak slabým ultrafialovým zářením, že se do něj lidé mohli bez nebezpečí dívat, přestože jeho kotouč byl více než třikrát větší než kotouč Slunce při pohledu ze Země. Jediné nebezpečí domovské hvězdy spočívalo v jejích řídkých, ale periodických erupcích, kdy se skvrny na jejím povrchu rozžhavily doběla a slunce sežehávalo povrch Trellwanu světlem, horkem a bouřemi vysoce energetických částic.

V takových okamžicích byl blízký úkryt nezbytností. Celá struktura Sarghadu byla původně zamýšlena tak, aby bylo možno město zastřešit mohutnou železobetonovou kopulí, která by obyvatele chránila před zářením a zamezila přístupu dotěrného písku a výkyvů počasí. Ale tyto plány byly učiněny ve století míru, kdy technologie slibovala zázraky. Podél okraje Sarghadu byla místa, kde se nad písky zvedaly zbytky skořápky ze započaté stavby kopule. Na jiných místech se části kopule zhroutily na akry domů, nyní opuštěných nebo proměněných ve slumy. Ve většině částí města se lidé spoléhali na stín ochranných střech napjatých nad úzkými městskými třídami a uličkami. Největší davy lidí se obvykle proplétaly mezi stánky sarghadského tržiště, které lemovaly ulici Obchodníků od rozpadajících se betonových trosk dálnice Ajiani až ke zdi, která ohrazovala pozemky Paláce ve středu města. Graysonovi se zdálo, že davy jsou tišší než obvykle, ne tak nespoutané veselé. Atmosféra strachu se vkradla do ulic a zračila se v hlasech a obličejích lidí. Obchodníci i chodci se shromažďovali v inkoustově modrých stínech pod pouličními stříškami nebo spěchali rudým světlem dne.

Od chvíle, kdy se probudil a dozvěděl se o útěku zbytků Carlyleho komand, uplynuly další dvě patnáctihodinové periody. Přestože měl hlavu stále v obvazech, pálivá bolest a točení hlavy zmizelo a síla se mu vrátila natolik, že se rozhodl odejít z domu Berenira Kupce.

"Kam chcete jít?" zeptal se Claydon, když mu Grayson oznámil svůj úmysl.

"Ještě přesně nevím. Mám ve městě přítelkyni... dceru předsedy vlády. Snad bude schopná mi pomoci nebo mě zavést k někomu, kdo to dokáže."

Berenir se zamračil a prohrábl si krátké bílé vousy. "Byli to právě ministři, kdo v poslední době rozněcovali nenávist k cizincům. Nevím, jestli je moudré navštívit domácnost jednoho z vůdčích politiků."

Grayson pokrčil rameny. "Moc dalších možností, nemám. Tady zůstat nemůžu."

Berenir přikývl. "Nemůžu říct, že mě mrzí, když vás vidím odcházet. Zůstat tu by bylo nebezpečné."

"Nemuseli jste mě sem nosit." Možná by bylo lepší, kdyby to neudělali. Zoufalstvím a pocitem ztráty se Graysonovi sevřel žaludek.

"Nerozumějte mi špatně, mladý pane." Berenir stále používal čestné oslovení, které si většina Trellu schovávala pro představitelů vzdáleného Tharkadu a téměř legendárních vnitřních světů Svazu. "Vás osobně z ničeho neobviňuji, ale..."

"Ale musíte brát v úvahu vaše sousedy."

"Eh, ano. Jak říkáte."

"Jsem vám za vaši pomoc vděčný."

"Já jsem vděčný za všechno, co vaši lidé přinesli na Trellwan," usmál se Graysonovu zmatenému výrazu. "Ne, nemyslím Hendrika. Ale technologii... vědu k odstranění pověr... vzdělání. Můj syn Claydon se za ta léta práce na Hradě naučil hodně."

"To je mi teď opravdu platné, otče. Svaz se nikdy nevrátí."

"Bylo ti to mnoho platné, když tě to naučilo myslet, synu. Vždycky je mnoho způsobů, jakými se můžeš na problém dívat, některé dobré, některé špatné. Ty ses naučil používat ve svém myšlení vědeckých metod, myslet kriticky, racionálně. To je ten poklad, kteří tito... tito muži z hvězd s sebou přivezli. Odvézt si ho ale už nikdy nemohou." Znovu se obrátil na Graysona. "Jsme to my, kdo vám je vděčný, mladý pane."

Grayson zůstal zticha. Vědecké metody byly jen malou nadějí pro lidi stojící tváří v tvář pirátským OBRům. Technologie a racionální myšlení snadno zmizí v pohřebních hranicích měst. Berenir byl pro tu část Carlyleho komand, která se zabývala událostmi v Sarghadu, dlouho záhadou. Byl jedním z bohatých městských obchodníků, který obchodoval s nečetnými kupci přistávajícími na kosmodromu. Ti směňovali své zboží za trellwanské minerální vody a koření. Ve vlnách bouří a propagandy proti Svazu měl malé zisky, ale obchodoval s muži z hvězd dále, prodávaje Carlyleho lidem jídlo, olej pro stroje a rozličné zboží od soli až po mýdlo. Nikdo nebyl schopen říci, jestli je to z jeho strany chamtivost, praktické uvažování nebo prostě kosmopolitní přijímání cizinců jako obyčejných lidí. Kdyby se obyvatelé města dověděli, kde se nalézá syn muže, který připravoval smlouvu s Hendrikem, snadno to mohlo vyvolat výbuch jejich dlouho skrývané zloby. Trellové nebyli ve své podstatě lstiví nebo krvelační, ale byli to lidé. Grayson se oťrásl při vzpomínce na historku, kterou slyšel o znásilňovači vysazeném na poušti ve chvíli, kdy začínaly erupce.

Nejprve si myslel, že Berenira využije, aby ho zkontaktoval s nejbližší mimoplanetární obchodní lodí, která se na Trellwanu zastaví. Obchodník mu však vysvětlil, že mimoplanetární kupci přilétají takhle daleko na Periferii jen zřídka a že má strach z toho, co se stane, až přiletí další. Jak si mnul ruce, světlo shora se blýskalo na drahých kamenech jeho prstenů. "S obchodem to teď půjde z kopce, řekl bych."

"Ale nějaká loď přiletí?"

"Ach, ano, nakonec. Ale bude to chvíli trvat. Obchodní lodě už nekřížují nebe jako kdysi..."

"Ale přiletí?"

"Oh, určitě přiletí!"

"Nechá je vaše vláda přistát? S touto politikou nenávisti k cizincům..."

Berenir neklidně mávl rukou. "Jestli jsem se vůbec něco naučil za těch tři sta třídňů v ulici Obchodníků, tak je to to, že obchod se zase vrátí. Jak dlouho si myslíte, že Trellwan bez obchodníků z hvězd vydrží, co?"

"Nevím. Máte tu vodu... pěstujete si vlastní potraviny... Mohli byste se bez nich obejít." Co ale Grayson neřekl, bylo, že podle jeho měřítka byla úroveň trellwanské civilizace jen o stupínek výše než barbarství. Neměli žádnou elektroniku, která by stála za řeč. Energii získávali z přílivových generátorů poháněných spalováním ropných destilátů. Doprava v ulicích byla zčásti motorová a zčásti se používala zvířata - ochočené pouštní láníky.

Berenir znovu mávl rukou. "Vláda se nestará o vodu a potraviny. Jsou to daně, poplatky a dovoz, co je zajímavé. Dejte politikům oh... deset... možná dvacet třídňů a lodě se znovu objeví." Berenir se podrbal na bradě. "Ale než se to stane, musíme vymyslet, co s vámi."

Když to Grayson slyšel, málem zaúpěl. Deset trellwanských třídňů bylo přibližně dva a půl standardního roku. V posledních šesti měsících přistávaly na Trellwanu jedině výsadkové obchodní lodě Mailaiovců, pocházející z vesmírné lodi, která udržovala spojení mezi Oberonem a Trellwanem. Jak dlouho bude trvat, než se ozve další? A jak by se k ní mohl dostat přes kosmodrom obsazený Hendrikovými bandity a s obyvateli Sarghadu, připravenými zabít ho na potkání, v zádech?

Berenir vypadal zamyšleně. "Mám kontakty ve vládě," řekl. "Obchodník v mé pozici je v dnešních dnech musí mít.

Předseda vlády je můj přítel..."

"Stannic? Předseda vlády Stannic?"

"Ano. Znáte ho?"

"Já... znám jeho dceru. Celkem dobře. S ministrem jsem se jednou nebo dvakrát setkal..."

"Stannic je jedním z nejdůvěryhodnějších rádců krále Jeverida. Je to také muž, kterého je třeba znát, chcete-li obchodní licenci, a tak."

"Pomůže?"

Berenir skousl spodní ret. "Stannic byl vždy zastáncem Jeveridovy politiky upevňování vztahu se Svazem. V poslední době byl Stannic a Jeverid proti celému zbytku vlády, a když je posádka Hradu opustila - bez urážky, mladý pane - když je opustila, dostala se vláda do slepé uličky. Já... nevěřím mu o nic víc než zbytku té smečky zvířat. Říkal jste, že znáte jeho dceru?" Grayson přikývl. "Dobrá, uvidím, co se dá dělat."

Setkání bylo domluveno v Marině apartmá, aby zbytečně nepřitahovali pozornost k obchodníkovi. Berenirův syn Graysonovi daroval šaty, aby si mohl sundat svou šedivou uniformu Svazu: obyčejnou světle hnědou tuniku, volné kalhoty a kotníkové boty, minimálně o číslo menší. Přestože se blížili periastronu a teplota prudce vzrůstala, oblékl si ještě plášť s kapuci, která mu zakrývala světlé vlasy. Chvíli se nemohli dohodnout, jestli mu mají obarvit vlasy na lesklou čern, jako má většina rozených Trellů, ale Grayson se nakonec rozhodl, že ne. Za Marou půjde takový, jaký je. Lidé na třetí ulici Obchodníků se zdáli být úplně pohlceni svými vlastními pochůzkami a Graysona si nevšimli. Obchodnické stánky byly lehounké rozkládací pultíky ze dřeva a plátna. Každý se v soutěži se svými sousedy snažil dostat co nejdále do ulice a stánky tak proměnily chůzi v přímé ulici v kličkování okolo tlačících se zákazníků, hromad výrobků, sloupků tkané látky a prodavačů samých, ječivě se dovolávajících pozornosti. Ale Grayson si všiml, že dokonce i pouliční prodavači ztratili něco ze svého nadšení.

Město Sarghad svíral strach a čekalo, až k němu Hendrikovi bandité obrátí svou pozornost. Jen málo se vědělo o jednotkách banditů, které obsadily kosmodrom, a ještě méně bylo známo o jejich záměrech. Berenir řekl, že útočníci nevznesli žádné požadavky ani hrozby a zástupci městské rady vyslaní k letišti byli vráceni zpět strážemi u obranného perimetru, vztyčeného kolem kosmodromu. Hendrikovi muži vyhnali vojáky Svazu, vytyčili perimetr a nyní prostě čekali.

Na co?

Prstence Sarghadu objímaly pozemky Paláce, jehož budovy byly skryté před zvědavými pohledy za šťavnatým kvetoucím porostem dobře zavlažovaných zahrad. Domácnost ministra Stannice sídlila v luxusním třípatrovém domě na

Royal Circle přímo naproti palácové bráně.

Řekli mu, že Mara bude doma. Věděl, že pracuje pro otce a od smrti matky mu slouží jako sekretářka. Berenir slíbil, že na něj bude čekat a že mu se Stannicem najde místo, kde by mohl zůstat stranou od lidí.

Těšil se, že ji opět uvidí, přestože právě prošel nekonečnou řadou posledních rozloučení. Mara nebyla tak stydlivá ani tak ochraňovaná jako většina dívek v tomto světě, který zajišťoval bezpečnost svých žen tím, že jim upřel svobodu.

Stannic strávil i s rodinou několik let mimo planetu a nebyl tak konzervativní jako jejich sousedé. Právě vybíhal schody před jejím apartmá, když ho zezadu zastavil hlas: "Stát, ty."

Grayson zastavil a zvolna se obrátil. Zjistil, že se dívá do očí mladému muži v uniformě Jeveridovy Královské gardy, což byla zelená bunda, kalhoty bohatě vyšíváné a lemované zlatem a lesklá bílá helma s průhledným hledím. V rukách s bílými rukavičkami držel funkčně vypadající automatickou pušku.

"Identifikujte se," řekl voják. Za jeho rameny byly dvě další zlatozelené uniformy.

"Ah... Grayson, jmenuji se Grayson." Trellové nepoužívali příjmení a on se své neodvážil použít. "Jdu navštívit Maru.

Zná mě... očekává mě..."

Hlaveň pušky, jen několik centimetrů od Graysonovy hrudní kosti, se ani nezachvěla. "Ale já ne." Strážný zašilhal na Graysonovu tvář pod těžkou kapuci. "Sundej to."

Grayson tak neochotně učinil. Strážnému se při pohledu na Graysonovy světlé vlasy rozšířily oči. "Tak," řekl a prst na spoušti se mu napjal. "Vypadá to, že jsme chytili jednoho z banditů!"

7

"Nesmysl!" Grayson se napřimil. "Jsem Grayson Carlyle z posádkové falangy Svazu a přišel jsem, abych se tu setkal s ministrem Stannicem... ihned!"

Tento direktivní přístup zklamal. Ústí pušky vyrazilo kupředu, udeřilo Graysona do hrudníku a srazilo zpět.

"Ty se tu nesetkáš s nikým kromě velitele gardistů, cizince. Výšetřovatelé s tebou budou chtít pár věcí prodiskutovat, řekl bych..."

Grayson již o Jeveridových vyšetřovatelích slyšel. Metody sarghadské policie byly častým námětem dohadů v kasárnách Hradu. Strach, který v Graysonovi narůstal od chvíle, kdy procitl v Berenirově domě, náhle vybuchl.

Otočil se a dal se na útěk. V panice seběhl zpátky na ulici podél Royal Circle. Přestože co chvíli vrazil do nějakého Trella, krácejícího pod převislými střechami, neustával v běhu. Za sebou slyšel výkřiky "Stůj!" a děsivé zapraskání osamocенého výstřelu z pušky. Výstřel musel být mířen do vzduchu, protože na ulici bylo příliš mnoho lidí. Nemyslel si, že by gardisté riskovali životy civilistů, jenom aby ho dostali. Ale přesto se rozběhl ještě rychleji, zádové svaly křečovitě stažené, jako by očekával kulku.

Dívce se rozhlížel a viděl, že má jen málo možností. Zprava ho svíraly zdi palácových zahrad a zleva se po celé délce táhla řada budov. Lidé mu uskakovali z cesty. Jeho pronásledovatelé už každou chvíli budou moci započít střelbu.

Mohl by se dostat do Paláce? Brána nebyla daleko a nad stromy v zahradách dokonce viděl alabastrovou kopuli hlavního křídla. Ale i kdyby se tam dostal, co jiného by mohl očekávat, než že bude uvězněn nebo zastřelen? Kromě toho zahlédl záblesky zlata a zeleni na černém povrchu příjezdové cesty za branou. Královská garda byla i tam, nejméně pluk těch zamračených vojáků v bílých helmách.

Za Graysonem se ozval nepravidelný rachot a kousek nad jeho hlavou se cihlová zeď rozletěla v oblacích bodavého prachu a úštěpků kamene. Nějaká žena vykřikla a lidé na chodnících se rozprchlí, hledající úkryt. Vrazil do mladíka v otrhaných šatech, náraz je oba téměř srazil na zem a pak byl zase na nohou a dívka běžela ulicí.

"Stůj! Stůj, nebo budeme střílet!"

Byli blíž! Kudy teď? Proklouzl mezi párem obchodníků v bohatě barvených společenských pláštích a tunikách, přeskočil nohy staříka sedícího na bedně v ústí ulice a vnořil se do stínů úzké uličky mezi dvěma domy po levici. Za sebou stále slyšel hvízdot píšťalek, dupot a výkřiky běžících mužů.

Jak běžel, uviděl přímo před sebou dva metry vysokou zeď. Ještě více zrychlil, odrazil se na převrácené bedně od zeleniny a přehodil ruce a koleno přes vrchol zdi. Když přes ní přehazoval druhou nohu, zaskřípala a zakymácela se, ale přistál na zemi jako kočka a pokračoval v běhu k další ulici.

Dál touhle ulicí... obrat... další ulice... znovu obrat. Může je vůbec ztratit, když takhle bez rozmyšlení poběží? Dostal se do úzké uličky, která se vlnila mezi dvěma velkými třídami vedoucími z centra od palácových zahrad. Nebylo to příliš udržované místo. Ochrany proti slunci se na některých místech propadly a ulice byla plná plochých kusů betonu se zubatým ostřím. Zbytek byl pokrytý větrem navátými hromadami písku, prázdnými lahvemi a odpadky, ze kterých se na slunci kouřilo.

I tady byli lidé, tucty jich stály ve stínu okolních budov. Někteří leželi roztažení na ulici. Byli oblečení v hadrech a pomazáni blátem a prachem. Většina neměla boty. Někteří spali nebo se zdáli být v bezvědomí mezi hromadami prázdných lahví, ale zbytek Graysona pozoroval bdělými přivřenými očima.

Grayson se přinutil zpomalit až k chůzi a hledal si cestu troskami na silnici. Musí si nějak najít místo, kde by se schoval, nebo přinejmenším místo, kde by dokázal splynout s pozadím. Neustále se při chůzi ohlížel přes rameno. Málem se mu zastavilo srdce a vzápětí se mu zběsile rozbušilo v hrdle, když se přímo za ním kdosi pohnul. Pak se uvolnil a zprvu si myslel, že to je jen další ožrala. Ale ne. Byl to ten muž, se kterým se srazil v ulici před Palácem. Sleduje ho ten chlap? Může to klidně být tak, že každý občan, který na něj upozorní stráž, bude odměněn, což by určitě bylo veliké pokušení pro kohokoliv z těchto odrbaných chudáků. Grayson zrychlil krok. Nevěděl, jestli je sledován, ale...

Kráčel dolů špinavou ulicí a čvachtání bláta pod nohama ho natolik vyplašilo, že se na chvíli na místě zastavil. Po celé délce ulice byla místa, kde roztátý druhonoční led stekl rezavými okapy ze střech a voda se shromažďovala v hlubokých proláklínách. Na většině míst vodu rychle vysál žíznlivý písek, ale zde zůstávaly kaluže černého bahna, které tu vydrží až do příštích mrazů. Při pohledu na bláto dostal Grayson nápad.

Sundal si plášť a pohodil ho vedle polonahého ochlasty, ležícího u oprýskané cihlové zdi. Neměl čas plášť schovat. Vojáci na něj měli ztrátu pouhých vteřin. Rozvázal obvaz na hlavě a nacpal jej do přetékající popelnice. O kus dále byl úsek ulice úplně opuštěný. Grayson si klekl ke kaluži, nabral obě dlaně plné smrdutého bahna a vetřel si je do vlasů. V místech, kde se bláto dotklo zanícené rány, páliło jako oheň. Věděl, že si koleduje o pořádnou infekci, ale myšlenka na vyšetřovatele jej poháněla. Když skončil, měl světlé vlasy, tvář i tuniku štědře pokryté nánosy černého bahna. Co dál? přemýšlel a myšlenky mu tékaly jako splašené. Šaty má dostatečně neurčitě, kromě bot, těsných tak, že ho již bolely nohy. Ty byly příliš nové a zářivé, než aby mohly patřit zabláčenému bezdomovci.

Po chvíli přemýšlení Grayson boty sundal, pečlivě je vyrovnal opodál a natřel si blátem i nohy. Celý obraz dotvořil dvě prázdné lahve od kořalky, které našel v hromadě odpadků naproti přes ulici. Grayson se potom rozvalil na zem a nohy natáhl až téměř doprostřed ulice. Hlavu měl hned vedle jedné ze smradlavých louží a v náručí choval dvě prázdné lahve. To již slyšel za zátáčkou dupání těžkých bot.

Bylo jich pět. Všechno královští gardisté v tmavě zelených uniformách. Čtyři drželi nebezpečně vyhlížející útočné pušky, připravené ke střelbě. Opatrně si vybírali cestu mezi nejhoršími loužemi a hromadami odpadků.

"Tady!" vykřikl jeden. "Jeho boty!" Vojáci se seběhli kolem a zvedli zářivé botky. Grayson otevřel oči a imitoval pohled opilého pitomce. Zhlédl, jak jeden z vojáků našel jeho odhozený plášť a zakrvácené pruhy obvazu. Další - pravděpodobně velitel, soudě podle postoje s rukama v bok a nedostatku zbraní - se zastavil nad Graysonem a šťouchl do něj špičkou boty. "Ty!"

Grayson se přitiskl láhve těsněji k hrudi a přiblížil se na muže usmál. Kdyby se mu tak podařilo gardistu přesvědčit, že je jen další pouliční opilec a že boty vedle odhodil někdo úplně jiný...

"Ty," opakoval voják. Zdálo se, že zadržuje dech, aby necítil puch hničícího bláta a odpadků. "Kde se tady vzaly ty boty?"

"Co-o?" zahuhlal Grayson a zasmál se jako idiot.

"Seržante!" ozval se další hlas. Grayson se ohlédl po zvuku a spatřil, jak z druhé strany ulice přichází další družstvo vojáků. Museli vyslat druhou patrolu dopředu další hlavní ulicí, aby si pak obě družstva mohla jít naproti a chytit ho mezi nimi. Nově přichozí byl důstojník a uniformu gardového poručíka měl víc zlatou než zelenou, zdobenou epoletami a zlatými šňůrami, blýskajícími se v narudlém světle. "Nějaké stopy?"

"Běžel tudy, pane, podívejte."

Vojáci chvíli zkoumali plášť, obvazy a boty a stáli při tom jen metr od Graysonových holých zabláčených nohou. Velící důstojník zavrtěl hlavou. "Kolem nás neprošel. Museli jste ho minout."

"Může se snažit splynout s tou chátrou v ulici, pane," řekl seržant a láhve v Graysonových rukou se roztráslly. Srdce mu bušilo tak strašlivě, až si byl jist, že ho prozradí. "Můžeme je všechny shromáždit a vyslechnout."

"Pcha! Nebo je postřílet."

"Snad bych vám mohl pomoci, poručíku." Při zvuku tohoto nového hlasu Graysonovi přeběhl po zádech mráz. Ulicí přicházel špinavý a neoholený muž. Byl to ten samý chlap, o kterém si myslel, že ho sleduje. Musel vidět, jak si připravuje svůj spěšný převlek!

Grayson se napnul a připravil. Kdyby teď vyskočil a dal se do běhu, vojáci ho zastřelí dříve, než doběhne k rohu ulice. Leda že by se mu je podařilo překvapit. Uvažoval, jak rychle budou jeho holé a citlivé nohy na ostrých štěpinách rozbitého betonu.

"Viděl jsi toho kluka?" zeptal se poručík a zvedl boty.

"Jasně že viděl." Bezdomovec se zadíval na Graysona a nehnul ani brvou. "Vidíte tu trubku?" řekl a ukázal na okap nad Graysonovou louží. "Před náhou minutkou sem přilít chlápek, stáhnul si botky, frknul je sem a mastil to nahoru po vokapu." Muž ukázal přes ploché střechy směrem k Paláci. "Vypálil pak po střeších tímle směrem."

"Zatraceně," zamumlal poručík. "Snaží se proklouznout zpátky. Chlapi! Zdvojnásobte rychlost! Pohyb!"

Vojáci se srovnali do nepořádných řad a vyrazili klusem ulicí. Ten, co držel Graysonovy boty, je odhodil stranou. Když byli vojáci daleko, Grayson se posadil a pokoušel se bez úspěchu očistit svou zabláčenou tuniku. "Díky."

Muž se rozhlédl a pak mu na tváři, porostlé krátkým vousem, rozkvetl široký úsměv. "Rádo se stalo. Zdá se, že ses tady ve městě novejš."

"Dalo by se to tak říct. A kdo jsi ty?"

Muž se zdvořile uklonil. "Renfred Tor, k vašim službám."

"Myslím, že by to mělo být naopak. Já jsem tvým dlužníkem."

"Proč tě vůbec honili?"

Grayson byl na rozpacích. Všechno mu radilo k opatrnosti. Cizinec sice vypadal přátelsky, ale možná se jen snaží z uprchlíka vytáhnout více informací, než jej odevzdá vojákům. Grayson si šel sebrat své boty a zatím probíral nejrůznější možnosti. Jestliže bude muset ještě běhat, bude ty bolestně malé boty potřebovat.

Náhle si uvědomil, že muž použil dvě jména. Není to tedy domorodec! "Ty jsi cizinec," řekl a vyhnul se odpovědi na mužovu otázku.

"Dalo by se říct." Tor se zadíval dolů ulicí. "Nezdá se, že by tu cizinci byli příliš oblíbení."

Grayson přikývl a smutně se usmál. "Jsem Grayson Carlyle. Byl jsem členem posádkové falangy Svazu na Hradě."

"Teší mě. Uh... zdá se, že jsi někde zapomněl svou falangu."

"Oni zapomněli mě. Na Hrad zaútočili banditi a všichni si mysleli, že jsem mrtvý. Když jsem se probral, byla má jednotka pryč."

"Aha," řekl Tor.

"A co ty? Co ty tady děláš?"

Tor se na Graysona dlouze zadíval a pak řekl: "Já jsem pilot výsadkové lodi, která sem ty bandity přivezla."

8

Renfred Tor se narodil na Atreu, ale uplynulo již mnoho dlouhých standardních let od doby, kdy naposledy viděl hlavní ze světů Křižanovy Ligy svobodných světů. Když mu bylo čtrnáct, odlétl jako nakladač na nákladní lodi společnosti Tristar Lines. Když mu bylo dvacet, vypracoval se až na palubního důstojníka. Potom si se svými čtyřmi bratry zakoupil staříčkou rezavou nákladní loď, kterou po celovečerní oslavné pitce pojmenovali Chlouba. Oslava se ukázala být poněkud předčasná. Plán na přepravu laserových pušek a přenosných vrhačů ohně pro připravované povstání skončil krachem celé revoluce a uvězněním nebo zničením jeho partnerů. Renfred sám i se svými patnácti naštvanými muži musel zmizet sérií krkolomných skoků do Lyránského svazu. Jejich úprk skončil na Periferii Svazu a od té doby Tor nakupoval, půjčoval a kradl součástky i nové členy posádky, aby udržel Chloubu v provozu. Pět let krátkodobých kontraktů a jednosměrných přeprav materiálu ho nakonec přivedlo na Drovahchein II v srdci hvězdokupy Erit.

Tady Chloubu očekával konec její kariéry. Před dalším prostorovým skokem potřebovala kompletní opravu a každou chvíli hrozilo, že selžou i motory udržující ji na oběžné dráze. Bez peněz, kontraktů, s posádkou vyhrožující odchodem, pokud brzy nezaplátí, a bez jakékoli naděje, že rozpadající se loď dokáže opravit vlastními silami, byl Tor nucen uvažovat o předčasném odchodu do penze na Drovahcheinu II. Ne že by toto obchodní centrum hvězdokupy Erit postrádalo na zajímavosti, ale budoucí pracovní příležitosti pro pilota hyperprostorové nákladní lodi byly pramalé. Právě tehdy potkal Proctora Sinvalie z rodu Mailaiovců. Mailaiovci byli spíše neomezenými vládci hvězdokupy než zástupci Steinerovců na Tharkadu. Hvězdokupa byla drobný ostrůvek relativní prosperity v postupujícím moři barbarství. Proctor Sinvalie byl jedním z nejdůležitějších obchodníků rodu, který dohlížel na křehkou obchodní síť spojující soustavy Eritu se Svazem i se světy Periferie jako Trellwan.

Sinvalie si pro Tora poslal krátce poté, co výsadková loď Chlouby přistála na Gharisportu na jižním Drovahcheinském kontinentu. Nabídka, kterou Torovi učinil, vypadala jako řešení všech kapitánových problémů. Techové Mailaiovců poskytnou Chloubě potřebné opravy, Torova posádka dostane šestiměsíční smlouvu a obdrží zálohu k utrácení v Gharisportských nočních klubech a kapitán Tor uzavře dlouhodobý kontrakt, který tak zoufale potřeboval. Všechno, co musel udělat, bylo převážet malá množství pasažérů mezi Oberonem VI a světem ztraceným v Periferii, výjimečným pouze svou polohou. Ten svět byl Trell I - Trellwan, jak jej nazývali místní.

"Měl jsem to tušit," řekl Tor, když vedl Graysona podivně pokroucenými vedlejšími uličkami Sarghadu, "Měl jsem to tušit hned, jak jsem zjistil, že v tom má prsty starej Hendrik Velikey."

"Tušit co?" zeptal se Grayson.

"Tušit, že se z toho se zdravou kůží nedostanu. Starej Sinvalie, to je pane charakter. Ten rozhodně nehodlá světit některou ze svých drahocenných lodí a posádek do něžných rukou žoldáků Hendrikova maličkého království, a tak si najme někoho nezávislého, aby to odnes. Namalovali na můj výsadkový loď erby Mailaiovců, ale Mailaiovci tím na sebe žádný rizika nebrali!"

"Co se stalo?"

"Počkej!" zašeptal náhle Tor a strčil Graysona do stínu. Kolem pochodovala četa královských gardistů. Dostali se k místu, kde se ulička otvírala do jednoho z širokých městských bulvárů. Všude okolo byli vojáci, stáli u křižovatek i podél chodníků a zdálo se, že prohlíží tváře v davu. Tor Graysona zatlačil do sedu a pokračoval ve svém vyprávění. "Nic moc se nestalo - ze začátku. Přivezl jsem velvyslance Svazu jménem... uh..."

"Vogel."

"Jo, vikomt Vogel. Vezl jsem ho z Tharkadu na Oberon a pak z Oberonu sem, párkrát jsem převezl jeho asistenta odsud na Oberon a zpět. Dal jsem si dohromady, že připravují smlouvu, která přičkne Trellwan do Hendrikova vlastnictví, přestože celá ta věc měla být samozřejmě tajná."

"Měla být," řekl Grayson více pro sebe než Torovi.

"Jo, jasně, dlouho to netrvalo, než se to prolásko. Když jsem tady byl naposledy, věděl to celej Sarghad. Neměli jste tu ve městě nepokoje?"

Grayson přikývl, ale nezvedl oči od silnice. Tohle všechno bylo součástí zrady, která zabila jeho otce. Za to někdo zaplatí.

"Tak teda, pak mělo přijít poslední setkání, oberonští ministři měli přijet na Trellwan podepsat něco jako oficiální smlouvu. Ale celé se to vyvíjelo jiným způsobem, než říkali." Tor hovořil tiše a při řeči se ostražitě rozhlížel. Po ulici teď procházelo více vojáků v plné zbroji. Zdálo se, že se na severu cosi děje.

"Vynořil jsem se z hyperprostoru u hvězdy typu A2 bez planetární soustavy, abych si dopočítal kurs, a našel jsem tam další zasranou loď. Už na mě čekala, stíhače rozmístěné a zbraně v pohotovosti. Sakra, myslel jsem si, že to je některý z Hendrikovců zlodějských konkurentů, ale když přišli na palubu, měli na sobě Hendrikův stejnokroj. Ale Hendrikova stará posádka na palubě šla celá z přechodových komor, pěkně tiše bez zbytečných průtahů. Pěkně ven z lodi, jeden po druhém. Ani ti snad nemusím říkat, jak jsem byl vyděšený."

"Zabili je?"

"Hned na začátku. Takže teda převezli falangu OBRŮ a já nevím kolik vojáků a obrněných vozidel do nákladového prostoru Chlouby. S nima přešla na palubu posádka techů a začli do trupu jedné z výsadkových lodí vrtat díry, připevňovat těžké zbraně, střelecké věže, raketové baterie a takový tyhle věci. Začal jsem na ně kvůli tomu řvát, ale další věc, kterou si pamatuju je, že jsem měl odřenou hlavu a rozseknutej ret, a tak jsem radši držel hubu. Říkal jsem si, že mě pošlou si zaplavat za Hendrikovejma chlapama. Když skončili, tak to jejich černý monstrum rozvinulo plachtu a skočilo a šéf posádky, kterou zanechali na palubě Chlouby, nám nařídil pokračovat v cestě. Vynořili jsme se u Trellwanu a zaparkovali. Donutili mě a tři další piloty z mé posádky odletět s výsadkovou lodí dolů. Na Trellwan jsem dorazil s pistolí u hlavy a sotva jsme přistáli, tak mě zavřeli."

"A to tě pak nechali jít?"

Tor se ušklíbl a zavrtěl hlavou. "To teda zatraceně nenechali, chlapče. Nevěděl jsem sice, co se děje, ale věděl jsem tolik, aby mě rozhodně jen tak nepustili. Zvlášť potom, co jsem je viděl vyměňovat náklad na místě, kde jsme si měli jen zkorigovat kurs a dobít energii."

"Proč by ne?"

"Hele, to byla zatraceně velká operace. Při překládání tý jediný falangy a zbytku materiálu na Chloubu pracovalo přinejmenším pět dalších OBRŮ. A to bylo taky zvláštní."

"Co?"

"Ty OBRy, co pomáhaly při překládce, byly prvotřídní stroje, jestli víš, co tím myslím. Nově natřené, vyčištěné. Jeden z nich byl Marabu, černočerveně malovaný, něco jako ty opečovávané žoldácké stroje, na které občas narazíš na Vnitřních světech. Tohle OBRa pilotoval jejich velitel. Veliký chlap, ale tichej, vopravdovské profík. Smrtelně nebezpečnej, chápeš? To, co nakládali na Chloubu, byl jen šrot. Starý záplatovaný OBRy, smontovaný celý ze stokrát použitých dílů. Byl mezi nima šedočerný Marabu a lehkej dvacetitunák Cikáda. Celý to na mě působilo dojmem nějaké krycí operace, něčeho, o čem by mělo vědět co nejmenší lidí. Došlo mi, že vydržím, dokavad' nepřestane střelba, a pak mě pošlou na furt do důchodu. Víš, co tím myslím?"

"Tak jak to, že ses tak najednou zjevil v těchto uličkách mezi bezdomovci?" zeptal se Grayson.

"Dobrá otázka. Jak jsem říkal, Chlouba potřebovala nutně opravit, a během generálky se nestihlo všechno dodělat. V místnosti, kam mě zamkli, byla uvolněná izolační deska, kterou se mi podařilo odsunout, vmáchnout se za ni a vrátit ji zpátky namísto. Zůstal jsem tam, dokud jsem je neslyšel přijít a zjistit, že jsem pryč. Pak jsem vypadl z té své schovávačky, protáh jsem na zadní palubu, kde vykládali OBRy, a vyklouzl ven s nějakými vojáky." Tor se odmlčel, když uviděl Graysonovo povytažené obočí. "Jasně, to už jsem si obstaral uniformu. To mi pomohlo."

"Tuhle?" ukázal Grayson na Torovu zabláčenou tuniku.

"Těžko. Doufal jsem, že se mi tady s někým podaří promluvit, možná s vedením letiště, o tom, jak bych mohl osvobodit svoji posádku. Ale lidi tady... uh... moc cizince nemilujou. Aspoň ne teď."

Okolo prošla další jednotka vojáků. Grayson si však povšiml, že to byli členové planetárních Milicí, kteří nosili hnědé uniformy místo zelených. V hradních kasárnách se říkalo, že v sarghadské Milici jsou lepší vojáci, ačkoli většina Carlyleho komand nepovažovala za dobrou žádnou z dvou místních vojenských posádek.

Co se to děje? divil se Grayson. Že by po něm pátrala už i Milice?

9

Grayson s Torem pokračovali v pozorování vojáků na ulici. Nezdálo se, že by Jeveridovi královští gardisté prováděli důkladné pátrání, ale nepochybně měli plnou pohotovost, strážíce ulice města před... před čím? Před cizinci, kteří přežili útok na Hrad? Nebo obecně před každou podezřelou osobou? Když byl tábor lupičů tak blízko, vládní síly mohly klidně dohlížet na jakákoli shromáždění ozbrojených nebo nedůvěryhodně vyhlížejících lidí, kteří mohli tvořit první linii útoku nájezdníků.

Proč se jich tolik pohybuje směrem na sever? Právě kolem nich prosvíštel malý konvoj nosičů raket země-země.

Grayson v duchu neustále přemítal Torovu historku. Přepadení nákladní lodi a povraždění jejích diplomatických pasažérů? Měl silné pokušení celou tu ideu zavrhnout jako naprostý nesmysl. Ale proč by Tor v něčem takovém lhal? Bandité využívali podvodů a zrady stejně často jako kterákoliv vláda Vnitřních světů, ale tato tajná výměna nákladu a posádky na navigačním bodě vypadala nesmyslně. Chloubu by totiž musela zastavit jedna z Hendrikových lodí. Nikdo jiný než Hendrikovi lidé by nemohl znát její přesný kurs při skokové sérii mezi Oberonem a Trellwanem. Vzdálenost mezi oběma systémy byla přibližně sto čtyřicet pět světelných let. Hyperprostorové lodě však dokázaly zvládnout jediným skokem pouze třicet světelných let, a proto musely skákat na několikrát od jedné dostupné hvězdy k druhé postupem zvaným skoková série. Většina z těchto hvězd byla bez planet - podobně jako ta, u které byl přepaden Tor - nebo byla obklopena neplodnými pustými světy mrtvých skal a ledu. Šance na to, že by si tady jedna loď jen tak počkala na druhou, byla nekonečně malá. Což znamená, že útočníci věděli, že Chlouba poleťt touto cestou. Což znamená, že tento přepad nařídil Hendrik.

Udělal to ale opravdu? Hendrik vládl složité koalici dvanácti menších loupeživých králů a jejich světů. Možná, že část jeho vlastních lidí tvořila disidentskou frakci, pracující proti němu. To by vysvětlovalo největší záhadu v Torově historii, záhadu, proč by se měl Hendrik namáhat s obsazováním lodí kdesi ve vesmíru, místo aby ji zabral doma na Oberonu.

Přesto ovšem zůstávalo příliš mnoho nezodpovězených otázek. Proč by kdokoli z Hendrikova tábora potřeboval útočit na trellwanskou posádku, když mu měla být celá planeta pokojně předána v několika hodinách? Dokonce i ta neirevolučnější frakce by si raději počkala. Zabrání systému Trellu by disidentům při zúčtování s Hendrikovými silami nepomohlo, leda v případě vyrovnaných sil.

To nedává žádný smysl, pomyslel si Grayson. Zůstávala zde ještě otázka, co vlastně Tor viděl, když mu zabírali loď. Říkal, že muži, kteří se na ni nalodovali, nosili Hendrikovy stejnokroje, ale OBRy, které překládaly náklad, byly v daleko lepším stavu než překládaný materiál. Loupeživá království - dokonce i tak velká a silná jako to Hendrikovo - mohla stěží postavit do bitvy něco lepšího než záplatované OBRy, prošlé celými tucty bitev. Odkud se vzaly ty úžasné nově natřené stroje? Mohl by si Hendrik dovolit najmout žoldnéřskou falangu z Vnitřního vesmíru? Snad z Kuritova Spojeného Drakonisu? A i kdyby to dokázal, proč by s nimi nezaútočil? K čemu ten podvod? Proč? Proč?

"Hele!" dotkl se Tor Graysonova ramena a vytrhl ho z přemýšlení. "Odcházejí!"

Opravdu se zdálo, že vojáci z ulic mizí. Někteří nastupovali do rezavých šestikolých transportérů, ostatní spěchali ulicí vzhůru. Grayson zahlédl v jednom ze vznášedel důstojníka hovořícího s živou gestikulací do vysíláčky.

"Něco je určitě vyplašilo," řekl. "Zajímalo by mě co."

Odpověď na jeho otázku přišla v podobě blesku a výbuchu, který Graysonovi na okamžik vyrazil dech. Přes ulici, naproti místu, kde se Grayson s Torem krčili, se rozletělo průčelí jednoho z domů v gejzíru cihel, plamenů, skla, kamene a černého kouře. Lidé řvali a nad jekotem a výkřiky se vznášel temný rachot pochybujícího se těžkého stroje. Grayson ten zvuk znal. Položil se na břicho a zpoza budovy na koukl do ulice. To, co slyšel, byl Marabu, dvanáct metrů vysoký a těžce vyzbrojený. Na všechny strany se ježící zbraně mu propůjčovaly nemotorný vzhled. Grayson však ze zkušenosti věděl, že tenhle stroj je všechno, jen ne neobratný.

Zahlédl stylizovaný emblém štěrbinovitého oka namalovaný na čerstvě roztaveném povrchu levé nohy a věděl, že pozoruje ten samý šedočerný stroj, který zabil jeho otce.

Ten pohled ho děsivým způsobem zaujal. Ztuhl jako přibitý v ústí uličky. Obrněná obluda se pomalým pohybem napřímila a pak zvedla pravou ruku, jako by ukazovala. Ve vyboulené mase předloktí byl ukrytý pár OBRových základních zbraní, střední laser a masivní ústí vrhače částic.

Z laseru vyšlehl modrobílý třpytivý záblesk a s jekotem proťal ionizovaný vzduch. Paprsek udeřil do vznášedla a voják, visící zvenku na trupu, vzplanul. Grayson sevřel víčka proti oslepivému světlu, ale na sítnici mu stále zůstával obrázek důstojníka svíjejícího se v kabině vznášedla, když ocelové stěny okolo něj rozkvetly ohnivými květy.

Nad řev plamenů a hroutících se budov se vzneslo staccato ostrých ran. Marabuův autokanón, trojitý válec upevněný na OBRově levém rameni, chrlil vysoce výbušné stodvacetimilimetrové projektily v dávkách po třech, které rozdrtily silnici za hořícím vznášedlem a přeměnily hloučky běžících zelených uniforem na krvavé cáry. Kouř stoupající z APC byl černý a štiplavý a páchl po oleji a zuhelnatělém mase.

Grayson ucítil na rameni neodbytnou ruku. "Grayson! Musíme vypadnout! No tak!" Ale Grayson se s očima jako přilepenými k Marabuovi nedokázal pohnout. OBR udělal dlouhý krok, pak další, pokaždé se zastavil, jako by testoval našlapování. Na krabovité hlavě mu šlehaly záblesky málo účinných přenosných raket a laserů z výzbroje obránců města. Grayson si uvědomil, jak moc si přeje, aby obránci Sarghadu koncentrovali svou palbu, našli životně důležité uzly kontrolních obvodů a servořízení, což by jim mohlo - mohlo! - dát nepatrnou šanci monstrem zlikvidovat. Jeden z těchto uzlů se nalézal v místě, kde se nohy připojovaly k tělu, těsně pod plochou hlavou. Kdyby jenom začali spolupracovat...

Gigant si razil svou cestu ohněm bez povšimnutí. Zanechával za sebou obraz naprosté zkázy, jak kropil bulvár a okolní domy oslepivými paprsky energie.

"Grayson!" Jeho otupělými smysly konečně pronikl Torův výkřik a vrátil ho zpátky na zem. Okamžitě ho ovanul přišerný pach hořícího vznášedla. Otřásl se, otočil a zadíval se do Torových zdívočelých očí.

"Grayson, musíme odsad' vypadnout!"

Nechal se od něj postavit na nohy a pak se neobratně rozběhl zpět uličkou, pryč od té obludy. Za nimi narazil OBR do budov při ústí uličky a po pádu zdí se jim pod nohama rozlétla záplava sutí.

Grayson následoval Tora zákruty sarghadských uliček a zvuky dělové střelby a padajících domů se začaly zvolna vytrácet. Tor zastavil a padl zády na zeď. Hrud' se mu dmula v usilovném zápase o dech.

"Kam teď?" zeptal se Grayson, stále ještě otupělý. Přál si být veden, nechat všechna rozhodnutí na někom jiném.

"Nevím. Taký nejsem odsad', vzpomínáš?"

"Já... znám místo, kam bychom možná mohli jít." Grayson myslel na Berenira Kupce, dobře věda, že určitě nebude potěšen, až ho uvidí, zvláště když s sebou přivede dalšího cizince k ukrytí. "Znám pár lidí, ale možná nám nebudou schopni pomoci."

"Budeme si muset najít způsob, jak se dostat nahoru na kosmodrom," řekl Tor a zadíval se tím směrem. Nad střechami nízkých jednopatrových obchůdků mohli vidět řídicí věž kosmodromu jako maličkou bílou miskou usazenou na úzké tyčce. A hned za ní bylo vidět masu horní třetiny Torovy lodě.

"Myslíš na to, jak dostat svou loď zpátky?"

Tor zavrtěl hlavou. "Ne... to nepůjde. Nikdy bychom se k ní tak blízko nedostali. Ne teď."

"Tak proč teda na kosmodrom?"

"Protože dříve nebo později nějaké lodě přiletí." Pilotova tvář se bolestně stáhla. "A protože tam mám tři chlapy... tři kamarády. Musím je nějak dostat ven."

"S tímhle nemůžeš zápasit sám!" Kdesi za nimi se opět ozvaly zvuky čerstvého boje, následované sérií explozí.

"Možná ne. Ale tyhle piráti tady pořád nezůstanou. Teď zaútočili, pak se stáhnou, vezmou kořist, otroky a zajatý OBRy a materiál na Oberon... nebo kamkoli. Nemůžou tady zůstat, ne proti celé planetě. Kromě toho si nemůžou být jistí, jestli Steinerovci nepošlou trestnou výpravu, aby jim nacpala tuhle planetu do chřtánu."

"Moje falanga..."

"Možná," řekl Tor zamyšleně. "I když z toho, co jsem slyšel, je jasné, že tví přátelé byli všichni postřílení. Hlavní je, že přiletěl obchodník. Sakra, dokonce i mí přátelé z rodu Mailaiovců se můžou přiletět podívat, co se stalo s jejich investicí. A až přiletí, chtěl bych být u toho a mít s sebou svoje hochy. A nezapomeň, že moje loď je pořád na bodu skoku s dalšíma dvanácti chlapama na palubě." Tor prudce zavrtěl hlavou. "Nemůžu je jen tak opustit!"

Grayson si vzpomněl na malé společenství techů a dalších dělníků ubytovaných přímo na kosmodromu. "Možná, že bys mohl najít na kosmodromu práci a pak si najít cestu, jak tímto způsobem svým lidem pomoci. Přesto si ale nedokážu představit, jak bys mohl dostat svou loď zpátky."

"Ani já ne, chlapče. Ani já." Do Torovy tváře se vrátila bolest. Grayson přemýšlel, jestli cítí vinu, že opustil svou posádku, nebo se spíš bojí, že je už zavraždili.

"Ať je to jak chce, budeme muset jít a najít si nějaký způsob, jak splynout s místními."

Ano, pomyslel si Grayson, budeme potřebovat nějaké ubytování, nějaké místo, kde budeme čekat, než vymyslím způsob, jak dostat zrádce, kteří zabili jeho otce. Teprve pak budu přemýšlet nad tím, jak se dostat z tohoto odporného

světa.

Zvuky bitvy se vytratily a město se náhle zdálo nepřírozeně tiché. Grayson se rozhlížel všemi směry ve snaze se zorientovat. "Pojďme navštívit mé přátele. Berenir je kupec a má kontakty na letišti i na jiných planetách. Možná nám dokáže sehnat práci. Přinejmenším by mohl mít pár nápadů, co bychom měli dělat."

"Kde bydlí?"

"Třetí ulice obchodníků. Tudy." Vykročili a Grayson je vedl, ale jeho myšlenky se vracely zpět k Marabuovi a ke vzpomínce na otcovu smrt. Tomu Marabuovi, co Duranta Carlylea přepadl poté, co byl jeho lehčí Jestřáb vážně poškozen v beznadějném souboji se zbraněmi ukrytými na výsadkové lodi. Otec neměl žádnou šanci.

Grayson cítil, jak apatii, která paralyzovala jeho ducha od chvíle, kdy se probral v Berenirově domě, nahrazuje čerstvá energie. Poprvé od té doby před sebou viděl nějaký cíl, důvod, proč žít. Zničí toho zabijáckého OBRa, anebo při tom pokusu zemře. Potřeba pomsty ho jako neukojitelný hlad hnala pokroucenými uličkami Sarghadu. Všude kolem nich proudili panikařící civilisté a dezorganizované oddíly gardistů a Milice. Přestože ještě nevěděl jak, zapřísáhl se, že toho Marabua zničí, stejně jako člověka, který ho řídí.

10

Úzkými uličkami Sarghadu kráčely desetimetrové smrtící stroje. Přestože Grayson znal cestu k třetí ulici Obchodníků, byli s Torem čtyřikrát přinuceni zmizet z ulic náhle přeplněných davu vyděšených lidí nebo příšernými stíny útočících OBRŮ. Grayson se snažil zapamatovat si všechny typy, které viděl. Věděl, že jeden z nich je Cikáda. Další vypadal jako jejich vlastní Vosa, nesoucí nyní znamení zvířecího oka Hendrika z Oberonu. Jednou také zahlédl Marabua razícího si cestu rozdrčenými troskami domů. Nad Sarghadem se vznášel příkrov olejnatého kouře a vzduch byl plný prachu z rozdrčené sádry a betonových bloků.

U ústí uličky do třetí ulice Obchodníků se Tor zastavil a zadržel Graysona. Přes pilotova záda Grayson spatřil další Vosu, táhnoucí za sebou řadu asi patnácti lidí směrem k okraji města.

"Co to dělají?"

Tor se zamračil. "Berou rukojmí, pravděpodobně. I když tyhle lidi na to nevypadají. Spíš otroky."

Grayson zůstal zticha. Historky o obchodu s otroky mezi loupeživými králi na Periferii slyšel již mnohokrát, ale nepřikládal jim velkou váhu. Dokonce i Claydonův strach, že jeho matka mohla být odvedena Hendrikovými nájezdníky jako otrokyně na Oberon, mu připadala jen jako projev xenofobie u málo zcestovalého, téměř nevzdělaného domorodce, který nikdy neopustil atmosféru své vlastní planety. Krutá pravda byla, že v troskách civilizace, kde stroje a technologie byly poklad, se lidská práce zdála být levnou a snadno opatřitelnou.

"Kam je vedou?" divil se Grayson nahlas.

Tor pokrčil rameny. "Asi na kosmodrom. Tady pro ně nebude žádné využití. Nejspíše je naženou někam mimo planetu." Hlas měl podivně plochý a vzdálený. "Možná je dokonce naloží na starou Chloubu."

Graysonovu pozornost upoutala dunivá exploze odkudsi z konce ulice. Skrčil se a opatrně vystrčil hlavu ze svého úkrytu za zdí. Co spatřil, ho téměř porazilo. Stál tam Marabu obklopený sutinami domu v plamenech. Chladná ruka mu sevřela vnitřnosti. Byl to dům Berenira Kupce.

Marabu se naklonil do ulice a dokončil tak zkázu. Průčelí domu prasklo a zhroutilo se dovnitř v oblacích rudě žhoucích oharků.

Tor pozoroval Graysonovu tvář. "To byl dům tvech kamarádů, zdá se mi."

"Ano... ano, to byl. Ale já tomu nerozumím. Proč zničili jenom ten jediný dům?" Berenirův dům byl zničen s chirurgickou přesností a všechny další domy v ulici zůstaly nepoškozené. Grayson uvažoval, jestli Claydon přežil. Když se Marabu pohnul k severu a zanechal za sebou trosky a plameny, zdálo se Graysonovi, že je to nepravděpodobné. Zamračeně pozoroval, jak se další stěna Berenirova domu hrouť ve spršce jisker.

Grayson a Tor se stáhli zpátky. "Je mi líto, co se stalo tvejm přátelům," řekl Tor.

Grayson přikývl místo odpovědi. Cítil se teď podivně prázdný, jako by z něj uteklo všechno kromě potřeby udeřit zpátky na banditské OBRy. Ale jak? Jak? Těžce na něj dolehl pocit bezmoci.

"Já teď půjdu na kosmodrom," řekl Tor. "Technici jsou vždycky žádaný a se svezma znalostma si nějakou práci najdu. Můžeš jít se mnou jako můj asistent a pokusíme se ti nějak obarvit vlasy. Pak už nebudeš potřebovat tyhle bahenní koupele, jo?"

Grayson se na chvíli zamyslel a pak zavrtěl hlavou. "Jen jdi klidně beze mě, kapitáne. Mám tady ještě něco na práci."

Tor byl překvapen. "Co?" dožadoval se odpovědi. "Kde?"

"Já... zapomeň na to," řekl Grayson, znepokojen svou vlastní nerozhodností. "Prostě si musím ještě něco promyslet, to je všechno. Půjdu za tebou na kosmodrom později."

"Kdy?"

Grayson pokrčil rameny. "To nevím." Zadíval se na svou ruku a divil se, proč se netřese. Ruce a nohy měl zesláblé, jako by strašlivé napětí, které zažil při spatření Marabua, odsálo jeho životní sílu, takže byl stěží schopen stát. Vlna adrenalinu, která ho až dosud udržovala v chodu, se vytrácela a zůstávalo jen vyčerpání.

Obrátil se tváří k Torovi. "Jen jdi. Připojím se k tobě, až budu moci."

Tor se ušklíbl, ale v očích se mu zračily obavy. "Ať to netrvá dlouho. My vetfelci bychom měli držet pohromadě, ne?" Jdi už do hajzlu a nech mě samotného, pomyslel si Grayson se zběsilostí, která ho až překvapila. Neřekl ale nic, jenom kývl a obrátil se. Nyní musel najít dopravu do hor a vůbec si nebyl jistý, jestli to dokáže.

Mladší důstojník stál zpřímá v pozoru a cítil, jak mu pot stéká límcem jeho černé neprůstřelné vesty. "Ne, pane, není tady," hlásil. Muž sedící za stolem zvedl oči od papírů a změřil si svého důstojníka studeným odměřeným pohledem. "Musí být. Sám jsem ho zastřelil. Viděl jsem, jak padá přímo na místě označeném na mapě vozového parku, kterou jsem

vám dal."

"Nebyl tam, pane." V mužově tváři se zračil strach. Jeho velitel měl pověst nemilosrdného muže. "Prohledali jsme Hrad a zkontrolovali všechna těla. Je... zdá se, že po našem odchodu se v Hradu někdo pohyboval. Možná to byl ten chlapec, kterého hledáte. Dveře od skladu, o kterých seržant Wynn s jistotou tvrdí, že byly po bitvě zavřené, jsme po našem návratu našli otevřené, a kontrolou místnosti jsme zjistili, že chybí vznášedlo. Carlyleho syn musel ukrást stroj a utéct."

Kapitán Harimandir Singh se považoval za muže nemilosrdného, to ano, a náročného, ale nepropadajícího pouhým náladám. On sám vypálil ránu, která trefila syna nepřítelova velitele do hlavy. Na jeho rozkaz pak útočníci i jejich vězni pronásledovali přeživší členy Komandy k jejich perimetrům na kosmodromu. Jestliže Grayson Smrt Carlyle ještě žil, byla to jeho vina, nikoli toho poručíka, který tu tak bezúspěšně zkoušel skrýt svou hrůzu. Tak, pomyslel si Singh, byl jsem to já, kdo udělal chybu. Měl jsem se ještě jedním výstřelem ujistit, že je mrtvý, a nebo nechat někoho dohlédnout na zraněné ve vozovém parku.

Ale věci se v montážní hale děly se strašlivou rychlostí. Pouze rychlá rozhodnutí a rychlé pohyby mohly zajistit splnění mise.

A mise byla splněna, nebo ne? Carlyleho komanda byla rozdracena, ti, kdo přežili, uprchli, a jejich základna byla v Singhových rukou. I kdyby jediný chlapec dokázal utéci do Sarghadu, mohlo by to vážně narušit celý plán? Singhovy zvláštní rozkazy zněly ujistit se o smrti Carlyleho hlavního techa Riviere, všech warriorů a Carlyleho syna. Kromě toho nejposlednějšího byly všechny rozkazy vyplněny.

Singh celý problém opatrně zvažoval. Chlapci se nepodařilo utéct se zbylými členy Carlyleho falangy, tím si byl jistý. Jestliže žil, mohl se jedinečně skrývat kdesi v trellwanské pouštní divočině nebo v tom roztaženém smradlavém brlohu na úpatí hory, který místní nazývali Sarghad.

Jestli se dostal do divočiny, moc času mu již nezbývalo. Během několika standardních dní bude periastron a na poušti nastane vražedné vedro. A i kdyby chlapec tohle přežil ukrytý kdesi v jeskyni, minus padesát stupňů trellwanské krátké zimy ho za Druhonoci dorazí.

Takže zůstávalo město. Neexistoval způsob, jak kvůli jednomu chlapci prohledat celé město, a po pravdě řečeno k tomu nebyl ani důvod. Mladý Carlyle se z planety nedokáže dostat, nebude dokonce ani schopný propíchnout se do kosmodromu, aniž by ho zadrželi strážci. Ve skutečnosti byl na Trellwanu uvězněn. Zbytek plánu pokračoval hladce a nezdálo se, že by na tom Carlyleův syn mohl cokoliv změnit.

Kromě toho tu pořád byla šance, že jej zatknou strážní oddíly. Singh rozhodl, že nejlepší bude, když strážím vydá rozkaz, aby ho upozornil na každého zatčeného Carlyleho věku v Sarghadu nebo na kosmodromu... ne, rozšíří to na všechny cizince bez rozdílu věku. Ať tak nebo jinak, však už si zjistí, kde se chlapec zdržuje, nebo se sám přesvědčí, že je mrtvý.

Důstojník před ním stále udržoval předpisový pozor.

"To by bylo všechno, poručíku. Vedl jste si dobře. Děkuji za vaše hlášení."

Poručíkovi viditelně spadl kámen ze srdce, pak se opět napřímil a provedl předpisové zasalutování pravou pěstí k levé straně hrudi. "Ano, pane!"

Singh pozoroval, jak se muž obrací na patách a odchází. Ne, Carlyleův útek by plán neměl nikterak ohrozit.

Obrátil svou pozornost zpátky k práci na stole, ke zprávě, kterou psal pro vévodu. Podle rozpisu měl spěšný kurýr dorazit na bod skoku během dvaceti čtyř hodin a Singhova zpráva pak přivede vévodu i s jeho armádou na Trellwan dříve, než skončí další místní rok.

Singh věděl, že Jeho Výsost vévoda Ricol, známý v nástupnických státech jako Rudý vévoda, se již nemůže dočkat, až osobně začne další fázi hry.

Nad horou Gayal a širokou seříznutou pyramidou Hradu stoupala řada zubatých ostrých štítů, tvořících součást rozervaných horských hřebenů obepínajících trellwanský rovník. Crisanderské hory byly hrubé a nové, tvarované slapovými silami blízkého slunce, které skládalo a zase rozhazovalo příkrov vyvřelých skal a občas je dokonce doslova obracelo vzhůru nohama za mohutných erupcí a výronů lávy. Většina štítů v tomto třicet pět tisíc kilometrů dlouhém hřebeni byla aktivní a svou práci milující sopky a lehké seismické otřesy byly na denním pořádku.

Většina Trellwanu byla bezvodá, kromě dvou malých, hadovitě se kroučících minerálních moří, sevřených mezi rovníkovými horami. Lidské kolonie na planetě vyrostly v relativně úrodných oblastech do vzdálenosti několika set kilometrů od nich. Pomalý příliv, zvedaný rudým Trellem každých patnáct standardních dní, byl příliš vysoký, než aby se dalo osídlit pobřeží. Vysoký obsah síry a sirovodíku v těchto kyselých mořích také působil, že vzduch ve vzdálenosti několika kilometrů od moře byl prosycený kyselým Duchem shnilých vajec. Většina trellwanské energie pocházela právě z automatických přílivových elektráren, vystavěných na páchnoucích pobřežích. Periastron označoval začátek a konec každého čtyřiceti-pětidenního roku. V tomto období byl Trellwan na své lehce excentrické oběžné dráze nejbližší k Trelu a natáčel se k němu pokaždé stejnými místy. V periastronu zvaném Vzdálený průchod se Trell objevoval nad opačnou stranou světa uprostřed každé Druhonoci. V Sarghadu byl ohlašován mírnými boulemi přicházejícími z denní strany a postupně vzrůstající teplotou, která naznačovala začátek sarghadského krátkého jarolétopodzimů.

Během periastronu zvaného Blízký průchod se Trell objevoval nad Nergem, černou pouští dva tisíce kilometrů na západ od města a byl naprosto odlišný.

V této době byl Trell na nebi, na zeměpisné délce Sarghadu to bylo právě na začátku druhé poloviny Prvodne. V planoucím záru slunce prudce vylétla teplota na povrchu a voda na hladině blízkého moře se začala bouřlivě odpařovat. Oblaka páry stoupala k nebi tak rychle, že bylo možné pozorovat jejich růst pouhým okem. Jak tyto

obrovské objemy horkého vlhkého vzduchu stoupaly od země do ledové stratosféry, nasávaly na své místo pouštní větry, které pak s vytím vtrhly do Sarghadu od východních náhorních plošin. Pak přicházely deště, prudké, hnané ostrým větrem, proměnily vyschlé pouště na moře bláta a zaplavily ulice Sarghadu. Pomalá planetární rotace postupně zahalila Sarghad do dlouhé noci. V této noci bouře pokračovaly a teploty prudce poklesly.

Uprostřed Prvonoci, o nějakých pět nebo šest standardních dní později, již v horách nad městem sněžilo. Většina planetární vlhkosti spadla v podobě sněhu v horách a na velkých ledovcových pláních daleko na severu a jihu. Rovníková poušť okolo Sarghadu zmrzla na kámen. Teploty poklesly na méně než padesát stupňů pod nulou a vysoko v horách začaly narůstat nestálé ledovce.

Na rozervaných štítech hřebene ležel těžký příkrov sněhu. Na některých místech seismická aktivita a opakující se cykly sněžení, mrazů, vedra a tání ledovců vymlel v horách prastaré skryté dutiny, jeskyně a podzemní koryta řek, tekoucích dolů k moři. Prameny horké minerální vody v těchto jeskyních rozpouštěly příkrov ledu a udržovaly v nich snesitelnou teplotu s neustálým ozvěnou zesilovaným plip-plip-plip vody kapající z fantastických, jako dýka ostrých rampouchů. Vzdálený průchod nastal uprostřed Druhonoci. A s ním přišly větrné a prašné bouře, nesené teplými větry z odvrácené strany, a teplota začala stoupat. Uprostřed Třetidine byla již teplota nad nulou a stále stoupala. Celá pohoří z nahromaděného sněhu a ledu začala tát. Na některých místech mělo tání katastrofální následky.

Roklina hromu byla největší a nehlubší ze sítě roklin a jeskyní severně od Sarghadu. Při pohledu z města vypadala jako zářez tvaru V, ovšem v chladných obdobích byla celá ukrytá pod stovky metrů tlustým ledem. Mezi počátkem Třetidine až do půlky Prvodne zde voda vytvořila ledový vodopád. Hřmíci, valící se a zuřící vodní spousty padaly desítkami koryt vymletých v ledu a skále do propastně hlubokého jezera, z jehož hladiny stoupala vodní tříšť jako mrak. V obdobích tepla se tento mrak vznášel nad Roklinou a vzdálené hřmění vod se mísilo s neutuchajícím halasem pouličních prodáváčů.

Grayson Roklinu objevil krátce po přeletu Carlyleho komand na Trelwan. Sem pak utíkal před kritikami a požadavky Kaie Griffitha a ven z přeplněných kasáren. Občas se mu Roklina stala úkrytem i před něžným, ale kriticky ostrým okem jeho otce. Jedenkrát, před několika místními lety, sem přivedl Maru na jednu z jejich vášnivých schůzek. Doufal, že se ji nádhery jeskyní zalíbí stejně jako jemu, ale byl zklamán. Ústí Rokliny se ji zdálo příliš hlučné, vzduch byl příliš vlhký a ostrý a omletá skála příliš chladná a na to, co plánovali, i příliš tvrdá.

Několik místních dní po této příhodě se Roklině vyhýbal, ale ani Mara nedokázala nadlouho zchladit jeho nadšení.

Přestože se však Grayson po tomto dni vrátil do Rokliny mnohokrát, pokaždé již přišel sám.

Roklina byla místo, kde nyní potřeboval být. Trvalo mu jen chvilku, než našel opuštěné vznášedlo sarghadské Milice, zaparkované vedle řvoucího davu lidí. Jen málo se rozpákoval, má-li vozidlo ukrást. Koneckonců to bylo jedno z lehkých vojenských vznášedel, která jeho otec místní Milici daroval krátce po příjezdu v rámci smlouvy o vojenské pomoci mezi Trelwanem a vládou Lyránského svazu.

A potom, co Grayson v posledních několika hodinách zažil, měl pocit, že mu Trellové dluží přinejmenším nějaký dopravní prostředek. Vznášedlo vystřelilo ze Sarghadu na zavlažovaná pole severně od města a zanechalo za sebou pouze oblaka prachu.

Cosí tu i rostlo - sporá a díky trellwanskému sirnoměděnému analogu chlorofylu tmavě modrá - vegetace. Tlustá rezavá trubka sváděla vodu z hor na severu a zavlažovala šachovnici, na které se políčka modré vegetace střídala s nízkými stříbrnými agrodomy zasahujícími až daleko do pouště okolo města. Místní rostliny lidé nemohli jíst, a tak se dovezené obilí a zelenina pěstovala v klimatizovaných sklenících agrodomů. Z místních rostlin adaptovaných na zvláštnosti trellwanského klimatu se pěstovalo koření (při požití v malých množstvích neškodné) a těžilo dřevo z keřovitých, jako kámen tvrdých stromů. To byly také jediné dvě položky trellwanského meziplanetárního obchodu. Grayson ze vznášedla vymáčkl plnou rychlost a proplétal se mezi poli směrem k ledovci, hnízdicím v zářezu tvaru V v horách na severu. Mnoho lidí nepotkal a když už, tak převážně zemědělské dělníky, vyvádějících šupinaté a hrbaté laniky z jejich nízkých stájí. Teď, když útočníci odtáhli, budou práce na polích a v agrodomech pokračovat. Žádný z dělníků si vznášedla nevšímal.

Po úbočí hory se vzhůru jako horská dráha vinuly steztičky, nad kterými mohl Grayson letět. Nakonec však stejně musel vznášedlo zanechat mezi skupinou obrovských balvanů. Začínal tu totiž systém jeskyní a chodeb, které vedou až do samého srdce hory a pak i do klenutých prostor vlastní Rokliny.

Nejprve uslyšel hlas Rokliny, temné hřmění, slyšitelné na vzdálenost deseti kilometrů až v ulicích Sarghadu. V jeskyních dunivý řev rozechvíval každou částičku skály i ledu a útočil na Graysonovy smysly. Jeskyně takto zvučely pouze v čase mezi časným Třetidnem a začátkem Prvodne, kdy tály ledovce a voda padala do dvousetmetrové prázdnoty Rokliny, ale Grayson věděl, co dělat. Dříve si nosil chrániče uší, ale pak zjistil, že zátky z hladkého voskovitého jílu z podlahy jeskyní fungují na ochranu sluchu stejně dobře. Opatrně si ucpal uši a pak se vydal kluzkými jeskyněmi přímo ke zdroji toho hromového řevu.

Jako pozůstatek nějakého pradávného posunu planetární kůry zůstala v Roklině rampa, vedoucí podle stěny rokliny na půl cesty mezi bělavou září ledového stropu a temnými stíny jezera, ponořeného v ledové tříšti hluboko dole. Na této rampě jej obklopoval triumfující jek hory a intenzivní ořesy. Vzduch tu byl chladný, těžký vlhkem a oživlý dunivými zvuky ohromných vodopádů. Střed Rokliny vyplňovaly vodní masy, padající z tunelů vymletých v ledovcové střeše. Čas od času se uvolnil mnohatunový ledový blok a prolétl dvě stě metrů vodní tříští a zapadl do pěny a šílenství dole.

Grayson přešel po rampě doleva. Tady směrem na jih se Roklina otvírala na čerstvý vzduch a světlo, ledový strop ustoupil jasnému nebi, rámovaném okolními štíty. Jedním z průsmyků viděl přistávací plochu pro vrtulníky na střeše Hradu, nějakých pět kilometrů daleko. Za ním a pod ním se rozkládaly soustředné kruhy Sarghadu. Přimo u jeho nohou se stěna Rokliny lámala a spadala sto metrů kolmo dolů k jezeru.

Jezero bylo velmi hluboké a dlouhé. Několik kilometrů hlouběji v horách končilo kaskádami kouřících vodopádů v severním konci Rokliny, mizějících v hlubokých pokroucených kanálech pod horami, aby se nakonec v podobě padesátimetrového sloupu tříště a pěny vnořilo do žlutých a po síře páchnoucích vod horského moře Grimheld. Jižní pobřeží jezera, z obou stran chráněné stěnami Rokliny, se otvíralo do mořeny z obrovských kamenů padající do suchých pustin na jihu. Zavodňovací potrubí z této výšky téměř nebylo vidět. Obklopený nekončícím řevem se Grayson posadil na vlhký kámen. Z tohoto místa mohl vidět lidi na střeše Hradu, přestože nedokázal říci, co dělají, ani rozlišit detaily. Protože kosmodrom ležel o něco níže za Hradem, příliš toho z něj odsud neviděl. Podařilo se mu rozlišit část řídicí věže, talířovitou anténu pozemního komunikačního centra a cosi, co mohla být tupá příď výsadkové lodi Chlouby. Přál si, aby měl svůj elektronický dalekohled a mohl tak pozorovat, co dělají dělníci, pohybující se po rampách okolo lodi.

Grayson studoval střechu Hradu. Bylo na ní několik vrtulníků, lehkých výzvědných strojů, o kterých věděl, že pocházejí ze skladů Komand. Jak je pozoroval, jeden se vznesl do vzduchu a jako obrovský zářivý hmyz opsal oblouk směrem ke kosmodromu. Obsazením Hradu a získáním veškerého vybavení, které neměla falanga čas odnést nebo zničit, piráti nesmírně získali.

Graysonovy myšlenky sklouzly zpět k jeho planoucí touze po pomstě. Právě nyní se celý podnik zdál beznadějný. Je nezkušený v bitvách a neozbrojený - tak jakou může mít proti Marabuovi šanci? Aby se mohl pomstít, potřeboval přinejmenším těžkého OBRA, takového, který by se mohl postavit sedmdesátipětiletému stroji. Také by potřeboval falangu, se kterou by šel, nebo menší armádu vojáků trénovaných a vybavených pro boj s OBRY. Protože ten Marabu nebyl sám. Na Trellwanu byly další pirátské OBRY a bůh ví kolik set pěšáků.

Grayson se nad tím na chvíli zamyslel. Útok na Hrad byl tak metodický, tak pečlivě naplánovaný a načasovaný. Vůbec nevypadal na typickou taktiku loupeživých nájezdníků, kteří se řídili heslem "udeř a uteč". Čím více o tom přemýšlel, tím podivnější se mu to zdálo. Piráti museli naplánovat a provést přepadení Torovy lodi na jednom z třiceti možných navigačních a dobíjecích bodech mezi Oberonem IV a Trellwanem. Museli přepravit muže a materiál určený pro útok na palubu Chlouby - což ve vesmíru není nikdy jednoduchý úkol - a pak vybavit výsadkovou loď přídavnými zbraněmi, které překvapily a zničily otcova Jestřába. Celé to bylo načasované a koordinované v souladu s průběhem akcí na Trellwanu. Piráti si museli koupit pomoc astecha Stefana (a pravděpodobně i jiných), aby jejich útočným oddílům pomohli překonat obranné systémy Hradu.

A bylo jich pěkných pár, přinejmenším pluk, možná více. Zdálo se, že byly rozděleny do početných malých jednotek, z nichž každá měla určený jiný cíl uvnitř Hradu. Grayson si vzpomněl, jak vstupovaly do řídicího centra, a rázem s ledovou jistotou věděl, že to nebyly místní jednotky. Musely být přivezeny odjinud, pravděpodobně další výsadkovou lodí, která přistála na kosmodromu o několik hodin dříve. Tato část operace vyžadovala opatrnou přípravu a precizní načasování, aby bylo možné jí provést ve stejném okamžiku, kdy Carlyleův Jestřáb přistupoval k výsadkové lodi Chlouby. Celé toto schéma připomínalo velkou vojenskou operaci - a drahou. Grayson si byl jist, že za tím je mnohem více než vzpoura hrstky pirátských vazalů proti Oberonu.

Náhle se mu před očima objevila tvář velitele útočníků. Protáhla, temná, s pečlivě upraveným plnovousem. S příliš jasnými očima, očima fanatika. Grayson měl pocit, že tu tvář již někde předtím viděl, ale kde?

Důležitá část tréninku budoucího warriora vyžaduje, aby se učeň seznámil s ostatními warriory. Ne se všemi, samozřejmě, ale s těmi důležitými, s těmi nejlepšími, s těmi úspěšnými žoldnéři a veliteli, kteří svá jména vypálili do bitevních polí na tisících válek zničených světů. Byl to snad počítačový soubor známých warriorů, který na Trellwanu studoval, kde tuto temnou tvář viděl? Byla to tvář warriora? Velitele pozemních sil? Zakryl si oči rukou. Mysli... mysl!

Otevřel oči, zamrkal do prudkého světla, postavil se a zhluboka nadechl, ale na mužovu totožnost si nevzpomněl. Přesto však věděl, že jestliže tuto tvář viděl při studiu počítačových souborů, musí být informace, kterou potřebuje, stále v centrálním počítači na Hradě. Nějak, pomyslel si, nějak se budu muset dostat zpět do Hradu.

11

Od chvíle, kdy Grayson opustil Berenirův dům s hlavou plnou myšlenek na setkání s Marou, ztratil pojem o čase. Nechtěl na sebe zbytečně upozorňovat, a tak zanechal svůj wristkom Claydonovi... A na světě, kde trvá slunci patnáct standardních dní, než přejde po obloze, je velmi těžké čas odhadovat.

Bez ohledu na to, kolik bylo, měl strašlivý hlad a byl k smrti unavený. Odpočinek mu trochu pomohl, ale rozhodně by teď nebyl schopen na někoho zaútočit. Zcela jistě ne na sedmdesátipětiletý obrněný gigant. V tuto chvíli potřeba získat nějaké peníze převážila nad jeho potřebou pomsty, ba dokonce převážila nad všemi ostatními potřebami. Peníze mu pomohou najít ubytování, bude si moci koupit něco k jídlu a snad i barvu na své křiklavé vlasy.

Nebylo mu ještě zcela jasné, jak se mu místní měna dostane do rukou. Mara, jeho jediný přítel tady, teď pro něj byla nedosažitelná. Jeho jediným majetkem bylo ukradené vznášedlo, za jehož prodej by se okamžitě dostal do vězení.

Místní Milice neměla ráda krádeže a prodej vojenské výzbroje.

Grayson vylezl z jeskyně blízko místa, kde ukryl své vznášedlo, vrátil se k němu a začal prohledávat otevřenou kabinu i nákladový prostor ve snaze najít něco užitečného.

Tři sladké tyčinky nalezené pod jedním sedadlem mu posloužily okamžitě. Nic jiného ve vznášedle nebylo - kromě kovového kufříku s nářadím plného klíčů, račen a šroubováků, a množství dalších nástrojů k opravám i údržbě. Nezdálo se, že jsou označené. Kdyby se mu podařilo najít bazar nebo obchod s potřebami pro techy, snad by dokázal prodat tohle nářadí za dost peněz, aby se protloukl další spánkovou periodou.

Jediná další možnost byla loupež, a ta vypadala ještě méně slibně. Pokud by se mu nepodařilo vyděsit svou obětí ohromným francouzským klíčem, asi by ho nikdo nebral jako skutečného ozbrojeného lupiče a na srážení nevinných lidí zezadu neměl prostě žaludek. Rozhodl se, že prodá nářadí, pak půjde na kosmodrom a pokusí se najít kapitána Tora.

Když tato možnost selže, snad se mu podaří najít práci jako pomocník v jednom ze sarghadských agrodomů. Bylo mu úplně jedno, jaká práce to bude. Všechno, co potřeboval, bylo udržet se naživu na nepřátelské planetě, než naplánuje svou pomstu na pilotovi Marabua. Tato touha se rychle stala ústřední hnací silou jeho bytí.

Zaparkoval vznášedlo za skladištěm na okraji města a vykročil k centru s nářadím v podpaží. Nebyl si jist, jak najde, co hledá, a zeptat se na směr se bál. Jeho zablácené potrhání šaty šance na odpověď rozhodně nezvýší. Neznal trellwanskou kulturu natolik, aby odhadl, kde se může nalézat bazar nebo obchod s nářadím. Po chvíli přemýšlení se rozhodl, že nejlepší bude, když zkusí ulici Obchodníků. Kulhavě vykročil ve svých těsných botách směrem k sarghadské obchodní čtvrti.

Dvakrát se ztratil, což si uvědomil teprve, když dosáhl centra. Tady se rozkládaly palácové zahrady a nad rozlehlými kobaltově modrými keři posetými kvítky vyčnívaly budovy Paláce. Pokud by se dokázal dostat k Mare, vyřešilo by to všechny jeho problémy! Ale v hlavní bráně Paláce stále postávali vojáci v zeleném a ulice okolo byly plné královských gardistů a hnědých uniform příslušníků Milice. Kdyby se pokusil přelézt třímetrový plot, sestřelili by ho dřív, než by vylezl na vrchol.

Ne. Třetí ulice Obchodníků je zpátky tímto směrem. Maru se pokusí najít později.

Singh stál v dokořán otevřených vratech montážní haly a sledoval, jak jednotky zaujímají svá místa. Z hor nad Hradem k němu nepřetržitě doléhal zvuk hromu. Měl čtyři celé prapory, okolo tří set mužů pod svým přímým velením, a k tomu pět OBRŮ. Dva prapory strážily perimetr na kosmodromu. Zbývající dva byly tady, na zbraních a pancířích jim hrály rudé odlesky a v zaprášených řadách opodál na ně čekaly jejich nastartované transportéry.

Za řadami maskované obrněné pěchoty se tyčilo pět plukovních OBRŮ. Vůdčí stroj byl samozřejmě Marabu poručíka Vallendela, který také povede nastávající boj, ale celkové velení měl on. On, Harimandir Singh, velí falanze pěti OBRŮ! To byla od vévody velická pocta. Tajné operace jako je Dračí kód jsou příliš křehké, příliš delikátní na to, aby mohly být svěřeny do rukou relativně mladých warriorů jako je Vallendel. Singh byl hrdý, že mu vévoda svěřil svoji údernou jednotku a provedení Dračího kódu až do chvíle, než se na scéně objeví sám. Vychutnával opojný pocit moci.

Po bocích Marabua stály čtyři menší OBRy: Žihadlo, Cikáda a pár Vos ukořistěných v bitvě s Carlyleho falangou. Jejich piloty si byl Singh mnohem méně jistý než Vallendem. Poručík byl jedním z nejzkušenějších pilotů, vévodou osobně vybraný pro tuto misi, ale tři z pilotů lehkých strojů byli zelenáči, žoldnéři naverbovaní na Sighurdu v Hendrikově Konfederaci. Tito tři pochopitelně neznali celý rozsah Plánu. Ani si neuvědomovali, že pro Plán brzy zemřou, jakmile se na scéně objeví vévoda.

Seržant Mendoza, pilot Žihadla, měl jako jediný nějakou zkušenost, protože strávil pár let ve vévodových službách jako warrior. Ten bude bojovat až do posledního dechu. Singh při té myšlence přimhouřil tmavé oči. Možná bude nejlepší ukončit jeho kariéru rukou vraha, aby se zamezilo zbytečným komplikacím. To by sice byla škoda, ale v této hře úderů a protiúderů je udržení tajemství natolik nezbytné, že i Vallendel, ba dokonce i Singh sám může být obětován na jeho ochranu. Pokud by Svaz zjistil byť jen náznak Dračího kódu, celá mise selže. Singh věděl, že selhání u svých lidí vévoda nikdy netoleroval.

Vosy pilotovali sigurdští žoldnéři, vojíní Enzelman a Fitzhugh, a Cikádu desátník Kalmarová. Všichni tři byli zoufale nezkušení-čerství absolventi tréninku na jednom z Hendrikových světů - ale zdáli se být dostatečně schopní. K jednotce se připojili na Sighurdu těsně před tím, než expedice odlétla k místu setkání s nákladní lodí Mailai.

Nebyla to pravděpodobně nejschopnější nebo nejlépe připravená falanga, ale proti těm patetickým floutkům bránícím Sarghad bude více než dostatečná. Krátká šarvátka na periferii města mu to již dříve potvrdila. Jen si představte obrněný pěchotní transportér přeplněný vojáky, najíždějící přímo před hlavně zbraní po bitvě žíznicího Marabua! Byla to jatka a obránci města teď budou naprosto demoralizováni. A co víc, Vallendel přivlekl vězně, od kterých Singh vyzvěděl drahocenné souřadnice bitevních krytů královské rodiny pod Palácem.

Jednotky se právě navrátily ze Sarghadu a Singh viděl, jak jsou muži unavení. Jejich formace nebyla tak dokonalá jako obvykle. Ale ať již jsou vojáci unavení nebo ne, Singh hodlá na domorodce tvrdě tlačit všemi dostupnými prostředky. Až do začátku druhé fáze Plánu nesmí mít ani chvíli oddechu.

Z některých částí města stále ještě stoupal kouř nad místy, kde mezi barbarskými chatrčemi zuřil oheň. Singh věděl, že bude lepší udeřit znovu dřív, než se domorodci vzpamatují z právě dokončeného nájezdu.

Je škoda, že Kondor, před útokem úmyslně poškozený, aby to oslabilo obranu Hradu, nebyl dosud opraven. To by potom byla bitevní síla. Čtyři lehké OBRy vedené Kondorem a Marabuem! Ale nevádí. Ukořistěný Kondor bude opraven, než vévoda Ricol přijede. Do té doby budou Singhovy síly na ty sarghadské srábky bohatě stačit.

Singh pozdvihl ruce. Musel křičet, aby přehlušil vzdálený rachot z Rokliny. "Chlapi! Vojáci ve službách Rudého vévody! Přichází vyvrcholení naší účasti na velkém Plánu!" Ze všech mužů před ním znal detaily Plánu pouze poručík Vallendel, ale vzrušení z podílu na velkolepé akci mohli sdílet všichni.

"Náš pán již dostal hlášení o úspěšném zakončení první fáze. Až přijede, aby započal s druhou fází, bude naše účast na tomto slavném projektu završena... čestně a hrdě.

Nyní nám tento svět leží u nohou! Víme, jak jste unavení, jak těžce jste bojovali, ale teď přišel čas udeřit znovu, bez slitování!" Singh ukázal na město rozkládající se na pláních pod Hradem, bezmocně vyčkávací v krvavém slunečním světle.

"Poručík Vallendel a seržant Mendoza povedou hlavní pozemní síly! Jejich úkolem bude upoutat a zneškodnit nepřátelskou pozemní obranu, kdekoli nějakou naleznou. Mezitím naši tři sigurdští spojenci zaútočí na vybrané cíle v samém sarghadském Paláci!"

Singh se odmlčel a přivřel oči. Nasazení tří mladičků - a cizinců k tomu - k útoku na Palác bylo pečlivě zvážené riziko. Nejdůležitější částí operace je zničení místní obrany. Vůbec nezáleží na tom, jestli dostanou královskou rodinu nebo ne.

Přinejhorším poslouží útok na Palác jako vhodná diverze a pomůže šířit paniku a beznaděj mezi obránci. Přinejlepším bude akce Dračí kód oproti časovému harmonogramu uspišena o několik dní. Zvážil všechna nebezpečí i možné výhody a rozhodl, že se pustí do hry.

"Vy tři zaútočíte na Sarghad, cestou zničíte všechny jednotky Milicí a Gardy, které vám přijdou do cesty, vniknete do Paláce a zajmte královskou rodinu. Bude-li Jeverid a jeho rádci v našich rukou, zbytek té bandy se vzdá a my je budeme moci předat vévodovi při přiletu jako roztomile zabalený dárek, převázaný diamantovým monovláknem!"

Na tomto místě zazněl obligátní jásot, nahrazující svým objemem, co postrádal na spontánnosti. Singh znovu napřáhl ruku, tentokrát k řadám kopí vztyčených podle hradní přehlídkové plochy před vraty montážní haly. Kulaté, do hněda vysušené předměty, naražené na špičce každého kopí, již dost poničil suchý prашný vzduch tohoto světa. Pod prázdnými upřeně hledícími očními důlky blýskaly nahé zuby.

"Vojáci! Pohlédte na své nepřátele! Tak skončí všichni, kdo se proti nám postaví! Tak skončí všichni nepřátelé Rudého vévody! Ať žije vévoda Ricol! Ať žije vítězství!"

Znovu se ozval jásot, ale tentokrát v něm zaznívaly nervózní podtóny. Každý z mužů věděl, že třetí naražená hlava zprava patří seržantu Prollerovi z praporu C. Seržant měl na starosti zabezpečení chodby vedoucí z řídícího centra do vozového parku. Nějakým záhadným způsobem se ztratil. Ve chvíli, kdy jeho družstvo dosáhlo určeného cíle, podařilo se přeživším obráncům shromáždit větší množství vznášedel a utéct k svému perimetru na kosmodromu.

Nastal čas. Na Singhův povel začaly řady mužů nastupovat do svých vznášedel, zvolna stoupajících na vzdušných polštářích a vyražejících jedno za druhým po svazích dolů k městu. V jejich čele kráčelo těžkopádně, ale odhodlaně pět OBRŮ.

Grayson si uvědomil, že bandité znovu útočí, teprve když se nad davy náhle podivně nehybných lidí vzneslo ponuré kvílení sirény. Pak zaslechl temné dunění vzdálených výbuchů a lidé se s křikem a pláčem rozprchli do všech směrů. Další útok? Od toho minulého uplynulo sotva pár hodin. Útočníci nemohli mít ani čas vrátit se na Hrad!

Stáhl se ke straně ulice, z cesty zelenozlatě oblečeným gardistům, dusajícím svižně kolem se zbraněmi v rukou. Tváře pod průhlednými štíty zlatě lemovaných helem měli strašlivě mladé. Grayson podle zvuku explozí poznal, že se jedná o RKD - rakety krátkého dostřelu - odpálené nejspíše z OBRa. Jakou šanci měli tito hoši proti OBRům?

Nad hlavou mu cosi ostře zasyčelo, na nebi se jako šíp rozvinul bílý kondenzační pruh a část železného plotu kolem Paláce zmizela ve víru černé půdy a vytrhaných kusů betonu. Grayson padl tváří k zemi a přitiskl se k chodníku. Všude kolem něj s rachotem dopadal déšť trosek. Když zvedl oči, spatřil ulici pokrytou zkroucenými kusy železa a betonové drti a ohyb palácové zdi přerušoval dýmající kráter.

Upřeně se na díru zadíval. Cesta dovnitř, pomyslel si, a pak si to rychle rozmyslel. Mara teď právě spěchá do krytu a on nemá ani tušení, kde ji nalézt. Procházka po palácových pozemcích během bitvy by mu pomohla akorát k díře do hlavy. Vosa se vynořila z hlavní ulice několik set metrů od Graysonova postavení. Byl to štíhlý a elegantní stroj, podobný svými pohyby člověku a vymalovaný modrobílými s černozlutými ozdobami. Z hlavy jí dozadu trčely čtyři antény jako nastražené uši, dvě po každé straně, a propůjčovaly jí vzhled lovcího zvířete. Hlava právě zkoumala okolí a natáčela se nahoru a dolů ulicí. OBRy nemají pochopitelně ve svých kokpitech nic tak křehkého a zranitelného jako průzory, ale hluboko vsazený pruh senzorů pod převislým ochranným pancířem vypadal jako hlava ukrytá v průzoru opatřeném kosmické přilbě. Vosa nesla raketomet RKD, zabudovaný do stehna levé nohy, a s děsivou lehkostí pošíhávala středním laserem v pravé ruce.

Vosy jsou nejčastěji používané jako průzkumné OBRy. Jsou rychlé, relativně lehce vyzbrojené a obrněné a nesmírně obratné. S fúzními tryskami umístěnými v nohou a pravouhlých zádočných výčnělcích dokázaly vyskočit až sto osmdesát metrů vysoko a pálit na pozemní cíle nebo získat jasný přehled o okolí.

Dokonce i vleže na břiše Grayson stroj poznal, ačkoli přes vybroušený znak zaťaté pěsti na holeni levé nohy bylo přemalováno oko. OBRy, speciálně ty zvláště pomalované a zjizvené v bitvách, jsou jedinečné jako lidé. Tato Vosa patřila Carlyleho komandům a piráti ji ukořistili během bitvy v Hradu. Grayson cvičeným okem hledal nová poškození, ale žádná nenašel. Zdálo se, že Mendelson spíše stroj opustil při evakuaci, než že ho ztratil v bitvě.

Kdo ji řídí nyní? divil se Grayson. Mohl by to být zelenáč, učeň, který byl první v řadě čekatelů na nově ukořistěné OBRy. Snadno to však mohl být i zkušený warrior, který svého OBRa ztratil v souboji. Ať už to byl kdokoli, stroj ovládal dobře. Pohyby byly plynulé a rychlá chůze přirozená a jistá.

Vosa kráčela rovnou k němu. Grayson se přinutil zůstat na místě bez jediného pohybu. Ze všech vyděšených lidí, kteří nyní prchali před útočícími stroji, on jediný OBRa skutečně pilotoval a věděl, jak se situace jeví warriorovi uvnitř té přeplněné miniaturní hlavy. Člověka, ležícího nehybně na chodníku, si nejspíše nevšimne a bude ho považovat za pouhou elektronickou poruchu na infračervené obrazovce. Pouze kdyby se pohnul nebo by to vypadalo, jako že si připravuje zbraň, blesk by udeřil...

Beton se pod ním chvěl a otřásl. Vosy váží pouze dvacet tun a jsou nejlehčí třídou OBRŮ, ale dvacet kráječících tun drtí zemi jako ohromné buchary. Dávno vymřeli giganti staré Země, známí jako sloni, vážili pouhou třetinu váhy Vosy.

Vosy, obludy dnešních dní, nejenže byly těžší, ale navíc svou váhu nosily na dvou nohách.

Masivní obrácené Y prstnaté nohy se zdvihlo a s duněním dopadlo. Rozžhavený kov skřípavě protestoval a ferrotitanové klouby zavržaly v oblacích zvířeného prachu, jak se noha znovu zvedla a obluda se přehnala nad krčícím se Graysonem.

Když znovu zvedl hlavu, upoutal jeho pozornost plochý šedivý obdélník se zvláště vzorovaným povrchem. Chvíli mu trvalo, než si uvědomil, že to je kovový kufík s náradím, který uzmul ze vznášedla, rozšlápnutý OBRovou nohou.

Rozdrcené zbytky nástrojů byly pevně zaražené do tuhého povrchu betonu a tvořily nyní surrealistickou ozdobu chodníku. To bylo blízko, pomyslel si. Ještě metr a...

Grayson opatrně zvedl hlavu výš... výš... a výš. Obluda stála deset metrů od něj, obrácená zády, a prohlížela si kouřící díru v ohradě Paláce. Z jejího postoje Grayson odhadoval, že pilot musí podávat hlášení zbylým OBRům nebo pěchotě. Když si hrál na mrtvého brouka, mohl možná oklamat procházejícího OBRa, ale četa nepřátelských vojáků je něco jiného. Grayson se divoce rozhlédl okolo a zoufale se snažil najít nějaký úkryt. Dveře ve všech domech do ulice byly zavřené, pravděpodobně na závoru. Jako kdyby závora mohla zastavit OBRa, který se rozhodne vstoupit! OBR se opět pohnul, kráčel rychle k plotu a rozšlápl železné mřížoví. Grayson zaslechl praskot podobný střelbě ze samopalu a železo povolilo. Obluda chvíli stála, obklopená troskami až do výše pasu. Pak vykopl a roztrhla betonové základy plotu. Plot se po celé délce zkroutil a pak spadl. Vosa vskočila do palácových zahrad a lehce si razila cestu kvetoucími keři a stromy. Náhle se zastavila, obrátila a zvedla dlouhou černou hlaveň svého laseru k jakémusi cíli po Graysonově pravici. Následoval oslnivě modrý a nesnesitelně jasný záblesk. Když Graysonovi před očima zmizel závoj tančících světýlek, OBR již kráčel nahoru k Paláci.

Grayson otáčel hlavou, aby mohl sledovat OBRův postup. Vypadalo to, že první část útočnickova plánu skončila. Ten první útok musel pouze zkoušet obranu města a byl zorganizován tak, aby umožnil zajetí co nejvíce lidí. Grayson věděl, že každá akce s OBRy v nepřátelském městě vyžaduje ohromné množství strategických znalostí. Tito vězni byli vyslýcháni a nakonec si někteří vzpomněli, jak je členěn vnitřek Paláce. Pakliže OBRy útočí na Palác, odvodil si Grayson, musí mít v plánu zajmout nebo zabít královskou rodinu a další členy vlády.

Mara! Touto dobou bude jistě v krytu. Co se s ní stane? A co on s tím může udělat? Neozbrojený, sám? Jediný způsob, jak by mohl zpomalit OBRa, spočíval v tom, že by se nechal rozšlápnout a doufal by, že po jeho rozdrčeném těle OBR uklouzne jako po banánové slupce. S prováděním podobných taktických manévřů však Grayson v nejbližší době nepočítal.

Zoufale uvažoval, že by mohl běžet za strojem a pokusit se varovat někoho v Paláci. Ale tam už budou o blížící se obludě dávno vědět a i v případě, že by se Graysonovi náhodou podařilo OBRa předběhnout, neexistoval žádný způsob, jak jeho varování využít ve prospěch obránců.

V uších mu zavibroval vysoký tón a v ulici zavířily sloupky prachu. Uprostřed ulice zastavil pár lehkých vznášedel a za rachotu zbraní a řvaných povelů se ven vyrojili vojáci. Jedno ze vznášedel neslo těžký kulomet a druhé čtverný autokanón. Jeden z hnědě uniformovaných pěšáků vrazil těžký zásobník bezplášťového střeliva do čtyřčete a zařval na důstojníka, stojícího s rukama v bok na chodníku, že je připraven.

"Ty ubohý šmejdi se do toho dají a já budu přímo na ráně, až bude Vosa střelbu opěťovat," pomyslel si Grayson. Zbývaly mu pouhé vteřiny.

Čtyřče zahájilo palbu a vzduch ztěžkl kyselou pachutí střelných zplodin. Grayson sledoval, jak po svahu porostlém modrou travou postupují zběsilou rychlostí v OBRových stopách fontánky prachu a kouře. OBR se obrátil právě ve chvíli, kdy ho proud střel dosáhl, a hřmění granátů dopadajících na jeho pancíř přehlušilo i vytí autokanónu.

OBR vyskočil. Se zázračnou elegancí se vznesl k nebi na žhavých jehlách rtuťových par. Grayson sledoval, jak se ve vzduchu otáčí a zaměřuje laser na skupinku vojáků a vznášedel uprostřed ulice. Z nebe sjel blesk a kolem Graysona prošla smrt. Zdálo se, že vzduch vzplanul modrým ohněm. Laserový paprsek přejel po cihlové zdi za ním asi metr nad jeho hlavou. Stopy vlhkosti v cihlách se začaly okamžitě vypařovat a cihly vybuchovaly. Na Graysonův holý krk dopadl déšť žhavých úlomků. Paprsek pokračoval dále a zakousl se do boku vznášedla. Výbuch na chvíli vymazal oblohu.

12

K nebi stoupal ohromný ohnivý kotouč, jasně oranžový na olejově černém pozadí. Ze zasaženého vznášedla vyskakovali vyjící vojáci v hořících uniformách. Zásobník s municí pro autokanón vybuchl v dešti ocelových spon, které svištěly vzduchem tucty metrů, než kouřící dopadly na chodník. Velícího důstojníka výbuch zachytil a složil o dvacet metrů dál jako potrhanou krvavou hromádku.

Grayson zůstal nezraněn s výjimkou drobných spálenin na krku a hřbetech rukou. Protože ležel na břiše, smrtící tlaková vlna přešla nad ním. Naštěstí byl natolik daleko od centra exploze, aby ho nezasáhly její nejhorší projevy.

Vosa ukončila svůj krátký let téměř katastroficky. Stroj se pilotovi při přistání převážil a srazil se s průčelím domu v ulici o padesát metrů dál. OBR upadl s rachotem podobným výbuchu sopky. Nyní se pokoušel vstát a jeho zběsilé pohyby rozhazovaly ulicí cihly a rozdrčené kamení. Průčelí domu se šklebilo prázdnými dírami po oknech a dveřích, ježícími se ostny polámaných rámců.

Druhé vznášedlo ještě stále běželo naprázdno nahoře v ulici. Jeho posádka ležela mrtvá nebo strašlivě poraněná na chodníku, někteří viseli přes okraj kabiny. Zachytila je plná síla výbuchu munice prvního vznášedla a tlakovou vlnou hnané úlomky kovu se do nich zařízly jako gigantická kosa. Některé z těchto zplhlých uzlíčků rozhozených po ulici se ještě hýbaly a mnoho jich ječelo a sténalo.

Grayson zůstal zděšeně ležet. Na jeho zjitřené smysly útočil pach spáleného masa, ostře si uvědomoval hrubost chodníku pod svými sevřenými pěstmi a dokonale zřetelně slyšel i hukot a řev hořícího vznášedla. Někteří z mužů na ulici byli naživu a nezranění, vyděšení stejně jako Grayson. Další utíkali dolů ulicí, odhazující zbraně a přilby. Většina přeživších zůstala stejně jako Grayson ležet a tiskla se k silnici, ochrnutá hrůzou.

"Existuje jen jeden zaručený způsob, jak překonat paniku," opakoval Graysonovi Kai Griffith tolikrát, že se ta věta stala součástí jeho osobnosti. Slyšel ji i nyní, jako by Griff stál po jeho boku. "Jediná cesta, jak překonat zděšení, je něco udělat. Nezajímá mě, jestli to, co uděláš, je smrtelně nebezpečné nebo špatné, ale jakákoli akce je lepší než sedět a nechat se zabít!"

Grayson byl sám překvapený, že stále ještě dokáže myslet. Rozhlédl se okolo po krčících se vojácích. Většina z nich byla příslušníky Milice, mezi ně bylo zamícháno jen pár zelenokabátníků. Všichni už zpanikařili a byli příliš vystrašení na to, aby se pohnuli. I na ně Griffith pamatoval. "Když všichni panikaří, pak osoba, která něco udělá, se stane tím,

koho budou následovat. Takže až se ti něco takového stane, nezturni. Převzmi velení... a něco udělej!"

Udělej něco... něco udělej...

Grayson náhle zjistil, že bez nejmenšího uvažování běží směrem k vyjícímu transportéru, který se stále téměř nepoškozený vznášel uprostřed ulice. Vymrštil se na palubu. Náraz jeho těla vznášedlo téměř převrátil a odhodil stranou s vrtulemi naprázdno vířícími prach.

Kulomet připevněný na stojanu mezi sedadlem řidiče a pozorovatele byl standardní typ - zbraň s pásovým zásobníkem, střelící rychlostí tisíc pět set ran za minutu. Zkontroloval zásobník a pažba zbraně se mu na dotyk zdála známá. Byl to jeden z kulometů, které Carlyleho komanda darovala sarghadské Milici, když falanga přiletěla posílit obranu Trellwanu. Vznášedlo se stále ještě kývalo ze strany na stranu, když otevřel palbu na OBRa zmítajícího se v troskách neustále se hroutícího domu, a tak musel hodně vyrovnávat, aby udržel zbraň zaměřenou na cíl. Na dvacet metrů Grayson téměř nemohl minout. Udržoval kulomet zaměřený na hlavu padlého giganta a držel zmáčknutou spoušť, dokud ho jakot výstřelů neohlušil a ruce se mu neroztřáslý démonickou zběsilostí střelby. Vyhazovací otvor kulometu chrtil vodopád rozžhavených nábojnic, dopadajících s chřestěním na podlahu pod Graysonovými nohama.

Dávky velkokaliberních střel přejížděly s rachotem po OBRově ramenou a hlavě. Grayson věděl, že pancíř na Vosí hlavě je tenký. Dokonce i skrovný prostor kokpitu ubíral v malé hlavě příliš velkou část pancíře. OBR se pokusil vstát, ale když mu hromada trosek pod nohou povolila, znovu upadl a sklouzl do silnice. Probíjivé dávky vybuchovaly v ohnivé koule, jak Grayson zasypával krátkými dávkami OBRovu hlavu. Několik úspěšných dávek nalezlo štěrbinu a zakouslo se do ní v dešti úlomků, na kterých se za letu odráželo sluneční světlo. Dvojité antény z jedné strany OBRovy hlavy již byla pryč, utáta Graysonovou vytrvalou střelbou.

OBR sklouzl, převrátil se a vztyčil se na rukou. Laser ležel opodál na místě, kam obludě při pádu vypadl. Grayson viděl, jak se Vosí hlava bleskurychle natáčí ve snaze zbraň nalézt, ale nepřestával pálit dávku za dávkou na OBRův pancíř.

Pak stála Vosa na nohou a hnala se s napřaženými rukama nečekanou rychlostí k vznášedlu. Náhle byla tak blízko, že Grayson nedokázal natočit kulomet vzhůru natolik, aby byl zaměřený na hlavu. Obrněná pěst švihla vzhůru, klesla...

Grayson se skokem vrhl přes sedadla, srazil řidičí páku ke straně a poslal tak vznášedlo obrátkou skrz díru v palácové zdi do trosek zahrady. OBRa málem strhla k zemi síla jeho vlastního úderu, ale nakonec udržel rovnováhu a neohrabaně vznášedlo následoval. Kulometná střelba musela pilotem otřást, možná jej dokonce zranila. Grayson nechal vznášedlo, aby se setrvačností hrabalo do modrého svahu, poklekl za kulomet a znovu otevřel palbu. Kulky udeřily na plochu scanneru a útočící OBR se zapotácel, jako by byl zraněn, zastavil se a opět téměř upadl.

Grayson zjistil, že má kolem sebe vojáky, Milici v hnědých uniformách a pár zdobně oděných gardistů - špinavé a otrhané, ale se vzrůstajícím odhodláním ve tvářích. Ozbrojeni byli pouze osobními zbraněmi, ale přesto přidávali svou palebnou sílu k řádění Graysonova kulometu. Kai Griffith měl pravdu. Jednotky zareagovaly na něčí akci. Jeho osamoceny souboj s OBRem je vzpamatoval a nyní se šikovaly na jeho obranné linie.

"Hlava!" zjistil, že křičí hlasem ochraptělým námahou. "Mířte na hlavu!"

Zablesklo se, zaduněl výbuch a v oblaku černého kouře pod OBRovou nohou explodoval granát. Vosa padla na kolena a ruce, až jí pancíř zadrnčel. Na modrém trávníku za ní zůstávala vyrytá brázda. Grayson se naklonil dopředu a nastavil řízení vznášedla tak, aby pomalu klouzal směrem k povalenému OBRu. Pak se napřímil, pečlivě zamířil a vyslal další dlouhou dávku.

Pancíř se začal bortit a lámat a kolem hlavy padlého stroje zabýskal déšť úlomků. Kulky nyní pronikaly pancířem hlavy do kokpitu, drtíce jeho vnitřek na kaši. OBR zplhl a znehybněl. Zůstal ležet tváří dolů v hromadě nějakého listí s rukama a nohama rozhozenými, trčícími v nepřírozených úhlech k nebi. Ze zubatých trhlin rozdrčeného kokpitu vytékaly stružky jasně rudé krve.

Jásot vojáků kolem Graysona úplně pohltil zvuky bitvy. Vznášedlo se pod ním propadlo a poskočilo, jak se někteří nejnadšenější pěšáci pokoušeli dostat dovnitř.

"To bylo velkolepé, pane!" křičel jeden. Zvláštní, jak ho hned začali považovat za velitele. Ve své potrhané civilní tunice a obalený blátem rozhodně nemohl vypadat jako důstojník. Bylo to proto, že převzal iniciativu?

Ať už je důvod jakýkoli, využij toho! "Ty!" hlas měl skřípavý, bolestně ochraptělý, ale vložil do něj veškerou autoritu, které byl schopen. "Budeš řídit! Odvez nás k hlavní bráně Paláce!" V záhybu ulice viděl záblesky a kouř dalšího boje.

"Ty!" zařval na dalšího, "Ty mi budeš nabíjet."

Při svém střeleckém souboji s OBRem spotřeboval čtyři dvouseťpadesátiranné pásy. Deset nevystřelených nábojů z posledního pásu se klinkalo pod závěrem. S vojákovou pomocí je Grayson vyhodil a založil nový pás. Řidič vyrazil kolem padlého OBRa, až je do tváře udeřil horký vzduch, a vklouzl zpátky do ulice. Ulice se hemžila pěšáky - křičícími, zmateně pobíhajícími a potřásajícími zbraněmi. Vykopávali ostatní vojáky z jejich úkrytů a snažili se zformovat obranu. Druhá Vosa klečela před vchodem v místech, kde dříve stávala brána. Nevzrušeně pálila ze svého laseru směrem k Paláci. Tráva před ní byla posetá hořícími vozidly a mrtvolami Palácové gardy. Grayson ucítil, jak se jeho nově nabytá sebejistota otřásá. První Vosu se mu podařilo dostat díky momentu překvapení - zahájením palby zblízka v době, kdy OBR ležel bezmocně roztažený na hromadě trosek. Od tohoto stroje takové štěstí očekávat nemohl.

"Otoč to, rychle!" zařval na řidiče. Jeho výkřik je zachránil. OBR vycítil jejich přítomnost a švihl sebou k zemi. Se zaduněním se převrátil a zároveň zamířil laser. Zášleh koherentního světla protáhl gumový lem na spodku vznášedla. Vzduchový polštář unikl, vozidlo prudce pokleslo a sklouzlo doleva.

Grayson zahájil palbu dlouhou nepravidelnou dávkou. Viděl obláčky prachu a výbuchy, jak jeho střely našly cíl, ale vzdálenost byla příliš velká na to, aby dokázal zamířit s absolutní přesností, potřebnou na zasažení cíle velkého jako hlava OBRa. Při nárazech výbušných střel na horní trup se barva odlupovala a v cárech odlétávala. Pak Grayson zahlédl, jak se v hustém bílém kouři nalevo pohybují jacísi vojáci. Zašilhal na ně skrz plameny a všiml si, že mají černá brnění a prilby, které kompletně zakrývají tvář. Pirátská pěchota!

Z ulice před palácovým vchodem zazněla divoká střelba. Útočníci zahájili palbu na letící vznášedlo. Svištěcí kulky mu zabzučely těsně nad hlavou a Grayson se mimovolně přikrčil. Šlehl ústím kulometu k novým útočníkům. Pálil nyní v krátkých, dobře mířených dávkách, které pročešávaly hromady trosek a zhroutčených budov, kde se pohybovaly černé stíny. Řada tří mužů se zaškubala jako loutky a mrtvá těla sletěla z náspu. Ostatní se rozprchli do krytů.

Vznášedlo narazilo na horu cihel, ozval se skřípot protestujícího kovu, trhaný zvuk a chřestění ohnuté vrtule. Stroj zakolísal a divoce se roztočil, stále se nakláníje nalevo, kde unikal vzduch z poškozeného lemu. Grayson se natáhl a sevřel řidičovo rameno. "Hele, udržuj nás ve vzduchu, jo!" Ale řidičova hlava poskočila zpět a když Grayson odtáhl ruku, byla kluzká krví. Kulka vnikla řidiči do úst a čistě mu otevřela krk těsně pod lební bází.

Vznášedlo se potácelo nad chodníkem a od poškozené vrtule odlétával štěr. Grayson odtrhl mrtvého řidiče od řízení, vystrčil ho na ulici a vklouzl na jeho místo. Vznášedlo ztrácelo výkon, bylo nesmírně těžké zabránit mu stáčet se doleva. Vosa teď stála přikrčená v střelecké pozici s laserem napřaženým před sebou. Zbraň vypálila a oslepující záblesk proletěl jako šíp dolů ulicí směrem ke skupině příjezdějících vozidel. Zdálo se, že na Graysonovo vznášedlo úplně zapoměla, protože se při výměně ran s příjezdějící kavalerií od něj částečně otočila.

Grayson přikázal svému nabíječi vyskočit a přidal plyn na maximum, až motor malého stroje zběsile zavyl. Stáhl vznášedlo napravo, aby zvedl poškozený lem ze země a pomohl tak selhávajícímu vzduchovému polštáři. Pak stlačil řídící páku kupředu veškerou silou, která mu zbyla. Vznášedlo skočilo přes silnici s protestujícími motory těžce supícími námahou. V poslední možné chvíli vycítil pilot Vosy nebezpečí, vztýčil se, natočil a švihl laserem ve směru útoku.

Vznášedlo obra udeřilo za pravý kotník rychlostí téměř dvě stě kilometrů v hodině a Grayson z něj v kotrmelcích vylétl skrz oheň a pekelný řev.

13

Grayson se celou věčnost několika sekund vznášel ve vzduchu a pak s drtivým nárazem přistál na modré trávě. Pád mu vyrazil dech a chvíli trvalo, než ho opět popadl. Když se mu konečně podařilo převrátit na záda, spatřil planoucí horu oceli na pozadí zeleného nebe.

Vznášedlo se rozmázlo o OBRův pravý kotník. Grayson doufal, že se mu do nohy podaří narazit takovým způsobem, aby Vosa upadla a pokud možno se poškodila. Vznášedlo bylo dlouhé téměř polovinu OBRovy výšky a jeho masivní rám měl slušnou váhu. Ale nevyšlo to. OBR se v poslední chvíli obrátil a celou sílu úderu zachytil plátem pancíře, který chránil stranu nohy. Vznášedlo se rozlétlo na kusy. Grayson měl štěstí, že se při srážce nějak pancíř vyhnul a síla nárazu s ním místo o ocelovou stěnu udeřila o travu.

Otázka jeho štěstí se ale rychle stávala akademickou. Noha se zvedla a vymrštila směrem k němu. Grayson sebou hodil doleva, převalil se a vyskočil na nohy. Okovaná bota vyrazila metrový otisk přesně na místě, kde ještě před chvílkou byl. Překvapilo ho, že se ještě dokáže tak rychle pohybovat. Hrudník ho bolel, pravděpodobně měl zlomené žebro, ale představa, že bude rozšlápnut jako hmyz, mu dodala síly. Voják, který mu nabíjel, na něj zřepdu mával.

Náhle byl uprostřed spousty vojáků, většinou příslušníků městských Milicí. Příjezdělo k nim trio otevřených šestikolých obrněných transportérů, vyzbrojených nešikovně lehkými vrhači částic, připevněnými na zadní palubě. Právě když se Grayson znovu zadíval na Vosu, vypálili.

Jejich vrhače částic nebyly tak silné jako vrhače některých OBRů, ale přesto dokázaly značně poškodit i ten nejsilnější pancíř. Jejich nevýhodou bylo, že po každém výstřelu potřebovaly několik kritických sekund na dobítí. Paprsky vyřaly tři ionizační brázdy do protestujícího vzduchu a trojí zahřmění zaznělo jako jedno.

Ale OBR se v době, kdy vypálili, již obracel, využívaje své nesmírné manévrovatelnosti, aby oklamal zaměřovací počítače transportérů. Z trysek připevněných na zádech OBRa vyšlehly bílé plameny. OBR sám však nijak závažně poškozen nebyl. Teď bude trvat deset vteřin, než se dobijí vrhače částic.

"Rozptylte se!" vykřikl Grayson. OBR se otáčel a zvedal laser ke střelbě. Grayson se natáhl po držadle a vyšvihl se na palubu jednoho z transportérů, právě když řidič zařadil a vyrazil kupředu.

OBR se otočil a zaměřoval, ale Grayson si všiml něčeho, co v něm vzbudilo malý záchvěv naděje. Zdálo se, že Vosa šetří svou pravou nohu, jejíž pohyby byly strnulé a trochu trhané. Grayson se naklonil zpět ke střelci a pokusil se překřičet řev vozidla. "Až bude nabitý, mř na pravou nohu, přesně na kotník! Myslím, že tam má poškozený nějaký píst!"

Voják se na něj nerozhodně zadíval. Grayson se vytáhl na plošinu ke zbrani, vojáka odstrčil a zamířil vrhačem na kulhajícího OBRa. Zaměřovací kříž najel na Vosí nohu a počítačová hlášení skrolující na spodku monitoru potvrdily náměr. Kontrolka dobíjení se zeleně rozblíkala a Grayson stiskl spoušť.

Vosin vnější pancíř absorboval většinu úderu, ale na straně nohy se objevila obrovská jizva, z které padaly rozdrcené kousky kovu. OBR odpálil své trysky zrovna ve chvíli, kdy vystřelil další z transportérů. Střela šla vedle, ale Vosin let byl nízký a houpavý. Grayson viděl, že trysky v pravé noze nefungují.

OBR při přistání málem ztratil rovnováhu a Grayson si na chvíli myslel, že mu pravá noha odejde nadobro. Pak se pilot vzpamatoval, OBR se otočil směrem k městu a rozběhl se pryč nejvyšší možnou rychlostí.

Grayson si uvědomil, že hluk, který slyší, je jásot vojáků okolo. Teprve po chvíli mu došlo, že jásají na jeho počest.

"Počkejte chvíli!" překřičel jásot. "Počkejte chvíli! Ještě to neskončilo! Můžeme toho hajzla chytit! Je poškozený! Můžeme ho chytit!"

Graysona nyní poháněla touha po krvi, touha po krvi zrozená z bojovné radosti, že je konečně schopný vracet rány. Tři nosiče zbraní vyrazily jako o závod za ustupujícím OBRem a z každého držadla kolem paluby viseli vojáci. Zbytek je následoval po svých. Vítězství je z roztřesených ubožáků změnilo na urputnou bitevní sílu. Grayson se v duchu ušklíbl. Stále sice postrádali disciplínu a byli uboze trénováni, ale alespoň zjistili, že dokáží bojovat!

Když se obraceli do ulice, kterou se vydal prchající OBR, jeden z transportérů se dostal daleko před Graysonovo vozidlo. Normálně by OBR kolové vozidlo snadno předběhl, ale poškození nohy Vosu znatelně zpomalilo. Grayson

uviděl OBRova záda. Již ho skoro měli.

Vosa se otočila, pozvedla laser a vypálila. Paprsek vyšlehl příliš rychle, bez míření, a rozdrtil několik betonových bloků sluneční ochrany po straně silnice. Pronásledující vozidla zakličkovala a pak se zhoupla na spadáných troskách.

"Ne! Ne! Pokračujte dál!" vykřikl Grayson. Vedoucí vozidlo zastavilo, blokuje tak cestu, ale na Graysonův důrazný křik přitáhl řidič řidič páku a pokračoval v honbě.

Do ulice vstoupil další OBR, laser namířený a připravený ke střelbě. Jeho světelný záblesk následoval oslnivý výbuch, když vedoucí transportér dostal přímý zásah a explodoval v ohnivou kouli a vodopád žhavého kovu. Graysonův řidič prudce zatočil, aby se vyhnul vraku vozidla, odrazil se pod pravou sluneční ochranou a zarazil se až o popelnice a hromadu dřevěných beden u stěny domu.

Grayson nově přichozího pečlivě studoval. Byl to další lehký průzkumný OBR, Cikáda, nejmenší OBR vůbec, se kterým byl dobře obeznámen.

Cikáda byla prazvláštní odchylkou od typického polidštěného designu ostatních OBRŮ. Tělo s hlavou bylo spojeno v jediný plochý trup vmontovaný mezi velmi dlouhé dvourstvé nohy. Štíhlost holení a rozpolcený, spáry připomínající tvar chodidla propůjčovaly Cikádě vzhled gigantického nelétavého ptáka. Přes své jméno tento stroj nedokázal skákat, ale byl rozhodně nejrychlejším ze všech OBRŮ. V otevřeném terénu dosahoval rychlosti až sto šedesát pět kilometrů v hodině.

Ve srovnání s ostatními OBRy byl však uboze vyzbrojen. Štíhlá hlaveň jediného laseru vyčnívala zpod kokpitu a dvě kratičké ruce trčící z břicha nesly pár těžkých kulometů. Konstrukteři Cikády obětovali zbraně pro dvojí bitevní výhodu: rychlost a pancíř. Přestože byl kratší a kompaktnější, Cikáda měla silnější pancíř než Vosa a bylo daleko těžší ji zasáhnout.

Trup Cikády se lehce pohnul a dlouhá hlaveň laseru sklouzla ve směru Graysonova vozidla. Řidič transportéru opět zakličkoval a zářivý paprsek proměnil v páru podpurný systém sluneční ochrany, jejíž betonové bloky spadly s ohlušujícím rachotem na chodník.

Z kouře stoupajícího z hořícího vraku se vynořil třetí transportér a vypálil. Cikádin trup pohltit bílý oheň a stroj se na svých dlouhých nohách zapotácel. Ve snaze nabrat rovnováhu učinil několik nejistých kroků vzad, pak se napřímil a vypálil znovu. Výstřel rozryl silnici na místě, kde se transportér před momentem divoce otočil.

Graysonův nosič se skřípěním zastavil čtyřicet metrů od OBRovy pravé nohy. Jeden z Cikádiných kulometů se oddělil od masy pravého stehna a začal chrlit smrt. Velkorážové střely prorazily postranici transportéru a zabubnovaly na zeď domu za ním. Dva z vojáků uvnitř vyjekli a zhroutili se dozadu, zatímco ostatní seskákali z paluby a rozprchli se po ulici. Grayson zůstal, kde byl, soustředěný pouze na zaměřovací kříž prajednoduchého počítače vrhače částic. Když se na monitoru vynořila zaměřovací vlákna a rudě se rozblíkala, stiskl spoušť. Z OBRova těla začal padat kovový déšť z místa, kde paprsek prošel pancířem těsně za kokpitem.

Cikáda se obrátila a dala se do běhu. Sarghadská pěchota propukla v smích a s jásotem se jej jala pronásledovat, střílejíc svými špuntovkami po OBRových patách.

Grayson signalizoval k řidiči druhého vozidla.

"Drž se za ním! Přinuť ho bojovat!" Pak poklepal na rameno svému řidiči a ukázal na boční uličku. Řidič se ušklíbl a chápavě pokýval hlavou. Transportér sjel z hlavní silnice, přehnal se uličkou k další velké souběžné avenue a obrátil se opět k severu. Ujeli několik bloků a Grayson rozkázal řidiči vrátit se zpět do původní ulice. Vynořili se dva bloky severně od Cikády, která už zase stála a bojovala se svým pronásledovatelem. Druhý transportér byl znovu zasažen a Cikáda se potácela v marné snaze znovu zvládnout gyroskopy. Grayson vypálil ze vzdálenosti sto dvaceti metrů. Výstřel zasáhl OBRův hřbet a rozdrtil antény a pancíř.

Ted' musí být v kokpitu pekelně horko, pomyslel si. Největším problémem OBRŮ všech velikostí v bitvě byl přebytek tepla. Jejich maličké fúzní reaktory, tucty pístů v nohou i rukou, elektronické obvody, které spouštěly zbraně a ovládaly svazky polyacetenových vláken v umělém OBRově svalstvu, uvolňovaly ohromná množství tepla. I při normálním provozu měly dmychadlové obvody, sloužící jako chladiče, plné ventilátory práce, aby stroj zbavily přebytečného tepla. V boji, kdy OBR běhal a střílel ze svých zbraní, přejímal teplo ze zásahů vysokoenergetickými paprsky nebo ztrácel poškozené chladiče, vzrůstala teplota i ve stíněném kokpitu nad hranici únosnosti. Velké množství OBRŮ bylo poraženo a zajato poté, co jejich piloti omdleli vedrem.

Grayson se zadíval na sever, kam se poděl původní objekt jejich zájmu, ale Vosa zmizela a zanechala hůře vyzbrojenou Cikádu, aby zpomalila lovce. Pěkně. Poklepal znovu řidiči na rameno a transportér vyrazil k smrtícímu úderu, až mu od kol odletoval štěrk.

Kulometry v obou OBRových maličkých rukou plivaly náboje ve snaze udržet si od těla obě vozidla najednou. Laser ani jednou nevypálil. To je jasné znamení, pomyslel si Grayson, že se OBR přehřívá. Jestliže se jim podaří udržovat stroj dále v boji, mohli by donutit OBRovy vnitřní systémy k automatickému vypojení.

Grayson se pokusil o výstřel, který by ochromil OBRovu nohu, a minul. Cikáda svou rychlost neztratila a ustoupila do postranní uličky. Dva transportéry se setkaly u jejího ústí.

Ulička byla široká, ale slepá. Cikáda docouvala až na její konec a tam se přikrčila v očekávání smrti. Dávka z kulometu donutila obě vozidla zacouvat z linie palby a zanechala dva příliš odvážné vojáky ležet mrtvé, roztažené na silnici.

Grayson seskočil z transportéru, přesunul se k ústí ulice a opatrně hodnotil situaci. OBR si nemohl zavolat pomoc, protože dlouhá bičí podobná anténa, upevněná na zadním torzu, byla zničena. Viděl, jak se nad ústími chladičů všude po těle i nohách chvěje přehřátý vzduch. V takto úzké uličce se vzduch okolo stroje brzy zahřeje natolik, že nebude možné účinně OBRa v krátké době ochladit.

"Můžeme ho dostat," zachraptěl hlas po Graysonově boku. Grayson se otočil a zadíval se do tmavých očí a ostře řezané tváře seržanta Milice. "Můžeme šoupnout jeden transportér nahoru přes ulici. Pro tyhle kulometry to bude moc

velkej dostřel, takže si budeme moci v klidu zamířit a vrazit mu tam ještě jednu vrhačem. Nemyslím, že by jich bylo vo moc víc potřeba."

"Myslím, že to pilot dobře ví, seržante. Může se pokusit o další jeden nebo dva výstřely laserem... a ke zničení transportéru bohatě stačí jeden."

"Tak to zkusíme s infernem. Chyceněj takhle v díře je z něj zatraceně nepohyblivej cíl!"

"Vy máte odpalovač inferna?"

"Jasně. Přenosnej. Vzádu v transportéru."

"Skočte pro něj."

"Ano, pane." Zase to neochvějně přesvědčení, že velení má on. Grayson se usmál. Kdyby jen věděli...

Seržant se vrátil s dvouhlavňovým odpalovačem inferna. Odpalovače inferna jsou jednou z mála osobních zbraní, které může pěchota účinně používat proti OBRům. Problém je, že aby mohla odpalovače použít, musí být pěchota strašlivě blízko svému cíli a šance na přežití jsou natolik mizivé, že se o něco takového může pokusit jedině hrdina a nebo blázen. Odpalovač je metr dlouhá roura se záhyby a držadly, které jej umožňují odpalovat z ramene. Rotační zásobník na dvě rakety umožňoval odpálit dvě nálože v rozmezí jedné až dvou vteřin.

Rakety samy jsou malé a mají velice krátký dostřel, ale spojují v sobě výhody pancéřové pěsti, střelné zbraně a chemického plamenometu. Rakety jsou sestaveny tak, aby vybuchly ve vzdálenosti několika metrů od ústí odpalovače a rozprášily hořící tekutinu na bázi bílého fosforu na cíl. Tekutý spojovací prvek horkem rosolovatěl a dokázal lnout k podkladu s urputností noční můry. Větší rakety inferna mohou být odpalovány ze standardních raketometů nebo mohou být jejich hlavice používány jako dělostřelecké náboje s radarem odpalovanými detonátory. Pro jejich nesmírnou hořlavost nejsou téměř nikdy používány ve výzbroji OBRŮ. Přes to všechno jsou ale pro pěchotu perfektní zbraní proti OBRům. Přinejmenším pro takovou pěchotu, které nevádí přiblížit se na dosah k jedné z těchto kovových oblud. Grayson zkontroloval náboje, hodil si zbraň na rameno a pokynul vojákovi přikrčenému na vzdálenější straně uličky. Voják se vyklonil přes roh a zahájil palbu svou útočnou puškou. Tyto malorážové náboje nedokázaly poškodit OBRův pancíř, ale z konce uličky se v odpověď rozštěkal kulomet a roh budovy nad vojákovou hlavou se rozletěl na roj oslepujících bílých hvězd.

Grayson využil toho, že OBRova pozornost byla chvilkové připoutána k opačné straně uličky, a vykročil na otevřené prostranství. Vedle OBRa, tyčícího se nad ním nějakých třicet metrů, si připadal velmi, velmi malý.

14

"Zůstaň, kde jsi, warriore!" vykřikl a na chvíli zadržel dech, aby ovládl třesoucí se hlas. "Jediný pohyb kterékoli z těchto zbraní a upečeš se. Můžeš se přesvědčit, že neblafuji!"

Vteřiny se pomalu vlekly. Cikádin laser byl skloněný k zemi několik metrů před Graysonem a jeho kulometry zůstávaly dále nehybně zaměřené na roh protější budovy. Grayson stál vzpřímeně, vůbec se nekryl. Zelený obrys tyčící se Cikády vyplňoval záměrný kříž jeho odpalovače, ale prst na spoušti měl pevný.

Dal pilotovi chvíli na to, aby mohl zkontrolovat elektronické vyznačování odpalovacích obvodů v hlavicích jeho raket.

"Můžeš mě zabít," vykřikl znovu, "ale usmažíš se! Chladiče už musíš mít těsně před režimem automatického vypnutí.

Jedno ohnivý pohlazení tě vyřídí. A to je docela hnusná smrt!"

Pilot Cikády promluvil a elektronický reprodukční systém mu hlas zkreslil na skřípavý hlasitý bas. "Co chceš?"

"Vůbec nesahej na zbraň. Chci, abys vylezl ven. Neozbrojený. Jestli se mi jenom trochu bude zdát, že se nějaká zbraň hýbe mým směrem, vystřelím!"

Chvíli bylo ticho a Grayson slyšel ostrý zvonivý zvuk, jak praskal chladnoucí kov OBRova trupu, a cítil nakyslý gumový pach roztavené elektrické izolace. Teplota vevnitř musí být...

"Dobře," řekl pilot., "Nestřílej. Lezu ven." Elektronický hlas nepřenášel žádné emoce, ale Graysonovi přesto zněl unaveně, možná i rezignovaně.

Zůstal dál nehybně stát, jako by i s odpalovačem na rameni byl ulit z bronzu. Od OBRa se ozval ostrý sykot unikající vnitřní atmosféry a skřípění rukou otvíraného nouzového průlezu. Pak cosi zachřestilo a z průlezu vyklouzla řetězový žebřík s kovovými příčlemi a zahoupal se půl metru nad zemí.

Nyní se do uličky odvážíli i jednotky městské Milice s připravenými zbraněmi. Z OBRova břicha vyklouzly warriorovy nohy a okamžitě bylo jasné, že pilot je žena. Hodně mladá dívka, oblečená pouze v trečkách a černých kalhotkách.

Warrioři obecně bojují ve svých žhavých rakvích téměř nazí a ona neměla čas, aby se před vystoupením oblékla.

Dlouhé světlé vlasy jí visely v zcuchaných mokřích pramínkách přes ramena a tělo se jí lesklo potem. Poté, co sestoupila se žebříku, se k nim otočila s rukama zkříženými na prsou. Vypadala opuštěně a velmi zranitelně.

"Hele, hele," řekl jeden z vojáků a ošklivě se usmál. "To se na to podívejme, to se na to podívejme! Přece jen jsme něco získali, ne že ne! Ruce vzhůru! Za hlavu!"

"Vypadá nebezpečně," řekl druhý. Hodil si útočnou pušku na rameno a vykročil k ní. "Myslím, že bysme ji měli prohledat!"

"Jo! Tak pojď, holka. Musíme prohledat tvoji uniformu, jestli tam nemáš ukryté zbraň."

Grayson odložil odpalovač na stranu a přešel k opodál stojícímu seržantovi. Z pouzdra u opasku mu vytáhl pistoli. Byla to automatická pistole Stetta s přepínačem, který jí umožňoval pálit jednotlivé rány, dávky nebo divoký a nepřesný autorežim, který vychrlil celý obsah storanného zásobníku.

Přepnul páčku na autorežim, zamířil do vzduchu a stiskl spoušť. Úsečný štěkot smrtonosné malé zbraně rozléhající se v omezeném prostoru mezi domy zastavil vojáky na místě a přinutil je se k němu obrátit.

"První, kdo na ni sáhne, zemře." Čekal s koufící zbraní v ruce. Přestože jeho výzva byla lehce melodramatická, měla požadovaný efekt. Všichni na něm viseli očima.

"Vy dva!" ukázal zbraní na dvojici, která vykročila k zajatému pilotu. "Zpátky k vozidlům. Hněte sebou!" Okamžitě

uposlechli. "Ty!" náhodně vybral dalšího vojáka. "V mém vozidle je deka, přines ji."

Pěšák vystřelil zpátky k transportéru a vrátil se s oranžovou záchrannou dekou, která byla složená v prostoru pro zavazadla. Grayson ji od něj vzal, přešel k dívce a přehodil jí deku přes ramena. Protože si byl dobře vědom, že jej každý pozoruje, dával si pozor, aby se jí nedotkl. "Už je to v pořádku," řekl. "Můžeš dát ruce dolů. Neublížíme ti, slibuji." Kouzlo bylo zlomeno, když jeho improvizovaná jednotka spustila pochvalný řev. Zajali neporušeného OBRA! Grayson musel řvát, aby ho v tom rámusu bylo slyšet. "Seržante!"

Muž zaujal předpisový pozor. "Pane!"

"Určete dva muže na stráž k tomu OBRu!" Zajistil pistoli a zastrčil si ji za pás kalhot. "Na chvíli si jí půjčím, jestli vám to nevadí."

"Ano, pane!"

„Nyní potřebuji někoho, kdo mě i s vězněm dovede na vaše velení. Lepší bude, když si promluví s vašimi šéfy dříve, než budem v tomhle zázraku pokračovat."

Lord Harimandir Singh rozjímal nad troskami své kariéry. Jak se tohle mohlo stát? Pět OBRŮ a dva pluky pěchoty zaútočí na bezbranné město a výsledkem je co? Jeden OBR zničen. Další zajat. Třetí se stěží dovlekl do montážní haly s poškozenými písty nohy a elektronickými obvody pravonožní trysky roztavenými na kaši. Rtuťové jádro z nich kapalo v obrovských kapkách, které pak skotačily na podlaze haly jako stříbrné myši. Jeho šéftech ani neskrýval ustaraný výraz a jenom zavrtěl hlavou. Vosa může potřebovat výměnu celé nohy. Poškození bylo značné.

A třicet dva z jeho pěšáků se nevrátilo. Ale opozdílci stále ještě doráželi, takže možná konečný řezníkův účet nebude tak vysoký.

Tři z pěti OBRŮ poražení a desetiprocentní ztráty jeho pluku. Co se to zatraceně stalo? To nemůže znamenat nic jiného, než že místní síly měly nějakou pomoc. Pilot ochromené Vosy mu hlásil, že domorodci byli organizováni jiným způsobem než při Singhově zkoušce obranyschopnosti města jen několik hodin předtím. Bylo by možné, podívoval se, že ta dřívější neschopná obrana byla návnada, která ho měla vlákat do pastí?

Rychle tento druh myšlenek zavrhl. Žádný velitel by kvůli tak mizivé šanci nezhodil tolik životů. A také je velmi těžké přimět profesionální vojáky, aby se chovali tak stupidně. Kromě toho, Vallendelův Marabu snadno rozdrtil obrněné a pozemní jednotky, se kterými se potkal na severním okraji města. Žádného rozdílu si nevšiml. Žádná nová strategie ani tajemná zbraň, která by se obrátila proti útočníkům. Většina jednotek se rozprchla městskými ulicemi, aniž by vypálila jediný výstřel.

Ne, spíše to vypadalo, že král Jeverid přivezl žoldnéře, aby podpořil svou obranu. Ale Singh si ani ve snu nedovedl představit, odkud tyto jednotky přišly a kdy. A kde byly během dřívějších útoků? Nebo během útoku na Carlyleho Hrad? Bylo možné, že ve městě operovala výcviková žoldnéřská jednotka a jeden z nich Jeveridovi zůstal jako základ bojové síly. Přestože to by mnohé vysvětlilo, nebude se Singh cítit klidně, dokud se přesně nedoví, kdo to je.

V rychlosti zvážil možnost ústupu z Hradu na loď nebo dokonce celkový ústup z Trellwanu. Ale to bylo v rozporu s plány Rudého vévody, což byla věc, kterou nikdo z jeho štábu nebral na lehkou váhu. Ne. Přestože byl nyní poražen, Plán bude dodržen. Musí. Jestliže ne, pak i přes všechna ta léta věrných služeb to může být jeho hlava, která bude naražena na kopí nad přehlídkovou plochou. Ta představa ho nikterak netěšila.

Zkontaktuje své agenty v Sarghadu a zjistí, co bude možné. Možná to nakonec dopadne dobře i v případě, že je ve městě žoldnéřská jednotka. Žoldnéři se dají vždy koupit. Některá z nejpodivuhodnějších historických vítězství byla výsledkem pečlivě načasovaných změn ve věrnosti vybraných žoldnéřských jednotek.

Grayson Smrt Carlyle byl hrdinou rád. Čtyřicet hodin poté, co skončila akce, nyní již nazývaná "bitva o Sarghad", byl hostem v Paláci, hýčkáán služebnictvem, vyšetřen palácovým lékařem a výrazně změnil garderobu. Ve velkém nástěnném zrcadle své šatny zálibně pozoroval, jak mu padne na míru šitá uniforma poručíka Gardy. Není to špatné, rozhodl se a uhladil si krátké sako. Bohatě zdobené zlaté třásně na zelených trojlístých náramenících a ceremoniální meč hýly sice trochu nevkusné, ale i tak to šlo. Byl i se svým ženským vězněm dopraven na velitelství generála Varneyho, velitele sarghadské Milice. Dívku odvedli kamsi do hlubin budovy k výslechu, ale poručík, který měl toho dne službu, si byl mnohem méně jistý, co má udělat s Graysonem. Stál tu před ním mladý muž, oblečený v hadrech a zamazaný blátem, ozbrojený automatickou pistolí a vedoucí jako vězně warriora zabaleného v dece. Muž o sobě prohlašoval, že je opuštěným členem Carlyleho komand a vojáci s ním prohlašovali, že právě sám, bez pomoci, vyhrál bitvu o Sarghad. Důstojník si okamžitě uvědomil, že si situace žádá neprodlenou rozhodnou akci. Zavolal svého nadřízeného. Ať rozhodne on!

Grayson tak velmi rychle prošel celou linií velení od poručíka ke kapitánovi, pak k majorovi, k plukovníkovi, k náčelníku štábu generála Varneyho a nakonec byl představen samotnému generálovi. Žádný z těchto důstojníků Milice nevěděl zcela přesně, co si s ním počít. Celým městem se šířila pověst, že cizinec, důstojník z posádky, která zradila Trellwan, zůstal v Sarghadu a zorganizoval hrdinnou obranu města. Z Graysona se rychle stával politický případ. Nakonec učinili armádní důstojníci tu nejjistější věc. Dali mu najíst a dopřáli mu tolik potřebný spánek, přivedli mu doktora, aby mu ošetřil zlomená žebra a postaral se o znovu otevřenou ránu na hlavě. Na začátku další pracovní periody jej představili vojenské radě krále Jeverida. Na konci této pracovní periody měl soukromé slyšení s králem samým a ten mu nabídl, aby zůstal v Paláci jako host Jeho Královského Veličenstva až do chvíle, než bude připravena slavnost vítězství. Grayson zkoumal svou novou uniformu gardisty s rostoucím údivem a stále si nebyl jistý, jestli vlastně je opravdovým členem Královské gardy nebo ne. Formálně nebyl zařazen do žádné armády a uniforma byla připravena na rozkaz Jeho Výsosti tak, aby alespoň částečně vypadal jako hrdina. Byrokratické detaily, řekl král, vyřídíme později. Je překvapující, pomyslel si Grayson, jak rychle se může obrátit oficiální politika vlády. Před bitvou zde byli cizinci jakéhokoli druhu

velice nežádoucími osobami. Kdyby jej bývali chytili vojáci, kteří jej pronásledovali uličkami, vykrvácel by kdesi v sarghadských vězeních. Přinejlepším. Trellwanská ústava chrání občany před bezdůvodným prohledáváním, zatýkáním a vězněním, ale Graysonova práva, jako práva podezřelého nepřátelského cizince, by byla značně okleštěná. Nyní ale byl sarghadský vítěz, chrabří důstojník Svazu, který triumfoval nad společným nepřítelem. Královi ministři pro styk s veřejností pracovali minulou noc přesčas a připravovali příběh pro dnešní noviny a vysílání. A dnes večer proběhne formální obřad a slavnostní ples na oslavu jeho služeb Trellwanu.

Kdosi zaklepal na dveře a přerušil tok Graysonových myšlenek. Když je otevřel, spatřil uličnický obličej a Mariny veliké tmavé oči.

"Má lásko," řekla a objala jej tak prudce, až se podivil. Očekával, že ji uvidí na slavnosti, samozřejmě, ale ne dříve. Zvláštní také bylo, že ho pozdravila slovy "Má lásko". Nikdy, ani během kradmých chviliek jejich milování, mu tak neříkala. Ale rychle na to zapomněl.

"Maro, jak jsi se sem dostala?"

"Podplatila jsem starýho Salina, aby mě sem pustil," zasmála se. Salin byl pomocník dvorního komořího, pověřený dohledem na přípravu Graysonova slavnostního obleku pro banket. "Chtěla jsem tě vidět. Chtěla jsem tě mít trošičku pro sebe, dříve než začne slavnost." Přitiskla se k němu. "Chyběls mi, Grayi. Slyšela jsem, že ses ke mně snažil dostat. Je mi tak líto, že se ti to nepodařilo..."

Hltal ji očima. Jestliže toto byla součást jeho služby jako planetárního hrdiny, pak byl pro všemi deseti. Měla na sobě šaty podle nejnovější sarghadské módy, vzdušnou věc s proměnlivými opalizujícími barvami, jejíž látka zprůhledněla na místech, kde se šaty přitiskly k tělu. Přivinul si ji k sobě úžeji a usmál se. Už dobře věděl, že na recepci nepřijde včas. Jeho potěšení z toho, že je hrdina, se vytratilo ve chvíli, kdy si uvědomil, že nemá ani nejmenší potuchy, co tu vlastně dělá. Lidé, které předtím nikdy neviděl, se ukláněli a usmívali, kynuli hlavami a usmívali, ptali se ho na zdraví a usmívali, chválili ho za jeho vítězství. Grayson nedokázal nic než se v odpověď usmívat a přitakávat a občas cosi zamumlat. Dav lidí jej pohltil. Toto byla, jak zjistil, nejdůležitější událost trellwanské sezóny. Každý, kdo něco znamenal, tady byl.

Podle tradice přicházel poslední král Jeverid. Když se konečně objevil na vyvýšeném pódiu na konci sálu naproti schodům, slavnost začala. Grayson se cítil ještě více mimo, když zdolával rudě čalouněné schody vedoucí ke králi, doprovázený burácejícím orchestrem hrajícím triumfální pochod a párem ošavlovaných důstojníků z každé strany. Již se s králem setkal v soukromí a choreografie jeho vlastního nástupu mu byla důkladně vysvětlena a procvičena. Přesto však musel Grayson těžce zápasit s přesvědčením, že se každou chvíli přerazí o vlastní ceremoniální meč.

Jeverid ho přivítal pokývnutím a zamumlal: "Můj synu." Král se zdál prastarý, s kůží jako pergamen, a oči měl matné. Jeho křehké tělo se ztrácelo v rudém plášti, který mu visel přes ramena.

"Vaše Výsosti," odpověděl Grayson formálně.

"Tvá udatnost dobyla pro Trellwan veliké vítězství," řekl Jeverid zpěvavě. "Ba co víc, naši stratégové určili, že cílem útoku na tento Palác byla téměř jistě snaha o naše zajetí nebo zavraždění. Jsme si vědomi tvé odvahy, mladý Grayson, a faktu, že jsi samojediný zachránil královský rod Trellwanu."

"Vaši vojáci mi pomáhali, Výsosti."

Graysonova odpověď nebyla ve scénáři a královi rádci se začali neklidně ošívati. "Ach, ano. Jistě, jistě," odpověděl trellwanský monarcha. "Na důkaz naší vděčnosti a úcty, mladý Grayson, tě vyznamenáme řádem Karmínové hvězdy."

Na Jeveridův pokyn sluha přinesl plochou sametovou krabičku a otevřel ji. Král z ní vyňal zdobenou hvězdu zavěšenou na smyčce z rudé stuhu. Grayson přistoupil, poklekl, sklonil hlavu a Jeverid mu na krk navlékl stuhu.

Hvězda byla osazena malým rudým kamenem, který se blýskal ve světlech sálu.

"Povstaň, Carlyle, obránce Sarghadu," řekl král a jeho slova vyvolala hřmící potlesk davu.

Jeverid položil ruku Graysonovi na rameno, přitáhl si jej blíž a řekl hlasitě, aby překřičel hluk: "Pár mých generálů by si s tebou rádo promluvilo, chlapče. Zdá se, žeš na ně tou svou... ah... taktikou udělal dojem."

"Budu šťasten, když vám budu moci pomoci jakýmkoli způsobem, Výsosti."

"Dobrá, dobrá. Teď jdi a bav se. Oni si tě později najdou."

15

Audience skončila a začala agónie formální recepce. Grayson přetrpěl množství rozhovorů s postaršími ženami, mladými důstojníky chlubicími se svými zkušenostmi s protiOBŘÍ strategií a rozličnými lvy salónů, toužícími po rozmluvě s nejnovější ozdobou dvora. Když začal ples, byla to pro něj téměř úleva. Umění společenského tance rozhodně nebylo preferovaným předmětem jeho tréninku u Komand, ale Grayson pochytil základy natolik, že se mu podařilo splynout s pestrobarevným davem. Společenský tanec na tomto světě se totiž skládal pouze z ladných pohybů do taktu pomalé hudby s dívkou v příjemně těsném objetí.

Pak již měl v náručí Maru, sladce vonící a stále ještě oblečenou v té kouzelné poloprůhledné, která ponechávala tak málo na představivosti.

"Vždyť jsem ti to předtím říkala, že mě ještě neopustíš," zašeptala mu do ucha, když klouzali po zrcadlové podlaze, doprovázeni stejnými pohyby svých převrácených odrazů.

Její poznámka se ho nečekaně dotkla. To, že zůstal na Trellwanu, byl důsledek tolika tragédií - Griffith, Riviera, Ari... táta...

"Přál bych si, abych tu mohl zůstat za šťastnějších okolností."

"Pff, nebuď tak zasmáčený!" našpulila rty. "Jsem prostě ráda, že seš tu a že tady zůstaneš! Patříš sem... ke mně."

"Ach?"

"Nosiš svou novou uniformu pěkně hrdě, Grayi," zašeptala a pak si ho přitáhla blíže, aby mu řekla, jak by spolu mohli strávit zbytek večera po recepci.

Donutil se k úsměvu a přivinul ji k sobě - ale tam, kde bývávala jeho láska, v něm narůstala podivná prázdnota. Co to s

ním je? Vášně, kterou planul při jejich posledním setkání, odplavil rychlý tok událostí. Uvědomil si, že po Maře nijak netouží, a pochopil, jak moc se změnil. Dívka pro něj byla příjemným rozptýlením před podepsáním smlouvy s Oberonem, ale vůbec mu nedělalo problém ukončit jejich vztah, když se dozvěděl, že falanga opouští tento písečný svět a odlétá na Tharkad. Ani jedenkrát nepomyslel na to, že by šla s ním a žili spolu život warriora. Znal ji natolik dobře, aby věděl, že by nikdy neopustila pohodlí a výhody, které jí poskytoval trellwanský královský dům. Když se probral a zjistil, že byl zanechán napospas na planetě, chtěl vidět Maru, protože mu její vliv mohl zachránit život. Přestože ho tento spíše žoldnéřský přístup trápil, bylo to jediné stéblo, kterého se mohl zachytit.

Graysonovy pochmurné myšlenky přerušilo poklepání na rameno a plukovník Gardy jej vyzval, aby ho následoval. Mara ho zdráhavě propustila, ale předtím mu zašeptala další vášnivý návrh a zpečetila ho dlouhým polibkem. Grayson následoval stráž ven ze sálu. Chodbou pokrytou kobercem prošli až do bohatě zařízené studovny. Místnost byla temná, osvětlená hlavně zelenkavými plameny místního chagového dřeva hořícího v krbu.

Čekali zde na něj tři muži. Generála Varneye, bělovlasého, v obyčejné hnědé uniformě bez poskvrnky, jen s rudými odznaky Milice u krku a na ramenou, již znal. S generálem Adelem se setkal jen krátce. Adel byl mladší a jeho černý knír tvořil ostrý protiklad k prokvetlým skráním. Jako velitel Královské gardy a náčelník štábu vojenské rady Jeho Výsosti nosil uniformu, na které pro samé zlato nebyla vidět zeleň.

Třetí muž v pokoji zůstal sedět u krbu. Grayson rozeznal jestřábí profil krále Jeverida.

"Děkuji, že jsi přišel, synu," řekl Varney. "Máme pro tebe návrh."

"Ano, pane?"

Adel odložil skleničku, ze které upíjel. "Carlyle, půjdeme rovnou k věci. Chceme, abys zorganizoval falangu, která bude začleněna ke Královské gardě. Chceme, abys vytrénoval pluk pěchoty k boji proti OBRům. Dokážeš to?"

Varney se ostře zadíval na svého kolegu. "Myslel jsem, že falanga bude pod naším společným velením, ale jinak samostatná, generále."

Adel s ublíženou tváří přikývl. "Ano, Varneyi, ano." Pak se obrátil ke Graysonovi. "Dobrá, Carlyle? Co říkáš?"

Grayson nejprve nic neřikal. Cítil na sobě pohledy všech tří mužů a přál si být někde úplně jinde. "Pánové..."

Veličenstvo... opravdu nevím, co říct. Nejsem si jistý, jestli mám dost zkušeností, abych..."

"Ha!" Králův výkřik ho vyděsil. "Máš zatraceně víc zkušeností, než kdokoli na téhle planetě... s výjimkou těch mizerů, co sedí nahoře na Hradě."

"Potřebujeme tvou pomoc, synu," dodal Varney. "Bez trénovaných vojáků a pohyblivé palebné síly na jejich podporu jsme bezmocní."

Jeverid se nyní obrátil ke Graysonovi tváří a když promluvil, oči mu blýskaly. Grayson si s překvapením uvědomil, že v králi bude asi víc než jen pomalý mozek a křehké tělo.

"Tady Varney mi řekl, že jsi porazil ty OBRy téměř s holýma rukama, protože jsi věděl, jak pracují, jak uvažují jejich piloti," řekl král živě. "A to je to, co teď potřebujeme."

"Ale Veličenstvo, kde vezmeme OBRy?"

"Co je s nimi? Díky tobě dva máme. Toho jednoho, co jsi zajal, a druhého můžeme opravit. A každý další, kterého si zajmeš, je tvůj!"

Grayson zvažoval možnosti falangy skládající se ze dvou dvacetitunových OBRů. Typická falanga obsahuje mix OBRů všech vah a typů od lehkých dvacetitunových až po těžké jako Kondor a Marabu. Cikáda a Vosa by v souboji tváří v tvář proti Marabuovi mohly vydržet i celých dvacet vteřin. S trochou štěstí, tedy.

"Co bude úkolem této falangy?"

Adel si dal další doušek ze své skleničky. "Ústup Carlyleho mužů ponechal náš svět široce otevřený banditům jako je Hendrik." Znechuceně ohrnul rty. "Nehodlám tu komentovat pokus vašich lidí uzavřít smlouvu, o které jsme tolik slyšeli."

"Tak to nedělejte," řekl Jeverid.

"Ano, Výsosti. Ale je to tak, že svazová posádka je pryč a naši nepřátelé jsou tady. Očekáváme, že budou dále pokračovat v nájezdech pro zásoby a možná si zavolají posily."

"Zasadil jsi jim strašlivý úder, Grayson. Naši zvědové hlásí, že jim zbyly pouze dva provozuschopné OBRy. Jeden další je poškozen a druhého na Hradě opravují. S tvými schopnostmi a párem vlastních OBRů by Garda mohla ty parchanty ochromit a dosáhnout toho, že už by nikdy další expedici na Trellwan nevyslali. Jestliže máme sami bránit naši suverenitu, potřebujeme vlastní falangu. Bez ní..." pokrčil významně rameny. "Stejně dobře bychom se mohli upsat Hendrikovi. Jsme bezmocní."

Cikáda a Vosa proti Marabuovi a Žihadlu plus Kondor hned poté, co nepřítel opraví stroj poškozený před útokem na Hrad. To dohromady znamená celkovou tonáž čtyřiceti tun proti sto padesáti. A možná i více, jestliže se banditům podaří opravit Vosu s poškozenou nohou. Je to jedna ku čtyřem, a to je až moc. Sakra práce, pomyslel si Grayson hořce. Takový je život... Samozřejmě to předpokládá, že se mu podaří nalézt a vytrénovat někoho, kdo bude pilotovat druhého OBRa. Nemůže přece prostě naverbovat vojína z řad Gardy a udělat z něj warriora. Řízení takové hory kovu vyžaduje tuhým tréninkem získané schopnosti a talent, který má jen málokdo. Ještě méně lidí jej pak dokáže využít.

Něco mu říkalo, že tito muži nechtějí slyšet žádné statistiky ani podrobnosti, natož pak problémy se získáváním nových mužů. Další potíže byly spíše emocionálního rázu. "Pane, je mi líto, ale mám toho až nad hlavu. Podívejte se je mi dvacet standardních let." Tihle lidé očekávají nemožné!

"Ale předtím už jsi OBRa pilotoval, ne?" zeptal se Varney.

"Ano, ale nikdy v bitvě. To, co se povedlo tady, bylo jenom štěstí. A zcela jistě bych nedokázal vést jednotku."

Grayson věděl, že to není zcela pravdivé. Jeho trénink na warriora zahrnoval i velení a taktiku boje malých jednotek. Připravoval se, aby mohl převzít úlohu svého otce v případě jeho smrti, ale zatraceně, přišlo to příliš rychle.

Varney řekl: "Synu, máme svědectví mužů, které jste vedl do bitvy o město. Když byl celý oddíl vznášedel rozdrčen na místě, ty jsi byl jediný, kdo něco udělal. Shromáždil jsi rozprášené jednotky a porazil jsi OBRa. To není nic jednoduchého a rozhodně to nebylo štěstí!"

Graysonovi zvolna docházelo, co tito muži ve skutečnosti říkají. Chtějí, aby se stal warriorem. Co víc, chtějí, aby z trosek vybudoval falangu a vedl ji do bitvy. Všechny jeho protesty naráz umlčel prostý fakt, že více než polovinu svého života směřoval k jedinému cíli - sedět v kokpitu OBRa. Toto byla příležitost, která se již nikdy nemusí opakovat. Která se již nikdy nebude opakovat, pokud se mu nepodaří koupit či jinak získat místo na kosmické lodi. Bez vlastního OBRa jsou jeho šance na připojení k jakékoli falanze nulové.

Cítil, jak v něm narůstá vzrušení. Možná, že na Marině přesvědčení, že patří sem, něco je. Má pramalou naději, že by se v několika následujících letech z planety dostal, ale je tu možná šance, že jako sarghadský vítěz si najde své místo na Trellwanu!

Poměr jedna ku čtyřem je sice nelákavý, ale naprosto ne předem prohraný. Cikáda, to je začátek - a s pečlivým plánováním a trochou štěstí...

"Povězte mi o tom víc," řekl generálům a král se znovu pohodlně opřel. Na staré tváři mu zahrál spokojený úsměv.

16

Sarghadský Blzký průchod byl zde. Nepřátelské rudé slunce se ale oku nejevilo větší než obvykle. Trellwan byl v přísluní svému slunci jen o pár procent blíže než v odsunutí, ale těchto pár procent stačilo, aby rychle zvedlo teplotu na čtyřicet stupňů a výše. Během dvaceti hodin začnou prvodenní bouře.

Nyní, když slunce stálo přímo v nadhlavníku, se vzduch nad Nerge ohřál a pak rozžhavl. Masy vzduchu nad hladinou moře Grimheld se řítily přes poušť a vybuchly k nebi v obrovském sloupu horkého vlhkého vzduchu. Ze Sarghadu tento sloup vypadal jako bílý pilíř zvedající se za horami na západě. Stoupal tak rychle, že i na vzdálenost téměř dvou tisíc kilometrů bylo možné spatřit jeho rozpínání pouhým okem.

Když sloup horkého vlhkého vzduchu dosáhl mrazivých oblastí stratosféry, změnil se na mraky, které se rozprchly všemi směry a zakryly slunce. Zelené nebe zbělalo, pak zšedlo a nakonec se zatáhlo modročerně. Právě tehdy začínaly deště a blesky a krupobití.

Během sedmidenního období, nazývaného v Sarghadu Letní bouře, zůstávali lidé doma na nucené dovolené, kterou si poručilo počasí. Odvážít se ven znamenalo přinejlepším brodit se po kolena v žlutém bahně a promoknout až na kůži. Přinejhorším znamenalo opuštění úkrytu obvykle smrt bleskem nebo kroupou velikostí lidské hlavy. Východní vítr vál neustále přes město směrem k Nerge. Dokonce i v periodách, kdy slunce stálo ještě nad horizontem, byla krajina ponořena do naprosté tmy, přerušované pouze třpytivými provazy blesků na pozadí černého nebe.

Za zvuků deště a neutuchajícího bubnování na vnější okna a dveře, za burácení větru útočícího na venkovní zdi jako něco živého, vybudoval Grayson své velitelství v městské zbrojnici. Byla to ponurá a trochu sražená betonová budova s vnitřkem podobným skladišti a stála v okrsku mechaniků na opačné straně, než byly palácové pozemky. Grayson seděl za starým stolem sebraným z kteréhosi vládního úřadu a k dispozici měl starý černý kompad napojený na vojenskou knihovnu okrskového velitelství Annex. Tak začal získávat a trénovat oddíl Prvních trellwanských falangistů.

K ruce měl seržanta Ramagea z Milice a poručíka Nolema z Gardy, kteří oba dostali titul adjutant. Jejich hlavním úkolem bylo zapamatovat si všechnu vojenskou teorii a taktiku, kterou Grayson říkal nebo psal, zpracovat ji a pak ji naučit muže a ženy vybrané pro trellwanskou protiOBRí jednotku. Na vytvoření jednotky dostal Graysonův maličký tým zbytek Prvonoci - dalších čtrnáct standardních dní. Generál Adel ji chtěl mít připravenou k boji na konci druhonočních bouří, což jim na dokončení celé práce dávalo jeden místní rok neboli čtyřicet pět standardních dní.

"Seržante, nemyslím si, že plně chápete překérnost vašeho postavení." Plochý nosový hlas poručíka Nolema skřípal ještě více, když se snažil být nepřijemný.

"Pane!" vracel mu Ramage. "Jak já rozumím linii velení, tak je to tak, že vojáci Milicí ve speciální jednotce budou podléhat velitelství Milice skrze velení falangy. Generál Varney by nikdy nedopustil, aby byli příslušníci Milice umístěni pod přímé velení Gardy!"

"A já, seržante, pochybuju, že vůbec víte, co to je linie velení! Garda má před Milicí ve speciální jednotce jasně přednost, stejně jako tomu je ve všech dalších věcech. Vy z Milicí furt někam strkáte..."

"Pánové, prosím!" Grayson seděl mezi nimi a masíroval si spánky. Byl unavený a nedokázal myslet na nic jiného, než jak by se dostal zpátky do důstojnických ubikací, kde mu generál Varney zařídil ubytování. Tolik toho museli udělat a on již začínal litovat, že vůbec kdy popřál sluchu trellwanské speciální jednotce.

"Jestli se nepřestanete hádat, můžete na své generály zapomenout. Budete se odpovídat nové vládě!"

Nolem zvedl nevěřicně obočí. "Jaké nové vládě?"

"Té, kterou bandité ustanoví v Paláci, jestli nepřestanete s tím svým dohadováním o postavení v té vaší šikaně a nepomůžete mi s naší prací!"

"Skutečně, poručíku, má pozice tady..."

Graysonův hlas byl unavený, ale pevný. "Vaše pozice tady podléhá mému schválení, poručíku. Rozumíte?"

"Nevytahuj se na mě, mladě!" Nolem byl o celé čtyři standardní roky starší než Grayson.

"To si piš, že se na tebe budu vytahovat, i kdybych to měl dokázat tím, že tě vyhodím ven na děšť!" Grayson udeřil pěstí na hromádku formulářů na stole. "Bylo mi svěřeno velení jednotky a to, že vám váš přítel Adel umožnil zaujmout vyšší postavení, než má seržant Ramage, neznamená, že si tady budete moc dovolovat!"

Nolem se naježil. Grayson se rozhodl, že jediný způsob jak překonat mužovu zaujatost, bude změnit předmět hovoru.

"Takže, jaký je stav poškozené Vosy?" zeptal se.

Otázka Nolema překvapila. "Ach... uh... pořád ještě nemáme techu, který by byl schopen dohlížet na opravy."

"Ale jaký je OBRův stav?"

"Uh... hlava je rozbitá."

"To vím, poručíku. Sám jsem ji rozbil. Můžeme to opravit?"

"Službu konající důstojník mi řekl, že budeme potřebovat školeného tech, který by vedl opravu." Nolem pokrčil rameny. "Nemáme pro OBRy ani moc náhradních dílů. Řekl bych, že zásobovací důstojníci nechali rozebrat nosiče zbraní pro druhou linii útoku, jen aby měli dostatek pancíře na opravu děr v trupu."

Grayson klesl zpět do židle. "Snad bych se tam mohl dostat příští periodu a podívat se na to." Warrior ví o konstrukci OBRa téměř stejně jako tech. Ale ten čas... bože, čas!

"Příští periodu máte setkání s vojenskou radou," připomněl mu Ramage.

"Zatraceně, máte pravdu. Já..." Grayson se zamyšleně odmlčel.

"Pane?"

"Jedna možnost tady je... pravděpodobně."

Ramage se tázvavě zadíval na Nolema a pak na Graysona. "Nemyslím, že by na celé planetě byl kvalifikovaný tech. V každém případě ne na této straně Hradu a neřekl bych, že zrovna oni by nám jednoho půjčili!"

Grayson nehodlal o své náhlé inspiraci diskutovat s těmi dvěma. Nolem by se tomu nápadu bránil, tím si byl jist, a dokonce i o Ramageovi měl podezření, že špehuje pro Milici. O svém nápadu si chtěl promluvit přímo s generály.

O tři periody později sestupoval Grayson po chladných kamenech schodiště okrskového velitelství. Venku stále ještě přšelo. Ze zbrojnice přijel vznášedlem a cestou měl problémy se záplavou bláta. Na kamenných schodech se leskly louže vody a Grayson podal svůj kompad desátníkovi v hnědé uniformě sedícímu za stolem u paty schodiště.

Desátník naťukal kód do počítače na svém stole a pak se uvolnil a očekával povolení ke vstupu. "Vlhko, co, pane?"

"Trochu. Také se ochlazuje." Uprostřed Prvonoci klesaly venkovní teploty téměř k bodu mrazu. Bouře týdenního Blízkého průchodu fungovaly pro planetu jako giganticky topný kotel a během předlouhé noci následující po periastronu se teplo z Průchodu rychle vyzářilo. Brzy ustanou bouřlivé větry a v horách začne sněžit.

Grayson přemýšlel o Roklině hromu. Led už bude všechn rozptátý a vodopád vyschlý. Když je ledová střecha pryč, můžete od pobřeží jezera na dně jeskyně vidět hvězdy, a to i ve dne.

"Povolení ke vstupu, pane. Můžete vejít." Desátník stiskl tlačítko a ocelová mříž zajela k jedné straně.

"Děkuju," řekl Grayson a vstoupil do dlouhé, spoře osvětlené chodby. Cela, kterou hledal, byla na jejím opačném konci.

Lori Kalmarová seděla na prýčně, zády se opírala o stěnu a s koleny pod bradou zírala na protější zeď. Měla na sobě dlouhou volnou košili a kalhoty, které jí kdosi dal, ale na nohou měla stále své staré lehké trepky. Vysoká, dlouhonohá a štíhlá - ta holka je docela atraktivní, pomyslel si Grayson, přestože se tváří nepřátelsky a zahořkle.

Grayson přistoupil k mřížím cely a vyslovil její jméno.

Kalmarová po něm šlehla očima a pak se pohledem vrátila zpátky na zeď. "Ach," řekla otupěle, "to jste vy." Pod očima měla tmavé kruhy, ale vlasy měla pečlivě učesané a tak světlé, že v bledém světle vypadaly téměř stříbrné.

"Jste v pořádku? Zacházeli s vámi slušně?"

"Proč by vás to mělo zajímat?" vyštěkla.

Co nevěděla bylo, že od chvíle, kdy ji odevzdal na velitelství Milice, cítil Grayson silný pocit viny. Přece jenom jí slíbil, že se jí nic nestane. Naposled o ní slyšel, že byla dána k výsledku. Z toho, co věděl, usuzoval, že vyslýchací metody Milice byly spíše psychologické a farmakologické než fyzické. O Gardě se na druhé straně šeptalo, že se využívá ve vynalézavém a náruživém fyzickém mučení. To byl také důvod Graysonovy paniky, když se setkal s gardisty u Marina domu. Ale výslech v jakékoli formě je brutální a zanechá vězně vyčerpaného a velice osamělého.

"Rád bych si s vámi promluvil," řekl.

"To není nic nového," zaútočila. "To je to, po čem tady všichni touží... promluvit si se mnou."

"Jak by se vám líbilo se odsud dostat?"

Kalmarová k němu prudce otočila obličej. Oči, jak viděl, měla velmi modré. "Co to má být? Další výslech?" Hlas měla tvrdý, ale Grayson v něm přesto vycítil napětí a skrývaný pláč. "Myslela jsem, že už je to za mnou, jasný? Řekla jsem vašim lidem všechno, co jsem věděla!"

Grayson znal Lořinu minulost ze zápisu pořízeného při dlouhých hodinách výsledku. Narodila se a byla vychována na Sigurdu, studeném a izolovaném světě, na jedné z dvanácti planet tvořících Hendrikovu konfederaci. Její rodiče zemřeli jedné strašlivé noci, kdy vláda přesvědčovala silou sigurdské disidenty, že konfederace s Oberonem VI je v jejich vlastních ekonomických a sociálních zájmech.

Lori zachránil soused - ale až poté, co viděla, jak její rodiče umírají v ohni, který pohltil jejich dům. Rok poté, co péči o ní převzal stát (ve věku osmi nebo podle standardního počítání třinácti let), zažádala o přijetí k obranným silám Sigurdu jako učeň na warriora, a byla přijata.

Hendrikova Konfederace neměla společnou armádu. Jednotlivé světy měly vlastní obranné síly, což jim dodávalo pocit větší samostatnosti. Lořina jednotka se jmenovala Sigurdská nezávislá lehká útočná skupina a spadala přímo pod velení víceregenta Alisadena, válečného velitele, který byl zároveň i sigurdským ministrem obrany.

Lori se učila více než tři sigurdské roky, což znamenalo, že jí je téměř devatenáct standardních let. Přestože jí trénink šel dobře, nemohla očekávat, že nastoupí do aktivní vojenské služby dříve než za několik let. Jednou v noci, když držela službu jako hlídkový důstojník v centru, se jí velící seržant její školy pokusil přimět k tréninku mimo rozvrh na podlaze. Odmítala, on naléhal, a tak mu řekla konečné a definitivní ne kolenem do citlivých částí těla.

O týden později pro ni přišly nové rozkazy. Ještě se třemi dalšími sigurdskými uční byla přidělena k "Speciální expediční jednotce" pod velením Harimandira Singha.

Celé to bylo prazvláštní. Singhova vesmírná loď se nepodobala žádné, kterou kdy v Konfederaci viděla, a zdálo se, že

vznik Expediční jednotky je součástí jakési dohody mezi Singhem a víceregentem Alisadenem. Pokud Lori věděla, celá operace neměla vůbec nic společného s Hendrikem ani s Oberonem VI. Singh sám sloužil někomu jménem vévoda Ricol, kterého také slyšela nazývat Rudým vévodou.

Singh. Grayson se napřimil, když to jméno uslyšel. S tímto slovem na rtech Griffith umíral. Bylo jasné, že zbrojmistr velitele banditů znal. Pravděpodobně z nějakého souboru v hradním počítači. Co se týče vévody Ricola, neměl Grayson ani tušení. Ani Lori Kalmarová, ani její společníci vojín Enzelman a Fitzhugh a desátník Hassilik o Singhovi ani Rudém vévodovi nikdy předtím neslyšeli. V době, kdy se loď setkala s nákladákem u nějakého bezejmenného slunce bez jediné planety a všichni se na něj přesunuli, věděla Kalmarová pouze to, že Singhovým úkolem je najít žoldnéře pro operaci proti světu, o kterém nikdy neslyšela. Jeho jméno bylo Trellwan.

Byla velmi překvapena, když náhle zjistila, že je žoldnéřský warrior. Moc času na přemýšlení však neměla. Lori i její soudruzi pomáhali při instalaci těžkých zbraní na palubu výsadkových lodí nákladáku. Nedlouho poté loď nastoupila opět svou záhadnou cestu hvězdami.

Během cesty se sigurdští seznámili s velitelem jejich falangy, poručíkem Vallendelem, a naučili se jej bát. Na začátku cesty zvolili desátníka Hassilika, aby za Vallendelem šel a protestoval proti jejich únosu. Tou dobou už se jim totiž stýskalo po domově a byli nešťastní ze své cesty na vzdálenost desítek světelných let ve společnosti naprostých cizinců. O deset minut později pozoroval shromážděný pluk, jak je mladý Hassilik, nahý a svázaný, vyhozen z přechodové komory do vesmíru.

Žádné další protesty už nebyly. Většinu cesty strávili prací v nákladním prostoru, kde byly uloženy OBRy - Marabu, Žihadlo a Cikáda. Cvičili se v taktice pod Vallendelovým kritickým dohledem na holografických mapách, prováděli údržbu a kontrolovali operační systémy OBRŮ. Když nastal čas k výsadbě na noční stranu světa kroužícího kolem strakatého a ponurého rudého slunce, nebyli tito nedobrovolní žoldnéři začleněni do útočného týmu. Z výsadkové lodi sledovali, jak se Vallendel a dva ze Singhových techů vylodili do noci plné ohně a hrůzy.

Také viděli, jak Vallendelův Marabu rozdrtil na kousky staříčkého Jestřába těžce poškozeného zbraněmi, které pomáhali instalovat do trupu výsadkové lodi.

"Proč nás sem vlastně přivezli?" ptala se. Ale nikdo neodpovídal. Jakmile byla posádka převezena do nové základny v impozantní pevnosti z černého kamene zbudované na úbočí hory, povolil nový pán Kalmarové a jejím kolegům cvičit s Cikádou a párem dyacetitunových Vos, získaných na nepříteli. Zbylé OBRy z nich nespouštěly radary a při strážích na ně vždy dohlíželo Žihadlo. Bylo jasné, že jim nevěří.

Kalmarové první bitva přišla krátce po prvním úspěšném nájezdu na nepřátelské město, kde se podařilo zajmout množství zajatců a identifikovat nejrůznější cíle. Ta bitva byla zároveň její poslední.

Její cíl byl Palác. Dostala přesnou mapu půdorysu Paláce a rozmístění krytů, kam se podle očekávání měli během útoku ukrýt důležití nepřátelé. Ona, se svými dvěma druhy, měla napadnout Palác, nalézt vysoce postavené důstojníky a členy královské rodiny a zajmout je, bude-li to možné.

Celé se to však vyvíjelo úplně jinak. Wes Fitzhugh byl zabit v bitvě s nechráněnými jednotkami v ulicích a Enzelmanova Vosa byla poškozena u bran Paláce. Lori se právě pohybovala k centru, aby je podpořila, když kolem ní prokulhal Enzelman a mířil na sever. "Jsou hned za mnou," hulákal do vysílačky. "Kryj mě!"

Zkusila to a uspěla. Garik Enzelman úspěšně dorazil na Hrad, a ona teď očekávala smrt z rukou svých vězňů.

"Nemusíte nic předstírat," řekla Graysonovi. "Vím, že mě zabijete... jednou. Vzdala jsem se jenom proto... protože jsem nechtěla uhořet." Otrásla se. "To je strašná smrt."

"Nevěděl jsem o vašich rodičích," řekl Grayson jemně. "Nevyhrazoval bych vám takhle, kdybych..." Zbytek věty se vytratil, protože si uvědomil, jak hloupě to musí znít.

"Podívejte," pokračoval, "to není žádný trik. Nehodlám vám ublížit a udělám, co bude v mých silách, aby vám neublížoval ani nikdo jiný. A myslím vážně, že vás odsud dostanu. Potřebuju techy, aby dohlíželi na opravu poškozené Vosy."

"To je směšné. Jsem jenom učeň."

Jo, správně, pomyslel si. Ale já taky. Rozhodně to však nehodlal přiznat. "To vám samo o sobě dává náskok před kýmkoliv v Sarghadu. Pomůžete mi?"

Tvářila se obezřetně. "A co mi zabrání vyklouznout za mými přáteli na Hrad? Nebo připojit C-90 do primárního napájecího obvodu vašeho OBRa?"

"Ach, samozřejmě vás budeme hlídat." Vzpomněl si na svou rozmluvu s Varneyem a Adelem, na všechny argumenty, které se mu podařilo shromáždit a na všechny sliby, které musel učinit. Kalmarová bude stále považovaná za nepřátelského agenta. Budou ji nepřetržitě hlídat a astechevé, které bude mít k ruce, budou dostatečně zkušené na to, aby poznali, jestli schválně nesabotuje práci. Nakonec s Graysonovým plánem souhlasili pouze proto, že neexistoval žádný jiný způsob, jak opravu provést.

Grayson na jejich podmínky přistoupil a modlil se, aby dívka souhlasila se spoluprací s ním za takových omezení.

Žádná jiná alternativa pro nikoho z nich neexistovala.

"Budou vás sledovat, ale přinejmenším se dostanete z této cely. Jste zavázána přísahou nebo věrností k lidem, kteří vás sem přivezli?" V téměř feudální kultuře nástupnických států většina lidí důsledně dodržovala přísahy a sliby věrnosti. V proměnlivém předivě mezistátních vztahů potřeboval individuální warrior pevný bod pro svou loajalitu.

Lori Kalmarová zavřela oči. "Ne. Vůbec... nic. Povinnost otroka k pánovi, možná, nic víc."

"Přijmete mou nabídku?"

Dlouho bylo ticho. Konečně tiše promluvila. "Ano. A... a děkuju vám."

17

Harimandir Singh si přitáhl límec zimní bundy těsněji k tváři a ušim a vykročil proti větru. Bouře končily, ale dlouhá

temnota Prvonoci trvala dál. S příchodem bouří poklesla teplota. Na betonovém povrchu kosmodromu se bělal sníh a vítr proháněl vířící vločky ve skvrnách světla, vrhaných lampami na vysokých tyčích. Podle posledního hlášení v blízkých horách silně sněžilo. Přemýšlel o tom, jak nepříjemná a pochmurná planeta je tenhle Trellwan, místo, které po skončení mise s chutí opustí. Snad... snad potom opět uvidí křišťálová nebe a planoucí soliska pouští svého domova. Stráže u dveří do nízkého kovového skladu, táhnoucího se po celé délce kosmodromu, jej předpisově pozdravily vztyčenou zbraní. Jeden si vzal papír, který mu Singh podával, prostudoval jej a odemkl dveře. Zevnitř z temného prostoru se vyvalil vzduch těžký puchem nemytých těl, zvratků a lidských výkalů.

"Kolik jich tu teď máme?" zeptal se Singh svého průvodce.

Voják konzultoval svůj wristkomp. "Sto osmdesát dva vězňů, pane."

Singh přikývl a bojoval s touhou ucpat si nos a ústa před tím smradem. Z těchto vězňů, většinou obratných pracovníků, budou brzy otroci, které prodají na světy hladové po lidské práci. Nyní mu byli zdrojem občas užitečných informací a velkým logistickým problémem. Zásoby jídla jeho expedice byly ztenčeny na to, co zůstalo na palubě výsadek lodí, a té trošky potravin, kterou uloupili v agrodomech na sever od Sarghadu. Jestli se jim nepodaří rychle získat více jídla, bude muset nechat vězně zastřelit nebo raději oběsit. Singh věřil, že jeho základní úkol má přednost před menšími ekonomickými problémy.

Strážný se vrátil a táhnul s sebou třesoucího se otrhaného muže s rozbitou tváří potřísněnou špinou a zaschlou krví.

"Kapitán Tor! Jak se máte? Rozhodl jste se konečně, že nám povíte, co chceme slyšet?"

"Nemohu vám nic říct," promluvil Tor opatrně přes napuchlé rty. Po bití mu zůstaly obrovské nateklé modřiny okolo očí a úst.

"Ale ty nám toho můžeš říct spoustu! Například proč ses poflakoval kolem našeho perimetru a co víš o žoldnéřských aktivitách v Sarghadu. Ušetřil by sis spoustu problémů, kdybys nám řekl, co chceme vědět."

Tor se třásl zimou a ruce si tiskl těsně k tělu, ale podařilo se mu odseknout: "Jdi do hajzlu!" Protože měl na sobě pouze zbytky tuniky a lehkých kalhot, mráz na něm zapracoval s účinností katova nože.

Singh se zamračil. "Nabídl jsem ti peníze. Nabídl jsem ti svobodu. Je mi líto, ale všechno, co ti můžu nabídnout teď, je rychlá smrt."

"Zavraždil jsi moje chlapy."

"Ach... ta tříčlenná posádka výsadek lodí. To byla tragédie, přiznávám. Je to vždy tragédie, když se musí zabít šikovný dělník. Ale kvůli tobě jsem to musel udělat, můj příteli, protože jsi hned při první příležitosti utekl."

"Stejně bys mě zabil." Torova omrzlá tvář se stáhla hněvem. "Je jsi zabíjet nemusel!"

"Můj drahý kapitáne, přece si nemyslíš, že jsem je chtěl zabít-nebo snad ano? My si ceníme mužů vycvičených pro práci na vesmírných lodích, zvláště lidí, jako jsi ty. Lidé zkušených v mezihvězdné navigaci. Nejsme žádní barbaři!"

Tor zavřel oči. Rty se mu třásl. "Jak si přejete."

"Ale tato mise je přísně tajná, kapitáne. Tak tajná, že si její důležitost ani nedovedeš představit. Kdybys dovedl, nechal bych ti podříznout krk už teď. Když jsi utekl, musel jsem přijmout opatření, abych zajistil, že nikdo další z vašich lidí na Trellwanu neuteče. Zbytek posádky na palubě nákladáku je samozřejmě stále živ a zdrav. Přínejmenším nyní."

"Chcete mi vyhrožovat?"

"Nevyhrožuji, kapitáne." Natáhl ruku, zvedl Torovi hlavu za vlasy a zadíval se mu do lesknoucích se očí. "Tak tedy znovu. Chvilí jsi byl ve městě."

Torův hlas byl slabý, téměř neslyšný.

"Co jste říkal?"

"Ale no tak, kapitáne. Začíná mi být zima, jak tu s tebou musím stát."

"Ano... byl jsem v S-Sarghadu."

"A jsi voják?"

"Jsem obchodník. Pilotuju hvězdolet."

"Ach, ale víš stejně dobře jako já, že nejvýznamnějším zbožím mezi všemi hvězdami jsou dnes zbraně a vojenské jednotky. Musíš mít alespoň nějaké základy vojenského umění."

Tor zůstal zticha a Singh pokračoval. "Jaké známky přítomnosti žoldnéřů jste v Sarghadu viděl?"

"Já n-n-nerozumím."

"Cizince, kapitáne... jinoplanetáky. Vojenskou jednotku... možná připravující místní k boji."

"Nic podobného jsem neviděl... ne."

Singh věřil, že mu muž říká pravdu. Také věděl, že tato metoda výslechu nemůže pokračovat příliš dlouho. Poté, co ho nechá zmrznout na kost, již od Tora žádné informace nezíská. Singh pokynul strážnému, který Tora otočil a odtáhl směrem k vytápěným vězeňským celám.

Přestože o tom Tor nemusí vědět, Sarghad určitě odněkud pomoc dostává. Singh bude muset zjistit, odkud tato pomoc přichází, a to dříve, než to vážně naruší Plán. Nejen že o nich bude muset získat informace, ale žoldnéře pak musí eliminovat jednou provždy.

S postupující temnotou Prvonoci byl vítr stále chladnější. Skupina zkušených pěšáků, skládající se z příslušníků jak Milice, tak Gardy, byla vybrána a trénována. Pak se z nich naopak stali cvičitelé dobrovolníků, kteří vytvoří hlavní tělo jednotky. Král Jeverid sám se zúčastnil ustanovující ceremonie jednotky a byl to on, kdo jim dal jméno: První trellwanští falangisté.

Grayson si nedokázal pomoci a stále srovnával svou novou jednotku se starou. Falangisté byli nezkušení a necvičení, postrádali precizní řád a lesk dobře trénované jednotky i profesionalitu a kamarádství jednotky zkušené. Carlyleho komanda měla i lesk i profesionalitu. Jako chlapec Grayson obdivoval absolutní přesnost, s jakou jednotka odpovídala

na povely při přehlídkách, dunění dvou set bagančat dopadajících na zem v ten samý okamžik. Obdivoval také absolutní důvěru, která panovala nejen mezi vojáky, ale i mezi mužstvem a nadřízenými důstojníky.

Tenhle houf je nadšený, myslí si Grayson, ale to je tak všechno, co se o nich dá říct. Všichni byli dobrovolníci z řad Milice i Gardy a většina měla celá léta zkušeností, včetně zkušeností bojových. Ale ještě nebyli jednotkou ve smyslu pocitu vzájemné sounáležitosti a spolupráce.

Hořká rivalita mezi Gardou a Milicí pokračovala bez ohledu na hodnost. V jednom ze svých prvních rozhodnutí rozkázal Grayson svým seržantům, aby služby nerozdělovali pro různá družstva, ale aby vytvořili čety bez ohledu na vojákovu původní příslušnost. Jestliže měli falangisté mít pocit příslušnosti ke své jednotce nebo cítit hrdost, která tento pocit povzbudí, budou o sobě muset začít přemýšlet jako o falangistech spíše než jako o Gardě nebo Milici. Během prvního standardního týdne měl osmáct rvaček a tři souboje na nože. Ani skutečnost, že každý muž stále nosil svou původní zelenou nebo hnědou uniformu, označenou pouze modrým páskem na znamení příslušnosti k falangistům, příliš nepomáhala.

Grayson zvolna zjišťoval, že je daleko těžší zorganizovat falangu než učit nešikovné odvedence, jak pilotovat OBRa.

Údaje z jednotkové T.O.+V. mu přidělovaly celé hodiny papírování a práce navíc. T.O.+V. - Tabulka organizace a vybavení jednotky mohla čerstvě vzniklý útvar posílit nebo zahubit a Grayson si začínal uvědomovat důležitost papírování jako nikdy předtím. Vždy se divil, proč je mezi služebníky jeho otce malá armáda civilních sekretářů a vojenských asistentů a proč byl jeden ze štábních důstojníků falangy, poručík Hanesly, určen jako personální důstojník. Nyní již věděl, proč byl pro pluk sto dvaceti mužů personální důstojník nepostradatelný.

Graysonovy dny se změnilly v nepřetržitý sled patnáctihodinových pracovních period, přerušovaných krátkými zdřímnutím na kavalci, který pro něj byl vyčleněn v kanceláři v sarghadské zbrojnici. Mara mu neustále volala přes malý kancelářský vizor, ale Grayson již ani nepočítal, kolik standardních dnů uplynulo od chvíle, kdy jí naposledy viděl. Měl prostě příliš mnoho práce.

Falanga je daleko více než čtyři OBRy a muži, kteří je pilotují. Základní položky v T.O. tvoří sice piloti a techové příslušné jednotky, ale ve skutečnosti i malá průzkumná falanga vyžaduje celou četou podpůrného personálu.

První a nejdůležitější součástí Trellwanských falangistů byla pěchota, kterou Grayson trénoval k útokům na nepřátelské OBRy. Většina jednotek OBRŮ však pěchotu neměla. Carlyleho komanda měla pozemní jednotky, protože to byla posádková jednotka, a vykonávat některé posádkové služby nebylo zrovna praktické s desetimetrovým OBRem. Falangisté se budou muset stát pozemní jednotkou specializovanou na boj s OBRy, využívající vlastních OBRŮ pouze k podpoře, což stavělo na hlavu původní ideu falangy.

Celý nápad pocházel od generála Varneyho. Graysonovy úspěchy v bitvě o Sarghad válečné radě dokázaly, že pozemní jednotky mohou být použity proti OBRům. Deset let Graysonova tréninku tento nápad podporovalo. Pozemní síly se mohou střetnout s OBRem a vyhrát, ale vyžadovalo to dokonale vyvážený poměr schopností, tréninku a odvahy. Takováto kombinace nebyla častá ani u elitních jednotek. Byl to nelehký úkol a Grayson stále pochyboval, je-li schopen jej zvládnout.

VT.O. měl zapsané dvě bitevní čety po šedesáti mužích. Přestože si na nedostatek dobrovolníků nemohl stěžovat, neměl Grayson dosud více než dvě menší čety po čtyřiceti. Po hodinách práce a několika špatných začátcích rozhodl, že zkušené seržanti v jeho týmu nedokáží zvládnout více než těchto osmdesát mužů. Netrénovaní vojáci bez řádného velení by byli mnohem horší než žádní vojáci.

Dále se cvičilo třicet pět mužů s různými stupni technického a mechanického vzdělání. To byl základ čehosi, o čem Grayson doufal, že se stane technickou četou o šedesáti mužích - astechové schopní pracovat pod vedením techů a udržovat OBRy připravené k boji.

Nakonec tu bylo pět mužů připravujících se na dráhu warriora. Ti byli pod přímým Graysonovým velením a ten s nimi pracoval čtyři hodiny denně. Seznamoval je s ovládáním Cikády a driloval s nimi taktiku a pracovní postupy. Jeden z nich, mladý Trell jménem Yarin, jevil intuitivní smysl pro rovnováhu a pohyb a zdálo se, že by z něj mohl být warrior - asi tak za deset let. Grayson si myslel, že tato část programu je více než zbytečná. Bude trvat roky, než bude tato pětice schopna řídit OBRa, takže bylo absurdní trávit tolik času tréninkem nových pilotů - zvláště když celá jednotka měla pouze jednoho lehkého OBRa. Ale Graysonovy rozkazy od vojenské rady byly v tomto bodě jasné. Co by byla falanga bez warriorů?

Práci mu velice ulehčovali dva zkušené seržanti: seržant Ramage z Milice, který jako voják bojoval před deseti lety s Hendrikovými nájezdníky, a desátník Gardy jménem Brooke, kterého sám povýšil, jakmile se dozvěděl, že dříve než vstoupil do armády, tento muž pracoval na technické stanici. Další seržant Milicí jménem Larresen sice neměl žádné bojové zkušenosti, ale zdál se být ostrý, inteligentní a nebal se říci svůj názor. Ramage a Larresen se stali veliteli čet A a B, zatímco Brookea postavil do čela technické čety.

S třemi dobrými muži na klíčových místech Grayson doufal, že se falanga začne řídit sama. To se bohužel nepotvrdilo.

Největší problémy mu dělalo zásobování. Bylo to celkem jednoduché. Buďto žádný materiál nebyl, nebo byl naopak svázán řetězem byrokratických předpisů a neschopností se domluvit mezi jednotlivými úřady.

Seznamy věcí, které nutně potřeboval, neměly konce: přenosné generátory, nářadí od laserových nožů až po mikroklíče, přenosné a stolní počítače a přístupy k vojenským datovým souborům, vizory a přenosné spojovací jednotky, zbraně pro bojové čety a k nim munici, přenosná a pevná světla, rampy a kokony k opravám OBRŮ, elektrická vedení, náhradní díly k OBRům od elektronických obvodů ovládajících písty až po přenosný laser potřebný do nové hlavy a kokpitu zajaté Vosy. Také potřeboval jídlo, pitnou vodu i užitkovou vodu, ubytování a postele pro více než sto mužů, vozidla...

Vozidla! Za ta odpovídala technická četa, od které se očekávalo, že si je obstará, bude je udržovat a řídit. Potřeboval transportní vznášedla a oba typy nosičů zbraní - vznášedla i pomalejší a těžší kolová vozidla. Naneštěstí byly v celém

Sarghadu jen dva zdroje vojenských vozidel - Milice a Královská garda. Ani jedna jednotka nebyla ochotna uvolnit ani jediné průzkumné vznášedlo pro nově formované falangisty bez záruky, že se z jednotky stane elitní složka Milicí nebo Gardy. Grayson ztratil celé dny, když se prokousával horami oficiálních žádostí o služební vznášedla, než zjistil, že nebojuje proti byrokratické stupiditě, ale mezirezortní politice. Mezi Královskou gardou a Milicí panovalo urputné a zatrpklé nepřátelství.

Populace Trellwanu byla rozdělena mezi tři města - Sarghad, Gath a Tremain - a celé množství farem, agrodómů a dolů rozhozených po celé jedné třetině rovniku. Sarghad však byl zdaleka největší město a středisko planetární vlády. V každém městě byl vojenský okrsek Milice se stálým plukem, který na světě, kde nebyla téměř žádná potřeba pravidelné armády, sloužil jako výběrčí daní, požárníci, popeláři a policie zároveň.

Na druhé straně měla Královská garda základnu v Sarghadu hned vedle palácových pozemků. Její funkce byla čistě vojenská a na planetě s jedinou vládou spíše kosmetická. Doprovázeli krále, pořádali přehlídky a vojenská cvičení a obecně se snažili vytvořit zdání, že v Sarghadu panuje skutečný monarcha, bohatý a mocný natolik, aby své osobní strážci mohl dopřát nádherné zelené uniformy. Ačkoli o sobě tvrdili, že jsou elitní silou a dostávali lví podíl vojenského rozpočtu od nejrůznějších vládních rad, Grayson nikdy neviděl, že by byli dobří v boji. Mají vozidla, která potřebuje, a neuvolní je, dokud je nebude moci ujistit, že se První trellwanští falangisté stanou součástí Královské gardy. Milice zase kontrolovala životně důležité věci, jako distribuci vody a spoje ve městě. Tyto služby poskytovali pouze neochotně a očekávali ujištění, že se falanga stane jednou z větví Milice.

Grayson začal svůj útok na tento problém tím, že pověřil řešením otázky vozidel poručíka Nolema, který zjevně špehoval pro velení Gardy. Tímto jednoduchým tahem se Graysonovi podařilo poručíka zbavit. Spolupráci s Milicí si zajistil poukázáním na to, že oba seržanti jeho bojových čet jsou z Milice. On musí sice vycházet z původního nápadu Jeho Výsosti, že falangisté budou vybráni z obou armád, ale jeho výběr bojových seržantů jasně dokazuje, kde leží jeho loajalita. Tím získal plynulý přísun jídla a vody, instalaci poloviny potřebných vizorů a zápůjčku staříckého transportního vznášedla na přepravu po městě.

Ironií osudu bylo, že měl potíže i se svou vlastní uniformou. Na obřad byl oblečen v slavnostní uniformě Gardy, ale žádnou další uniformu ani osobní výbavu nedostal. Předpisy pro uniformu Gardy vyžadovaly, aby ke své uniformě vždy nosil Karmínovou hvězdu, kterýžto fakt mu poručík Nolem taktně naznačil, když se Grayson dostavil do práce bez těžkého řádu. Přestože si ve své zlatozelené uniformě začínal připadat jako opravdový hejsek, zůstávaly všechny jeho žádosti o uniformu bez odpovědi. Alespoň že poručík Nolem neprotestoval, když odmítl do práce nosit svůj meč. Největší problémy však byly personální. Dobrovolníků měl bezpočtu, ale jen žalostně málo jich mělo znalosti mechaniky, elektroniky, robotiky zbraňových systémů a pancířů a podobně. Jednotky, ze kterých se postupně stávaly bojové čety, zase měly zkušenost, ale žádnou výstroj. Polovina cvičila s trubkou místo zbraně. Když byli převeleni k falangistům, dostali rozkaz navrátit zbraně, a tak si pušky přinesli jen někteří. Neměl víc než hrst těžkých zbraní, automatů, průbojných střel a hlavic, plastických trhavin a rozbušek, přenosných raketometů, osobních pancířů a vůbec žádný přenosný laser.

Dokonce i skvěle vybavené a vyzbrojené jsou pozemní jednotky trapně neadekvátním soupeřem útočícímu OBRu. Jestliže měli Trellwanští falangisté něco dokázat, budou muset vytvořit fungující falangu OBRŮ. Pět mužů se připravovalo na warriora, ale příliš velké úspěchy neměli. Učit někoho pilotovat bojový stroj byl agonicky dlouhý proces. Kdokoli se mohl připoutat do kokpitu a pohybovat OBRovým rukama a nohama, ale ovládat automaticky OBRovy pohyby přes neurální helmu spojenou s počítačem vyžadovalo úplně nový způsob přemýšlení. Bez něho byl i ten nejlepší a nejsilnější OBR v galaxii jen neživým kusem kovu.

Největší krok na cestě k překonání personálních potíží Grayson udělal, když přijal Lori - nyní seržanta Lori Kalmarovou - jako šéftecha. Lori dokázala řešit technické problémy a měla talent k diagnostikování poruch s minimem vstupních údajů. Přestože bez nové hlavy a kokpitu nebylo možné poškozenou Vosu opravit, podařilo se jí jinak OBRa dokonale připravit pro boj. Nějak se jí dokonce podařilo pospojovat obvody a relé tak, že bylo možno OBRa řídit (strnule a neobratně) dálkovým ovládáním. To znamenalo, že Vosa mohla sloužit jako pohyblivý cíl pro pětici učedníků, trénujících pod Graysonovým velením. Nyní mohli nacvičovat zaměřování a střelbu naslepo na palubě Cikády, aniž by si svůj cíl museli jen představovat.

Pak se objevily nové potíže. Přes Lořiny zjevné schopnosti pod ní většina nových astechů odmítla pracovat. Přece jenom pocházela z Hendrikovy pirátské Konfederace. Její lidé, stěžovali si, zabili mnoho Trellu při nájezdech a potyčkách, táhnoucích se skoro celé století, a tak by jí teď rozhodně neměli důvěřovat. Ještě ke všemu to byla ženská a trellwanská společnost byla veskrze patriarchální. Jen velmi málo žen na Trellwanu zastávalo významné úřady, s výjimkou sektretárek a úřednic žádná nesloužila ani v jedné armádě a nepsaný zákon říkal, že místo pro ženu je doma při výchově dětí. Mladičkou krásnou ženu, velící při práci mužům, prostě nikdo nebral vážně.

Tenhle problém se nikdy zcela nevyřeší, přestože i Lori sama si našla způsob, jak se s tím vyrovnat. Jednou dala astechovi rozkaz a on ji jednoduše ignoroval. Ačkoli rozkaz zopakovala, muž se jen ušklíbl a sdělil jí, co by udělal raději. Jenže učedníci na warriora se neučí pouze pilotovat OBRa, nýbrž jsou výtečně trénováni i v bojových uměních. Dobře vědí, jak užívat palné zbraně, tyče, nože i holé ruce se smrtelným efektem. Neposlušný astech se probral jako host v sarghadské nemocnici, kde mu léčili zlomenou čelist. Od této chvíle se setkávala seržantka Kalmarová při plnění svých rozkazů se znatelně větším nadšením.

Graysona znepokojovala skutečnost, že neměl žádné náhradní díly k opravě poškozených strojů, jen velmi málo mazacích olejů a ve většině jeho počítačů byl nainstalován neodpovídající zastaralý software. Družstvo určené k záchraně diamantových monovláken z poničených úseků boronitridového pancíře nemohlo dělat vůbec nic, protože jim chyběly i ty nejzákladnější chemikálie.

Málo spal, byl nervóznější a tvrdší k jednotce. Morálka upadala a během jediné periody bylo pět mužů nahlášeno pro

rvačku. Sedm dalších mužů prostě odešlo z kasáren a už se nikdy nevrátilo. Na bráně je nikdo nezastavil, protože strážný byl jedním z nich. Když se vojáci se zaraženými vycházkami dostavovali do práce opilí nebo přestali chodit vůbec, musel Grayson určit tři ze svých důstojníků, aby v prostoru kasáren hledali ukryté bedny s alkoholem. A znovu začaly potíže s Lori. Jestliže měli mít falangisté alespoň šanci při boji s nepřítelem, potřebovali více než jedinou funkční Cikádu. Prvním krokem bude zajetí druhé Vosy. V nejhorším ji budou muset zničit a použít její hlavu k opravě jejich vlastního OBRa. Lori se rozhněvala, když se jí Grayson zeptal na muže, který bude pravděpodobně pilotovat Vosu, již zamýšlel zajmout nebo zničit.

"Nikdy jsme si s vojínem Enzelmanem nebyli tak blízcí, jak byste si mohl myslet," řekla mu. "Ale je to Sigurđan a daleko od domova stejně jako já. Já... já si nemyslím, že vám můžu pomoci ho... zabít."

V očích měla bolest, která Graysonem otřásla. Většina jejich kritiků stále ještě nevěřila, že chce dobrovolně pracovat pro své dřívější nepřátele, a tak byla jako v pasti mezi potřebou dokázat svou loajalitu a loajalitou ke svému bývalému spolubojovníku.

"Mohu vás z projektu odvolat," řekl.

"Abych šla zase zpátky do vězení? To je přesně místo, kde mě ten váš generál Adel chce mít, víte? On a poručík Nolem." Otrásla se.

Grayson se opřel o zeď a přemýšlel. "Víte, všechno závisí na tom, jestli se nám podaří Vosu zajmout s neporušeným kokpitem. Co teď potřebujeme, je připravit diverzi, která mi umožní dostat se k ní natolik blízko, abych ji mohl poškodit, aniž bych se dotkl hlavy nebo vašeho přítele Enzelmana." Rozhodil ruce. "Víc vám slíbit nemůžu."

Napůl se usmála. "Nejradši bych byla, kdyby se nám ho podařilo přetáhnout k falangistům. Jediný důvod, proč bojuje pro ně, je, že neví o jiné možnosti."

Grayson si vzpomněl na svých pět "warriorů" a nadšeně přikývl. Během posledního praktického cvičení si jeden z mužů stoupl jednou Cikádinou nohou na druhou a jenom z pekla štěstí zachránilo nenahraditelný stroj před těžkým poškozením. Grayson si raději ani nepředstavoval, že by někdo z těchto pětice vůbec vyšel s OBRem do boje.

"Věřte mi, Lori. Budu se snažit to tak udělat. Potřebujeme warriorry a sami si je tady v Sarghadu nevychováme."

Zvedla k němu tvář a oči jí zářily. "Vy... myslíte, že...? Chci říct... znamená to, že bych mohla zase pilotovat OBRa?"

Grayson si mnul oči. "To nemůžu slíbit, ještě ne. Ale ať mě trefí šlak, jestli vím, jak jinak bych si mohl opatřit warriorry. Trvá roky, než se to člověk naučí: Ha! Podívej se na nás! Učili jsme se skoro celý život a ani jeden z nás ještě akademii neukončil, než jsme se oba dostali... sem."

Lori se jemně dotkla Graysonovy paže. "Udělám, co bude potřeba, Grayi."

Jak se dostali k tykání? To si Grayson vůbec nepamatoval. Věděl jen, že je mu s Lori příjemně, že se mu s ní dobře povídá a diskutuje a že mu chybí, když s ním není. Snad měla na jejich vzrůstající přátelství vliv skutečnost, že se tu oba cítili tak osaměli.

"Všichni uděláme, co bude potřeba," řekl. "Tomu se říká boj o přežití."

O dvě periody později sepsal poručík Nolem hlášení pro generála Adela o "podvratných prvcích" v jednotce. Nikoho nejmenoval, ale bylo jasné, že za rozvrat morálky viní Lori. Když slunce vycházelo do křišťálově jasného mrazivého rána Druhodne, zdálo se, že jsou První trellwanští falangisté připraveni k boji méně než kdykoli předtím.

18

Falangisté potřebují bojovat, aby získali pocit sounáležitosti. Ještě více, uvědomil si Grayson, potřebují vítězství. V době, kdy rudé slunce dosáhlo zenitu ve zvonivém mraze Druhodne, ukazoval T.O.+V. falangy dvě bojové čtyry po čtyřiceti mužích. Tyto čtyry tvořily jednotku pozemního nasazení a byly trénovány v taktice protiOBRí pěchoty. Jak budou schopni převést Graysonovy lekce do praxe, to se teprve uvidí. Podpurná technická četa čítající nyní šedesát tři mužů a seržanta Brookea pod velením seržanta Kalmarové měla oba OBRy opravené a připravené k nasazení. Vosa ale stále postrádala hlavu.

Zapsané v T.O.+V. to celé vypadalo docela impozantně, ale Grayson věděl, že dokonce i pluk se čtyřnásobkem mužů - dobře trénovaných a zkušených - bude mít co dělat, aby zvládl jednoho útočícího OBRa. A když je jedním z těchto OBRŮ sedmdesátipětiletý Marabu...

Srdcem každé jednotky OBRŮ byla bojová falanga - OBRy samé. Ideální sestavu tvořily čtyři spolupracující OBRy, občas doplněné jednotkou dvou stíhačů. Tyto OBRy byly jediným důvodem existence podpurných bojových jednotek. S výjimkou speciálních jednotek neměla většina falang, zvláště žoldnéřských, žádné jednotky pozemního nasazení a kromě OBRŮ se skládala pouze z techů. Jednotka skládající se pouze z lidí je prakticky bezbranná. Falangisté mají pouze jednoho lehkého OBRa.

Do poledne Druhodne chybělo jen pár desítek hodin a První trellwanští falangisté se připravovali k bitvě. Jak vysvětlil Grayson generálu Varneymu, když mu předkládal svůj návrh:

"Teď budeme bojovat a zvítězíme - nebo jsme se namáhali nadarmo."

V sázce bylo daleko víc než bojová morálka falangistů. Jestliže měla mít falanga nějakou šanci, potřeboval Grayson více než jednoho OBRa. A jediný způsob, jak dalšího OBRa získat, byl sebrat ho nepříteli.

Kosmodrom severně od Sarghadu byl nevzhledný shluk šedivých a bílých budov roztroušených v ploché krajině. Půda tu byla holá a jen občas narušená hustým chomáčem modrolisté qykky a ostrůvky modrozelené prérijní trávy. Dálnice spojující kosmodrom s městem byla zničená a vykotlaná zběsilým trellwanským počasím a i před pirátským nájezdem ji málokdo využíval.

Pod silnicí se táhla síť vyschlých říčních koryt, vymletých v suché půdě opakovanými povodněmi Třetidne. Grayson si tohoto vádí poprvé všiml při zeměměřičské expedici, kterou vyslal jeho otec, když ještě Carlyleho komanda sídlila na Hradě, nějakých deset kilometrů severovýchodně na druhé straně kosmodromu. Vádí přežilo poslední sérii povodní a nyní se jako široký suchý kanál táhlo pouští, pokryté sněhem a ledem na místech, kam se nepodařilo dostat slabému

slunci. Místy bylo patnáct metrů hluboké, s příkrými stěnami tvořenými nebezpečně vyhlížejícími skalními bloky a pohyblivými písky.

Cikáda si vykračovala po dně kaňonu s Graysonem u řízení. Zdálo se mu, jako by uplynula celá století od chvíle, kdy naposled usedl do warriorova křesla. Jakmile znovu uchopil řízení a na hlavě ucítil uklidňující váhu neurohelmy, věděl, jak správné bylo, že celý svůj život trénoval. Po nekonečných standardních dnech strávených za pracovním stolem v ponurém koutě městské zbrojnice Grayson cítil, že znovu žije.

Ruce měl lehce položené na ovladačích zbraní. Těžká helma vystlaná elektrodami sbírala nervové impulsy potřebné k rutinním pohybům a udržování rovnováhy, zatímco komplikovaný počítač zabudovaný v křesle tyto signály přepisoval do podoby OBRova čtyřmetrového kroku. Cikáda se stala prodloužením jeho vlastního těla.

Oblíbený warriorský mýtus říkal, že se warrioři skutečně stanou svými OBRy. Že existuje přesun osobnosti mezi člověkem a strojem, že se stroje pohybují a bojují proto, že je přímo ovládá warriorova mysl. Nic z toho nebyla pravda. Přestože neurální helma byla prvním krůčkem na cestě k vytvoření bojového systému, který by se takto choval.

Helma ve skutečnosti řídila stroj při jednoduchých úkolech, jako je udržování rovnováhy, což umožňovalo pilotovi soustředit se na úkoly analytické, jako například rozpoznávání přátel od nepřátel a samotný boj.

"Ranař 1, tady Ranař 2. Jak mě slyšíte?"

Hlas ve sluchátkách jeho helmy byl elektronicky filtrován a při poslechu vyžadoval značné soustředění. Přenos byl uskutečňován na extrémně úzkém frekvenčním pásmu, aby pronikl nepřátelskými ružičkami a znemožnil zachycení a dekódování. Většinou byly takovéto přenosy vedené v langue du guerre, uměle vytvořené řeči, známé pouze uživatelům, ale Grayson neměl čas ji vytvořit a naučit ji všechny, kdo by ji potřebovali. Počítačové kódování znemožnil příjem přenosu všem kromě Trellwanských falangistů. Přinejmenším v to Grayson doufal.

Pevně skousnul, aby se mu napjaly žvýkáci svaly. Senzory v helmě zachytily elektrický potenciál svalového stahu a otevřely vysílací kanál.

"Ranař 2, tady Jednička. Přepínám."

"Jsme v postavení před hradbou. Žádné stráže... žádná podezřelá aktivita."

"V pořádku, dávejte pozor."

Pohyb útočné jednotky vádím za plného denního světla byl rizikem, se kterým musel počítat. Nájezdníci měli vrtulníky a neměl žádnou záruku, že také nemají vojenské pozorovací satelity, schopné spočítat nýty na Cikádině hrbitním pancíři.

Cikáda byla obalena záhyby maskovací sítě a Grayson pouštěl své chladicí okruhy na nejnižší výkon, aby snížil na minimum OBRovo infračervené vyzařování. Útočný tým však nejvíce spoléhal na své štěstí. Pečlivá pozorování základů banditů na kosmodromu a na Hradě na hoře Gayal napovídala, že považují vojenské síly Trellu za podřadné. Na přístupových cestách ke svým sídlům vůbec neudržovali řádné hlídky.

"Ranař 1, tady Trojka."

"Trojko, tady Jednička. Přepínám."

"Na Hradě se nic nehýbe. Mám Marabua jako na dlani. Je stále zaparkován na přehlídkovém pláči vedle brány do montážní haly."

"V pořádku, Trojko, nespouštějte z nich oči."

Kokpit Cikády je tak těsný, že se nataženými rukama mohl dotknout protější stěny. Většinu přední stěny kokpitu zabírala stoosmdesátistupňová obrazovka, která právě ukazovala ostře ohraničené vrstvení sedimentů ve stěnách kaňonu okolo. Podlahu zaplňovalo pilotní křeslo a změt' kabelů, konzolí, obnažených obvodů a dalších nástrojů, pomáhajících udržovat tuto malou kráječící horu v pohybu.

Pravděpodobně nejnápadnějším prvkem kokpitu byl zápach, ostrý a nakyslý. Zdálo se, že vyzařuje z podlahy, stěn i křesla, přestože Grayson nechal kabinu mnohokrát chemicky vyčistit. Cikádiný palubní údaje a výrobní data dokazovala, že tento OBR je více než sto let starý. Výrazný pach potu, strachu a bitevního šílenství nějakých čtyřiceti warriorů se stal stejnou součástí kokpitu jako pancíř, který jej obklopoval. Zápach byl nepříjemný, ale Grayson jej zvolna přestával vnímat.

Teplota v kokpitu narůstala. Maličký větráček za Graysonovou hlavou se pral s hrdinským úkolem ochladit přeplněný prostor, ale zanedlouho stoupne teplota natolik, že bude naprosto neúčinný. Grayson se již svěkl do slipů a síťovaného nátělníku. Vedro mu ještě nebylo nepříjemné, ale zanedlouho to bude horší.

Zadíval se svými elektronickými očima na jednotky... moje jednotky, pomyslel si. Jejich TK útočné pušky pocházely ze zbrojnice, ve které měla nyní falanga velitelství (přestože to zásobovací útvar Milice nikdy neschválil). Grayson zbraně získal jenom proto, že si vzpomněl, jak tisíce těchto štíhlých samopalů jeho otec Milici dával. Proti chladu byli vojáci chráněni maskovanými zinnými bundami a rukavicemi, které seržant Ramage neoficiálně uvolnil ze skladu Gardy naproti v Paláci. Skousl dvakrát a otevřel komunikační kanál.

"Ranař 2, tady Jednička. Hoďte mi obraz."

"Rozumím, Jedničko. Přepojuji."

Na hlavní obrazovce se rozvinulo obrazové okno. Jeden ze zvěďů vysunul přes horní okraj vádí senzor elektronického periskopu. V obrazovém okně Grayson spatřil sražené stíny zásobníků vody a paliva a mřížkování drátěného plotu. V dálce se v chvějivém oparu pohyboval lidský stín Vosy. Nad betonovou plochou se chvěl rozpálený vzduch.

"To je náš cíl," řekl Grayson. Otevřel spojení s Ranařem 3. "Marabu se ještě nepohnul?"

„Žádný pohyb, pane. Všechno klidné."

"To nebude dlouho trvat. Ranař 2!"

Viděl, jak se velitel této taktické jednotky, seržant Ramage, dotýká mikrofonu u svého krku. "Ano, pane!"

"Vyzraďte! Ted!"

Malá skupina pěšáků vyšplhala po svahu vádí na lanech, která po okraji rozmístili zvědové. Přesně podle rozpisu a v

souladu s plánem se četa A vydala k vnějšímu zátarasu u kosmodromu.

Grayson se zhluboka nadechl a ochutnal kyselý vzduch v přeplněném kokpitu. Otevřel další bojový kanál.,,Ranař 4, připraveni?"

"Připraveni, poručíku." Seržant Larressen křičel a jeho elektronický hlas nabíral zvláštních výšek. Musel přeřvávat jakot svých vznášedel.

"Tady jsme připraveni. Ukažte se jim."

"Jdeme na to, pane!"

Musel se obrátit přímo na krále Jeverida, aby získal většinu výzbroje, kterou potřeboval, včetně osmi otlučených, ale funkčních nosičů zbraní a vznášedel pro pět mužů, podobných těm, která viděl a řídil v bitvě o Sarghad. Tři z nich nesly autokanóny a jeden útočný laser. Dvě další nesly probíjivé rakety Skorpiad s krátkým dostřelem a zbytek těžké protipěchotní kulometry. Tato maličká armáda se rozhodně nemohla měřit se všemi protivníkovými OBRy. Ale s trochou štěstí mohly složit jednoho nebo dva lehké OBRy v otevřené bitvě. Grayson usoudil, že šance vznášedel na vítězství je tak malá, že bude lepší, když celý konvoj poslouží jako návnada. Vznášedla nyní spěchala pouští na jih od kosmodromu a jejich vrtule zvedala sloupy prachu, viditelného na vzdálenost desítek kilometrů.

"Poručíku! Tady Ranař 2!"

"Jdi do toho, Dvojko." Jak hovořil, Grayson se svou Cikádou kráčel podél stěny rokle. Dále kupředu bylo místo mnohem pozvolnější než stěna, po které se škrábala útočná jednotka. Na obrazovce se rudě a okrově zbarvené vrstvy stěny kaňonu kroutily a poskakovaly, jak Cikáda kráčela po kamenitém dně.

"Jsou dva... opakuji, na kosmodromu jsou dva OBRy. Jsou spolu..."

"Hoďte mi obraz." Znovu se před ním otevřelo obrazové okno a Grayson viděl, že se k Vose připojil druhý lehký OBR. Na zničím obraze teleobjektivu to bylo těžko rozeznat, ale zdálo se, že druhý je Žihadlo. Pár dvacetitunových průzkumných OBRů kráčel rychle přes plochu k východu.

"Ranař 4, tady Jednička."

"Mluv... te... Jedničko." Larressen musel překřikovat burácení motorů v útrobách nosičů. Přenos žádné vedlejší zvuky neobsahoval, ale seržantova slova byla trhaná námahou.

"Už vás viděli. Dva OBRy... opakuji... dva lehké OBRy směřují vaším směrem."

"To... zvládnem... Jedničko!"

"Ranař 2... hoďte mi tam údaje."

Přes plochu obrazového okna se rozběhla červená čísla a odtikávala vzdálenosti a azimut, jak se zaměřené OBRy pohybovaly. Dva OBRy byly nyní tři kilometry vzdáleny a pohybovaly se přes linii Graysonova pohledu pod úhlem, který je přivede blízko k Cikádině postavení.

Grayson čekal a potil se v stoupajícím žáru. Jestliže to již teď bylo tak špatné...

Naposled zkontroloval obrazovky Cikády. Levou rukou uchopil řídicí páku trčící z levé opěrky křesla. Prsty pravé ruky se sevřely na černém plastu držadla tvaru D na pravé straně křesla. Nepatrnými pohyby držadla pohyboval Cikádiným laserem nahoru, dolů, dopředu i dozadu a červený knoflík pod palcem laser odpaloval. Indikátory ukazovaly, že všechny systémy jsou nažhavené a připravené k bitvě.

Jak seděl ve svém přehřátém kokpitu, přepadaly jej pochyby. Zaútočit na jednu z nepřítelových pevností za plného denního světla s jediným OBRem a napůl vycvičenými muži, to zní jako recept na sebevraždu. Grayson odsunul své pochyby stranou a snažil se jich nevnímat. Tolik záleží na překvapení. Jestliže se jim podaří nepříteli překvapit, pak bude nájezd úspěšný. BUDE úspěšný. Jestli ne... Znovu odsunul své pochyby stranou, tentokrát důrazněji. Plán bude fungovat! Musí! Zalovil v síťce na boku křesla a vytáhl průhledný, namodralý proužek měkké látky. Mara mu jej dala těsně před tím, než odjeli. "Četla jsem, že rytíři na staré Zemi s sebou do bitev nosili dárky dam svého srdce," řekla a podala mu proužek šatů, které na sobě měla při slavnosti. "Ty s sebou můžeš nést tohle."

Grayson se několik dlouhých vteřin na látku zadíval a pak se rozhodl. Praktičnost má přednost před romantikou. Mara by tomu rozuměla. Utřel si látkou kapky potu, které se mu hromadily na čele a horním rtu.

Sledoval hodnoty u zaměřených OBRů a všiml si, jak se vzdálenost změnila. Rychlá porada s Cikádiným palubním počítačem mu ukázala, že jestliže si nepřátelské OBRy podrží svůj kurs a rychlost, proběhnou nejbližším bodem okolo Graysona právě... teď!

Grayson stlačil řídicí páku kupředu a OBR vyskočil. Jedna obrněná ptačí noha se zachytila v měkkém písku svahu. Stroj se sehnul a zdálo se, že se lehce potácí, pak Grayson zaslechl kvílení protestujících serv, jak počítač opět našel smysl pro rovnováhu a přinutil OBRa, aby zůstal vzpřímený.

Gigantická noha si našla stupínek a druhá se zvedla. OBRova hlava se vynořila nad okrajem kaňonu. Nyní viděl celou scénu přímo vlastními senzory na stoosmdesátistupňové obrazovce. Zápasil s řídicí pákou a snažil se přinutit stroj k výstupu nahoru a kupředu. Plochá, dvoupřstá noha dopadla na okraj, až písek zavířil, a pak již byla Cikáda nahoře na tvrdém plochém povrchu pouště. OBRův ptačí profil se natáhl kupředu a dlouhé nohy zabušily o zem v strojovém rytmu.

Grayson věděl, že teoreticky neexistuje způsob, jak by mohl jeden OBR v otevřeném terénu překvapit druhého. V trupu OBRa byly zabudovány senzory, které pokrývaly celé spektrum od infračerveného až po ultrafialové, stejně jako zvuk, laserové zaměřování a radar. OBRův počítač neustále obnovoval třistašedesátistupňový obraz celého bitevního pole, který má pilot v každém okamžiku k dispozici. V praxi to však nebylo tak jednoduché. Warrioři jsou lidé a ve vzrušení z bitvy nebo pronásledování mohou zapomenout nebo i ignorovat údaje počítače.

Grayson spoléhal na lidské slabiny dvojice pilotů, které nyní lovil. Lori mu řekla, že Enzelman má s řízením OBRa ještě méně zkušeností než ona. Seržant Mendoza sice zkušený je, ale jeho prvním instinktem bude zaměření na konvoj přehajících vozidel dva kilometry před ním.

Po straně Grayson viděl vznášedla, zatačející nyní širokým obloukem pod hřibovitým mrakem prachu, zakrývajícím celé nebe. Vepředu se zablýsklo. Nepřátelská Vosa vypálila z laseru na velkou vzdálenost bez viditelného efektu. Stiskl tlačítko. Obrazovka se přepnula do bitevního režimu, krajina potemněla a tvary nepřátelských OBRŮ teď jasně vystupovaly, lemované desítkami informací, podávajícími přehled o dostřelech a veškerých údajích detekovaných senzory. Klouzající rudý kříž sloužil jako zaměřování laseru.

Úpadek technologie během nástupnických válek znatelně ovlivnil vývoj a výrobu zbraní. Nikdo již nedokázal vyrobit komplexní naváděcí systém, který by byl tak malý a levný, aby jej bylo možno obětovat v bitvě. Souboje OBRŮ bývaly spíše brutální a probíhaly na krátkou vzdálenost. Stroje se k sobě musely přiblížit na desítky metrů, aby mohly zasádní smrtící úder.

Teoreticky mohl laser pod Cikádinou hlavou zasáhnout cokoli v linii pohledu až po horizont. Tento dostřel byl však ostře ohraničen kvalitou zaměřovacího systému, který pohyboval těžkou hlavní. Grayson nemohl počítat, že se mu tímto laserem podaří zasáhnout cokoli vzdálenějšího než tři sta metrů. Začal svůj útok ve chvíli, kdy byl nepřítel vzdálený jeden kilometr. Při nejvyšší rychlosti se dostane na dostřel za méně než třicet sekund.

Vosa běžela mezi Graysonem a Žihadlem a blokovala tak Žihadlu výhled. To bylo tak trochu štěstí, protože mu Lori řekla, že pilot Žihadla má slušné bojové zkušenosti. Daleko větší než její přítel ve Vose.

Vzdálenost osm set metrů.

Z tohoto důvodu také zamířil svůj laser na zadní část levého stehenního kloubu Žihadla. Zkušenější warrior bude z těch dvou více nebezpečný.

Vzdálenost šest set metrů. Hm, slyšme starýho bijce, pomyslel si Grayson sarkasticky. Tohle je tvůj první souboj, řekl si. Dokonce i pilot Vosy zažil více akcí v kokpitu OBRa než ty. Trénink je úžasný, ale pamatuj, že ti Griff neustále opakoval, že nic nedokáže nahradit zkušenost. V tu chvíli mu blikání modré kontrolky na konzoli oznámilo, že ho zachytil nepřítelův radar.

Vzdálenost čtyři sta metrů.

Žihadlo zpomalovalo a začalo zaostávat za útočící Vosou. Prudce se otočil a dlouhá černá hlaveň jeho laseru začala klesat na cíl.

Graysonovi se rázem sevřelo hrdlo, ústa mu vyschla, začlo mu téct z nosu a žaludek se mu obrátil. Ach bože, že mě v tom nenecháš, modlil se, aniž by přesně věděl ke komu.

Vzdálenost tři sta metrů.

Žihadlo vypálilo právě ve chvíli, kdy Grayson stočil svého běžícího OBRa ke straně. Výhled se mu na chvíli zamlžil, ale bitevní režim hlídal intenzitu světla a chránil tak pilotovy oči. Palcem prudce stiskl červený knoflík a bílé světlo se opřelo do OBRova stehenního kloubu.

Zásah! Kovové úlomky se zaleskly v ranním slunci a rozléty se do písku. Ve výši OBRova pasu se objevil tenký proužek olejnatého kouře. Žihadlo ustoupilo do strany, nepřestávajíc se rychle pohybovat, aby znesnadnilo další zásah. Grayson se otočil a švihl laserem směrem ke hřbetu protivníkovy Vosy.

Žihadlo ji muselo varovat. Vosa se otočila dříve, než Grayson stačil vypálit, a laser udeřil do OBRovy levé strany místo do širokých špatně pancéřovaných zad. Vosa se zapotácěla, když pancíř, který nedokázal pohltit teplo Graysonova výstřelu, vybuchl oslnivým jasnem. Paprsek byl trochu vychýlený, protože pod ním napadený stroj pokračoval v otočce, a zanechal po sobě zubatou černou jizvu.

Kontrolky MI Graysonově ovládacím panelu zčervenaly a Cikáda se otrásla a pootočila strašlivým nárazem. Žihadlo vypálilo a zasáhlo pravé torzo. Zdálo se, pancíř většinu energie paprsku zachytil, přesto ale byla vnitřní struktura lehce poškozena a druhý zásah do stejné oblasti by zcela jistě prošel.

Grayson se prudce obrátil a vypálil na Žihadlo. Mířil nížko. Zablesklo se, plameny trysek zvířily písek a OBR se vznesl. Grayson zareagoval bez přemýšlení, protočil se, vrhl se k zemi a vyhnul se tak třem rychlým výstřelům, které rozhodily písek na místě, kde před chvílí stál. Převalil se a vystřelil na sestupující Žihadlo.

Vedle!

Cikáda se opět rozhybala a zamířila na Žihadlo, snažíc se proklouznout jeho palebným polem. Odpálil laser a viděl, jak se rozstříkuje roztavený kov. Podařilo se mu zasáhnout levou paži. Možná ji i poškodil.

Stlačil řídící páku a Cikáda vyrazila kupředu. Blesk... a další! Dvě rány vypálené téměř současně minuly cíl. Ze vzdálenosti menší než osmdesát metrů vystřelil na Vosu a zasáhl ji naplocho do hrudi.

Až dosud většinu poškození odnášel OBRův pancíř. Velmi brzy ale začnou střely dopadat na ještě horké jizvy a propalovat si cestu do křehkých elektronických struktur strojů. Pak se boj definitivně rozhodne. Grayson si bez velkého efektu přetřel rukou obočí pod gumovým polstrováním neurální helmy. Byl celý mokrý a nátělník k němu nepřijemně lnul. Vedro v uzavřeném kokpitu jej dusilo, doráželo na něj ze všech stran, až se mu začínala točit hlava.

Vosa před ním se otočila. Rychle zamířil na černou skvrnu na hrudi, vypálil a minul. Nespuštěje levou ruku s řídící páky, nalezl pravačkou ovládání Cikádiných dvojitych kulometů. Kulometry se obecně používaly pro boj s nepřátelskou pěchotou, ale jak se přesvědčil při svém nerovném souboji s Vosou v ulicích Sarghadu, s trochou trpělivosti a štěstí může i velkorázový kulomet prorazit OBRův pancíř. Dokonce i v izolovaném přetlakovém kokpitu ucítil ve svém odpruženém křesle těžké otřesy. Sledoval, jak dávka stopovek kříží prostor mezi OBRy a střely se zakusují do prudce manévrujícího Žihadla. Z poškozeného stehna se rozléty další kovové kousky a OBRova noha náhle ztuhla. Zásah! Grayson zaútočil.

Žihadlo se k němu zvolna otáčelo čelem a nohu táhlo za sebou. Oba OBRy se srazily s hromovým úderem a Žihadlo spadlo na záda do písku.

Grayson okamžitě vypálil z laseru, ale druhý OBR se převalil na bok a laserový zášleh přetavil písek na sklo. Žihadlo vypálilo a Graysonova obrazovka zbělala, aby vzápětí zčernala, jak laserový paprsek přešel optické senzory umístěné v

Cikádině hlavohruď.

Grayson zběsile zabodl prsty do klávesnice počítače ovládajícího senzory a levačkou zatím udržoval Cikádu v sérii prudkých otoček a dřepů naslepo. Obrazovka se postupně jasnila, jak se zapojovaly rezervní senzory. Hlava jeho OBRa byla značně poškozená. Další zásah hlavy snadno projde zbývajícím pancířem a zabije ho. Rychle zkontroloval stupnici, ukazující nárůst OBRova vnitřního tepla, a nervózně si hryzal ret, když odečítal blikající číslice.

Nevypadalo to dobře. Teplota nebezpečně vzrůstala. Brzy počítač navrhne automatické vypnutí. Ztratil část chladičů na trupu a nárůst teploty byl kritický. S tím si ale bude dělat starosti, až přijde čas.

Nyní... kde je Vosa? Zatraceně! Ve své dočasné slepotě úplně ztratil...

Strašný náraz zezadu jím mrštil vpřed. Natočil se, podařilo se mu udržet rovnováhu a otočit. Vosa do něj zezadu narazila a téměř jej srazila k zemi. Zjistil, že se dívá přímo do hlavně OBRova laseru a věděl, že nemá čas svůj vlastní ani zvednout. Pak cosi vybuchlo za OBRovými zády, vyvedlo jej to z rovnováhy a postrčilo kupředu. Zazněla druhá exploze, tentokrát přímo na OBRově zádovém pancíři, a poslala Vosu čelem k zemi.

Osm vznášedel oddílu Ranař 4 spěchalo směrem k obřím duelantům. Na tvrdém povrchu pouště se rozvíjely do rojnice. Od jednoho ze vznášedel s raketometry se zvedl obláček kouře a na pravém rameni Žihadla vykvetly dva ohnivé květy. Oslnivě se zablesklo a OBRova pravá paže odlétla do pisku, svíraje dál v pěstí pažbu laseru.

Vosa zaviřila kolem osy a dala se na útěk od příjíždějících vznášedel. Běžela přímo na Graysona. Cikádin laser zacílil a vypálil přímo do OBRova poškozeného trupu.

Vosa se zapotácela a v kráteru v hrudi se objevily pletence elektrických obvodů. Kolem přetrhaných drátů tančily modré jiskérky. Učinila váhavý krok a pak ztuhla, zamrzla v postoji, z něhož nebylo úniku. Grayson se obrátil směrem k Žihadlu, který kulhal k kosmodromu. Na vzdálenost sto metrů Grayson znovu vypálil a mířil na OBRův poškozený kolenní kloub.

Noha se ulomila a druhý OBR se zřítíl do pisku.

Bitva skončila tak náhle, až se Grayson divil, jestli se mu vše jenom nezdálo. Přilétla vznášedla, zbraně zacílené na poškozené OBRy. Grayson k nemalé úlevě viděl, jak vytahují piloty z jejich kokpitu, unavené, ale zjevně schopné stát a chodit.

Úlevu cítil kvůli Lori, protože jeden z nich byl její přítel, ale i sám za sebe. Tito dva se mohou stát dobrovolně novými členy falangistů, jestliže je o to správně požádá. Grayson se nad tou myšlenkou nadšeně usmál a okamžitě zvažoval, jak by o tom nejlépe přesvědčil Nolema s Adelem.

"Ranař !! Ranař !! Tady Trojka!"

"Slyším tě, Trojko. Přepínám."

"Červený kód, šéfe. Velcí hoši se dali do pohybu. Oba, Kondor i Marabu. Jsou teď na cestě dolů z Hradu a vypadá to, že míří k vám!"

"Kondor! Jste si jistý?" Už když mluvil, uvědomil si, jak hloupá je to otázka. Jak by si mohli splést pětapadesáti tunový bitevní stroj?

"Právě vylezl z montážní haly. Vypadá jako nový... a pohybuje se plnou rychlostí!"

Grayson se zakousl do spodního rtu a ucítil krev. Boj ještě zdaleka nebyl u konce.

19

"Rozumím." Grayson cítil, jak se mu stahuje hrdlo a v ústech mu vysychá. "Dobrá, Ranař 4! Máme společnost.

Zaujměte polohu pro červený kód."

Vnější mikrofony na Cikádině hlavě zachytily palbu automatických pušek. Grayson otočil OBRa a zaostřil teleskopické senzory na místo, kde viděl plameny a pobíhající stíny v kouři vznášejícím se nad betonovým povrchem.

Jeden ze zásobníků paliva vybuchl. Černý kouř potřísnil severní nebe a zahalil betonovou plochu dole černým stínem.

"Ranař !! Slyšíte mě?"

"Sly... šíme... vás!" znělo to, jako by Ramage lapal po dechu.

"Už máme, co jsme chtěli, ale dva velký bráškové jsou na cestě z Hradu. Máte deset minut!"

"V pohodě! Už to... Manningu, dávej pozor na ten sklad... patnáct nahoru! Jdi po něm!" Vysílání se na chvíli přerušilo.

Pak se ozvalo: "Ano, pane... už to tady balíme!"

"Máte ten transportér?"

"Máme. Už je na cestě." Jedním z nejdůležitějších vozidel v technické četě jakékoli falangy je transportér. Obrovské široké motorové sáně užívané k převozu OBRů, poškozených na bitevním poli. Až dosud takové vozidlo třellwanští neměli. Jejich jedinou možností bylo si vůz opatřit od nepřítele.

Nový transportér Prvních falangistů byl na Trellwan přivezen jako část obchodní dohody se Svazem dávno před přiletím Carlyleho komand. Modernější modely svůj náklad převážely na vzduchových polštářích. Tento byl starší, kolový. Každá z jeho osmnácti pneumatik byla dvakrát vyšší než člověk a na jediném bubnovém navijáku měl navinut dva centimetry silný vinutý kabel z diamantových monovláken pro záchranné práce. Úkolem Ranaře 2 bylo poškodit co nejvíce struktur kosmodromu, ale nejhlavnější pro ně bylo ukořistit obří transportér. A nyní se převos Vosy stane jejich první operací.

Grayson již připravoval Vosu k nakládání, když se na scéně objevil transportér. Cikáda nemá manipulační končetiny jako většina humanoidních OBRů, ale má spoustu háků a úchytků, na které se mohla zavěsit lana. Pěšáci ze vznášedla taktické jednotky se rojili na padlé Vose a svazovali ji těžkými kabely, které provlékli oky Cikádina tažného zařízení. Transportér se přihnul na špičce ohromného oblaku prachu a zaparkoval rovnoběžně s Vosou. S pomocí Cikádiných sil se jim podařilo Vosu napůl postavit, až zůstala opřena jen o paty. Pak ji pootočili o čtyřicet pět stupňů a položili zády dolů na rampu, která se svažovala z plošiny transportéru k zemi. Muži neztráceli čas a s pomocí navijáku a třímetrových sochorů srovnali poškozeného OBRa. Potom ohromný naviják zatáhl rampu i s jejím nákladem na palubu.

Na chladně zeleném nebi nad kosmodromem mezitím vřela černá oblaka dýmu. O několik vteřin později se nad pouští rozlehl pár dutých výbuchů, následovaný chřestotem ručních zbraní, ze směru od hory Gayal. Ze svého místa Grayson viděl temnou dělenou pyramidu Hradu, vznášející se v půli kopce.

"To budou naši přátelé," řekl seržantu Larressenovi. "Co myslíte? Zvládneme naložit ještě Žihadlo?"

Larressen stál hned vedle OBRovy levé nohy, ruce v rukavicích na stehnech, a vydechoval do mrazivého vzduchu bělavé obláčky páry. Po usilovné námaze s nakládáním Vosy ještě těžce oddechoval.

"Můžeme to zkusit," zasupěl do vysílačky. "Otázka je, jestli se s ním, až ho naložíme, vůbec rozjedem."

"Zkuste to."

Cikáda pomohla přesunout sáně transportéru přes písek k boku ležícího Žihadla a pak zopakovali nakládací proces. Plošina byla vytvořena k převozu pouze jediného OBRa, a tak museli přivázat Žihadlo nahoru na Vosu. Když Cikáda tlačila Žihadlo nahoru, určil Larressen osm mužů, aby přineslo OBRovu ruku, ležící v písku o padesát metrů dále.

"Ranař 1, tady Trojka."

"Jo, Trojko. Přepínám."

"Už je dlouho neudržíme. Zaútočili jsme raketami, ale vůbec je to nezpomalilo. Kondor nás tu teď drží a Marabu pokračuje na vás... s tím už nic neuděláme."

"Dobrá. Rozhodte miny a stáhněte se. My už tady končíme."

"Rozkaz! Mizíme."

Grayson dal řidiči transportéru, sedícímu ve své kabině vysoko nad zemí téměř v úrovni ramen Cikády, pokyn k odjezdu. Vozidlo bylo konstruováno pro převoz šedesáti tun, ale pár dvacetitunových strojů byl na plošině tak nešikovně rozložen, že poté, co rozjíždějící se transportér zakolísal na nerovné půdě, přestal Grayson věřit dokonce i úvazům z diamantových monovláken.

Grayson otevřel bojovou frekvenci pro všechny jednotky. "Všichni Ranaři, tady Jednička. Mise skončena! Balte se, mříme domů!"

"Ranař 1, tady Dvojka!"

"Mluvte, Dvojko."

"Tady Ramage, poručíku. Máme tu trochu problém."

Grayson zavřel oči. Problémy v této chvíli bylo to poslední, co potřebovali. "Jaký problém?"

"Civilové, pane! Pár stovek lidí! Měli jsme menší šarvátku s nějakým strážnejm. Pak se ukázalo, že hlídají chlívek plnej vězňů."

"A kde je problém?"

"Bože, poručíku, jak je máme vocať dostat? Půlka jich je nemocná a žádný z nich zaručeně neuběhne těch deset kiláků zpátky do města!"

Před Graysonovým duševním zrakem náhle vyvstal obraz těch vězňů - v šoku, slabých, unavených, nemajících kam jít. Vzpomněl si, jak mu Renfred Tor říkal, že pirátské vězni skončí jako otroci, vzpomněl si na Claydonovu bolest při vzpomínce na matku. Nemůže ponechat tyto lidi na milost pirátům. Zatočil řidiči pákou a přiměl stroj k rychlému kolébavému běhu. Přeskočil potrhané zbytky drátěného zátarasu a namířil si to za zvuky palby.

Kulometná palba zabubnovala na poškozeném pancíři Cikády hlavy. Grayson otočil OBRa a hledal ukryté muže na infračervené obrazovce. Cikádin kulomet nedbale vypustil zkušební dávku, která zapálila spěšně zbudovanou barikádu ze sudů s palivem a dřevěných beden. Barikáda se rozlétla na prach a Graysonův vnější mikrofon zachytil trhaný jásot mužů, hrnoucích se nyní ze svých úkrytů. Unavené tváře měli umazané střelným prachem, postrádali přilby a další části výzbroje. Většina z nich se podpírala navzájem, ale stále měli sílu jásat.

Dřívější vězni však byli jako slepí a nic nechápali. Útočný tým odkudsi ukořistil půl tuctu výzvědných vznášedel a ta teď byla přeplněna nejslabšími a nejnemocnějšími z vězňů a částí žen. Z rozbitých oken řídicí věže kosmodromu zasvištěla dávka kulometných střel. Jeden z vojáků vykřikl a padl na beton. Cikády kulometry opět vypálily a z věže na zem zapršel déšť skleněných střepů a betonových štěpin.

"Seržante Ramage!"

"Pane!"

"Zkontrolujte ty budovy támhle." Ze svého vyvýšeného místa na severu viděl Grayson cosi jako skladiště. Cikáda tím směrem ukázala kulometem. "Podívejte se, jestli nedokážete sehnat více vozidel."

"Pane!"

"Ranař 4!"

"Jsme tady!"

"Budete nám muset trochu pomoci. Jděte po Marabuovi, zpomalte ho!"

Neozvala se žádná odpověď a Grayson neměl čas to znovu kontrolovat. Velitel vznášedel musí být z takového rozkazu v šoku.

"Transportér!"

"Ano, pane!"

"Změna plánu! Obraťte to na sever, směrem ke kosmodromu. Dostanete pár pasažérů."

"Ano, pane!"

Kontrolka na konzoli jej varovala, že je kdosi zachytil radarem.

"Pohyb, chlapi! Nemáme čas!"

Nad pouští se rozlehla série výbuchů. Marabu byl tu, pouze čtyři kilometry daleko, a blížil se svými neohrabanými pomalými kroky. Vznášedla se zvedla, aby se střetla se svým novým protivníkem. Letěla nízko nad zemí, vypouštěla rakety a zášlehy laserových paprsků.

Grayson měl nyní další starost. Žádný z bývalých vězňů nebyl oblečen do zimy. Jestli je nedostanou rychle do úkrytu, teplota hluboko pod bodem mrazu je zabije. Možná je také dostane Marabu.

Grayson zamířil a vypálil z laseru na vzdálenost více než tři kilometry. Myslel si, že zasáhl, ale jistý si nebyl. Na podobné vzdálenosti byly lasery i těch největších OBRŮ prakticky bezmocné.

Marabuův autokanón plívl oheň v odpověď. Ze zasaženého vznášedla vyšlehly plameny a po písku se rozlétly kusy kovu, plastu a těl. Druhé vznášedlo OBRa obléto a pokoušelo se udeřit zezadu, kde byl pancíř nejslabší. Marabu zpomalil, zastavil se a pátral po ukrytých útočnicích.

Transportér se skřípotem zastavil a u boků se mu zahenžily vězni, natahující se po držácích a vytahování vojáky na širokou plošinu. Kolem prosvištělo přetížené vznášedlo, mířící k Sarghadu. Další vznášedla vyložila své pasažéry u transportéru, obrátila se zpátky a odlétla hledat poslední opozdilce.

Na betonu kosmodromu zůstaly jen ohořelé trosky po proběhlé bitvě. Grayson zavolal všem jednotkám.

"Hotovo! Zpátky! Ranař 4, rozhodte miny a vraťte se. Sraz v Sarghadu!"

Střelba autokanónu je sledovala a zkoušela.

Byli už blízko Sarghadu, když se Marabu, pravděpodobně očekávající přepadení, vzdal stíhání.

Tricet hodin po bitvě u vádí pozoroval Harimandir Singh obrázek chlapce, o kterém si myslel, že je mrtvý.

"Tak," řekl. Hlas měl chladný a vyrovnaný, plný temného potěšení. Zaklepal prsty na 2-D fotografii, kterou mu jeho špesh podal. "Takže Carlyleho syn žije. A ty říkáš, že je za touto... situací?"

Stefan trhaně přikývl. Singh ho děsil. Nikdy nevěděl, jak bude zástupce Rudého vévody reagovat na jeho zprávy, a nejistota na něm byla dobře znát.

Stefan byl získán jedním ze Singhových agentů v personálu vikonta Vogela hned poté, co vyslanec Svazu dorazil na Hrad. Mladý Trell byl hrdý a ambiciózní, vychovávaný v předsudcích, které striktně oddělovaly cizince z hvězd od domorodců. Agent zahrál na strunu Stefanovy hrdosti, stejně jako na jeho touhu po penězích. Stefan měl nyní v jedné ze sarghadských bank více peněz, než ve svém životě kdy viděl, a měl slíbeno ještě mnohem víc, když bude nadále prokazovat svou věrnost ve službě Rudému vévodovi.

Stefan těžce polkl. "Byl jsem na slavnosti, pane. Král mu dal medaili - myslím si, že to byla jeho druhá - a pak měl řeč. Nazýval Carlyleho osvoboditelem Sarghadu."

V Singhových očích studeně a ostře blýsklo. "Neviděl tě?"

"Ne, pane, byl jsem úplně vzadu v sále a světlo na pódiu bylo příliš prudké. Nemohl mě vidět, ne v tom davu tam. Myslím, že tam byl celý Sarghad."

"To je dobře. Jinak by tě mohl poznat, protože tě viděl při našem útoku na Hrad."

"Ano, pane."

"Carlyle bude muset zemřít, samozřejmě. Otázka je, co dělat s tou jeho novou jednotkou." Singh vypadal zamyšleně.

"Mají nyní celou falangu. Čtyři OBRy."

"Jenom tři, pane. Vyslechl jsem rozhovor dvou astechů na recepci. Dal jsem si dohromady, že jedna z Vos nemůže být opravena a používají ji jenom na náhradní díly."

"Tři nebo čtyři, to nehraje roli. Lehké OBRy nejsou pro Marabua a Kondora žádným soupeřem." Cvrkl Graysonovu fotografii stranou. "Carlyle ví, že nemůže vyhrát. Možná se pokusí o něco zoufalého." Singh se pro sebe usmál. "A to by bylo... potěšující."

"Zaútočíte na ně, pane?" Singhova uvolněná a hovorná nálada Stefana ukolébala.

"Eh? Ne, pokud jsou ve městě. Ty úzké uličky jsou smrtelnou pastí pro každého OBRa. Ne, zůstaneme na Hradě a budeme čekat."

"Ale, pane, jak je přimějete k tomu, aby vylezli ven a bojovali?"

"Nemusíme je k ničemu nutit. Tady na Hradě nás napadnout nemohou a velmi brzy se už jimi nebudeme muset vůbec zabývat."

"Nerozumím, pane."

"A to je dobře. Kdybys o Plánu cokoli věděl, zabil bych tě na místě."

Stefan zbledl a zůstal zticha.

"Chci, aby ses vrátil do Sarghadu. Byl jsi mýma očima a ušima, Stefane, a teď se staneš mojí rukou." Singh se na Stefana ledově usmál a Trellovi ten výraz připadal strašlivý.

Sarghadský nemocniční komplex se rozkládal z větší části v podzemí na jihu města. Nadzemní části byly ukryté pod ochrannými štíty proti trellwanskému extrémnímu počasí. Ale velká společenská místnost a tělocvična se koupala v rudohnědém světle, procházejícím průhlednými zdmi. Trell zvolna zapadal. Od bitvy u kosmodromu uběhl standardní týden.

Kapitán Renfred Tor potřásl Graysonovi rukou.

"Vypadá to, že jsi tu práci nedostal," řekl Grayson.

"Odmítli mě spíše hrubě, musím říct." Tor se dobře zotavoval, ale zatím stále ještě zůstával v kolečkovém křesle, protože se mu na prstech u nohou přihojovaly kožní štěpiny. K transportéru jej přinesl jeden ze spoluvězňů, když mu omrzlé nohy vypověděly službu. Modřiny na Torově tváři zmizely, ale v očích měl stále nepřítomný pohled, jako by v sobě ukrýval nějaké hrůzy, o kterých nechtěl hovořit.

"Situace v Sarghadu se změnila. Mám pro tebe práci, jestli chceš."

Tor zíral na Graysonovu zelenou uniformu s neskrývanou nechutí. "Tvůj výběr krejčích se změnil k horšímu. Jseš teď voják?"

Grayson pokrčil rameny. "Oficiálně ne, ale jinak bych řekl, že ano. Dáváme tu dohromady oddíl OBRŮ. V armádním T.O. jsme vedeni jako pluk, ale to je zatím jen zbožné přání. Máme jednoho bojeschopného OBRA, pár dalších, které jsme zajali, a tři roty nadšených, ale velmi nezkušených vojáků. Hodil by ses nám."

Nákladní pilot se zatvářil zamyšleně. "A co bych dělal? Nejsem voják."

Grayson přešel k průhledné zdi a zadíval se na ojiněný písek venku, rudý v záři zapadajícího slunce.

"Pomohl bys nám získat loď, to za prvé. Za druhé bys nás dovezl na Tharkad."

Torova obočí vystřelila do půli čela. "Tharkad?"

"Dobrá, možná napřed na nějakou základnu Svazu. Třeba Drune II. To je jen devadesát světelných let," dodal Grayson a prudce se k Torovi obrátil. "Párkrát jsme piráty porazili, ale nemůžeme čekat, že se nám to bude dařit i nadále."

Potřebujeme, aby se svazové síly vrátily na Trellwan a pomohly nám bojovat. Carlyleho komanda... tedy jejich zbytky... pravděpodobně odlétla na Tharkad. Možná bychom se k nim mohli připojit."

"Jestli je ještě k čemu," řekl Tor jemně. "Kam by mohli jít bez vlastních OBRŮ a drahocenného vybavení?"

"Svaz už určitě ví, co se tady děje," pokračoval Grayson a zarputile ignoroval Torova slova. "Ti by si poradili s celým plukem OBRŮ a vykopali by tyhle piráty z Hradu."

"Z toho, co jsem slyšel, bych řekl, že ten tvůj Svaz byl víc než nadšený, když mohl přiklepnout tenhle škvarek Hendrikovi. Proč by se o to měl ještě zajímat?" Tor se v křesle zavrtěl. "Ale to teď vůbec není důležitý, protože ještě dřív než kapitána budeš potřebovat loď."

"Přesně tak! A proto také potřebuji tebe. Tvá výsadeková loď je ještě na kosmodromu. Tvůj nákladník tedy musí stále parkovat u bodu skoku. Kdyby se nám podařilo zajmout tu výsadekovou loď, nalodit do ní vojáky..."

"A nechat to všechno vyhodit do vzduchu protimeteoritickou obranou Chlouby ve chvíli, kdy se k ní loď přiblíží na méně než pět set kiláků. Chlapče, myslím, že nevíš, o čem mluvíš."

Grayson cítil, jak ho opouští odvaha, ale vůli ten pocit překonal. Je ještě příliš brzo na to, aby věděl, co bude fungovat a co ne. "Ale pomůžeš nám? Až se dáš trochu dohromady. Udělám z tebe svého poradce a člena štábu."

Tor vzdychl. "Tebe nic nezastaví, jak vidím." Pak se ušklíbl. "Vždycky jsem miloval pořádný boj, mladej. A zatraceně, vůbec nevím, jak bych si jinak zaplatil pobyt tady!" Grayson věděl, že vláda již slíbila, že uhradí náklady na ošetření všech vězňů, které falanga na kosmodromu osvobodila. Ale Tor byl cizinec, ve stejné situaci jako Grayson, a na Trellwan nikam nepatřil. Tor pokrčil rameny a dodal: "Kromě toho potřebuješ někoho, kdo by tě tahal z průšvihů." Přesvědčit Claydona tak jednoduché nebylo. Claydon byl jedním ze sto osmdesáti civilistů a vojáků, osvobozených při nájezdu na kosmodrom. Grayson ho spatřil, když skupinu vykládali na velení Milice, a s křikem a úsměvy se k němu rozběhl. Claydon však jeho pozdravy odmrštil. "Já že bych měl být nadšený, že vás vidím?" zeptal se hořce. "Po tom, co se stalo s mým domovem... s otcem?"

"Já - je mi to líto, Claydone." Co vůbec na tohle mohl říct? "Podívej... to nebyla moje chyba!"

"Nebyla to vaše chyba?" Claydonova bledá tvář zrudla. "Poslouchejte, mladý pane, máte skvělou schopnost využívat lidi, používat je jako OBRy, dokud nepadnou nebo dokud vy se nedostanete, kam potřebujete. Už s tím nechci nic mít!"

"Claydone, my tě potřebujeme!" S techem Claydonových kvalit by technická četa měla daleko větší šanci, že se jí podaří zprovozuschopnit ukořistěné OBRy. Ale při bozích staré Ligy, jaká v něm planula zloba!

"Ale já nepotřebuju vás! Nechte mě na pokoji." Claydon se obrátil na patě a zanechal Graysona samotného u masivního kola transportéru.

Stále ještě o Claydonovi uvažoval, když kráčet na sever Sarghadu směrem k Marinu obydlí. Navzdory mrazu se rozhodl pro chůzi, protože si potřeboval promyslet hodně věcí. A jeho zimní výstroj ho udržovala v dostatečném teple. Ulice byly plné obvyklých obchodníků, civilistů a vojáků na cestě za svými povinnostmi, ale v této vzdálenosti od obchodní čtvrti nebyly v ulicích žádné davy.

Neviděl Maru více period, než byl schopen spočítat, a tak jí rozpis nerozpis musel slíbit, že při příští pauze spolu znovu, řečeno jejími slovy, obnoví známost. Vůbec ale na Maru nemyslel, protože mu jedna z Claydonových vět nepřestávala znít v uších. Využívá lidi? Samozřejmě že využívá lidi! Jako velitel falangy je musí využívat denně, aby se vůbec něco udělalo, směňovat laskavost za laskavost, dodávat odvahu, tahat za provázky a přesvědčovat ty nové i služebně starší. A úkol musel být dokončen.

Ale Grayson se začínal cítit nepříjemně, protože si byl jist, že Claydon nepoukazoval na to, co dělá, ale proč to dělá. V hloubi duše Grayson věděl, že netvoří jednotku proti OBRí pěchoty proto, aby hlídala Trellwan, ale jako nástroj, který mu pomůže zničit černošedého Marabua. Ale pomsta nepomsta, z toho, co udělal, měli prospěch i trellwanští, nebo ne? Náhle vedle něj se skřípotem zabrzdil čtyřkolý transportér.

"Grayson! Počkej!" Z kabiny transportéru vylezla Lori. "To je v pořádku," řekla řidiči, "budu s ním."

Grayson zaslechl odpověď řidiče v zelené uniformě. "Mám své rozkazy, seržante. Zůstanu s vámi."

Lori vykročila ke Graysonovi a tvářila se znechuceně. Voják, většinou příslušník Královské gardy, ji sledoval všude za hranicemi velitelství falangy nebo bytu, který jí byl přidělen.

"Ahoj, Lori. Co pro tebe můžu udělat?"

"Potřebuju... si promluvit." Ohlédla se přes rameno na řidiče, který zaparkoval vozidlo a nyní stál za nimi, přesně z doslechu.

Zatraceně, proč zrovna teď, pomyslel si, ale podařilo se mu usmát. "Jasně, půjdeš se mnou?"

Přikývla a vykročili. Její doprovod je diskrétně následoval.

"Tak kde je problém?"

"A kde není? Grayson, to prostě nejde!"

"Ale. Znovu kulturní potíže?" To byl jejich soukromý název pro Lořiny problémy s muži vychovanými ve společnosti, která nepřijímala ženy ve vedoucích nebo vojenských postaveních.

"A jaký! Zkoušela jsem si obstarat municí a ti byrokrati se mnou ani nechtěli mluvit. Jednat budou pouze s odpovědným zásobovacím důstojníkem."

"Ukázalas jim svůj průkaz?" Aby Lori vůbec mohla vykonávat svou práci, musela dostat speciální průkaz s Jevedidovou pečeti a podpisem.

"No jasně. A teď ještě ty potíže s Garikem!"

Garik Enzelman byl Lořin dřívější spolubojovník, zajatý i se svou Vosou v bitvě na kosmodromu. Poté, co si promluvil s Lori, souhlasil, že se připojí ke Graysonově jednotce, ale personální důstojníci a dokonce i prostí vojáci se této představě zoufale bránili.

"Dostalas ho z basy?"

Přikývla. "Nakonec jo. Ale taky za ním pořád někdo chodí."

"V tom vám nemůžu pomoci, Lori. Musíš uznat, že byste tu vy dva mohli nadělat pěknou paseku, kdybyste se k tomu rozhodli."

"Ale proč nedokážou pochopit, že nedlužíme Singhovi a jeho pirátům nic! Nic! Singh nás unesl a cestou sem zabil jednoho z našich lidí..."

Grayson věděl, že není vhodná chvíle na takovou diskusi. "Podívej, zkusím si příští pracovní periodu s někým promluvit..."

"Grayi, já už to nevydržím! Buď mě nechají dělat moji práci, nebo..."

Grayson mávl rukou. "Počkej..."

Zaslechl totiž za sebou zvláštní hluboký a bzučivý zvuk. Obrátil se a spatřil menšího tmavovlasého muže. Dlouhou vteřinu se Grayson snažil jeho tvář někam zařadit, ale moc času neměl. Čepel vibrační pily v mužově ruce byla rozžhavená doběla.

20

Grayson ustoupil a ostří mu projelo před tváří, až jej ovanula vlna tepla a pach rozžhaveného kovu. Čepel se znovu mihla, Grayson uskočil a narazil zády do kamenné zdi. Lori vykřikla varování a skočila mezi Graysona a útočníka.

Útočník odstrčil napřaženou rukou Lori ke straně. "Z cesty, paní!" Ale Lori sevřela rukou mužovo zápěstí a loket a okovanou botou mu rozdrtila koleno.

Ostří zasvištělo k novému cíli, ale Grayson chytil mužovu ruku za loket a Lori s ním mrštila o zeď hlavou napřed. Ozval se zvuk, jako když praská vajíčko. Vibrační pila se roztančila po chodníku. Pak Grayson vytrhl přívodní kabel a planoucí ostří pohaslo. Útočník se zhroutil k zemi.

Grayson si dřepl a pokusil se nahmatat muže na krku puls. "Je mrtvý. Zlomený vaz."

"Do háje," řekla Lori.

"Copak?"

"Nechtěla jsem ho zabít. Teď už se nedovíme, kdo to byl."

"To nevadí. Já ho znám."

"Jo?" zvedla jedno obočí. "Kamarád?"

Zavrtěl hlavou. "Jmenuje se Stefan. Byl astechem u Komand. Tenhle špion pustil piráty do Hradu. Musí pracovat pro... jak jsi říkala, že se jmenuje jejich velitel?"

"Harimandir Singh. Musíš mu už jít na nervy, jestliže se rozhodl počít s tebou takovou zvláštní pozorností."

"Ano," řekl Grayson měkce. "Singh." To jméno se mu navždy chladně a tvrdě usadilo v srdci. Přisahal, že zabije zrádce, který nepříteli otevřel brány Hradu. Přestože smrtící ránu nakonec zasadila Lori, důležité bylo, že muž je mrtev.

A nyní Grayson necítil uspokojení, které očekával. Namísto toho se v něm jako krvavý příboj znovu zvedla touha po pomstě. Stefan byl pouhým Singhovým nástrojem, byl to tedy Singh, koho musel dostat. Ale jak?

Objevil se Lořin strážný s automatickou pistolí v ruce. "Co se stalo?"

"To bych se rád zeptal já vás, vojáku. Kde jste k čertu byl?"

"Já... stalo se to tak rychle..."

Přliv adrenalinu zeslábl a Grayson se náhle cítil slabý a unavený. Přivřel oči nad vojákovou neschopností. "Nevadí. Odvedte seržanta do jejich pokojů."

"Ano, pane."

„Ne, Grayi, chtěla bych být s tebou."

Grayson se zamračil. Už teď šel pozdě na svou schůzku s Marou. "Ne," řekl jí, "běž s ním. Uvidíme se v práci. Mám... rande."

Lori sevřela rty. "Ano, pane. Dobrou noc, pane." Vylezla na přední sedadlo transportéru, aniž na Graysona znovu pohlédla. Věděl, že se zlobí, věděl, že si chtěla ještě povídat, ale cítil se nesmírně slabý a unavený. Přál si Singh jeho smrt stejně, jako si on přál Singhovu? Možná si neuvědomuje, že Graysonova smrt výcvik trellwanské falangy nezastaví. Přestože její úroveň stále zdaleka nedosahovala standardu válečných jednotek Svazu nebo standardu Kaie Griffitha, počet trénovaných a zkušených vojáků stále narůstal. Dokonce i kdyby byrokraté nedovolili Lori řídit OBRa, někteří z učedníků vypadali slibně, zvláště ten nejmladší, Yarin.

Grayson sevřel ruce v pěst, aby se mu netřásl. Teprve teď mu docházelo, že jen o vlasek unikl smrti. Pouze fakt, že si Stefan vůbec nevšímal Lori, že ji nepovažoval za nebezpečnou - pravděpodobně proto, že to byla žena - ho zachránil. Transportér odrazil od chodníku a odsvištěl dolů ulicí. Grayson pozoroval, jak odjíždí. Pak se otočil a spěchal k Mare.

"Nemůžeme si dovolit zaútočit, generále. Byla by to sebevražda a konec všeho, co jsme tu vytvořili."

Grayson neklidně přecházel před stolem, za kterým seděl Varney. Generál Adel ho pozoroval z křesla v rohu. U okna stál předseda vlády Stannic, zády ke skupině, a v ruce držel sklenici čehosi červeného.

Grayson se Stannice bál. Planetární ministr obrany měl nabroušené hrubé chování a byl zvyklý pálit otázky jako kulomet. A Grayson nevěděl, kolik toho tuší o vztazích své dcery s cizineckým velitelem Prvních trellwanských falangistů. Trellové si své ženy a dcery velice hlídali a setkání mladých lidí různého pohlaví byla obvykle přítomna mateřská žena zvaná dueňha. Mara měla více svobody a volného času než většina trellwanských dívek. Měla také vlastní byt v centru hned vedle otcova a dokonce chodila bez doprovodu i do práce v palácovém úřadě. Jestlipak ví, že jsem s ní spal? přemýšlel Grayson.

V okně za Stannicem se zrcadlilo zelené nebe a rudé slunce vrhalo do pokoje dlouhé stíny. Druhodne valem ubývalo. Venku připevňovali dělníci na okna okenice. S příchodem Druhonoci teplota ještě více poklesne, dříve než se polokoule začne opět oteplovat. V dálce nad horami visela těžká šedivá mračna. Nahoře ještě stále sněží, říkal si Grayson.

Adel se ve svém křesle zavrtěl. "Postrádáte ještě sebejistotu, mladíku. Osvoboditel Sarghadu by si snad měl být jistý svými schopnostmi."

Grayson se k němu obrátil se špatně skrývanou záští. "Jsem si jistý, že až dosud jsme měli štěstí, generále. Dále jsem si jistý, že tři lehké OBRy nemají žádnou šanci v souboji s těžkotonážníky. Generále, víte vůbec, co od nás žádáte?"

"Lidé očekávají vítězství, Grayson," řekl Stannic. "Svým způsobem teď tvé úspěchy pracují proti tobě. Poté, co jsi ukořistil ty dva OBRy na kosmodromu, se lidé diví, proč jsi ještě nedobyl Hrad."

"Nedobyl Hrad?!" Tohle Grayson nečekal. "Dobýt Hrad s třemi dvacetitunovými OBRy?"

Varney se ošil a zeptal se se zájmem: "Co bys potřeboval k útoku na Hrad, Grayson?"

Adel si odfrkl. "Co já vím, tak svazové posádce Hrad vzali tři OBRy... a to ho čtyři hlídaly!"

"Generále, nemyslím si, že bychom se tu měli zbytečně obviňovat," řekl Varney. Zadíval se na Stannice, pak zpátky na Graysona. "Nenařizujeme ti útok, Grayson. Ale rádi bychom viděli plán nějaké akce, nějakého konstruktivního využití pro falangu. Uvidíme, jestli dokážeš vypracovat studii, abych ji měl na stole, řekněme, za sedmdesát hodin."

"Ale generále..."

"Synku, synku. Když se staneš vůdcem, brzy zjistíš, že všechno, na co sáhneš, se zpolitizuje."

"Zpolitizuje? Co s tím má co společného politika?" Grayson se o politiku nikdy nestaral. Vždy cítil nechut' ke všem systémům, které produkovaly více slov a papírování než čeho jiného.

"Nevím, jestli si to uvědomuješ, synu, ale ty a tvoji falangisté jste se stali ohniskem mnoha sporů."

Grayson zavrtěl hlavou. "Měl jsem příliš práce."

"To bych řekl. Ale je tu skupina lidí, kteří si říkají Strana míru a mají podporu v ministerské radě... Tito lidé navrhuji, abychom s piráty vyjednávali."

"Vyjednávali!"

"Nekřič, hochu," řekl Adel. "Ať nám nepoprskáš nábytek."

Varney se na Adela znechuceně podíval. "Generále, jestli dovolíte, rád bych si chvíli s Graysonem promluvil o samotě." Generál stiskl zuby, ale po chvíli se uvolnil, vstal a uklonil se Stannicovi a Varneymu. "Dobrá. To je všechno nesmysl... ale to dobře víte, že? Stannici, vy byste to měl ze všech lidí vědět nejlépe. Byl jste přece důstojníkem Gardy, než jste se stal politikem! Falangisté musí mít jednotné velení. A je to Garda, kdo má dostatečný politický vliv, aby mohl dohlížet na jejich operace."

Když Adel odešel, Grayson řekl: "Moc rád mě nemá, že?"

Varney pokrčil rameny a v koutku úst mu cuklo. "Je mocný a má mocné přátele. Rád by ovládal i falangu."

"Proč?"

"Protože to představuje ještě větší moc. Grayson, požádal jsem ho, aby odešel, jenom proto, abych ti mohl jasně, bez zbytečných debat s generálem Adelem, vysvětlit, že na ministerstvu obrany máme s falangisty spoustu problémů. Spoustě lidem se nelíbí přítomnost cizinců v jednotce..."

"Já jsem cizinec, generále!"

"... a další protestují, že zaměstnáváš známé piráty. Ta ženská - Kalmarová - její přítomnost ve tvé posádce vyvolává jednu bouři za druhou. A jestli jsem to dobře pochopil, tak teď požaduješ, abys mohl zaměstnat dalšího zajatého piráta... Enzmanu."

"Garika Enzelmana. Ví toho o OBRech stejně jako seržant Kalmarová."

Varney zavrtěl hlavou. "Říkám ti, Grayson, že vláda nestrpí, abys v tak důležité vojenské jednotce používal válečných zajatců. Skutečně, synu, budeš se na to muset podívat z naší strany."

"Ve vsi účtě, pane, vy se na to musíte dívat z mé strany! Kalmarová a Enzelman představují neocenitelné zdroje informací. Znají OBRy zvenku i zevnitř stejně jako kterýkoli tech! Byli bychom hloupí, kdybychom jich nevyužili."

Generále, já s ničím jiným pracovat nemohu!"

"To je možné... to je docela dobře možné. Grayson, poskytnu ti veškerou podporu, které budu schopen, ale co se ti tu snažím říct, je, že sis nadělal nepřátele, mocné nepřátele, kteří by rádi viděli falangu v jiných rukou... nebo úplně zničenou. Tím, že zaměstnáváš cizince, jsi popudil mnoho lidí v Paláci. To dodává opozici náboje... Víš, co tím myslím?"

"Co se tu generál teď snaží naznačit je, že nyní jsou v sázce celé politické kariéry. Existují lidé, kteří postoupí nebo padnou v souvislosti s tím, jestli vaše falanga zvítězí, prohraje a nebo bude jen sedět na zadku a čekat. Potřebujeme akci, úspěšnou akci, a potřebujeme ji okamžitě. Nebo se nám nepodaří obhájit naše výdaje a problémy s cizinci v armádě v Radě ministrů."

"Myslel jsem, že sám král falangu podporuje!"

Stannic se usmál, ale pohled měl smutný. "Ani král by nedokázal zadržet vlnobití, kdyby se nám věci vymkly z rukou."

A, synu, jestliže my prohrájeme naši bitvu, zasáhne to i vás. Falanga nepřezije, když ji vláda odřízne od zásobování."

Bůh vám pomáhej, jestli to zkažete! Rozumíte mi?"

Grayson si nebyl jist, jestli rozumí, ale srdce mu sevřela ledová ruka.

Zima byla vlezlá a mrazivý vítr pronikal skrz útočné kombinézy až do morku kostí jako iridiová čepel. Vzduch vysušoval odhalené tváře, ale přerušované záblesky vzdálené bouřky občas ukázaly těžké sněhové mraky nad horami na severu. Byla tma, první polovina Druhonoci. Trellwan se znovu blížil k svému slunci, ale tentokrát to bude Vzdálený průchod, kdy slunce ozáří druhou polokouli a Sarghad zůstane pohroužen v mrazivé noci.

Se Vzdáleným průchodem přijdou druhonoční bouře a pak pozvolné oteplování Třetidne. Ale to bude až za sedm standardních dní.

Družstvo mužů oděných v temné černi proklouzlo po namrzlém okraji přehlídkové plochy před Hradem. Světla natažená nad ohrazeným perimetrem vrhala proudy silného světla na betonovou plochu a zřetelně oddělovala děsivou černou masu kamenné pyramidy nad nimi. V otevřené montážní hale se ještě pracovalo. Uvnitř se pohybovaly postavy koupající se v rudém světle, krásně viditelné skrz široká skleněná vrata.

Grayson dal signál seržantu Ramageovi: Kupředu. Nepoužíval slov, protože všude okolo mohly být zvukové detektory, vybavené filtry potlačujícími zvuky větru a zesilujícími šeptanou konverzaci. Ramage přikývl a vyrazil dopředu opatrnými, nepravidelnými pohyby, vypočítanými tak, aby znátly senzory registrující obvyklý pohyb.

Grayson měl v ústech strašlivě sucho a nebylo to jen kvůli štiplavě suchému vzduchu. Uvědomil si, že nikdy, dokonce ani během bitvy v řídicím centru Hradu, neměl takový strach.

Nakonec vytvořil plán, který po něm Jeveridovi generálové a Rada ministrů chtěla. Pracoval na něm dlouhé hodiny se svým štábem, seržanty Kalmarovou, Ramagem a Larresenem. Plán byl schválen a čtveřice se pustila do náročného úkolu vybrat a vytrénovat útočný tým padesáti nejlepších mužů.

Jejich cíl byl Hrad a poškozený Kondor. Sarghadská vojenská výzvědná služba potvrdila, že OBR byl poškozen termickými granáty během zdravotní operace na kosmodromu, ale nyní již je téměř opraven. Graysonova jednotka pronikne do montážní haly, vyčistí ji ručními zbraněmi a granáty, umístí silné termické nálože na klíčová místa Kondorova pancíře a stáhne se ven do noci. S trochou štěstí nezůstane z OBRa nic než hromada náhradních dílů. Dokonce i poškození, které si vyžádá dalších několik set hodin oprav, stojí za téměř jakékoli ztráty na lidech i výstroji.

A když se na to podíval z této strany, bylo Graysonovi jasné, že své muže musí vést do akce sám.

"To nemůžeš," řekl Varney. "Ty jsi srdcem celé falangy! Bez tvých znalostí OBRŮ a taktiky..."

"Lori Kalmarová má přesně ty samé znalosti," řekl Grayson. To nebyla zcela pravda, protože Lori neprošla Griffithovým tréninkem taktiky malých jednotek, ale nebyl čas na dohady. "Může pokračovat, jestli se nevrátím."

"Žádná žena nebude nikdy vést falangu, Graysone. Zvláště ne cizinka!"

Varney pokračoval v protestech, ale Grayson jen opakoval, že půjde, a tak si nakonec prosadil svou. Moc prospěšný by falanze nebyl, kdyby ho zavřeli do basy na okrskovém velitelství, a nic menšího by mu ve vedení jeho týmu nezabránilo. Argumentoval tím, že byl cvičen na takovéto akce a jeho muži budou bojovat s daleko větším nadšením, když budou vědět, že jejich velitel je s nimi.

Díky Griffithovi byl Grayson učiněn expert v přepadové taktice, ale muži pod jeho velením byli stále ještě zelenáči. Ještě před čtyřmi standardními týdny nedokázala většina z vojáků správně použít maskování, bez hluku odstranit nepřátelskou stráž, ba ani nabít a připravit ke střelbě zbraň za dříve než pět sekund. Grayson začal trénovat techniku a taktiku boje malých jednotek, když mu bylo patnáct let, a to pod přísným dohledem a ještě přísnějším jazykem seržanta Griffitha. Zvažoval, jaké je riziko vyslat ty muže do akce samotné. Věděl, že pokud půjde s nimi, může být zabit, ale rozhodl se, že výsledek za to stojí. Naděje na úspěch jeho přítomností prudce vzrostou.

Graysonův výcvik zahrnoval širokou škálu bojových technik se zbraní i holýma rukama, včetně některých prastarých a efektivních bojových umění, a trénink orientace a rychlého nehluchého pohybu. Byl si svým uměním jist, ba dokonce vítal příležitost si je znovu procvičit. Z čeho má tedy takový strach?

Olízl si rty a mráz se do nich okamžitě zakousl. Bolest jej trochu uklidnila. Během boje na Hradě byl sice také vyděšený, ale zároveň byl v šoku z otcovy smrti. Během pouliční bitvy s Vosou měl také strach a strach měl, i když pak zaútočil na Cikádu, ale poháněl ho hlad po pomstě. Ale ta touha teď zvolna bledla, ztrácela se v záplavách administrativní práce, která vyžadovala jeho plnou pozornost. Strach měl i při souboji OBRa proti OBRu, ale skutečný souboj se tu tolik podobal trenažéru, že kromě stoupající teploty bylo jednoduché zapomenout na pocity v tanci obrovských strojů.

Ale nyní tu Grayson Smrt Carlyle ležel na zmrzlé zemi vedle tyčící se masy Hradu a uvnitř se trásl. Ve všech minulých akcích byl přinucen bojovat a jejich dokončení bylo nezbytně nutné. Tato mise byla určena rozkazem a Grayson si stále nebyl jistý, jestli je nutná. Ještě horší bylo, že teď vedl padesát mužů proti pevnosti postavené tak, aby odrazila bitevní sílu laserem vyzbrojených výsadkových lodí a pluk těžkých OBRŮ.

To, že podobná síla, jakou vládli jeho falangisté nyní, Hrad již předtím dobyla, jej příliš neuklidňovalo. Ten útok tenkrát přišel jako blesk z čistého nebe a útočníkům pomáhal zrádce za hradbami Hradu. Grayson nikoho takového neměl a ani si nemohl být jistý, že jej nepřítel neočekává.

Pak tu ještě bylo cosi, cosi jako výstražné světélko vzadu v mysli. Nevěděl ještě, jak se dostanou do Hradu. Dříve dveře reagovaly na otisk jeho dlaně, ale noví obyvatelé Hradu jistě všechny bezpečnostní identifikační systémy změnili. Přínejlepším ho dveře vpustí a zároveň spustí alarm na monitorech bezpečnostní služby. Jeho muži si nesli výbušniny, aby mohli v případě potřeby vyhodit dveře do povětří.

Jenže vrata montážní haly kupodivu zůstávala doširoka otevřená a chvěla se v teplém vzduchu, utíkajícím z vytápěného vnitřku Hradu ven na mráz. Zdálo se to až příliš jednoduché. Jedna dávka složí dvojici strážných ve dveřích, a pak stačí přeběhnout dovnitř a budou u cíle. Grayson již viděl stín Kondora, ležícího na zádech na pracovní plošině pod pavučinou montážních ramp.

Možná jej děsilo právě tohle. Vypadalo to příliš jednoduše. Griffith ho vždy varoval, aby očekával nečekané a aby si

byl vždy vědom, že nebezpečí obvykle leží tam, kde ho nikdo nevidí. Tak kde se skrývá nebezpečí, které podvědomě tuší?

Neustále samozřejmě existuje možnost zrady. Tuto lekci po útoku na Hrad nikdy nezapomene. Ale jediní, kdo o současném útoku věděli, byli lidé na nejvyšších postech ministerstva obrany, a ti všichni potřebovali vítězství falangy. Vzpomněl si na Stefana a přemýšlel, nemá-li pirátské agenty mezi svými muži. To, že se sám Stefan pokusil Graysona zavraždit, však napovídalo, že piráti ve městě moc agentů nemají. Ne, většina špiónů v jeho řadách patřila ke Gardě nebo Milici.

Vytáhl vysílačku velikosti pěsti, rozložil anténu a zaškrábal na mikrofon smluvený kód -x-. Čekal, napínal uši přes svištění větru. Pak přišla odpověď; -x-x-. Kdyby uslyšel rychlé --, znamenalo by to, že Marabu zmizel z dohledu seržantu Larressenovi, přerušil svou stráž perimetru na kosmodromu a vydal se nahoru k Hradu. Přijatý signál znamenal, že Marabu byl stále tam, kde ho potřebovali mít. Neexistoval žádný způsob, jak by mohl dorazit na Hrad za méně než deset minut. To Graysonovi dávalo spoustu času.

Taktický přijímač s krátkým dosahem v Graysonově levém uchu zaškrábal další kód; ~x-x-. To byl Ramage na pozici vpředu a hlásil, že vzduch je čistý. Žádné známky pastí, ukrytých jednotek nebo maskovaných zbraní. Grayson poslouchal signál a bezmyšlenkovitě sledoval siluetu teple oblečeného strážného, který poskakoval a plácal se rukama, jako by se chtěl zahřát.

Protivník se může rozhodnout zavřít vrata montážní haly každou chvíli, a tak se falangisté musí hnout teď. Grayson si stáhl svou zbraň na řemínku dopředu na prsa. Byla to poloautomatická puška Rugan, která mohla ze začerněného zásobníku, čňejícího daleko pod pažbou, střelou dlouhé pomalé dávky rychlostí tisíc ran za minutu.

Zbraň byla místní výroby a Grayson jí nedůvěřoval tolik jako svazovým zbraním, která si s sebou přivezla Carlyleho komanda. Dlouhé hodiny na střelnici za zbrojnicí jej však přesvědčily, že Rugan je zbraň vhodná pro nečekaný přepad. Grayson si nastavil režim střelby na třířanné dávky. Ve svém dlouhém zásobníku měl Rugan osmdesát bezplášťových střel, ale v plně automatickém režimu by jej vystřílel za pět vteřin.

Podle plánu měl být signálem útoku Graysonův výstřel. To mu do poslední chvíle ponechávalo možnost rozhodnout se, jestli bude v akci pokračovat nebo ne. Zrušení celé akce proběhne přes taktické přijímače, které měl každý z vojáků v uchu. Útok odstartuje smrt těch dvou strážných.

Chvilí mu trvalo, než uklidnil dech, spolknul ten pocit sucha v ústech a setřásl z očí šupiny strachu. Vůbec ho nezajímalo vítězství, která sarghadská vláda tolik potřebovala. Toto bude další úder na lidi, kteří zabili jeho otce, povraždili jeho přátele a zradili důvěru. Zvedl masivní, tlumičem vybavený rýpec Rugana na cíl, povzdechl si a stiskl spoušť.

Zbraň štěkla a strážný o sedmdesát metrů dál trhaně zavrával zpět jako loutka. Grayson přetočil zbraň na druhého strážného, ale už bylo pozdě. Vzduchem zachřestila palba dvanácti dalších poloautomatických pušek. Střely zachytily druhou stráž a běžícího pirátského techu, roztočily je kolem osy a mrštily s nimi o zem. Na obou stranách se zvedly černé stíny a rozběhly se k otevřeným vratům montážní haly.

Kostky byly vrženy.

21

Padesát černých stínů běželo přes jasné osvětlenou přehlídkovou plochu a v běhu střídalo. Tlumiči vybavené automatické zbraně syčivě plivaly krátké dávky a donutily osazenstvo montážní haly vyhledat úkryt nebo na místě zemřít.

Grayson překročil hranici mezi plochou a halou. Známa rudě ozářená pochmurná dutina se kolem něj rozevřela. Přímou před sebou měl desetimetrový trup poškozeného Kondora.

"Collier!" vykřikl a mávl rukou.

"Senkins a Burke! Ke dveřím! Demo tým... pohyb!"

Tři vojáci se rozběhli ke dveřím vedoucím do centra Hradu. Pět mužů s těžkými vaky na ramenou kolem něj produsalo a vyběhlo na visutou plošinu podírající ochromeného OBRA. Odkudsi shora třeskly výstřely a cosi zabzučelo vedle Graysonovy hlavy. Dříve než stačil zareagovat, odpověděla na střelbu poloautomatická puška po jeho levici.

Postavička přepadla přes zábradlí žebříku vedoucího spirálovitě vzhůru k řídicí kabině haly a s dutým nárazem se rozplácla o beton o dvacet metrů níže.

Grayson se otočil k muži, který právě vypálil. Byl to Larressen. "Díky," řekl. "Připojte se k demo týmu, seržante. Já vás budu s ostatními krýt."

Larressen přikývl a rozběhl se k žebříku na plošinu, kde se právě demoliční tým blížil k trupu ležícího OBRA. Grayson přeběhl přes halu k třem vojákům klečícím u dveří do chodeb. Dveře měly zatlučené panty, aby nešly zavřít, a uprostřed nich stál přenosný kulomet na dvoj nožce s hlavní mířící směrem do Hradu. Za ním ležel na břiše Burke a druzí dva ho kryli svými samopaly.

"Děje se něco?"

"Ne, pane." Desátník Collier byl velitelem bezpečnostního týmu. Pokynul do chodby k nejbližším zavřeným vzduchotěsným dveřím. "Jen ať si zkusej vystrčit špičku nosu a rozstřílíme jim zadky!" Odmlčel se, zaváhal a dodal opožděně: "pane." Collier vypadal mladší než Grayson, ale zdálo se, že umí velet. Grayson mu poklepal na rameno a otočil se k odchodu.

Od montážní plošiny se ozval táhlý praskavý zvuk a sténání trhajícího se kovu. Muži se rozprchlí a kdosi začal rvát. Grayson zůstal stát jako zkamenělý, ochromený leknutím a narůstající hrůzou. Gigant spící v narudlém světle se zazmítal, oťásl a začal se zvolna zvedat. Černě oděné postavy demo týmu seskakovaly z pohyblivého se trupu. Dole na betonu, kam ho poslal náhlý pohyb obrovského stroje, ležel bezvládně muž, který předtím křičel.

Co ještě před chvílí bylo pečlivě naplánovanou a vykonávanou sérií úkolů a pohybů, se prudce proměnilo v naprostý

chaos. Jeden z jeho mužů se postavil doprostřed haly a v režimu automatické střelby páčil na vstávající obludu, zatímco ostatní stáli na místě s otevřenými ústy, jako by vrostli do podlahy. Jeden ohodil pušku a dal se s křikem na útěk, a další jej následovali. Příliš pozdě, protože vrata haly se s dutým skřípotem začala zavírat.

To nemůže být pravda, pomyslel si Grayson, ale napůl vztyčený stroj dokazoval pravý opak. Obrovská kovová ruka se ohnala a odhodila osamoceného vojáčka ozbrojeného automatickou puškou přes místnost. Krvavý tvar klouzající po zdi v sobě neměl nic lidského.

Kondor se postavil a v těsném prostoru hradní montážní haly se zdál strašlivě veliký. Jakousi částí mysli Grayson zaznamenal, že OBRův ramenní autokanón je odmontovaný, batoh, který obsahuje dělo a podpůrné systémy, je pryč a na hrudi a nohou je místy odmontovaný pancíř. Celé to působilo dojmem, že stroj je poškozený a potřebuje opravu.

Ale ve skutečnosti byl zahřátý a připravený k boji. Grayson sledoval hlavu, maličkou ve srovnání s masivním trupem: otáčela se a její senzory zachytily skupinu prchajících vojáků. Pravá ruka se zvedla, střední laser připevněný podél předloktí jednou dvakrát zableskl a beton zčernal pod dotykem proudu energie, která proměnila běžící muže ve vyjící pochodně nebo zuhelnatělé černé hromádky.

Pečlivě přiložené výbušniny by mohly OBRa zničit, ale neexistoval způsob, jak je umístit na stroj, který se pohyboval v plném bojovém režimu. Dveře haly se stále ještě zvolna skřípavě zavíraly. "Burke!" vykřikl Grayson. "Ke mně!"

Bezpečnostní tým vystartoval od otevřených dveří. OBR se zastavil a obrátil, pravděpodobně pátral po zdroji hlasu křičícího rozkazy. Laser znovu vypálil a Grayson se po hlavě vrhl za hromadu dřevěných beden. Collier shořel za běhu a jeho zčernalá mrtvola byla k poznání jen díky napůl roztavenému tělu kulometu, připečenému k zuhelnatělému masu. Laserové paprsky neklidně šlehalý vzduchem. Senkins zmizel v plamenech a oblaku olejnatého kouře, jen jeho útočná puška se točila s rachotem na betonové podlaze.

Vrata haly zaklapla s pochmurnou konečností. OBRova levá ruka klesla k zemi a rozdrtila vojáka, skrývajícího se ve stínech pod vysunutou opravnou plošinou. Ten chlap zapomněl, že OBR se řídí podle teploty, pomyslel si Grayson. Kdesi někdo křičel v agónii spáleného masa.

Situace byla beznadějná. Grayson zvažoval, že zavolá velitele svých družstev, aby si udělal jasnější obrázek o situaci, ale pak tu myšlenku zavrhl. Protivník jistě poslouchá na frekvencích taktického vysílání a získaná informace by pirátům pomohla daleko více než jemu.

Kondor stál a propátrával halu. Grayson slyšel jemné cvakání mechanických relé v jeho sražené hlavě a bylo mu jasné, že warrior srovnává výsledky z infračervených kamer a senzorů detekujících pohyb se záběry normálních objektivů, aby zjistil, kde se skrývá jeho lidská kořist. Všude po hale byly roztroušené sloupce beden, za kterými se křčili Graysonovi muži. Stojící OBR vyvolával zlověstný dojem přihloupělého kovového kyklopa, zvažujícího, jak nalézt uprchlíky, aniž by zničil drahocenné zařízení haly. Brzy začne odstraňovat jednu bednu za druhou a každého, na koho narazí, spálí nebo rozdrtí.

Grayson upřeně pozoroval místo, kde se na zavřených vratech haly stýkala ozubem obě křídla. Kdyby se mu podařilo otevřít dveře, dal by tím mužům, kteří přežili útok, šanci na záchranu. Mohli by se pak rozptýlit ve tmě po svazích hory. Existoval jediný způsob, jak tyto dveře otevřít: zmáčknout tlačítko nahoře v řídicí buňce. Přejel očima od nehybného OBRa k osvětlené kabině patnáct metrů nad podlahou. Potřeboval něčím upoutat OBRovu pozornost. Blízko něj leželo tělo s napraženou paží a téměř nepoškozená ruka svírala řemínek plátěného pytle. Grayson věděl, že to byl jeden z Larresenových lidí, člen demo týmu, který měl zničit Kondora.

Pytel obsahoval výbušniny - pět balíčků po dvou kilogramech, v nichž byla vysoce výbušná plastická trhavina, připevněná k velikým magnetům a spojená s časovatelnou roznětkou. Tyto balíčky, vhodně umístěné na vybrané obvody a písty, by dokázaly zničit OBRa. Vhodně umístit se teď už sice nedaly, ale mohly by mu posloužit k odvedení pozornosti. Grayson zaťal zuby, otřel si tvář a vyrazil z úkrytu. Vyhýbal se pohledu na kovovou horu nad sebou, ale dobře slyšel cvakot relé, cítil, jak OBR pomalu otáčí hlavou a těžkopádně pohybuje pravou rukou s namontovaným laserem. Natáhl se přes mužovo tělo pro pytel a zatáhl. Mrtvá ruka však řemen nepustila a Grayson si s hrůzou uvědomil, že zoufale zápasí s mrtvolou jednoho ze svých vlastních mužů. A co hůř, cítil, že laser teď míří přímo na něj. Zoufale naposled škubnul, řemen vyklouzl ze zaťatých mrtvých prstů a Grayson klopýtavě vyrazil zpět s vakem přitisknutým k hrudi. OBR vypálil. Vzduch nad kutálejícím se Graysonem se bíle rozzářil a zavoněl po ozónu. Bedna, za kterou se předtím ukrýval, prudce vzplála. Ve světle ohně Grayson vstal a běžel, běžel přímo k OBRově mohutné obrněné noze.

OBR se přesunul a snažil se zamířit. Grayson uskočil doprava, doleva, vrazil ruku do pytle a vytáhl jeden z dvoukilových balíčků. Navlékl si řemen přes rameno, volnou rukou nastavil roznětku na pět vteřin a hodil - nikoli na obludu, ale na beton vedle OBRovy nohy.

A pak zase běžel, hnál se ke kovovému žebříku pod řídicí kabinou. Výbuch za jeho zády jej vymrštil směrem ke kabině a pak ho strhl k zemi, až mu krev potřísnila ruce a v hlavě se mu rozezněly zvony. OBR se zastavil, jak mu výbuch na chvíli oslepil tepelné a světelné senzory. Grayson jeho zdržení využil, připravil dva nové balíčky a hodil je obludě na hlavu. Exploze OBRovi nemohly ublížit, ale získaly Graysonovi několik drahocenných vteřin. Grayson skočil na žebřík a bral vratké schůdky po třech.

Ze zdola zazněla další exploze a žebřík se divoce zasmítal. Grayson se otočil a rukama v rukavicích pevně sevřel příčku ve výši hlavy. Hluboko pod ním na něj osamocená postavička zamávala a vrhla další balíček, který vybuchl u Kondorovy nohy.

"Jen do toho, poručíku!" zařvala postava, když ztichlo hřmění exploze. "Trochu ho zaměstnáme!"

Grayson poznal Larresenův hlas. Převalil se přes okraj plošiny a ramenem rozzářil pootevřené dveře. Uvnitř stál vousatý chlap v zeleném stejnokroji s TK útočnou puškou v rukou.

Graysonova vlastní pistole byla pryč, ztratil ji kdesi dole v hale.

Zdola se ozvala další exploze, Kondor se zatočil a s drásavým kovovým zaskřipáním se otřel o kovový žebřík. Vousatý voják na zlomek vteřiny uhnul očima a dal tak Graysonovi šanci. Grayson ho pytlím s výbušninami udeřil do tváře. Vrhel se na něj, sevřel mužovu pušku a odstrčil ho zpátky. Jak zápasili, zakopli o křeslo a vrazili do monitoru. Grayson prudce švihl kolenem nahoru, voják zachroptěl a na okamžik uvolnil sevření. Grayson mu pažbou pušky prorazil spánek.

Zmáčkl plochý bílý knoflík, který otvíral bránu haly, a držel ho, dokud se od sebe zubatá křídla neodtrhla. Do noci před Hradem se vyřinula záplava světla. Pak hmátl po vojákově pušce a plátěném pytlí a vyběhl z kabinky. OBR stál přímo před ním, hlavu měl jen dva metry pod Graysonovým nohama, a právě zvedal ruku s laserem, aby zničil řídící buňku. Grayson nemohl udělat nic jiného než skočit.

S příšerným nárazem přistál na Kondorově rameni a zachytil se za naváděcí anténu trčící po straně hlavy. OBR se neobratně natočil a zvedl pravou ruku, aby ho rozmáčknul jako komára. Grayson se protáhl za OBRovou hlavou a zavěsil se na dráty ve spáře, kde by měl normálně OBR připevněný autokanón a podpůrné systémy. Dostal se tím bezpečně z OBRova dosahu.

Zápasil s řemením vaku. OBR se znovu obrátil a narazil do žebříku a do kamenné zdi za ním. Náraz Graysonem otřásl a málem mu utřhl ruku. Podařilo se mu udržet se, ale puška mu vypadla. Volnou rukou sevřel poslední balíček trhaviny. Přilípl jej ze strany OBRovy hlavy a nastavil roznětku na deset vteřin. OBR znovu narazil na zeď a několikrát se otočil ve snaze Graysona rozdrtit mezi zdí a trupem.

Grayson rukama nahmátl držadla - kovové prsteny navažené na Kondorových zádech, používané techniky při opravách - a začal slézat po trupu dolů k zemi. Když OBR znovu narazil na zeď, již se neudržel. Posledních pět metrů proletěl vzduchem a dopadl na pokroucené trosky kovového žebříku.

Pravá noha ho bolela, jako by ho do ní někdo kopl krumpáčem, a hlava se mu točila. Několikrát zamrkal a viděl, jak se OBR nad ním potácí, zahalený oblakem dýmu... a padá... Pak ho v podpaží zachytily silné ruce a zvedly ho z trosk žebříku. OBR upadl s hromovým duněním a z ošklivé jízvy na hlavě mu stoupal černý kouř.

Graysona zaplavila prudká radost. Dostal jsem ho! Radost se však rychle vytratila, protože OBR se převrátil, nadzvedl na rukou a částečně napřímil. Pilot byl zjevně v šoku, pravděpodobně zraněný, ale výbuch tuhým pancířem neprošel. Ledový vzduch se Graysonovi zařízl do tváře a do ruky, na které měl rozervaný rukáv, když ho jeho zachránce protáhl otevřenými dveřmi haly na přehlídkovou plochu. Zbylé temné stíny se rozprchly do noci.

Graysonovi se nějak podařilo sepnout taktický vysílač na krku. "Rozdělte se a utečte! Sejdeme se všichni u zbrojnice! Rychle!" Pak noc vzplála ohněm, jak střelci na hradbách zahájili palbu z laserových věží a roznášeli po ploše smrt a hrůzu.

"Vypadněme odsud, Larressene..."

"Larressen to dostal, poručíku."

Teprve teď se Grayson podíval na svého zachránce. Z nějakého důvodu si myslel, že to je Larressen, ale místo toho ho se zájmem pozorovala začerněná tvář vojína z demo týmu. Jak jen se jmenuje? Greer, to je ono. Greer byl jeden z nových učedníků na warriora.

"Ta... ta věc na něj šlápla," řekl přerývaně, "jako by to byl nějaký brouk."

"Pojďme. Skóre vyrovnáme příště." I přes bolest v noze dokázal Grayson kulhavě běžet. Ve společnosti čtyř dalších uprchlíků se mu podařilo sejít dolů z hory.

22

Generál Adel odhodil znechuceně na stůl lejtstro a provrtal Graysona pohledem. "Dvacet osm mrtvých nebo zraněných," řekl. "Dvacet osm z padesáti. To jsme tady v Paláci od vaší jednotky zrovna neočekávali, je vám to jasné? Dobrá, máte k tomu co říct, poručíku?"

"Byla... byla to past, generále."

"Skutečně?"

"Upravili toho Kondora tak, aby vypadal jako poškozený. Ten pilot musel ležet na zádech v kokpitu celé hodiny, jenom aby..."

"Nezajímá mě pohodlí Kondorova pilota, poručíku! Zajímá mě, co mám napsat do hlášení, které musím podat Jeho Výsosti."

"Ano, pane."

"Tohle na falangisty nevrhá dobré světlo, chápete? Víím, že Královská garda v tomto případě překročila své rozpočty a vybavila vaši jednotku nedostatkovými zbraněmi a výstrojí. Kritikové poukážou na to, že to byly peníze bezdůvodně vyhozené z okna."

"Ale generále! Vý..."

"Ticho!"

Grayson zachovával předpisový postoj a snažil se zvládnout emoce, které v něm vřely. To nebylo fěr! Jediné, čeho se mu od Gardy dostávalo v hojné míře, byly nekonečné problémy s byrokratickou zásobovací mašínérií a teď...

"Nikdy jsem tento projekt neschvaloval, Carlyle. To je vám doufám známo."

"Ano, pane."

"Rozhodně jsem neočekával, že Jeho Veličenstvo založí něco jako elitní jednotku jinde než v struktuře Gardy.

Domnívám se, že s tím stupidním nápadem mít falangisty jako nezávislou jednotku přišel generál Varney, co?"

"To nemohu vědět, pane."

"Hmm, ne, řekl bych, že ne." Adel se pohodlně opřel a opatrně dal nohu přes nohu. "Dobrá, měl byste si uvědomit, že teď se všechno změní."

"Pane?"

"To vás překvapuje, že? Varney je mimo mísu, Carlyle, a od této chvíle jsou První trellwanští falangisté zařazeni jako rota E Desáté královské gardy. Budou pod mým přímým velením."

Pokoj se s Graysonem zatočil. Co tu Adel říká, vůbec nedává smysl. "Pane... já..."

"Vy předáte všechna hlášení a soubory vašemu následníku, kapitánu Nolemovi." Adel zvedl pohled od stolu ke Graysonovi a v hlase mu zaznělo překvapení. "Nemyslel jste si přece, že vám falanga zůstane, ne? Jste mladý, Carlyle, příliš mladý pro postavení s takovou odpovědností. Ta práce pro vás byla prostě příliš těžká. Snažte se to brát..."

"Chcete tím říct, že už mi falanga nepatří?" přerušil ho Grayson zpitoměle.

"Ano, to přesně tím chci říct, poručíku. Jste propuštěn. Protože jste nikdy nebyl členem trellwanských ozbrojených sil a důstojníkem jste se stal na zvláštní královo přání, nechápu ani, jak jste si kdy mohl myslet, že je... vaše."

V každém případě praporu velí kapitán a nemůžete očekávat, že kvůli vám změníme celou strukturu vojenského velení. Vy odejdete do zálohy jako speciální poradce. Vaše znalosti OBRŮ a taktiky boje s nimi mají pro nás nevyčísitelnou hodnotu." Adel sraštil obočí a zúžil oči. "To znamená konec vašeho poplakování ve válečné zóně. Nebudu riskovat, že vás zabijí a ztratím tak jediného experta!"

"Pane, seržant Kalmarová je..."

"Tato mladá dáma je nepřátelský vetřelec. Nikdy se jí nemělo dostat hodnosti v naší armádě! Za to jste byl také odpovědný vy, myslím. Ale nebojte se. Jak jsem řekl, jste mladý, nezkušený."

"Co se s ní stane?"

"To už není, poručíku, vaše starost."

"Generále, já žádám..."

"Vy nemáte o co žádat!"

"To stačilo! Ztratil jsem s vámi víc času, než si mohu dovolit. Zmizte!" Po těchto slovech vyvedl strážný Graysona ven do mramorových chodeb Paláce.

Generál Adel se za Graysonem díval ještě dlouho poté, co odešel. Toho mladého Svazovce nesmí spustit z očí, nikdy. Vždy je nebezpečné dovolit, aby nějaký jednotlivec získal přílišnou moc. A ovládání falangistů? Ne, připomněl si, nikoliv falangistů, ovládání Desátého pluku znamená moc. Lidé udělají cokoli, aby získali moc a pak si ji udrželi. Mladý Carlyle je mezi svými muži velice oblíbený. Generál Adel věřil, že oblíbeným vojenským velitelům se nedá důvěřovat. Asi by bylo nejlepší, kdyby Carlyleho kariéra záhy skončila. Bodnutí nožem kdesi v temném koutě takovéto problémy vyřešilo v historii lidstva již tisíckrát. Věděl, že už tu jeden pokus byl, ale žádný z jeho podřízených není tak hloupý, aby si na tuto práci najal nedůvěryhodné muže.

Mara přitáhla Graysona blíže a rukama ho něžně hladila vzadu na krku a kolem uší. "Ale co budeš dělat?" zeptala se s očima široce otevřenými.

"Nevím, Maro. Opravdu nevím." Šok z rozhovoru s Adelem již vyprchal a v Graysonovi zůstal pouze intenzivní pocit prázdnoty, jako by v něm cosi zemřelo.

"To se dá těžko říct. Víš, když jsem začínal... když jsem řekl, že pro vaše lidi vybuduju proti OBRŮ jednotku, dělal jsem to z jediného důvodu."

Prsty mu zlehka přejížděla po hrudi a smetla při tom pár ulpívajících vlasů. "Z jakého?"

"Dělal jsem to, abych se pomstil. Pro pomstu samu. Chtěl jsem dostat ty lidi, kteří zavraždili mého otce, a byl jsem si jist, že to sám nedokážu." Pokusil se o úsměv. "Někdo mi jednou řekl, že se dostanu do problémů. Přál bych si, aby mě teď mohl vidět."

"Ale ty nejsi sám, Grayi. Máš mě."

Přitáhl si ji k sobě a políbil ji. "Díky, lásko. Jenže já potřebuju pomoc, abych mohl bojovat proti pirátům, proti tomu Marabuovi." Lehl si na záda na postel a zadíval se kamsi skrz strop. "Víš, ty dny, kdy jsem budoval falangu... myslím, že to byly nejlepší dny v mém životě. Něco... něco jsem tvořil... dělal jsem něco, co nikdo jiný nedokázal, a měl jsem k tomu důvod. Chtěl jsem zničit toho OBRa a zabít warriora, který zavraždil tátu."

"Možná jsi chtěl jenom dokázat něco sám sobě."

Pokrčil rameny. "Nevím. Možná ze začátku. Vím, že se stále chci pomstít. Chci to víc než cokoli jiného." Otočil se k ní a hodnotil své vlastní pocity. "Ale tehdy jsem měl něco víc, něco, co zatlačilo celou otázku pomsty do pozadí."

Měl jsem důvod, měl jsem jasný směr a cítil jsem, že někam patřím. Nikdy jsem nebyl tak osamělý, jako když jsem zjistil, že všichni moji lidé odešli... že jsem zůstal na Trellwanu sám. Falangisté pro mě zase začínali být jako rodina a to bylo krásné."

Znovu se odmlčel a snažil se ovládnout hlas. Už na to nemysli, řekl si. Ne na tohle. To, co chceš, je pomsta. Pomsta a nic víc.

"Víš, s falangou jsem měl přinejmenším maličkou naději, že se mi jednoho dne podaří toho Marabua dostat. Ale teď..."

V očích se mu objevil strach. "Jakou mám naději teď? Tady už bude klid. Když má Sarghad tři OBRy, piráti na město nezaútočí. S velkou pravděpodobností by se někde v ulicích dostali do úzkých stejně jako ta Cikáda, když jsme ji chytili. Možná budou dělat nájezdy na agrodomy, ale do města už se neodváží."

Adel a jeho štáb museli dojít ke stejnému závěru, uvědomil si Grayson hořce. S třemi OBRy a vycvičenou pěchotou byl Trellwan poměrně v bezpečí. Určitě se jim nepodaří zničit Marabua a Kondora - rozhodně ne bez pořádného kusu štěstí - ale nepřítel je už dále nemůže sužovat.

A nebyl právě tohle důvod, proč chtěli vytvořit falangu? Z hlediska trellwanské vlády byla Greysonova práce skončena. Nikdy mu neřekli, že bude moci do nekonečna využívat falangu k vyřizování své krevní msty s piráty.

"Hlupáčku, není se čeho bát," šeptala mu Mara do ucha mazlivě. "Máme jeden druhého a víc nepotřebujeme. Příští periodu si promluvíme s tátou. Vsadila bych se, že ti může pomoci."

Grayson se usmál a poddal se jejímu laskání. Ale bolest uvnitř nezmizela.

O pár hodin později se náhle probudil. Na střeše Paláce se rozezněla siréna a její kolísavý zvuk rozbil klid sarghadské noci.

Mara se zděšeně posadila a zakryla se přikrývkou. "Co to je, Grayi...? Útok?"

Grayson přistoupil k oknu a vyhlédl ven, ale viděl jen ulice přečpané lidmi. Pátral na horizontu po OBRech, ale nic neviděl.

"Nevím, Maro. Něco lidi podráždilo, to je jasné."

Mara stiskla dálkové ovládání a vizor zabudovaný v jedné stěně se rozzářil. Grayson se otočil a vytřeštil oči.

Všechny zábavní programy byly nahrazeny prohlášením vlády. Muž v uniformě plukovníka Gardy nařizoval obyvatelům Sarghadu zůstat doma u zapnutých vizorů a poslouchat příkazy. Následoval prudký stříh a teleobjektivem pořízený záběr kosmodromu, na který právě z nebe klesaly ohromné černé stíny. "Lodě právě přistávají," vysvětloval komentátorův hlas. Zděšený Grayson na jejich bocích spatřil příšerného rudočerného draka Kuritovců. "Lodě Spojeného Drakonisu pod přímým velením vévody Ricola přistávají na Trellwanu, aby planetu jednou provždy zbavily hrozby pirátského Oberonu. Piráti," ujišťoval hlas, "se právě vzdali vévodovi. Konečně bude mír."

23

Sarghad posedlo šílenství. Davy lidí oblečených v teplých bundách se shromažďovaly ve světle pouličních lamp, zápasících s trellwanskou předlouhou nocí, a vydechovaly do mrazivého druhonočního vzduchu obláčky páry. Jásot a záběry mávajících a tančících lidí se míhaly na obrovském vizoru, zabudovaném do jedné ze stěn palácové obřadní síně. K Paláci se blížil konvoj vítaný nadšenými lidmi po stranách ulic osvětlených jako ve dne. Na žerdi upevněné k vedoucímu vznášedla vlála černočervená dračí vlajka Spojeného Drakonisu.

Jakmile tyto noviny Grayson uslyšel, oblékl se a spěchal do Paláce. Plukovník Gardy, který celou událost komentoval, hovořil bodře, téměř oslavně, o tom, že Kuritovci přiletěli zachránit Trellwan před Hendrikem Oberonským. Copak mohou být tak zaslepení nadšením, že jim nedochází, že se jedná o prachsprostou invazi? Drakonis se rozhodně neproslavil charitativní pomocí slabším světům. Copak Trellové to nebezpečí nevidí?

Obřadní hala byla přeplněná bohatými a mocnými občany Sarghadu a bezpochyby i dalších trellwanských měst. Když se rozletěly zprávy o přistání lodí, hnali se všichni rovnou do Paláce. Vůbec nepochybovali, že o jejich budoucnosti a budoucnosti jejich planety se rozhodne právě tady, než uplyne jediná hodina.

Grayson měl na sobě stále ještě zlatozelenou uniformu Gardy, protože nic jiného neměl. Musí se pokusit spojit s králem Jeveridem, přestože mu bylo jasné, že to nebude jednoduché. Jeverid byl před svými poddanými zaštitěn mocnou hradbou byrokratických sekretářek a dvorních hodnostářů, kteří se okolo královského úřadu nakupili během několika minulých století.

V tu chvíli se na pódiu rozhrnula opona, ale namísto krále se za ní objevil generál Adel a celý zástup jeho štábních důstojníků. Byl s nimi i poručík... ne, kapitán, Nolem a celou suitu doprovázely stráže v bohatě zdobených parádních uniformách. Grayson přešel pohledem po zástupu před pódiem. Z Milice tu nebyl vůbec nikdo a ani Varneyho nikde neviděl. Že by natolik upadl v nemilost?

Grayson si začal klest cestu k pódiu, kde stál generál se svými důstojníky před prázdným trůnem. Kde je Jeverid? divil se.

Náhle mu cestu zablokovala dvojice gardistů v plné zbroji s útočnými puškami. "Promiňte, pane," řekl jeden. "Dál nemůžete."

Možná se mu podaří využít uniformy. "Ustupte, vojáku! Jsem poručík Carlyle od Prvních falangistů. Musím hovořit s králem!"

Na vojákově tváři se objevily pochyby. "Je mi líto, pane, ale pokud nemáte propustku podepsanou generálem Adelem..."

"Kdybych ji měl, asi bych vám ji už ukázal! Říkám vám, musím hovořit s Jeho Veličenstvím. Je to životně důležité!"

Voják zaváhal a Grayson si chvilku myslel, že jeho lest zabrala. Pak si uvědomil, že voják udělá jen to, co mu řekli. "Je mi líto, pane, ale budete muset použít oficiální cesty."

"Co je to tu za problém?" To byl Adel, s Nolem hned za zadkem. Generál šlehl po Graysonovi studeným pohledem.

"Co tu chcete?"

"Generále! Musím mluvit s Jeho Veličenstvím!"

"O čem?"

"Tihle Drakoňané, pane. Vítají je tu jako hrdiny. Jsou to nepřátelé!"

Adel svrátil obočí a děsivě se zamračil. Jedním prstem si zamyšleně přihlazoval knírek. "Nepřátele? Nejsem si vědom žádného vyhlášení války mezi Trellwanem a Sjedenocným Drakonisem. Přeháníte, pane."

Grayson s obtížemi zvládl roztěkané myšlenky a uklidnil se. "Generále, mám důvodné podezření, že celá tato akce je součástí velkého spiknutí."

Adel s Nolem se rozesmáli. "Tak spiknutí, říkáte." Nolem vypadal značně pobaveně. "Něco takového jsme od Svazovce mohli čekat, že generále?"

"Ano! Skutečně. Lord Ricol se zvláště zajímal o to, co bude říkat tady mladý Carlyle."

Graysona to překvapilo. "Tenhle vévoda Ricol o mně ví? Jak?"

"Ach, vévoda má své cestičky, to si budete jistý. Říkal, že byste mohl mít námitky proti přítomnosti Drakonisu na Trellwanu."

Námitky? Grayson si v duchu představil třírozměrnou mapu, na které mu jeho učitel Ari ukazoval cis-periferní sektory území Svazu. Rudý trpaslík Trell ležel nejbližší - astronomicky - hvězdám ovládaným Hendrikem z Oberonu a světům Kuritova Sjedenocného Drakonisu. Válka mezi Drakonisem a Svazem, čas od času řádná a jindy zas skrytá, trvala už

mnoho standardních let. Jediným důvodem smlouvy, kterou uzavřel vyslanec Vogel, bylo uvolnit Carlyleho komanda pro boj s Kuritovci ve Vnitřním vesmíru. Hendrik měl převzít obranu Trellwanu a s ní i obranu celého tohoto sektoru proti nenasytné dravosti Drakonisu. Ironií bylo, že se tu teď usidlovali Kuritovci.

Trellwan je ideální místo k vybudování předsunuté základny pro operace na území Svazu. Může tu přistát a doplnit palivo celá flotila a pak udeřit hluboko na planety Svazu, které ještě nikdy nepocítily nájezdy Drakonisu. Odsud by mohli dokonce zaútočit na hlavní město, na samotný Tharkad.

"Generále," Grayson se zoufale snažil hovořit klidně. Ti muži se mu vysmívají! "Ministře, Trellwan je natolik důležitý pro bezpečnost Svazu..."

"Vůbec nás nezajímá, co je a co není pro Svaz důležité. Zdá se, že jste zapomněl, Carlyle, že tohle je náš svět, nikoli váš."

"Generále, falangisté... Desátý pluk je teď pod vaším velením. Musí vám být jasné, že Kuritovci vám nepovolily OBRy držet."

Adel souhlasně přikývl. "Samozřejmě. Měl jsem před chvílí po vizoru dlouhý rozhovor s vévodovým vyslancem. Trellwan již nebude potřebovat nezávislou jednotku OBRŮ. Rota E Desátého gardového pluku bude celá začleněna do osobních jednotek vévody Ricola. To je velká pocta, jak je vám jistě jasné, mladíku. Myslel jsem si, že celá jednotka bude rozpuštěna, ale když vévoda uslyšel o vašich úspěších v boji proti oberonským pirátům, rozhodl, že celá jednotka přejde pod jeho velení."

"Generále, to jim přece nemůžete dovolit!"

Zdálo se, že Adel ztratil trpělivost. Pokynul Nolemovi, který vyštěkl na jednoho z vojáků: "Vy. Vemte tohoto muže a zavřete ho do vězení."

"Pane! Děláte chybu!"

Nolem se ušklíbl. "Chybu jsme udělali, když jsme se spoléhali na pomoc Svazu! Odvedte ho!"

Zrovna když vojáci brali Graysona za ruce, objevil se na vrcholku schodiště obrovský svalnatý muž s černými vousy. To musí být vévoda Ricol, pomyslel si Grayson. Muž měl na sobě uniformu, která byla od bot až po rukavice vyrobena z jediného kusu - celá ohnivě rudá kromě černého proužku a stříbrných přezek u pasu, krku a na hrudi. Od ramene mu k levé paži visel stylizovaný pláštík, jaký byl nyní módní na světech Vnitřního vesmíru. Plášť byl rudý, zdobený černě a zlatě, a táhl se od ramene za hlavou jako sádrový obvaz při poranění krku. K pravému rameni byl připevněn stříbrnými řetízky, házejícími odlesky při každém vévodově pohybu.

Za vévodou stála jeho osobní stráž, také celá v rudém, ale v uniformách a zbroji, které vyhlížely mnohem více vojensky než vévodova paráda. Z pouzder, pověšených nížko u boku, jim trčely pažby služebních pistolí a tváře měli pokryté černými plastovými hledími těžkých přileb.

Ricol promluvil s rukama v bok a jeho hlas zahřměl nad hlavami napjatě vyčkávajícího davu: "Budu mít tu čest oslovit vládce Trellwanu?"

Adel Rudému vévodovi zasalutoval. "Jeho Veličenstvo se někde muselo zdržet, můj pane. Zanedlouho se k nám připojí."

"Adele, nemám rád, když mě někdo nechává čekat," řekl Ricol. Sestoupil po schodišti jako nějaký císař, obklopen hloučkem svých osobních strážů a pobočníků.

Grayson se nastrožil. To musí být spiknutí. Kde je Varney? Kde je Jeverid? Ať už se děje cokoli, Grayson si byl jist, že Adel a jeho Královská garda s tím mají něco společného. A nejen to, falangisté měli být darováni tomuto drakoniskému vévodovi.

Jak vévoda vešel, vojáci zaujatí tím divadlem povolili své sevření. Grayson se opatrně vyprostil a zamíchal se do davu u postranního východu z haly.

"Zastavte ho, idioti." Nolem svůj rozkaz spíše zasyčel, ale v šokovaném tichu v hale to zaznělo hlasitěji než výkřik.

Grayson za sebou zaslechl kroky vojáků a rozběhl se. Razil si cestu bohatě oděnými dvořany a přeletěl přes šedovlasého podsaditého muže v černém plášti, který mu nenadále vstoupil do cesty. U dveří do chodby byly další stráže, ale naštěstí nemohly použít svých zbraní kvůli davu za Graysonovými zády. Grayson se na ně okamžitě vrhl, jednomu narazil helmu přes oči a zasadil mu z otočky nataženou rukou těžký úder, který strážného poslal do překvapených náručí jeho dvou kamarádů.

A pak už byl v chodbě a nohy se mu bořily do vysokých kobereců. Doběhl k mramorovým schodům na konci chodby a musel se dát vzhůru. Chodba za ním se zahemžila lidmi, uslyšel dupot mnoha nohou a výkřiky, aby zastavil.

Na vrcholu schodiště se chodba dělila. Podíval se oběma směry, zmatený a nejistý. Pak mu došlo, kde je, a vzpomněl si, že jedna z chodeb vede ke kancelářím ministrů i ke kanceláři Stannicově.

Grayson si náhle uvědomil, že v recepci hale neviděl ani Stannice. Mohl být odstraněn společně s králem? Bylo by možné, že by Marin otec nevěděl, co se tu děje? Kdyby se mu podařilo najít předsedu vlády nebo alespoň Maru, která s otcem často v těchto kancelářích pracovala, mohl by je varovat, pokud již není příliš pozdě...

Prosmýkl se okolo rohu a téměř se srazil s mladým Trellem. Byl to Claydon! Grayson otevřel ústa, ale pak si všiml, že Claydon má na sobě zelené sako Gardy. Černý proužek na ramenou značil, že je šéftech. Tak se tedy dohodl s generálem Adelem. Nebo přímo s vévodou Ricollem? Že by on byl náhradou za Lori i Graysona? Přestože se mu v hlavě honily mraky otázek, Grayson se pouze lehce uklonil a spěchal dál. Pak uslyšel zvuk Claydonových bot, jak sestupuje po schodech, po kterých právě přišel. Zradil ho Claydon? Nebo už ho zradil?

Vrhl se do vnějšího přijímacího pokoje úřadu předsedy vlády a těžce dýchaje zůstal stát zády ke dveřím. O chvíli později uslyšel znovu dusot mnoha nohou. Gardisté proběhli kolem dveří a pokračovali dál chodbou. Grayson dlouze a pomalu vydechl. Vůbec si neuvědomil, že v tu chvíli zadržel dech.

"Grayson!"

Otevřel oči a uviděl Maru.

"Maro! Co ty tu děláš?"

"To bych se měla zeptat spíš já tebe. Já tady pracuju."

"Maro, děje se tady něco strašného. Myslím, že generál Adel právě provádí státní převrat. Ted' je dole a mluví s drakonickým vévodou. Po generálu Varneym jako by se země slehla, a také po Milici i..."

Odmklel se a vytřeštil oči. Mara sáhla do obrovského vyřezávaného stolu a vytáhla štíhlou automatickou pistoli. Úzká hlaveň mu mřela na srdce.

"Maro! Co...?"

"Ty jsi vážně hlupák. Vy Svazovci si myslíte, že se celá galaxie otáčí kolem vás. Že můžete lidi využívat, využívat celé světy, aniž byste se vůbec zamysleli nad jejich..."

"O čem to mluvíš, Maro? Já... já..."

"Mlč!" štekla. Se zbraní stále namířenou na Graysonovu hrud' se Mara znovu natáhla ke stolu a Grayson okamžitě uslyšel vzdálený zvuk poplašeného zařízení.

Náhle se vedle dcery objevil sám Stannic. Měl na sobě zelenozlatou uniformu Královské gardy a Grayson si vzpomněl, jak někdo říkal, že Stannic je penzionovaný důstojník Gardy. Na hrudi měl barevný chumáč medailí včetně řádu Karminové hvězdy. "Co se to tady děje, Maro?"

"Vetřelec, tati."

"Ale, to je mladý Carlyle. Je mi to líto, synu, ale takhle je to lepší. Vážíme si vaší pomoci, ale jak sám vidíte, ted' již jí není zapotřebí. O naší obranu se bude starat vévoda Ricol."

"Pane, vy si neuvědomujete, co to bude znamenat. Bojujeme s Drakonidem celá léta a ..."

"Přesně tak. Vaši lidé s nimi bojují celá léta a těžko se tedy dá čekat, že byste k nim přistupoval, řekněme, bez předsudků."

Za Graysonem se rozlétly dveře a do místnosti se vřítli vojáci.

"Tady je váš vězeň," řekla Mara. Uchopily ho pevné ruce a držely ho vzpřímeně, přestože jemu se zdálo, že každou chvíli omdlí. Cítil se jako omámený.

Z dálky uslyšel hlas generála Adela: "Je mi líto, že jsme vás vyrušili, Vaše Veličenstvo."

Stannic se zasmál. "To nevádí, generále. Hlavně že už ho máte, ne?"

Lori nespala jenom proto, že nebyla sama. Byl s ní Garik Enzelman a ti dva spolu vzpomínali na Sigurd a něžně se milovali.

Odešla za Garikem hned po vražedném pokusu. Věděla, že Grayson mří do Marina bytu, a žárlivost ji dohnala k jediné osobě, s kterou měla společné vzpomínky, mohla s ní hovořit a cítit se míň osamělá. Povíдали si o životě na Sigurdu, vzpomínali na obrovský spoře svítící měsíc. Sigurd, obíhající okolo jasné, ale vzdálené hvězdy typu F4, byl ještě neplodnější a opuštěnější svět než Trellwan. Sdělovali si své zkušenosti nasbírané ve službách Sigurdu a přemýšleli o své budoucnosti na Trellwanu.

Kromě faktu, že budoucnost rozhodně nebude růžová, nedospěli k žádnému rozhodnutí. Enzelman se chtěl přihlásit k drakonickým jednotkám. Tak se mu snad podaří vyhnout se protioberonským předsudkům Trellu. Lori si nebyla jistá, ale poslouchala ho pozorně.

Garik byl o dva standardní roky mladší než Lori. Jeho klackovité chování a pečlivě nacvičená lehkomyšlnost Lori nikterak neimponovaly a byla si jistá, že by se s ním nikdy nespřátelila, kdyby to nebyl jediný člověk v okruhu stovek světelných let, kterému se mohla svěřit.

Téměř. Mohla se mu svěřovat se svou minulostí, ale ne s tím, co ji v poslední době zraňovalo a mátllo. Proč musí na Graysona neustále myslet?

"Draci nebudou o nic lepší."

"Nezdá se mi, že bychom měli jinou možnost," řekl Garik. "Jestliže zůstaneme na Trellwanu, čeká nás vězení... nebo smrt. Jestli jsem tomu dobře rozuměl, baví se tady tím, že vysadí lidi někde v poušti. Nevybavené."

"Kuritovci nás nemusí chtít." Vzpomněla si, jak dokonale vypadaly jednotky na výsadkové lodi. To byli profesionální vojáci v každém slova smyslu.

"Nemusí, ale mohou. Technicky vzdělaní lidé jsou stále žádaní. A boj ještě neskončil. To znamená, že budou najímat a cvičit lidi na další projekt, ať už je jakýkoli."

"Jo?" Přemýšlela, kde může Grayson být. Touhle dobou bude určitě s Marou, ale co bude dělat po těchto změnách ve velení? Generál Adel jej určitě nenechá velet tak mocné síle, jako je falanga. Občas dokonce docházelo k násilnostem, když Garda rozkazovala Milicím, aby se samy rozpustily, a městem se šířily zprávy, že generál Varney byl zatčen.

Oba zaslechli hučení vznášedla před domem v ten samý okamžik. Když Lori vyhlédla zpoza záclony, spatřila, jak patnáct či dvacet vojáků Gardy seskakuje s transportéru a míří přímo k jejím dveřím. Tohle zřejmě nebude společenská návštěva. Je-li u moci Garda a tudíž i Adel, stane se i s Garikem jejich prvním cílem.

Rychle se oblékli a zrovna si natahovali boty, když se ozvalo bušení na dveře. "Tudy," řekla. Vyklouzli skleněnými dveřmi v zadní části bytu, přeběhli uzavřenou terasu za domem a rozběhli se ulicí na velitelství falangy.

Zpředu staré miliční zbrojnice zaznívala sporadická palba ze samopalů, ale neviděli žádné známky velkého útoku.

Jednotky Milice i Gardy se pohybovaly v ulicích přeplněných vyděšenými civilisty a zdálo se, že pohyb obou armád postrádá organizaci.

Ve dveřích zbrojnice potkali kapitána Tora s MP-20 v ruce. Za ním stál seržant Ramage jenom v košili, ale s TK puškou. Ramage se třásl zimou.

"Lori!" vykřikl Tor. "Nic se vám nestalo!"

Dokonce i Ramage vypadal potěšeně. Seržant nikdy otevřeně neprotestoval proti Lořině postavení v jednotce a důsledně si zachovával neutrální postavení. Teď se na ni usmál a řekl: "Už jsme si pro vás chtěli zajít. Slyšeli jsme, že pro vás poslali Gardu."

"Ale jak?"

Ramage trhnul hlavou zpátky k zbrojnici. "Naladili jsme si Cikádino spojovací rádio na jejich operační frekvenci. Je to puč vedený gardisty. Ministr Stannic se prohlásil králem a nikdo neví, co se stalo s Jeveridem. Potíže začaly, když se gardisté pokusili odzbrojit Milice."

"Jak to vypadá s falangou?"

"Zhruba před hodinou přišel rozkaz. Máme se uklidnit a počkat, než přijde kapitán Nolem a převezme velení. Zdá se, že nás převádějí k Drakům."

"K Drakům?"

„Lori," řekl Tor a v tváři se mu zračily obavy. "Je to ještě horší. Dostali poručíka. Zachytili jsme hlášení, že ho právě odvádějí na velitelství Gardy naproti Paláci."

Náhle vůbec nehrálo roli, jak byla Lori ublížená a jak se na Graysona zlobila. Určitě nezůstane stát se založeným rukama, zatímco ho Garda táhne do jejich vězení. Všem bylo jasné, že se Grayson Smrt Carlyle už nikdy nevrátí, jestliže se jim ho podaří dostat na velitelství.

Vzhlédla k Torovi: "René... je Cikáda připravená?"

"Nahodili jsme ji, hned jak jsme naladili rádio. Proč?"

"Poslouchejte. Spojte se všemi našimi lidmi, s kterými to bude možné." Pak na ně vychrlila celou spoustu instrukcí.

Jednotka se musí shromáždit, Žihadlo a Vosa zahřát a vyvést z města. Ještě si nebyla jistá, kam by mohli jít. Snad někam do hor. Ztraceně, říkala si, kdyby tady tak byl Grayson. Zná tuhle zemi, zná místní terén i všechny vhodné úkryty. Jedno ale bylo naprosto jasné. Ve zbrojnici zůstat nemohou.

"Seržante, kapitáne Tore... shromážděte všechny tady na velitelství, vytyčte perimetr a udrzte ho.

Vyšlete všechny vznášedla, aby přivázela naše lidi. V nejbližších několika hodinách bude ve městě pěkný zmatek, takže by se vám to mělo podařit. S gardisty nebojujte. Jen se jim pokuste vyhnout. A zavolejte desátníka Yeea. Ať připraví družstvo k doprovodu OBRa."

"Kam se to chystáte?" zatvářil se Ramage zděšeně.

Lori neodpověděla. Právě totiž běžela k Cikádě.

Oddíl gardistů vedl Graysona přes palácové pozemky a ulice přeplněné lidmi k velitelství Královské gardy na náměstí. V podzemí tu bylo vězení a četa po zuby vyzbrojených gardistů hlídala vchod.

Když ho vedli dolů ze schodů, uslyšel kdesi v dálce veřejný informační kanál oznamující lidem, že Trellwan se stal částí slavného bratrstva Sjedenoceního Drakonisu. Komentátor nabádal lidi, aby se neshlukovali, rozešli do svých domovů a sledovali vizor, budou-li se chtít dozvědět něco nového. Davy v ulicích však k neshlukování nejevily žádnou ochotu.

Celu měl poměrně čistou, vybavenou umyvadlem, záchodem, prýchnou, křeslem a stolkem. Zpod vysokého stropu visela holá žárovka a zalévala bodavým žlutým světlem kamenné zdi, přerušené pouze ocelovou mříží elektronicky ovládaných dveří. Grayson věděl, že bez povolení se odsud nedostane.

Ztěžka usedl na kavalec a únava na něj dolehla jako těžký náklad na ramenou. Tak Stannic je teď králem Trellwanu!

Graysonovi došlo, že předseda vlády musel na tomto úkolu pracovat již pěkně dlouho. A on i se svou falangou se stal jenom dalším kamínkem v jeho hře o moc. Vědomí, že ho někdo zneužil, ho však netrápilo tolik jako zoufalství nad tím, že nemůže pokračovat v boji s vrahy svého otce. To ho trápilo nejvíce a naplňovalo bezmocnou zuřivostí.

Slyšel, že Hendrikovi piráti se na Hradě raději vzdali, než aby bojovali s plukem moderních, výtečně vybavených OBRŮ, které nyní vykládali na letišti. Ani vědomí, že piráti byli poraženi a uvězněni, mu příliš nepomáhalo. Udeřil vztekle pěstí o dlaň levé ruky. Chtěl toho Marabua složit sám. Přestože by na to jeho tři lehké OBRy s největší pravděpodobností nestačily.

Čím více o tom přemýšlel - a myšlenky mu zběsile kroužily hlavou, jak tak rázoval po své cele - tím více pochyboval, že je celá situace opravdu tak jasná a průhledná, jak se jeví. Piráti se mohli klidně stáhnout do hor a snažit se vyjednat lepší podmínky kapitulace. A co se stane s těmi Hendrikovými muži, kteří se vzdají? Nějak se mu nechtělo věřit, že by se vzdali tak snadno, kdyby si mysleli, že je zastřelí nebo prodají jako otroky na některém z obchodních světů Drakoniského dominia.

Celé to vypadalo až příliš krásně. A také nemohla být náhoda, že vévoda Ricol na Trellwanu přistál právě nyní... právě NYNÍ... a ne kdykoli jindy.

Celé spiknutí se mu zdálo větší a hlubší a Grayson si zoufale přál, aby našel způsob, jak by se mohl něco dovědět o Rudém vévodovi. V počítačích na Hradě budou určitě záznamy, které potřebuje, leda by Hendrikovi muži smazali celou síť. To bylo ale nepravděpodobné, protože počítačová data jakéhokoli druhu byla stejně drahocenná jako jiné vojenské informace. Hendrikovi lidé jistě tyto záznamy procházeli, ale určitě je nezničili.

Plácl prudce dlaní o kamennou zeď a bolest jej trochu uklidnila. Příliš mu nepomůže, když se jeho myšlenky budou točit v podobných kruzích. Přemýšlet o kontrole záznamů může, až se odsud dostane. Kromě toho, jestliže celá tahle věc byla opravdu součástí obrovského spiknutí, je velmi nepravděpodobné, že by se vůbec někdy dostal ven. Krátká procházka těmito chodbami... výstřel pistolí za ucho... to je s největší pravděpodobností osud osvoboditele Sarghadu. Vzpomněl si na Maru. Právě když zvažoval, jestli ho zradí Claydon, provedla to klidně ona. Ona a její otec. Kousky skládačky do sebe začaly zapadat. Past, naličená té noci, kdy vedl svých padesát mužů zničit poškozeného Kondora - nebyla to náhodou Stannicova práce? Nezařídil to překvapení on? To by předpokládalo jakousi třístrannou dohodu mezi vévodou Ricolem, Stannicem a piráty. Nebo že by Stannic spolupracoval s piráty i Drakonisem, aby si prostě

zajistil vítězovu podporu?

Pak tady byla zkáza Berenirova domu a jeho smrt v hořících troskách. Možná to byla jen náhoda, ale ten den hovořil Berenir se Stannicem a řekl mu o Graysonovi. Tři gardisté se jej snažili zatknout při vstupu do jeho sídla a nedlouho poté se stal Berenirův dům cílem útoku. Že by tou spojkou byla Mara?

Dlouho si mě tu nenechají, usoudil Grayson, určitě ne teď, kdy jsem jim začal být tak nepohodlný. Ta procházka chodbou může přijít každou chvíli. Sklouzl zpátky na kavalec, oči ho pálily a tvář měl vlhkou slzami.

24

Graysona probudilo hřmění, vzdálené, ale neustále se přibližující. Někde v tmavých chodbách vězení slyšel pobíhat vojáky, ozýval se i jejich křik. Okamžitě se úplně probral a posadil. Ze stropu na něj spadl oblak prachu.

Hřmění se přiblížilo a proměnilo se v uširvoucí rány, dorážející s urputnou pravidelností na zeď. Dunění na chvíli ustalo a Grayson zaslechl rachot těžkých kulometů. Zněl úplně blízko - možná hned před budovou. Překvapeně si uvědomil, že se venku bojuje!

Další rány se ozvaly z mnohem větší blízkosti. V chodbě před celou začaly ze stropu padat kameny a suť a světla náhle pohasla. Ve tmě zněly zvuky zvenčí ještě d'ábelštěji. Chodbami se rozléhal křik, sténání a střelba. Pak se venku před jeho celou objevila dvojice vojáků a posvětila mu baterkou přímo do očí.

"Poručíku, pane! Jste v pořádku?"

Grayson muže poznal. Byl to desátník Yee a voják Thorel. Yee odemkl zámek elektronickým klíčem.

"Rychle, pane! Seržant parkuje bez povolení nahoře!" Grayson se zmateně nechal vytáhnout z cely, překlopýtal trosky rozdrčené zdi a vyšel po krátkých schodech do hlavního podlaží budovy.

Čelní zeď byla vražená dovnitř a v díře na hromadě trosk hnízila Cikáda, přesně na místě, kde ještě před chvílí bývala vrátnice.

Vedle stála Lori s MP-20 v náruči a mávala na něj.

"Lori! Jak..."

"Později! Teď musíme vypadnout." Obrátila se k desátníkovi: "Yee! Seberte své družstvo a vraťte se na velitelství. Budu krýt váš ústup."

Grayson se na Yee podíval a přikývl. Věci se děly tak rychle, že až cítil, jak se jimi nechává unášet. Věděl, že se musí vzpamatovat a znovu převzít velení - nejprve nad sebou a pak i nad svou jednotkou. Ze všeho nejdřív potřebují nějaké místo, kde by se celá jednotka shromáždila. "Dostanete se na velitelství před námi, desátníku. Vyřídíte seržantovi Ramagemu, ať se připraví k odjezdu. Stáhne všechny jednotky k perimetru, všechno naloží a zmizí. Sejdeme se v Roklině hromu."

"V Roklině hromu, pane?"

"Správně. Označil jsem ji na svých mapách. Vyhněte se kosmodromu a Hradu, ale jedte přímo do Rokliny hromu.

Vydejte se po východním úbočí hory Gayal z druhé strany Hradu. OBRy tudy projdou. Vznášedla budou muset jet západně od kosmodromu, nejvyšší rychlostí, a doufat, že je nikdo neuvidí."

Yee krátce zasalutoval, svolal zbytek svého družstva a zmizeli ve tmě.

Grayson neklidně přecházel. "A teď... zásoby..."

Lori blýskla zuby do šera. "Už se na tom pracuje. Když jsme prorazili sem do budovy, osvobodili jsme pár vznášedel. Teď jsou už na cestě na velitelství."

"Jídlo?"

"Nějaké máme. Ale nejvíc máme munice, zbraní a oleje."

"Dobře. To bude muset stačit."

Jako stíny na pozadí tmy se v dálce vyloupily běžící postavy. Zajiskřily ohničky palby a vzduchem okolo nich zasvištěly kulky.

Lori ukázala prstem na klečícího OBRa. "Pojďme dovnitř, poručíku!"

Dávky automatických pušek se zakusovaly do suti a odrážely od Cikádina pancíře. Lori postrčila Graysona k otevřenému břišnímu průřezu, který se vznášel dva metry nad zemí. Grayson vyletěl po řetězovém žebříku nahoru a už byl v kabině.

Cikádin kokpit byl i pro jednoho příliš malý. Pro dva byl přímo klaustrofobický. Lori vyklouzla z kabátu, protáhla se za ním do křesla a nasadila si na světlé vlasy neurohelmu. Grayson musel stát za křeslem s pokrčenými koleny a skloněnou hlavou a krkem se dřel o pletence drátů a kabelů tvořících strop kokpitu. OBR se zvolna otočil a vymanil se z ruin, padajících z něj nyní dolů jako vodopád prachu a špíny. Lori zapnula infračervené senzory. Zelenobílé skvrnky se roztřeseně pohybovaly modrou tmou, jak se vojáci přibližovali.

Cikáda se se skřípěním vztyčila do plné výšky a natočila se čelem k útočníkům. Lori pravou rukou uchopila ovládání kulometu. Dávka jako bílý šíp rozčísila obrazovku a jedna ze světlých skvrnek ze zhroutila a zůstala bez hnutí ležet.

Grayson se tváří naklonil k Lori. I přes vedro v Cikádině kokpitu si byl dobře vědom jejího tepla a její blízkosti. "Zdá se, že máš plán."

"No... najít vás."

"A co teď?"

Cosí těžkého hlučně narazilo do pancíře OBRova trupu, až Graysonovi začlo zvonit v uších a zuby mu bolestně cvakly.

"Řekla bych, že dalším krokem plánu je zůstat naživu," odpověděla Lori. "Co jsi to říkal o Roklině hromu?"

Grayson kývl a zachytil se ze madlo nad hlavou. V kokpitu, zmítajícím se ze strany na stranu s každým OBRovým krokem, nebylo jednoduché stát. "Jo. To je místo, nahoře v horách, který dobře znám. Může se tam schovat malá armáda." Grayson se zaposlouchal do rytmického bubnování na pancíř kokpitu a rozpoznal v něm staccato těžkého kulometu.

"Můžou nás sledovat."

Grayson se usmál a oči se mu studeně zaleskly. "To klidně můžou. Vznášedla se nahoru nedostanou a nic jiného co mají, není dost rychlé."

"Byl jste tam?"

„Mnohokrát. Znam ten terén. Je příliš členitý a prudký. Ani průzkumné vznášedlo se tam nedostane."

"A my?"

"Bez problémů."

Grayson již neřekl, že byla dvě vozidla, která mohla sledovat Cikádu až nahoru k Roklině. Členitý terén letadlo nezpomalí. Nevěděl, jestli Drakonický pluk má na kosmodromu stíhače, ale věděl, že piráti měli vrtulníky. Bylo možné, že byly vyzbrojené probíjivými raketami. A jestliže ne, pak brzy budou.

Další vozidlo, které je mohlo následovat, byl jiný OBR.

"Radši se spojte se zbytkem jednotky," řekl. "Yee se k nim vůbec nemusel dostat."

Viděl, jak se svaly na Lořině spánku napínají, když otvírá kanál. Začala s někým hovořit a navrhla schůzku v Roklině hromu.

A co pak? ptal se Grayson sám sebe. Neustále musel myslet na svůj rozhovor s Torem o tom, že by mohli ukořistit loď a odlétnout z Trellwanu. Grayson se k tomuto nápadu upnul a cítil směsici naděje a strachu.

Věděl, že zajmout loď bude velmi obtížné. Výsadeková loď na kosmodromu je pouhý spojovací článek mezi povrchem planety a skutečnou kosmickou lodí, zkonstruovanou tak, aby nemohla opustit bod skoku a přiblížit se planetám.

Chlouba by stále měla být na bodu skoku Trellu. Na palubě je snad Torova původní posádka a neznámý počet Hendrikových pirátů. Nebo už možná poslal na palubu své muže Rudý vévoda. To se nikdy nedoví.

Dokonce bylo možné, že Chlouba již neexistuje. Flotila Rudého vévody jí mohla zničit, když se vynořila na bodu skoku.

Ale to bylo nepravděpodobné. Kosmické lodě představovaly pozůstatek po staré Hvězdné Lize, o který se všichni starali s velikou péčí. Kosmické lodě mohly být stavěny pouze v několika zbývajících docích staré Hvězdné Ligy a z tohoto důvodu prakticky vymizelo používání jaderných zbraní, aby se zabránilo zničení posledních lodí. Hvězdolety mohly být zájímavé, ale nikdy zničené.

Chlouba tedy bude dobře hlídána, až již vévodovými muži nebo Hendrikovými. Ale klíčem k hvězdoletu byla výsadeková loď, třící na betonu trellwanského kosmodromu. Pilot - a Tor byl jediný pilot, kterého Grayson na planetě znal - by snad dokázal dopravit útočnou jednotku tak blízko, aby mohla napadnout loď.

Další možnost byla zůstat na Trellwanu, dokud nepřiletí další loď. Vládne-li však nyní planetě vévoda Ricol, je velice nepravděpodobné, že by nějaká loď kromě drakonických vůbec přiletěla.

Poslední možnost pak byla zůstat ve městě, kde je bezpochyby chytí a zabijí. Nebo mohou prchnout hluboko do pouště nebo divočiny za pohoří u rovníkového moře. Tam mohou očekávat, že budou žít několik týdnů či měsíců, dokud jim nedojde jídlo, neselžou generátory a nezabije je počasí nebo jedovatá voda.

Jestli se pokusí dostat loď, budou mít přinejmenším šanci na přežití. Grayson měl strach ze svého dalšího setkání s Torem, až spolu budou probírat možnosti únosu lodí.

Vévoda Hassid Alexander Ricol vzhlédl ke svému veliteli. "Tak, Singhu. Jaké je vaše hlášení?"

Singh stál před svým pánem v pozoru, oblečen v černé uniformě bez jediné chybičky s modrým límcem a výložkami drakonických speciálních sil. Vévoda měl na sobě stále ručně šitou rudou uniformu, těžkou zlatem, kterou nesnášel a připadala mu nechutná, ale na domorodce vždy zapůsobila. Jeho kancelář odrážela jeho skutečný vkus, spartánsky vybavená, jediný přepych byl třírozměrný holovid přes celou zeď, zobrazující horský potok, modré nebe a zelený les. Potok bez ustání pěníl a zurčel dolů k jezírku. Obraz zabíral postranní stěny kanceláře, kde mohl Ricol pozorovat jeho nepřetržitý pohyb.

Na zdi za stolem měl topografickou mapu trellwanské oblasti od jihu Sarghadu až po jižní pobřeží moře Grimheld na rovníku. Mapě dominovaly prudce se tyčící štíty hor na severu a východě města.

"Situace ve městě je uspokojivá, Lorde. Stannic a jeho lidé převzali vládu, Milice byla téměř rozpuštěna a naši lidé kontrolují všechny hlavní komunikace a vládní centra."

"Co myslíte tím 'téměř rozpuštěna'?"

"Pochopitelně byl rozkaz k rozpuštění přijat s odporem. Některé jednotky bojovaly. Některé ještě bojují. Vyslal jsem jednu falangu k Paláci, aby tam uklidnila nepokoje."

"K čertu, Singhu, nemůžeme si tady dovolit dlouhé bojování! Důvodem celé této akce je zajistit si Trellwan jako přátelskou základnu, nikoli jako dobyté území se stálou posádkou! Tenhle Zatracenej koláč hoven pro nás nemá žádný význam, pakliže budeme muset bojovat, abychom se tu udrželi!"

"A-ano, Lorde. Ujišťuji vás, že těchto incidentů nebylo mnoho."

""Nebylo mnoho". A co trellwanské OBRy?"

"Ach... ano, Lorde." Singh se nyní viditelně potil. Sloužil vévodovi patnáct standardních let a stále ještě měl hrůzu z jeho hněvu. "Dva místní OBRy s sebou odvedli rebelové, můj Lorde, Cikádu a Vosu. Dostali jsme druhou Vosu, která jim zjevně sloužila jako zdroj náhradních dílů. Chyběla jí hlava i zbraňové systémy. Žihadlo, které nám ukořistili, chybí..."

"Což znamená, že ho někdo také vzal do hor."

"Do... hor, Lorde?"

Ricol se nehezky usmál a natočil židli tak, aby dosáhl na mapu rukou. "Kam jinam? Na jihu a na západě není nic, než nekonečné pouště a soliska. Jestli se chtějí ukrýt někde z našeho dosahu, udělají to někde v horách, na severu."

Naklonil se blíže k mapě a studoval ji. "Tady je veliký průsmyk, pár kilometrů severně odsud..."

"Roklina hromu, můj Lorde. Byl jsem tam osobně a prohlédl ji. Dno Rokliny tvoří ledovcové jezero. Tam se nikdo nedostane."

"Hmm, o tom pochybuji. OBRy mohou cestovat pod vodou. Pomalu, to jistě, ale mohou."

"Samozřejmě, Lorde."

"A ten malý konvoj vojenských vznášedel, která se ztratila v posledních dvaceti hodinách, se může pohybovat po povrchu jezera."

"Ano, Lorde, ale severní konec jezera se rozpadá na řadu vodopádů, spadajících stovky metrů do moře Grimheld. Do jezera samého pak padá ohromný sezónní vodopád, který by se měl objevit nyní. Tímto směrem by rozhodně neunikli."

"Hmm... dobrá... dobrá." Vévoda se otočil k svému podřízenému a zajel si rukou do hustého černého vousu. "Chci ty rebely, Singhu. Mrtvé nebo živé, ale chci je."

"Copak jsou skutečně tak důležité, Lorde?"

"Ieden z nich je. Ten svazovec, o kterém jste mi povídal. Mladý Carlyle. Kdyby přežil a dostal se z planety, mohl by si dát dohromady příliš mnoho o tom, co se tu stalo. Mohl by obrátit zraky Svazu zpět k Trellwanu a přivést sem jejich flotilu dříve, než budeme připraveni. Singhu, přemýšlejte o tom! Útok na Tharkad ze základny v jejich vlastní periférii, o které zatím ještě netuší. Naprosté překvapení!"

"Ano, můj Lorde."

Ricol se opět obrátil k mapě a chvíli si ji pozorně prohlížel. "Máte vrtulníky?"

"Mám, můj Lorde. Čtyři se právě opravují, ale mám pár warriorů H-7 a transportní vrtulník Karnav UR. Používali jsme je na záchranné práce a při cestách mezi Hradem a kosmodromem."

"Dám vám dva další warriorry. To není mnoho na tu divočinu, ale bude vám to muset stačit." Ukázal na pohoří severně od hory Gayal a pak k plánům na východě. "Chci, abyste hlídali tyto oblasti a začal okamžitě. Něco tak velkého jako tři OBRy by nemělo být těžké lokalizovat i v členitém terénu a oni tam prostě být musí. Žádná další rozumná možnost neexistuje. A až je najdem, smeteme je dvěma nebo třemi falangami. Dostaneme je, ať se schovají kdekoli. A Carlyle zemře."

"Ano, můj Lorde."

"Dohlédněte na to, Singhu. Mám spoustu práce."

Singh zasalutoval, švihl pěstí k srdci v komplikovaném trojitým pozdravu. Ricol se vrátil k obrazovce malého počítače na stole před sebou.

Carlyle Plán nečekaně zkomplikoval, ale právě takovéto komplikace dodávaly Velkému Lovu vzrušení. Možná, že pozemní jednotky, pronásledující tyto rebely, povede Rudý vévoda sám. Už je to dávno, co naposledy ovládal OBRa v bitvě. To pomyšlení Ricolovi rozproudilo krev a na vousaté tváři se mu objevil zlověstný úsměv.

25

Cikáda stoupala rozlehlým východním úbočím hory Gayal a terén byl stále skalnatější a rozervanější. Trellwanské prudké týdenní bouře vymlely hluboké brázdy, zařezávající se do svahu hory. Byla ještě tma, ale na nebi na východě se objevil perlově šedý opar a naznačoval, že trellwanské dlouhé svítání brzy začne. Slunce však vyjde až za dva standardní dny. Přestože byla noc, teplota od Vzdáleného Průchodu minulý týden neustále stoupala. Nad horami se honila sněhová mračka a ledové štíty se blýskaly v matném světle před rozedněním.

Uvnitř Cikády bylo vedro a teplota stále rostla. Lori zvýšila výkon OBRova reaktoru, když dorazili ke svahu, a chladiče ztěží zvládaly odvádět přebytečné teplo. Grayson pootevřel vnitřní i vnější průlez, ale škvíra nedokázala kokpit ochladit. Už dávno si sundal sako a košili a Lori byla jen v tričku a kalhotkách. Na čele pod neurální helmou jí stál pot a mokré tričko kopírovalo každou oblínu a záhyb jejího těla. Nohy měla dlouhé a štíhlé.

Dokonce i v horku přeplněného kokpitu bylo těžké si nevšimnout, jak je přitažlivá.

Lori se otočila a zachytila Graysonův pohled. "Zapomeňte na to, poručíku," řekla. Znělo to unaveně. "Nemám zájem."

"Ani já ne, seržante. Ani já. Jen pěkně řiďte, jo?"

Graysonovi se zdálo, že se Lori zatvářila ublíženě, dříve než se otočila zpátky k infračervené obrazovce. Cikáda pokračovala ve výstupu a širokýma prstnatýma nohama bezpečně nacházela cestu nebezpečným územím, využívaje Lořina smyslu pro rovnováhu.

Na konzoli se rozblikalo výstražné světlo.

"Letadlo," řekla Lori. "Letí z východu, nízko a rychle."

"Dobrá, zahrajeme si na kámen." Natáhl se za sebe a zavřel průlez. Poslední stopy chladného vzduchu z venku rychle zmizely. "Vypněte chladiče."

Cikáda se skrčila. Dlouhé nohy se složily pod trupem. Jak se blížily k zemi, zdálo se, že balvany okolo nich rostou a kryjí je. S vypnutými chladiči už OBR nechrnil přebytečné teplo do studeného vzduchu. Trup sice bude teplejší než okolní kamení a detekovatelný infračervenými senzory, ale gejzíry tepla již nebudou přitahovat pronásledovatelovu pozornost.

Čekali. Přestože se Cikáda již nehýbala, reaktor dál běžel a neexistoval žádný způsob, jak stroj ochladit. Teplota vystoupala až k čtyřiceti pěti stupňům. Grayson sobě a Lori povolil doušek vlažné vody z nádrže kokpitu a utřel si tvář košili. Jak dlouho to může trvat? Lori nevypadá, že by to vydržela dlouho. Seděla zhroucená v křesle, ruce bezvládně na ovladačích kulometů, oči napůl zavřené a pootevřená ústa.

"Chcete, abych převzal řízení, seržante?" Mimoděk šeptal. Ve vrtulníku nemohli žádným způsobem zachytit jejich hlasy, ale s pocitem, že nepřítel je velice blízko se jen obtížně bojovalo.

Potřásla hlavou. "Ne. Raději... bych něco dělala. Cokoli."

Grayson přikývl a zavěsil se na stropní držadlo. Kdyby tady tak bylo dost místa, aby si mohl také sednout...

Na obrazovce se objevil letoun - štíhlý, proudový vrtulník, třídy warrior. Grayson rozeznával i raketomety zavěšené po

obou bocích stroje. Vrtulník je minul, kopíruje terén, a letěl vzhůru po úbočí hory, dva kilometry jižně od jejich úkrytu. "Neviděl nás," řekla Lori zbytečně.

"Stejně chvilku počkáme. Letěl příliš rychle na to, aby ho následovaly pozemní jednotky, ale může za ním letět druhé letadlo."

Naštěstí pro ně neletělo. Po celé věčnosti, kdy se jen potili a mlčeli, otevřela Lori naplno chladiče, stroj vstal a pokračoval ve výstupu.

Na severu spojoval Gayal úzký hřeben s hlavním masivem pohoří. Cikáda spěchala po východním úbočí na vzdálenější straně Hradu, pak se vyšplhal nahoru na hřeben a pokračoval po něm. Z tohoto vyvýšeného místa viděli na jihovýchodě údolí světla kosmodromu rozlitá pod temnou hmotou Hradu. Za ní zářila oslepující světla Sarghadu.

Zastavili a Grayson se nočními telesenzory zadíval na aktivitu na kosmodromu. Dokonce i bez zvětšení tam byl patrný zběsílý pohyb. Přistály dvě výsadkové lodě. Obrovské, masivní a připosražené, byly mnohem větší než výsadková loď Chlouby, která se krčila ve vzdálenějším rohu plochy. Okolo základny každé lodi viděli nezřetelný pohyb a stříbrné skvrny vznášedel a ostatních vozidel se daly odlišit proti tmavému betonu. Na plné zvětšení viděli, jak z ventilů uniká pára a probíhají plné opravné a tankovací přípravy. Ve spleti ramp se pohybovaly sevřené útvary pěchoty a Grayson napočítal přinejmenším dvanáct OBRŮ různých typů a vah připravených k prohlídce.

Zaostřil na stářím zašlý trup výsadkové lodi Chlouby. "Tohle je náš klíč odsud," řekl Lori. "Musíme najít způsob, jak se jí zmocnit a doletět s ní k hvězdoletu."

"Jen jestli tam hvězdolet ještě je. Co to dělají? Vypadá to, jako by nakládali."

Grayson přikývl. Objektív měl zapnutý na samé hranici rozlišení, ale zdálo se, že po rampách do útrob výsadkové lodi nastupují spousty lidí. Z vozidel se překládaly bedny a kontejnery a z celého obrazu čísel cílevědomá aktivita, která, jak Grayson věděl, značí přípravy ke startu.

"Budeme si muset pospíšet, jestli se budeme chtít svést s támhle tou lodí," řekl. "Vypadá to, že chtějí odletět - a brzy."

"Budeme muset něco rychle udělat v každém případě. Za dalších sedesát hodin se rozední."

"A pak, za dalších třicet standardních dní přijde zase noc." Zatahal se zamyšleně za ucho. Mnoho možností jim nezbývalo.

Teplota v jeskyních Rokliny hromu byla o trochu vyšší než teplota venku. Hrom, po kterém byla pojmenovaná, ještě nezačal hřmít, ale z ledového krunýře nezřetelně světélkujícího vysoko nahoře padal vytrvalý déšť mléčné bílých kapek. Pravidelné dopady kapek do černé vody dole plnily jeskyně studenou vlhkou ozvěnou a slibovaly vodní lavinu, jakmile začne Třetiden.

Posledních dvacet hodin se sem trousily zbytky Prvních trellwanských falangistů. Grayson rozkázal Lori a Ramagemu, aby s nimi byli neustále v kontaktu a snažili se do toho zmatku vznést nějaký řád. Na březích jezera zaplály ohně a okolo nich se rozsadily hloučky mužů a žen v uniformách Milice nebo, zřídka, v zeleni Královských gard. Za teplým jasem ohňů se v předjití stínech pohybovaly stráže a sledovaly, jestli se neblíží nepřítel.

Falangistům se podařilo zachránit Vosu a Cikádu a udržovali rádiový kontakt s Žihadlem, které právě slézalo hřeben severně od Gayalu. Obě bojové čtyři měly dohromady padesát jedna mužů a z podpůrné čtyři jich dorazilo dvacet tři. Měli i vozidla, kterými uprchlíci přijeli - pět ozbrojených vznášedel, pár transportérů a půl tuctu výzvědných vznášedel. Těžko se to dalo nazývat dobře vybavenou bojovou silou. Většina bojových jednotek si přinesla své zbraně, ale celá skupina neměla téměř žádné jídlo. Mnoho jich nemělo zimní výstroj a napůl zmrzlo cestou ze Sarghadu v otevřených vznášedlech. Munice byl nedostatek a přenosné baterie těch několika laserových zbraní budou muset dobít přímo z reaktorů vznášedel, protože neměli jediný přenosný generátor.

Na palubě jednoho z transportérů přijel Renfred Tor. Nyní se s Graysonem procházeli po břehu jezera trochu dál od ohňů. Postavy okolo ohňů vrhaly obrovské znetvořené stíny na vodou chlazené stěny Rokliny.

"Lori mi řekla, že tě napadlo, jak bychom mohli dostat Chloubu," řekl Grayson. Přes svou gardistickou uniformu měl zimní bundu a ruce si vrazil do kapes. Rukavice neměl a zima byla dostatečná, aby mu umrzly prsty. "Řekni mi o tom něco."

Tor zkrčil ruce a zadíval se na písek pod svými nohama. "Je to možný, ale nebude to jednoduchý."

"To mi bylo hned jasné. Při výstupu nahoru jsem si kosmodrom dobře prohlédl."

"Problém je v tom, že nestačí jenom probojovat si cestu OBRy, který vyrovnali u vchodu na kosmodromu. I když se nám podaří dostat na palubu výsadkové lodi, bude trvat dva standardní dny, než doletíme k bodu skoku."

"Tím chceš říct, že stačí varovat Chloubu dříve, než se tam dostanem."

Tor přikývl. "Jakmile výsadková loď s našimi lidmi na palubě odstartuje, spojí se někdo z Ricolovejch lidí s Chloubou a řekne posádce, že přilítáme. Budou mít dva dny, aby se na nás připravili, nebo mohou prostě přeskočit do nějakého jiného systému."

"Co když je Chlouba stále obsazena Hendrikovými piráty?"

"S tím nemůžeme počítat. Sakra, vždyť my ani nevíme, jestli se Ricol vynořil v zenitu nebo nadiru, ale pochybuju, že by si nechal potencionálně nepřátelskej hvězdolet jen tak bez dohledu kroužit okolo."

Grayson kráčel vedle Tora a přemýšlel. Každý hvězdný systém má dva body skoku. Jeden v zenitu, nad severním pólem hvězdy, a druhý v nadiru, pod pólem jižním. Vzdálenost tohoto bodu od hvězdy závisí na hmotnosti hvězdy. Pro rudého trpaslíka třídy M2, jako je Trell, jsou body skoku vzdálené sedm desetin AJ od povrchu - o chlup více než sto miliónů kilometrů. Výsadková loď letící z Trellwanu k bodu skoku se zrychlením jednoho g překoná tuto vzdálenost za dva a půl dne.

"Kde je tvá loď, Tore?"

"V nadiru."

"A tvoje posádka?"

Tím si Tor nebyl tak jistý. "Většina by měla být ještě na palubě. Mezi tou bandou Hendrikovejch lidí, co přišli na palubu, nebylo moc takovejch, který by se dokázali starat o kosmickou loď. Přinejmenším teda potřebujou moje lidi, aby udržovali loď v provozu."

"Takže vévoda Ricol mohl nalodit své vlastní lidi, ale tvoje posádka je ještě nejspíš na palubě."

"Jestli je nevyšoupli ven." V Torově hlase zazněla hořkost.

"K tomu neměli žádný důvod. Ne dosud, chci říct." Grayson se rozhodl, že změní téma. "Vypadalo to, že na palubu tvé výsadkové lodi nakládají lidi a materiál. Nemáš představu, co to může znamenat?"

Tor pokrčil rameny. "Žádnou. Můžou nakládat jídlo a jinou kořist ze svých nájezdů na Sarghad. Nebo chce prostě Ricol poslat Hendrikovy lidi zpátky na Oberon." Rozhodil ruce a dlouhá tvář se mu stáhla vztekem. "Tady odsud se to prostě nedá poznat!"

"Hmm, ano. Ale já vím, jak můžeme zjistit, co se děje, a ještě k tomu pro nás získat loď."

Pokračovali pak ve své procházce po březích černého jezera, ponoření ve svých plánech a propočtech. V jeskyních kapala z ledového stropu voda stále rychleji a kapky zářily ve světlech ohňů jako padající hvězdy.

26

Svítat začne za pár hodin. Vysoké a chladné pruhy mraků již odrážely krvavé světlo Trelly nad východním horizontem a v šeru se začínaly rýsovat struktury kosmodromu.

Grayson Smrt Carlyle stál před svými muži. V útočných četách měl nyní padesát devět lidí a dvacet osm v četě technického zabezpečení. To byli všichni, kterým se podařilo uprchnout ze Sarghadu. Přinesli s sebou svědectví o nepokojích, o hořících domech zelenokabátníků a střelících vojácích Milice, o celých jednotkách bojujících s gardisty a ustupujících teprve až po příjezdu drakonických OBRŮ. Teď tu před ním stáli a ve tvářích se jim zračila naděje i zoufalství. Za nimi se krčila deaktivovaná Vosa a Žihadlo. Cikáda, s Lori u řízení, stála na stráži v ústí Rokliny.

"Znovu opakuji!" zvýšil Grayson hlas a uslyšel neztělnou ozvěnu od skalních stěn za jednotkou. "Naše jediná naděje je dostat se z této planety. A jediný způsob, jak se nám to může podařit, je zmocnit se té výsadkové lodi."

Ozval se šepot a tiché rozhovory, ale většina na něj nechápavě a zaraženě hleděla.

"Poručíku..."

"Mluvte!"

Vojín ve špinavé uniformě Milice vystoupil z davu. "Poručíku, Trelwan je náš domov. Myslím většinu z nás.

Nemůžeme jen tak odjet!"

Ozval se souhlasný šum a kdosi vykřikl: "Správně!" Většina tváří na něj nyní hleděla nepřátelsky, jiní vyděšeně a překvapeně.

Grayson, plně zaujatý svými vlastními plány a tužbami, neočekával od svých lidí takový odpor. "Všichni to cítíte podobně?" zeptal se.

V odpověď zazněl další šepot, šoupaní nohou a pohledy očí k zemi.

"Situace v Sarghadu je špatná," řekl Grayson., "Naši zvědové, kteří se navrátili poslední periodu, říkají, že v celém městě panuje stanné právo. Zelenokabátníci na všechno dohlížejí a členové Milice jsou shromažďováni a střeleni."

Ozval se nevěřící hlas: "Všichni?"

"Ne, všichni ne. Většina příslušníků Milice je nyní zavřena v kasárnách a domnívám se, že generál Varney je vězněn v Paláci. Ale vojáci Milice, kteří proti novému pořádku protestují, kamsi mizí. A vévodovi muži pomáhají zelenokabátníkům. Mají své jednotky v Paláci, v nemocnici i ve vysílacím studiu vizoru..."

"Poručíku, většina z nás má tam dole rodiny. Nemůžeme je opustit!"

Grayson cítil, jak mu jeho autorita proklouzává mezi prsty. Tito muži a ženy, nebo alespoň většina z nich, společně s ním prošla všemi těžkostmi tréninku a výcviku a stála za ním ve vítězství i porážce. Začal o své nové falanze přemýšlet jako o své rodině a předpokládal, že to samé cítí i ostatní. Zřejmě se přepočítal.

Každou Graysonovi vysvětloval, proč muži bojují. "Muž bojuje z mnoha důvodů," řekl. "Většinou bojuje za své kamarády, kteří jsou s ním na palebné pozici, a tam leží i jeho lojalita, když jde do tuhého. Ale je to jeho domov a rodina, které ho do palebné pozice dovedou."

Grayson poznal podle atmosféry, podle zachmuřených pohledů a zuřivého šepotu, že jeho muži nejsou jeho natolik, aby kvůli němu opustili své rodiny a domovy. Představoval si, jak celá falanga odlétá z planety, jak varuje Svaz před dýkou v zádech, jak se mu podaří najít zbytky Carlyleho komand a připojit se k nim. Kdyby tyto plány selhaly, podaří se mu snad s těmito muži vytvořit žoldnéřskou jednotku a budou pokračovat v boji proti Drakonisu.

Ale většina z jeho lidí neměla mimo planetu zač bojovat - žádnou záruku kromě jedné pranepatrné, totiž bezpečí před Stannicovými pogromy a OBRy Rudého vévody. A tak teď bude muset Grayson změnit svou strategii.

"Nežádám vás, abyste opouštěli své domovy," řekl. "Ale kdyby se nám podařilo dostat z planety, kdybychom ukořistili výsadkovou loď, mohli bychom přivolat pomoc, vrátit se s větší silou a poslat Kuritovce zpátky tam, odkud přišli."

Nepříjemné ticho přerušil jediný hlas. "A i kdyby se vám podařilo dostat tu vaši loď, jak můžeme vědět, že se pro nás vrátíte?"

Další voják Milice vystoupil z davu a napůl se k nim otočil. "Poručík vždycky dodržel, co slíbil, ne? Jestliže říká, že se vrátí, já mu věřím!"

"Děkuji vám, vojáku."

"Prosím o prominutí, pane poručíku, ale ne všichni tady máme závazky. Já například rodinu na Trelwanu nemám a jestliže planetu opustíte, rád bych letěl s vámi."

"Jak se jmenujete, vojáku?"

"Manning, poručíku."

"Budete víc než vítán, Manningu. A co zbytek? Budete mi věřit? Pluk OBRŮ sami porazit nedokážeme. Dokonce ani dlouho v divočině nepřežijeme. Ale kdyby se nám podařilo odletět a dostat se na vesmírnou základnu Svazu, dokážu přivést zpět pomoc. Věřte mi, Svaz si nepřeje, aby tu na Trellwanu vládl Sjednocený Drakonis!"

"Svaz nezajímalo ani takhle, jak na tom jsme, když nás prodával těm Hendrikovým bastardům!" ozval se hlas z davu.

"Ne, a ani teď se o vás nebudou zajímat o nic více! Svaz má svých problémů dost. Ale zatraceně nebudou chtít, aby tu na Trellwanu zůstávali Drakoňané a shromažďovali své flotily a pluky OBRŮ! A teď... pomůžete mi?"

Nastalo strašlivě ticho a Grayson si pomyslel: Můj bože, ztratil jsem je. Pak zamával Manning svou TK puškou ve vzduchu. "Počítejte se mnou, poručíku."

Pak vystoupil další voják, a další. Vojín, který protestoval, že má rodinu, vykročil hned za nimi, a jeskyně se rozezvučela pokřikem a jásotem Graysonovy jednotky. Možná, řekl si Grayson, když pozoroval jejich nadšené tváře, možná, se nám to spolu podaří.

Renfred Tor, následovaný čtrnácti muži, propochodoval vnějšími kasárnami kosmodromu na betonovou plochu. Každý z nich měl na sobě tmavě zelenou a zlatou uniformu trellwanských Královských gardistů.

Pár příslušníků Královských gardistů se připojilo ke Graysonově zubožené jednotce v Roklině hromu. Byli to muži nespokojení s pučem, protože noví důstojníci si začali vyřizovat účty se svými starými nepřáteli. Grayson jim dosud plně nevěřil a byli také častými cíli temných pohledů a nenávislného vrčení mnoha členů Milice, kteří ztratili domy nebo rodiny, když gardisté přebírali moc v Sarghadu. Nyní byli bývalí gardisté drženi uvnitř Rokliny a připojeni k zbytkům podpůrné rot, kde byli stále pod kontrolou a nemohli napáchat žádné škody.

Jejich uniformy se ale hodily jako převlek pro muže Torova zvláštního družstva.

Kapitán výsadkové lodi vedl svou malou jednotku přes nepříjemně otevřený betonový pruh mezi kasárnami a lodí. Tor věděl, že na ně míří mnoho zbraní. Standardní postup vyžadoval, aby byla na mušce držena každá osoba nebo skupina lidí, přibližující se k vojenské lodi. Jak přicházeli blíže, viděl, jak se věž s laserovým dělem natáčí tak, aby byli stále v palebném poli. Dovedl své muže k větrolamu u skladiště několik set metrů od lodi, přikázal jim zastavit, v řad nastoupit a pohov.

Doufal, že vypadají jako jakékoli jiné družstvo zelenokabátníků.

Vévoda využíval Královských gardistů hodně jak ve městě, tak na kosmodromu. Spojenectví s nimi dávalo smysl.

Bude-li se moci Ricol spolehnout na muže, kteří jsou teď v Sarghadu u kormidla - Stannice a jeho lidi - umožní mu to použít své jednotky jinde. Ale falangisté neznali jediné heslo ani kód, který nyní gardisté používali.

Měli jedinou výhodu. Ve městě proběhlo obrovskou rychlostí celé množství změn spojených se změnou vlády a v Sarghadu zavládl strašlivý zmatek. Bylo pravděpodobné, že dosud žádné kódy ani hesla neexistují. Je-li tomu tak, pak musí zaútočit nyní, aby měli alespoň nějakou šanci na úspěch.

Tor měl k uchu připevněné miniaturní sluchátko vysílačky zasunuté za opaskem. Do ucha mu jemně šuměl otevřený kanál, o kterém v minulých hodinách vypožadovali, že není příliš používán. Všechno teď záleží na zprávě, která mu v několika nejbližších vteřinách v sluchátku zazní.

Nad nimi se tyčila výsadková loď a zaplňovala nebe masou svého kulatého trupu. Tor měl poprvé možnost se pořádně podívat, co se s lodí stalo, když instalovali nové zbraňové systémy. Zamračil se nad bezstarostností, s kterou propalovali pláty pancíře, ale věděl, že by se tím teď neměl vzrušovat. Co právě teď potřeboval, bylo vědět, kde je ten zatracený signál.

Zelenokabátníci a jejich drakoniští kamarádi okupovali Hrad, samozřejmě, ale nezařídili si tam velitelství. To bylo přinejmenším štěstí. To, o co se Grayson se svými pokoušel, by bylo daleko obtížnější a možná úplně nemožné, kdyby vévoda se svým štábem sídlil ve velitelském řídicím centru. Zdálo se, že Ricol určuje ze své výsadkové lodi, na které po celou dobu vlála jeho rudá vlajka. To znamená, že hradní řídicí centrum by mělo být opuštěné. Nyní v něm byl Grayson a snažil se napojit na počítačovou síť kosmodromu. Kdyby se mu podařilo vysvětlit počítači, že Tor je i se svými muži na palubě lodi očekáván...

Kde jenom je ten signál?

Grayson čekal v chodbě před velitelským řídicím centrem. Uniforma gardového poručíka jej dostala přes skupinky mužů, instalujících elektronické vybavení po celém Hradě. Kabely pro vysoké napětí se táhly, kam jen se podíval, a těžké paprskové i raketové zbraně byly upevňovány na strategická místa v průčelí a střeše pevnosti. Ve vozovém parku a pár dalších velkých místnostech byly instalovány přenosné konzole. Zdálo se, že Rudý vévoda se chce natrvalo nastěhovat. V chodbách Hradu panoval naprostý zmatek. Každá parta dělníků, každé družstvo vojáků mělo své vlastní důležité úkoly a ničemu jinému nevěnovalo pozornost. Graysona si nikdo nevšímal, pouze jednou mu muž v rudočerné uniformě drakonického kapitána rozkázal hlásit se u majora Kraiga jako spojka. Grayson odhadoval, že tento nepříjemný úkol dostal jako první kapitán a snažil se jej nyní přenést na prvního podřízeného, kterého viděl. Grayson bleskurychle zasalutoval svým nejlepším gardistickým pozdravem a žádal si povolení dokončit svůj úkol posla... se zprávou od Jeho Výsosti.

Kapitán jen cosi nesrozumitelného zamumlal a odmávl jej pryč. Mladý důstojník, hledající způsob, jak se zbavit svých povinností, se nebude podrobně vyptávat nikoho - dokonce ani domorodce hlásícího, že pracuje pro vévodu.

Grayson se dostal do řídicího centra včas a zjistil, že mu zbývá vyřešit poslední detail. Chvilku se poflakoval okolo otevřených dveří a zvažoval, co dělat. V centru bylo šest mužů, od pohledu astechů patřících k vévodovu pluku OBRŮ. Jejich vůdce byl teh s černým drakem na rudém pozadí na rukávě, s těžkou služební pistolí u boku. Podle náradí rozloženého po zemi a ze způsobu, jakým demontovali komunikační konzoli, to vypadalo, že tu hodlají chvíli zůstat.

Grayson vešel do místnosti a kráčet přímo k jedné z konzolí uprostřed centra. Tvářil se nezaujatě a zoufale se snažil, aby dýchal klidně.

Tech si ho všiml. "Ty! Co tady děláš?"

Teoreticky měl samozřejmě jakýkoli velící důstojník vyšší šarži než techové, kteří měli většinou hodnost seržanta. Ale Grayson toho o Drakonisu věděl dost na to, aby mu bylo jasné, že ani žádný jejich civilní astech nebude plnit rozkazy domorodého důstojníka.

Grayson nasadil tvář nejistého důstojníčka v přítomnosti svých nadřízených. "Ano, pane! Poslali mě sem, abych odsud zkontroloval přístup do sítě. Major..." chvíli tápal, "major Kraig chce vědět, jestli tu nejsou počítače poškozené."

Tech zasténal. "To jsme všechno kontrolovali před dvěma dny."

"O tom nic nevím, pane. Mám své rozkazy..."

"Proč by na takovou práci poslal major domorodého zelenáče jako jsi ty? Co ty víš o svazových komputerech?"

Grayson se napřimil a doufal, že to vypadá hrdě. "Byl jsem ve skupině astechů, která tyto počítače instalovala, pane. Proto také major chtěl, abych sem šel já." Přiznat, že pracoval pro svazovou posádku, bylo velice riskantní, ale zároveň to byl jediný způsob, jak vysvětlit své znalosti těchto strojů. Sázel na to, že technický personál v celém vesmíru tvoří svou vlastní kastu, nezávislou na politice mužů, kteří jim dávají rozkazy.

Tech chvíli Graysona sledoval přivřenýma podezřívavýma očima, a potom bezstarostně mávl ke konzolím. "Hlavně se nám neplet' do cesty. Za chvíli budeme měnit přístupové kódy v systému a pak tě vykopeme, rozumíš?"

"A-ano pane!" Kódy se ještě nezměnily! Snad se mu to přece jen podaří! Grayson se ze všech sil snažil nevšímat si mužů za svými zády, zapnul počítač a vytáhl přístupový kód. Zkoušel se dostat do sítě, která zaznamenávala přiletý a odletý lodí a informovala řídící věž kosmodromu o aktivitách a rozhodnutích Hradu. Když tu dlela posádkou Komanda, Trellové ovládali kosmodrom a síť byla užívána ke komunikaci a k zajišťování povolení startu vojenských letů.

Grayson měl podezření, že Drakonis nyní řídí všechny činnosti kosmodromu. Ano, síť spravoval jiný program. Logo na obrazovce naznačovalo, že systém ovládá drakoniské vojenské velitelské síť. Každý počítačový systém, který má být využíván mnoha lidmi s rozdílnou úrovní výcviku, musí být sestaven tak, aby jej mohl ovládat i nezkušený personál.

Grayson vyzkoušel rozličná slova a věty, pak se zeptal systému na pomoc a zjistil, že je přímo v letovém rozpisu nazvaném "Řídící věž I". Zadržel dech, ale poplach se neozval. Na obrazovce na něj pokojně čekalo ovládací menu programu. Grayson se zhluboka nadechl a pustil se do práce.

Trvalo mu deset minut pečlivého hledání a experimentování, než našel, co hledal. Start byl určen na místní rozbřesk, přesně za 2,3 standardní hodiny. Byl označen jednoduše jako "NKL VLD alfa" a nikde nebylo jméno žádné z vévodových bitevních lodí. To musí být Torova výsadková loď. Loď se měla setkat s "J-NKL NADIR" za padesát dva hodin. Místo určení nákladního hvězdoletu pak byl Luthien, hlavní město Sjedenocného Drakonisu.

Nakládání materiálu... tankování... neomezené orbitální okno... letové hladiny a delta V... ach! Seznam materiálu!

Výsadková loď měla převážet 1215 tun nákladu - obilí, koření, tvrdého dřeva, uměleckých předmětů, kořisti z nájezdů na Sarghad a podobně. Třicet čtyři pasažérů bylo v seznamu uvedeno jako "supercargo - zajatci bezpečnostních sil". To musí být další vězni. Že by lidé zajatí v době, kdy vtáhnul vévoda do Sarghadu, a Hendrikovi lidé? To se mu nezdálo. Generál Varney a další loajalisté? To znělo pravděpodobně, ale neexistoval způsob, jak to zjistit. Tor se bude muset spolehnout na svůj vlastní úsudek. Bezpečnostní oddíl sestával z pěti mužů pod velením desátníka Levina Gharlita: plukovní bezpečnostní služba. Jako zbraně měli v seznamu uvedeny pouze pistole a trankvilizační pušky. Dobrá, střelba na palubě lodi může být pěkně nebezpečná.

A co je tohle? Zvláštní pasažér? Kapitán Yorunabi, uvedený jako VIR Kdo tohle může být? divil se Grayson. Ať je to, kdo chce, odpovědnost za zvláštního pasažéra převezme Tor.

Začal chvatně psát. Na palubu NKL VLD alfa byla určena další jednotka, čtrnáct mužů pod velením seržanta Claydona; Trellovská královská garda.

Na tomto jménu se s Torem domluvili, když probírali plán. Ani jeden z nich nedovedl odhadnout, nakolik věrohodně bude vypadat družstvo místních vojáků, které nastupuje na palubu lodi a nemá ani potuchy, kam letí. Loď může odlétat na Luthien. Je-li tomu tak, co by dělali trellwanští zelenokabátníci na takové lodi? V tomto případě, stejně jako v mnoha jiných, Grayson spoléhal na tupost vojenské mysli postrádající zvědavost. Doufal, že všechny armádní složky k tomu budou přistupovat s typickou lhostejností a prostě si řeknou - to není moje věc.

Zanesl informaci do počítače a dlouze vydechl, když spatřil, jak se jeho data objevují na obrazovce. Dovolil si krátký pohled přes rameno. Skupina astechů tvrdě pracovala na odstrojování konzole. Grayson zůstával stále zády k nim, vytáhl zpod tuniky malou vysílačku a nastavil vysílací frekvenci.

Řekl jenom: "Jděte." Museli učinit povely co nejjednodušší a málo obsažné, protože tu bylo nebezpečí, že někdo jejich vysílání zachytí a zaměří pozici. Na těle přístroje dvakrát blikla rudá kontrolka: zpráva byla přijata. Zastrčil vysílačku zpátky a vrátil se k počítači. Poté, co splnil svůj základní úkol, pustil se do hledání dat, která si již dlouho chtěl zkontrolovat, protože věděl, že toto je jediná příležitost, jak je nalézt.

Renfred Tor si z ucha vytáhl sluchátko a předal rozkaz svým mužům. Stáli v pozoru schovaní za nádrží vodíku po dobu osmi minut a čekali na signál od Graysona. Nyní signál přišel a nastal čas vyrazit.

Patnáct mužů vyklouzlo z úkrytu na ledový vítr a vykročilo směrem k výsadkové lodi. Hlaveň laserového děla nadále sledovala, jak Tor vede své muže do zálivu prudkého světla, vrhaného silnými reflektory do nakládacího otvoru lodi. Světla lemující kosmodrom zvolna bledla pod zvolna se jasnícím nebem. Budovy kosmodromu, rampy a zásobní nádrže byly již krásně vidět jako šedivé stíny v ranním oparu.

Ze stínů vykročila dvojice strážných. "Stůjte! Kam si myslíte, že jdete, zelenokabátníci?"

"Máme rozkaz," řekl Tor. Z ventilů v bocích lodi unikaly sloupky páry a kroutily se v pronikavém světle. "Řekli nám, že se před startem máme hlásit na palubě."

„No to se podívejme.“

Tor dovolil, aby mu do hlasu prosákla stopa hněvu. Toto byli drakonické strážce, nikoliv Trellové. Žádným způsobem jim nemohl vyhrožovat ani si jinak vy nutit přístup nalodí. Ale mohl využít toho, že i starší z obou strážných byl o půlku mladší než on a vypadal dost nezkušeně.

"Nemám psané rozkazy, vojáku. Dostal jsem povel..." položil důraz na následující slova, "hlásit se na palubě této výsadkové lodi od velitele věže. Chcete si to probrat s ním?"

Strážný znejistěl obvyklým strachem nízkých vojenských šarží, aby se někde nezapletl. Ale hlas měl stále tvrdý. Koneckonců jsou to jenom domorodci. "Podíváme se na to."

Osobní vysílačkou zavolal můstek výsadkové lodi a jeho šeptané konverzaci Tor ani jeho muži, přešlapující v ranním chladu, nerozuměli. Strážný náhle vzhlédl. "Seržant... Claydon?"

"Souhlasí."

"Nikdo mi nikdy nic neřekne." Strážný pokynul směrem k otvírajícím se přechodovým vratům. "Nastupte. Zdá se, že jste očekávání."

Příliš jednoduché, řekl si Tor, když vstupovali na palubu. Teď budou muset být ještě více opatrní, protože věci se mohou v okamžiku změnit. Sáhł dolů a nenápadně odepl bezpečnostní řemínek na pažbě Gunthera MP-20, který měl ukrytý na stehně.

27

Grayson zíral na údaje, které si na monitoru vyvolal, a pěsti měl zaťaté vzteky. Dostal se do životopisných souborů, které tu zůstaly po Carlyleho komandech, když opouštěla Trelwan té krvavé noci. Studium těchto souborů bylo důležitou součástí Graysonova výcviku v minulých letech, ale bylo tu příliš mnoho jmen a tváří na to, aby si je všechny zapamatoval.

Soubor OBRÚ je přísně osobní záležitost. Teorie říká, že warrior má v boji větší šanci, jestliže ví něco o svém protivníku. Jestliže například víš, že tvůj protivník preferuje soubor zblízka, můžeš získat výhodu, jestliže zahájil palbu z velké dálky a budeš se jej snažit udržet od těla. Soubory obsahovaly životopisy tisíců warriorů z celého známého vesmíru, žijících i mrtvých, přátel i nepřátel. Byli tu zaznamenáni dokonce i přátelé, protože v době nástupnických států nebylo neobvyklé, že se z přátel stávali nepřátelé.

Obličej, který na něj hleděl z monitoru, Grayson lehce poznal. Byla to podlouhlá zachmuřená tvář s tmavými očima a kratičkým voussem obkružujícím rty. Tvář muže, kterého spatřil při útoku na Hrad před mnoha týdny. Soubor muže identifikoval jako barona Harimandira Singha, kapitána speciální operační jednotky Rudého vévody. Životopis uváděl, že se narodil na Chekaaru, že je uznávaným zbrojmistrem, zvláště školeným v souboji muže proti muži a taktice malých jednotek, a dále je proslulým warriorem s předlouhým seznamem vítězství. Nejdůležitějším údajem bylo, že Singh je pravá ruka Hassida Alexandera Ricola, vévody z Chekaaru.

Dokonce i s údaji přímo před očima tomu Grayson nedokázal uvěřit. Nejprve hledal záznam vévody Ricola a doufal, že se doví více o vůdci drakonických útočníků. Ukázalo se, že Rudý vévoda je také warrior, známý po celém vesmíru. Dává přednost sedmdesátipětiletému Marabuovi, natřenému rudě s černým pruhem, a přátelé i nepřátelé tento stroj nazývají Rudý lovec.

Další údaje v jeho životopisu Graysona přivedly k heslu plukovník Singh. Dověděl se, že Singh vévodovi slouží již nejméně patnáct standardních let. Grayson si jméno Singh pamatoval z Lořina vyprávění o její cestě na Trelwan a ze smrtelného výkřiku seržanta Griffitha během bitvy v hradním vozovém parku. Nyní pochopil, jaké je spojení mezi tváří, kterou viděl během bitvy o Hrad, a vévodou Ricolem.

Přestože Singh je warrior, jeho schopnosti ho předurčují k službě velitele vévodových speciálních jednotek. Jeho OBR je Křižák, šedesátipětiletý stroj, vybarvený stejně jako Ricolův Marabu. Počítač OBRa zobrazil na monitoru. Byl velký, humanoidní s raketami dlouhého doletu a osmicentimetrovými lasery, zabudovanými do každého předloktí. Tak tedy neexistovali žádní bandité z Oberonu. Celá situace - útok na Carlyleho komanda, nájezdy na Sarghad, načasovaný přilet Rudého vévody - byla zaranžovaná jako část propracovaného plánu.

Účel celého podvodu byl jasný. Kdyby Rudý vévoda prostě na Trelwan zaútočil, Svaz by mu úder vrátil. I kdyby Kuritovci vyhráli, vládli by pokořené nepřátelské planetě, vyžadující pro zachování pořádku nemalou stálou posádku. Namísto toho vévoda sabotoval vyjednávání s Hendrikem a poštvál obyvatele Trelwanu proti Svazu. Tak se drakoniští nájezdníci snadno přemění v osvoboditele, kteří přiletěli zachránit Trelwan ze spárů Rendlíkových pirátů... Od začátku muselo být celé město plné drakonických agentů. Stefan musel být jedním z mužů, které Singh najal. On - a jistě i mnozí další - rozšiřoval mezi obyvateli Sarghadu zkreslené informace o smlouvě s Oberonem. Jemu podobní infiltrovali velitelská místa Královských gardistů. Vytvoření Trelwanských falangistů a jejich první vítězství muselo křehkou síť intrik zprvu narušit. Ale vévoda zvládl i tuto situaci tím, že převel jednotku ke Gardě a její důstojníky nařídil uvěznit a zabít.

Grayson zalpal po dechu, když mu všechny kousky skládačky zapadly dohromady. Drakonis získá všechno: přátelskou základnu k operacím v cis-periferním sektoru Svazu, nový zdroj pozemních jednotek, vody a dalších zásob a shromaždiště k tajným nájezdům na samé srdce území Svazu. Plán musel připravit Ricol. Což zároveň znamená, že to je muž, který naplánoval smrt Duranta Carlyleho.

Až dodatečně jej napadlo projít počítačové údaje o heslu Vallendel. Lori jej uvedla jako pilota Marabua a Grayson uvažoval, jestli to nebyl on, kdo přepadl jeho otce. No jasně. Grieg Vallendel byl v seznamu uveden jako žoldnéřský warrior, operující nezávisle ve službách Sjedenoceního Drakonisu. Poslední kontrakt uzavřel s vévodou Ricolem. Obvykle bojuje v šedočerném Marabuovi.

To znamená, že plán byl Ricolův a Singhův. To dalo Graysonovi tři jména do seznamu lidí, kteří se účastnili vraždy jeho otce: vévoda Ricol, který vraždu nařídil a naplánoval; baron Singh, který jeho plány uskutečňoval; poručík Vallendel,

který vraždu spáchal.

Grayson si ztuhlými prsty masíroval spánky. Nenávidí Ricola, nenávidí celý Sjedenocný Drakonisu silou, jejíž intenzitu teprve teď začal objevovat. Ve své žízni po pomstě je chtěl všechny zabít, zabít vlastníma rukama. Znovu se zapřísáhl, že s nimi bude bojovat, dokud nebudou... leda, že by ho zabili dřív.

"Hej... ty!"

Trhl hlavou a rukou vystřelil k vypínači počítače. Několik metrů od něj stál tech s rukama v bok a ve tváři měl ponurý úšklebek. Byl s ním ještě jeden muž, postarší šedovlasý důstojník, zahalený v plášti.

"P-pane?"

"Kdo jsi říkal, že tě sem poslal?"

"Major... uh... major Kraig, pane."

Šedovlasý muž si odhrnul plášť z ramen. Pod ním měl černou uniformu majora drakonické pěchoty. Graysonovi se strachem stáhlo hrdlo. Věděl, co teď přijde.

"Major Kraig jsem já," řekl muž. "Žádný takový rozkaz jsem vám nedal, mladý muži. Nikdy předtím jsem vás neviděl."

"Ukaž nám svůj průkaz," řekl tech. Za těmi dvěma se astechové shromáždili v neuspořádaném hloučku u dveří.

Grayson si všiml, že většina z nich má pouzdra s pistolí, ale žádnou větší zbraň.

Grayson sám ozbrojen nebyl. Rozhodl se, že si žádnou zbraň nevezme, protože netušil, jaký je přístup Drakonisu k ozbrojování trellwanských jednotek. Kdyby měli zelenokabátníci zakázáno nosit zbraně a jeho by s ní chytili, celá mise by skončila dříve, než začla. Ale teď, beze zbraně, se přes tyto muže mohl dostat jedině tak, že je překvapí nepřipraveně. Obrátil se a vykročil k nim. Hmátl pod tuniku pro svůj imaginární průkaz.

"To nebyl přímo váš rozkaz, majore," řekl tak nenuceně, jak jen mohl. "Byl to jeden z vašich důstojníků, kapitán... uh..."

Vymrštil se, nízko a rychle, a kolem techy se vrhl na nejmenšího z astechů za ním. Oba muži spadli na zem ve změti rukou a nohou. Pak se Grayson dokutálel k otevřeným dveřím, vyskočil na nohy a rozběhl se dolů chodbou. Uslyšel hlasy, řvoucí, aby zastavil, a pak ostré rány výstřelů z pistolí. Kulky mu zasvísťely nad hlavou. Přidal, prosmýkl se do postranní chodbičky a pokračoval v běhu.

Snažil se, aby mezi ním a pronásledovateli vznikl co největší rozestup. Pak se mu snad podaří ztratit se mezi dalšími gardisty na Hradě. Ani to mu však nedá víc než pár minut navíc, to mu bylo jasné. Hrad bude uzavřen a všichni Trellové předvedeni k výslechu. Otázka byla, kolik času mu zbývá. Do Hradu se dostal přes vozový park. Podaří se mu tudy uniknout dříve, než se zavřou dveře?

Renfred Tor pokynul svým MP-20. "Uhněte na stranu. Řídit budu já."

Hlouček mužů a důstojníků na můstku výsadkové lodi Tora sledoval se směsicí strachu, šoku a hněvu. Pětice Torových mužů se rozptýlila po můstku s útočnými puškami připravenými ke střelbě. Černě oděný strážný před dveřmi na můstek stačil jen zasténat, než ho poslali k zemi pařbou pušky.

Muž v pilotním křesle byl tech s rudočerným drakem na paži a vyvýšené křeslo palubního důstojníka obsadil drakonický námořní poručík. Zdálo se ale, že všemu velí civilista, oblečený v bohatě zdobeném rouchu se zlatým lemem. Takový, co vypadá jako tlustý zažloutlý obchodník, pomyslel si Tor, dokud se mu ovšem nepodíváš do očí. Oči měl tmavé a studené, s náznakem orientálního zešíkmení, a díval se jako někdo zvyklý velet.

Tor již tohoto kupce viděl. Před dlouhými měsíci na Drovahcheinu II v hvězdokupě Erit. Znal ho jako Proctora Sinvalie z rodu Mailaiovců.

"Ano my dva se známe, ty a já," řekl kupec s úsměvem. Vykročil kupředu a Tor na něj okamžitě namířil pistolí. Hned, jak na můstek vstoupili, rozkázali všem svým zajatcům, aby odhodili zbraně na zem, ale obchodníkovo roucho a tunika mohly skrývat celý arzenál.

"To by stačilo. Držte mi ruce na očích!"

Obchodník vytáhl ruce zpod své volné řízy, prázdné a s roztaženými prsty. Pěkně se usmál, ale oči měl tvrdé jako diamant. "Klid, příteli. Určitě se spolu dokážeme nějak dohodnout, ne? Musíme toho spolu tolik probrat..."

„Nemusíme nic!“ Tor byl zmatený a lehce vyděšený. Kupec si byl sám sebou ztraceně jistý, na rtech mu hrál úskočný úsměv a oči mu tvrdě a studeně zářily. "Jak jste se sem sakra dostal?"

"Přiletěl jsem s vévodou Ricolem, samozřejmě. Jeho mise tady je, abych tak řekl, objektem zájmu mých pánů."

"Vy jste zařídil, aby Ricol mohl získat mou loď! Vy jste to domluvil s Hendrikovými lidmi!"

"Ve skutečnosti jsem to domluvil s frakcí, která stojí proti starému Hendrikovi, s lidmi, kteří politicky získají zničením trellwanského paktu. Oni mi samozřejmě dali koordináty vašich skoků a já jsem je předal Ricolovu muži, Singhovi. Bylo nutné do toho zatáhnout i několik Hendrikových warriorů, aby byla tato malá šaráda více... přesvědčivá. Nemohli jsme si být jisti, že jeden z nich nepadne do zajetí."

Sinvalie se otočil k drakonickému veliteli. "Toto je Renfred Tor, kapitáne, můj obchodní partner. Býval kapitánem této lodi..."

"Já jsem kapitánem této lodi a vy byste tomu radši měli začít věřit!" zamával Tor pistolí. "Od teďka začnete poslouchat můj rozkaz!"

"Ale jistě, jistě. Jen se nerozčilujte, příteli. Ach, mohu se vám prokázat?"

MP-20 se vznesla ke kupcovu nosu. "Pomalů. Velmi, velmi pomalů."

Mužův úsměv se ještě rozšířil. Kupec sáhl do záhybů své nařasené vnější tuniky a vytáhl průhledný plastový čtverec. Tor zjistil, že hledí skrz vrstvičky barev na symboly vznášející se v hlubinách čtverce.

"ISF, kapitáne," řekl muž. "Mé jméno... mé skutečné jméno je kapitán Yorunabi. Snad jste o nás již slyšel? My jsme vyšetřovací jednotka Sjedenocného Drakonisu."

ISF byla dobře známá a měla strašlivou pověst, která sahala daleko za hranice Drakonisu. "Znám vás, jo," řekl Tor. "Vy

jste Kuritova tajná policie."

"Jak si přejete. Mohu vám říci, kapitáne, že mám velmi důležité posláním a musím se dostat na Luthien, jak nejrychleji to půjde."

"My ale na Luthien neletíme," vyštěkl Tor.

"Kapitáne, prosím. Chápu, že vás rozzlobilo zabavení vaší lodi. Tím, jak jste jí získal zpět, jste ale prokázal nebývalé schopnosti." Yorunabi schoval svůj průkaz. "Myslím, že nepochybujete, že já jsem... řekněme... schopen vás značně odměnit. Odvezte mě a mé společníky na váš hvězdolet a pak na Luthien. Myslete, kapitáne! Tato jediná zakázka vám a vaší posádce vynese tolik, že budete moci zajištění odejít na odpočinek! Taková příležitost dvakrát v životě nenastane..."

Celý Torův život byla nekonečná snaha nalézt náklad, získat alespoň tolik, aby pokryl své náklady a uplatil některého zaměstnance dalšího potenciálního zákazníka. Peníze, které mu tento muž nabízel, by z něj učinily boháče. I jeho lidé, jak viděl, hleděli jeden na druhého, místo aby pozorovali zajatce. Nabídka to byla svůdná. Jakou šanci měli rebelové? Nebo Grayson Carlyle?

Tor si vzpomněl na své výslechy. Na rezavý chlad, když jej Singh zasypával otázkami. Vzpomněl si na Gradyho, Morana a Lathe, na hořký pocit viny, když je musel opustit, a na bolest, kterou cítil poté, co se dozvěděl, že jsou mrtví. Je nějaká naděje? Některá naděje? Pistole se zachvěla a klesla k zemi...

... a pak se jako šedavý záblesk vznesla vzhůru a roztrhla Yorunabimu tvář, až tlustých zaječel.

Tor převrátil Yorunabiho válejíciho se po zemi botou a pokynul svým mužům. "Vemte tyhle týpky dolů, do cely číslo jedna. Svažte je a dávejte na ně pozor." Přejel pistolí k pilotovi a palubním důstojníkům. "Můžete také jít. Poletím já." Vojáci vyčistili můstek od přísluhovačů Kuritovců a Tor pokračoval v kontrole lodi. Na dolní palubě už nějací vězni byli - trellwanští vojáci odvázení kamsi pro své technické znalosti. Mezi nimi byl i generál Varney. Jakmile mu Tor vysvětlil svůj plán, Varney i se svými vojáky okamžitě souhlasil, že se připojí k posádce.

Pak si Tor konečně mohl sednout k známé konzoli a rozběhnout prsty po ovladačích. Všechno bylo připravené k odletu, vodíkové nádrže naplněné, fúzní reaktor zahřátý a v provozu. Počítač mu řekl, že plánovaný odlet lodi je při rozednění, za tři standardní hodiny.

Rozhodně na palubu nepřišli příliš brzy. Tor vytáhl svou vysílačku a přepnul ji na další málo užívanou frekvenci.

"Připraven... připraven... připraven," řekl.

Pak se pohodlně opřel a čekal.

28

Výstražné sirény všeobecného hradního poplachu začaly výt, právě když Grayson vstupoval do vozového parku.

Muži i ženy se dávali do běhu, důstojníci chrlili rozkazy a družstvo černě oděné drakonické pěchoty se začalo formovat před obrovskými dvojími dveřmi. Jeho první nápad - ukrást vznášedlo v parku a zmizet ve tmě - asi nevyjde. Zabili by ho, než by uletěl padesát metrů.

Další věc bude, že začnou prohledávat všechny Trely. Grayson se zadíval dolů, na svou zelenou uniformu, a ušklíbl se. Měl jedinou možnost: přestat být Trell. Rozběhl se známými chodbami zpátky do srdce Hradu zhruba ve směru montážní haly. Jediné, co potřeboval, bylo nalézt... ha!

Osamělý drakonický voják spěchal přímo proti němu s laserovou puškou hozenou přes rameno. Muž nevěnoval vůbec žádnou pozornost zelenokabátníkovi, stojícímu stranou v předpisovém pozoru, aby mohl projít, a spěchal směrem k vozovému parku. Grayson švihl nohou a nakopl běžícího vojáka přes holeně. Muž se zřítil k zemi za rachotu pušky a nemotorného batohu se záložním zdrojem.

Zvedl se na kolena a zavrčel: "Ty špinavej hajzle..."

Pak ho Grayson zasáhl špičkou přímo pod bradu. Mužova hlava se zvrátila a voják s rachotem výzbroje znovu dopadl na podlahu. Graysonův vztek vyprchal. Pokusil se nahnát mužův puls, ale marně. Nechtěl ho zabít, ale strach a hněv vedly jeho kop na mužovo hrdlo. Zdálo se, že voják má zlomený vaz.

Grayson vtáhl vojáka do přilehlé místnosti, malého skladu formulářů a dalších kancelářských potřeb. Rychle mu svlékl uniformu a oblékl ho do své. Chvilí zápasil s těžkým záložním zdrojem, ale nakonec se mu podařilo bezpečně si ho naložit na záda. Na závěr se opřel do kovové kartotéky přeplněné leistry a formuláři a převrátil ji na vojákovo tělo. Ozvala se dunivá rána a šustění padajících papírů. To by mělo pronásledovatele alespoň trochu zmást, až najdou mrtvolu. Jakékoli zdržení mu daruje pár drahocenných minut navíc.

Pak si zkontroloval laser. Byl to Marx XX, hvězdný paprsek - drakonický model, který znal pouze z učebnic. Stejně by nemělo být těžké se jej naučit ovládat. Tady je asi ovladač intenzity paprsku. Zapíná se pákou na baterii. Pojistku má přímo pod rukou. Zdá se, že to zvládne. Rozhlédl se oběma směry, vykročil ze skladu a poklusem vyrazil k montážní hale.

Tam stál na montážní plošině vzpřímený Kondor.

Padesátipětistupňový OBR dominoval kavernóznímu prostoru haly. Trup měl pocákaný rezavými fleky a zbytek byl natřen vybledlou šedí. Jeho ohromné, téměř lidské tvary obklopovala síť lešení.

Grayson na OB Ra znalecky pohlédl. Vypadalo to, že připevňují OB Rův batoh a autokanón. Sundali je, když chystali past, v které právě v této místnosti málem zemřel nejen Grayson, ale i zbytek jeho útočné jednotky. Batoh obsahoval OB Rovy primární výměníky tepla, munici a řídicí obvody devadesátimilimetrového autokanónu, mířícího nyní v klidové pozici přímo ke stropu. Pro údržbu a opravy se zádová jednotka dala odmontovat, ale bez ní OBR nemohl být připraven k boji. Teď ale rozhodně jako připravený k boji vypadal.

Kondor byl OBR starší konstrukce a měl průhledný kokpit podobný kabině vrtulníku. Monitory na konzoli dávaly pilotovi možnost sledovat celé spektrum od infračerveného až po ultrafialové. V praxi ovšem spoléhal pilot více na své oči než na OB Rovy senzory a jenom si nad konzoli promítal holografický displej s nejdůležitějšími bojovými údaji.

Kabina byla otevřená a Grayson viděl, jak se kdosi - pravděpodobně tech nebo pilot provádějící poslední testy - pohybuje uvnitř.

Poplašené zařízení mlčelo, ale přesto se v montážní hale formovaly jednotky a důstojníci ukazovali a vyřvávali rozkazy. V jenom koutě se před jejich hlavními krčil hlouček zelenokabátníků. Hon na Trelly začal.

Grayson rychle přemýšlel. Dveře haly byly otevřené, ale stálo v nich tolik vojáků, že by se daleko nedostal. Očima se vrátil zpět ke Kondorovi. Pilotoval tohoto OBRa několikrát v rámci svého tréninku. Býval to stroj poručíka Hauptmána a Grayson stále rozeznával vybledlý nápis Hauptman po straně OBRovy levé nohy. Strávil také spoustu hodin řízením Kondorů na тренаžeru. Kdyby se mu podařilo dostat do OBRova kokpitu, šance na útěk by se rapidně zvýšila.

Přesto tu však bylo několik potencionálních problémů. OBR vůbec nemusel být tak připravený k boji, jak vypadal. Co hůře, neurální helma mohla být nastavena na parametry jiného pilota a bude ji nutné rychle přeprogramovat, pokud by měl převzít vládu nad strojem. Jediný způsob, jak to zjistit, však znamenal sednout si do pilotního křesla.

Největší dilema však měl ohledně taktiky. Jakmile začne lézt po žebříku na lešení, někdo z techů nebo důstojníků jej určitě uvidí. Pokud se mu nepodaří odpoutat nějak jejich pozornost, nikdy se nedostane výš než k OBRovu koleni.

Lori stiskla zuby a změnila vysílací frekvenci. "Všem jednotkám! Zachytila jsem signál. Kupředu!"

Cikáda se vymrštila vpřed, prstnaté nohy zalapaly na písčitém svahu, jak se OBR drápal nahoru. S Vosou po jednom boku a Žihadlem po druhém se Lori vynořila z vádí. Na hraně kaňonu, kam je před chvílí Vosa vysadila, se probrala k životu vznášedla. V oblacích prachu vyrazila směrem ke kosmodromu.

"Bude to jen rychlý nájezd," zopakovala Lori svůj rozkaz. "Tam a zpátky. Žádný souboje. Jenom se podíváme, jestli náhodou nespí!"

Prokličkovali vádím až do vzdálenosti tří kilometrů od kosmodromu. Před nimi teď leželo široké palebné pole, kterým musely projít všechny stroje. OBRy vyrazily kupředu nejvyšší rychlostí a Cikáda byla brzy značně vpředu. Jejich útok zvedl mračna prachu, která brzy zatáhla celé nebe.

Lori zamířila svůj laser na laserovou věž v trupu jedné z drakonických výsadkových lodí. Venku bylo natolik světlo, že svůj cíl viděla pouhýma očima. Záblesk vybuchující vížky ji v kalném šeru úsvitu oslepil.

Od vznášedel s raketometry se k nebi vznesly stuhy bílého dýmu. Mezi loděmi se zablesklo, výbuchy zasáhly i oblou střechu kasáren a stěnu skladiště. Dunění vybuchujících raket otřásalo celou letištní plochou.

"UZPíci na 270!" Lori poznala Enzelmanův hlas. Jakmile Garikovi začal stoupat adrenalin v krvi, měl tendenci při boji strašlivě rvát a jeho emoce nedokázalo zkreslit ani elektronické filtrování.

Lori natočila své obrazové senzory a zahlédla jakýsi pohyb. UZPíci - zkratka, kterou warriorů používali pro "ubohou zasranou pěchotu" - proudili ze zasažených kasáren. Oblečení byli v tom chladném ránu většinou jen do části uniformy, ale zbraně měli všichni.

"Dobrá," řekla. „Nedělejte si s nima hlavu. Zaútočte na zásobní cisterny na 180. Do nich!"

Jejich cílem byly čtyři řady nízkých, silně pancéřovaných cisteren na opačné straně kosmodromu. Žihadlův laser přejel po základně jedné z cisteren ve snaze najít slabé místo. Z jedné z výsadkových lodí vyšlehl modrý záblesk vrhače částic a záře pohltila Žihadlo. Lori si uznale všimla, že pilot Žihadla, Yarin, jeden z Graysonových trellwanských rekrutů, ani na moment nepřerušil palbu na nepoddajný pancíř cisterny. Zamířila svůj laser na to samé místo, kde již pancíř začínal měknout, a síť trubek a přípojek pro tankování paliva se tavila.

Tyto cisterny obsahovaly tekutý vodík, palivový substrát pro fúzní reaktory výsadkových lodí, které přistávaly na kosmodromu. Ve dvou vteřinách se stěna cisterny zhroutila, rychle se odpařující vodík vytryskl do chladného vzduchu a ohnivý míč vylétl až k nebi. Tlaková vlna srazila Yarinovo Žihadlo na kolena a Lori musela ze všech sil bojovat s řízením Cikády, aby ji udržela na nohou. Divoká síla výbuchu byla téměř hmatatelná a ohnivý hřib stoupal stále výš a výš. Jeho světlo jasně ozařovalo celý prostor. Na plochu pršel déšť doběla rozžhaveného kovu a cinkal o Cikádin trup.

"A je to," řekla Lori. "Jízda tady bude každou chvílí! Mizíme! Mizíme!"

Rozptýlení, za které se Grayson modlil, přišlo, když jeden z vojáků u dveří zařval: "Hele! Útočí na kosmodrom!"

A bylo po disciplíně. Řady se rozpadly, vojáci se otočili a dívali se na zášlehy laserů jasně zářící na temném pozadí kosmodromu pod horou Gayal. Někteří z astechů dokonce vyběhli ven, aby lépe viděli.

Grayson věděl, že musí jednat teď nebo nikdy.

Vyrazil po žebříku na rampu a oči nespouštěl z Kondorovy hlavy. Největší strach měl z toho, co by se stalo, kdyby byl Kondor kompletně připravený a pilot si ho všiml.

Když Grayson dosáhl OBRova pasu, sundal si pilot helmu a postavil se v kokpitu, aby přes OBRův hrudník viděl na bitvu venku. Grayson rychle přelézal k OBRově hrudi. Byl už téměř u ní, když otřes rampy přivábil pilotovu pozornost. Zadíval se dolů a oči se mu rozšířily. V ten samý okamžik zazněl křik z podlahy osm metrů pod ním. "Hej! Ty tam nahore! Co si sakra myslíš? Co tam děláš?"

Grayson byl spatřen. Pilot nad ním si sáhl k boku.

29

Grayson zrychlil. Proplétal se úzkou sítí lešení, které se táhlo podél OBRovy hrudi těsně pod kokpitem. Warrior vytáhl pistoli a zamířil mu na hlavu.

"Odhoď tu pušku!" Muž měl ječivý a lehce nejistý hlas.

Grayson odhodil pušku, která s nárazy propadla lešením. Pak si začal odepínat popruhy, které mu udržovaly baterii na zádech.

"Sem je přístup zakázán, kámo," řekl warrior. "Sem nahoru nesmí nikdo kromě techů a..."

Poslední přezka povolila a Grayson zvedl záložní zdroj před sebe jako štít. Pak se rozběhl k warriorovi, až mu lešení pod nohama dunělo. Pilot vypálil, ale minul štít i Graysona.

Grayson mrštil masivní baterii na pilotovu hrud'. Pak už byl na něm a snažil se získat pistoli. Nohama marně hledal oporu na kluzkém povrchu pancíře OBRovy hrudi. Chvilí spolu zápasili a baterie s puškou, visící hluboko dole na přívodném kabelu, se jim pletla pod nohama. Náhle byl pilot na nohou a pistoli měl pořád v ruce. Grayson vyrazil nohou na mužovo koleno a pak už jen pozoroval, jak se warrior potácí a s výkřikem padá pozadu dolů.

Halou se rozlehl štěkot útočné pušky a Graysonovi kolem uší zasvištěly kulky. Sehnul se a přitáhl si pušku, zkontroloval dobíjení a vypálil tři rychlé zášlehy na vojáky, přibližující se k žebříku. Laserová puška pálila s hlubokým hučením. Záblesky koherentního světla nebylo vidět, ale dva z vojáků dole klesli k zemi se zuhelnatělými uniformami. Ostatní pěšáci se rozprchli do úkrytu a Grayson vklouzl zpět do Kondorova kokpitu. Nalezl odpovídající madlo a zatáhl kabinu, kterou pak hermeticky uzavřel.

Kabina sama byla celá vyložena reflexivním materiálem, který z ní dělal jednosměrné zrcadlo a zvyšoval tak bezpečnost kokpitu a chránil pilota před oslepnutím, když byla kabina zasažena nepřátelským laserem. Hala kolem poněkud ztemněla, ale Grayson stále rozeznával míhající se stíny drakonických vojáků.

A teď rychle, řekl si. Natáhl se a zapínal řady spínačů táhnoucí se po obou stranách křesla. Systémové hlášení ukázalo, že reaktor je aktivní a pracuje na plný výkon. Všechny zbraně jsou nabitě a připojené k řídicím okruhům.

Grayson si přitáhl neurální helmu visící na zkrouceném svazku drátů a přívodných kabelů a nasadil si ji na hlavu. Zapnul ji a opatrně spustil test zpětné vazby. Nejprve ucítil známou závať, jak se obvody helmy, vyladěné na cizí vzory mozkových vln, pokoušely komunikovat s nervovými drahami jeho vnitřního ucha. Nalezl nónius, sloužící k nastavení signálu helmy, a jemně jej natáčel oběma směry podle toho, jak kolísala jeho nevolnost. Rozhozené řádky vln na osciloskopu se zvolna změnil v jedinou neměnnou vlnu a Grayson věděl, že Kondor je nastaven na jeho alfa rytmus.

Naposled přehlédl přístrojové desky. Zelená... zelená... všude zelená. Levou rukou uchopil řídicí páku a pravou sevřel ovladač zbraní. Vytrhl nohu ze zámeků, které poutaly Kondora k lešení, a stroj vykročil. Lešení a rampy se rozlétly na všechny strany a kolem zasvištěly kusy zkrouceného kovu. OBR udělal další krok a pod nohama mu skřípěly zbytky hliníkových konstrukcí.

Vrata haly se bruchivě zavírala. Grayson se bleskurychle obrátil. No jasně, řídicí kabina byla zpět na místě a kovový žebřík opravený. V kabině stál astech a zběsile křičel do mikrofonu. Grayson napřáhl Kondorovu pravou ruku a zamířil šesticentimetrový laser, zabudovaný v předloktí, na cíl. Pravou rukou stiskl spoušť. Z kabiny vyšlehly bílé plameny. Půlka se jí odlomila a v oblacích černého kouře spadla na zem.

Vrata haly zamrzla na půli cesty.

Grayson se otočil a vyrazil k otvoru. Muži zděšeně prchali před jeho nohama a většinou odhazovali své zbraně, aniž by se jen ohlédl. Jen smutná menšina zůstala stát a zaútočila na řídicího se OBRa útočnými puškami a pistolemi. Grayson je ignoroval a vyrazil ven z Hradu. Snažil se ze stroje vymáčkout nejvyšší rychlost, protože lasery a raketometry, zabudované v hradbách, měly více než dostatečnou palebnou sílu, aby jeho Kondora složily. Doufal jen, že zbraně ještě nejsou připravené ke střelbě.

Při sestupu z přehlídkové plochy se neodvážil použít OBRovy trysky. Po Cikádě se mu Kondor zdál strašlivě odlišný - ohromný, těžký a neohrabaný. Měl pocit, jako by se pokoušel chodit s olovenými závažími připevněnými k nohám, rukám i trupu. Nebude mu dlouho trvat, než si na těžšího OBRa zvykne, ale rozhodně nehodlá zkoušet náročné manévry, dokud stroj naprosto nezkontroluje.

Terén pod přehlídkovou plochou byl hrubý a členitý, rozrytý erozí. Chůze po suti mezi uvolněnými kameny byla velice nebezpečná. Grayson si uvědomil, že začal sestupovat severněji, než původně zamýšlel. Jižněji, směrem k osvětlenému Sarghadu, byl svah méně strmý, rovný i pro vznášedla a pevný natolik, aby udržel i běžícího OBRa.

Naladil bojovou frekvenci a zachytil praskání statické elektřiny a rychle mluvící hlas.

"... nákladní výsadková loď, žádám o okamžité povolení ke startu!"

"Výsadková loď alfa, tady věž. Na ploše se bojuje a proto musíme vaše povolení ke startu pozdržet."

"Vy idioti, právě tomuhle boji se chci vyhnout! Podívejte... kapitán Yorunabi, ISF, mi rozkázal okamžitě odstartovat. Rozumíte?"

Grayson se snažil nezřetelným slovům porozumět. Protože byl přenos elektronicky kódovaný, nedokázal říct, hovoří-li Tor. Ale věděl, že by Lori s útokem na kosmodrom nezačala dříve, než by jí Tor potvrdil, že má výsadkovou loď bezpečně v rukou.

Když připravovali svůj plán, neznali čas odletu výsadkové lodi a mohli jej pouze odhadovat z příprav probíhajících okolo. Výsadkové lodě obvykle tankovaly tekutý vodík těsně před startem. Vodík má totiž nešťastnou schopnost utíkat z nechráněných nádrží, jestliže s ním loď stojí příliš dlouho. Bylo mnohem levnější a účinnější skladovat palivo jinde a tankovat těsně před spuštěním reaktoru.

Tak zjistili, že se výsadková loď chystá k odletu, jakmile spatřili astechy plnicí nádrže vodíkem, ale přesnou minutu stále netušili. Než aby Tor se svým družstvem riskoval odhalení tím, že by v zajaté lodi vyčkával celé hodiny - standardní den i více - rozhodli se raději provést útok na kosmodrom, aby kapitánovi poskytli důvod k okamžitému startu.

Zoufalý požadavek pilota výsadkové lodi byl v souladu s plánem, ale Graysona překvapila přítomnost kapitána ISF na palubě. Blafuje Tor? Nebo se něco pokazilo?

"Alfo, tady věž. Máte povolení k okamžitému startu."

Jestli to byl blaf, tak vyšel. Nad tmavou plochou kosmodromu se rozlilo oslepujivé světlo a výsadková loď Chlouby zvolna stoupala na třepotavém sloupu bílého ohně. Náhle prudce zrychlila se smrtícím přetížením nejméně 3G a zmizela v perlově šedém nebi.

Jestliže Torův útok nějak selhal, žádná síla ve vesmíru to již nemohla změnit.

Grayson změnil vysílací frekvenci a otevřel bojový kanál, který vyhradil falangistům.

"Falango Jedna, tady Grayson." Nedomluvili si žádné kódy, protože Grayson nepředpokládal, že z Hradu vyjde v OBRu.

Chvilí bylo ticho. "Graysone? Tady Lori."

"Lori! Povedlo se mi získat Kondora. Scházím s kopce směrem k vám. Nějaký odpor?"

"Těžká palba z lodí, přesně jak jsme čekali. OBRy neměli připravené, a tak proti nám ještě žádného nenasadili. Ale brzy to přijde. Pozemní jednotky rozmístí u těžké zbraně po ploše."

"Dobrá. Drž se plánu. Sejdeme se, jak jsme se domluvili!"

Náhle se země okolo něj zachvěla a zvedla, jak si první rakety z Hradu začaly hledat svůj cíl. Grayson se dvakrát otočil, spustil autokanón na OBRovo levé rameno a zběsile pálił vysoce výbušné střely na raketometry v hradbách, ale bez viditelného účinku. Byl už od hradeb příliš daleko na to, aby bylo možné raketomet i kanón přesně zamířit.

Na planině dole zahlédl stíny tří OBRŮ, ustupujících k horám na severu. Před střelbou drakonických lodí je chránil požár vodíkových cisteren. A na nebi nad ním se zářivá hvězda rychle pohybovala směrem k východu a táhla za sebou bílý kondenzační pruh. Úspěch nebo selhání?

To se brzy dozví. Teď plán vyžadoval rádiové ticho mezi Trellwanem a lodí a předpoklad, že Tor svou úlohu splnil.

Pakliže ne, změni se úspěch v prohru ve dvou krátkých dnech.

Skokové lodi byly neobratné bestie, odsouzené svým designem a fyzikálními zákony k pomalým a extrémně opatrným manévřům okolo toho neviditelného, abstraktního místa ve vesmíru, známého jako bod skoku. Body skoku se rozprostíraly v prostoru mnoho desítek tisíc kilometrů v závislosti na hmotnosti hvězdy, která je generovala. Každá hvězda měla dva. Zenitový bod nad severním pólem hvězdy a nadírový bod nad jižním. Vzdálenost mezi nimi nebyla vždy stejná, pochopitelně, a záležela na velikosti hvězdy. Skoková loď, vybavená Kearny-Fuchidovými motory, do bodu skoku vmanévrovala, dobila své pohonné jednotky a pak se vynořila na bodu skoku hvězdy vzdálené až třicet světelných let.

Energii ke skoku loď získávala pomocí své plachty, kovového disku, tlustého o něco méně než milimetr a širokého okolo kilometru, který pohlcoval světlo a částice vyzařující z hvězdy, přeměňoval je na energii a uskladoval ji v zásobních buňkách lodí. Účelem plachty bylo zachytit každý foton jakékoli vlnové délky, který na ni dopadnul, a proto byly černé, tak černé, že starý pilotní vtip říkal, vesmír je ve srovnání s plachtou bílý.

Ač náročná na přístroje i vybavení, byla idea skoků mezi jednotlivými body natolik jednoduchá, že lidstvu umožnila dobýt vesmír. Protože válkou poničená civilizace nástupnických států nebyla schopná dále vyrábět nové lodě, zůstávaly staré hvězdolety jediným spojením mezi jednotlivými hvězdami. Chlouba byla přinejmenším tři století stará. Její motor byl vyroben těsně před začátkem nástupnických válek.

Nikdo nevěděl, jak dlouho vydrží pohonná jednotka v provozu. Touto otázkou se trápili filozofové i politici v celém známém vesmíru.

Závislost lodí na bodu skoku a na obrovské, ale křehké černé plachtě znamenala, že žádná loď nemohla, s výjimkou dalšího skoku, opustit místo, na kterém do planetárního systému vstoupila. Aby se získala energie potřebnou k dalšímu skoku, musely být plachty rozvíňovány po relativně dlouhou dobu, ale prach a drobné meteority, které znečišťovaly oběžnou dráhu každé hvězdy, dokázaly poničit plachtu během několika obletů. Některé lodi sice měly motory, které jim umožňovaly manévrovat soustavou se skasanou plachtou, ale většina lodí zůstávala na bodu skoku a ke spojení s planetami využívala svých výsadekových lodí.

To ovšem znamenalo další problém. Na bodu skoku jakékoli hvězdy je gravitace stále ještě zřetelná. Loď na oběžné dráze okolo hvězdy samozřejmě nespadne, ale ani dlouho nezůstane na daném místě. Začne obíhat kolem hvězdy a časem se dostane do pásů prachu a asteroidů. Z tohoto důvodu mívaly lodě přídavné iontové nebo plazmové motory, udržující je na jednom místě. Tyto motory neustále vyvíjely mírný tlak vypočtený tak, aby vyrovnával gravitační sílu hvězdy a udržoval plachtu napjatou. Loď stojí na bodu skoku s přídi obrácenou k hvězdě a svou plachtu rozprostírá nějakých deset kilometrů před sebou. Udržovací trysky jsou namířeny dozadu a do stran, takže proud částic, který z nich vychází, nemůže poškodit křehkou plachtu. Je asi zbytečné říkat, že hvězdolety, parkující na bodu skoku, nemohou téměř vůbec manévrovat, protože každý pohyb do strany by zmačkal a pak potřhal křehkou strukturu plachty. Existovalo několik záznamů o bitvách skokových lodí mezi sebou, těžkopádných záležitostí, které trvaly celé týdny manévrování. Když se schylovalo k bitvě dvou hvězdoletů, obvykle se využívalo obratnějších obrněných výsadekových lodí nebo lehčích a rychlejších stíhačů. Skokové lodi jsou pochopitelně také opancéřované a mají vlastní radarem naváděné lasery jako obranu proti meteoritům, ale jediná výsadeková loď představuje pro hvězdolet takovou hrozbu, že se kapitán raději okamžitě vzdá, než aby riskoval poškození své drahocenné a nenahraditelné lodí.

To je fascinující problém vesmírné souborové taktiky, říkal si Tor. Nikdy se o vesmírnou taktiku příliš nestaral, přestože každý kapitán obchodní lodí musí znát tolik, aby se dokázal ubránit manévřům nepřátelského hvězdoletu na neznámém bodu skoku. Potíž byla v tom, že nyní se musel přiblížit k Chloubě, aniž by vyšlo najevo, že lodi nevelí původní posádka. Přestože při prohledávání operačních programů výsadekové lodi žádné změny v přistávací sekvenci neobjevil, mohou existovat hesla a přístupové kódy, které nezná. Vypadalo to však, jako by piráti ponechali všechno tak, jak to našli. To bylo také jediné, v co mohl Tor doufat.

Taktickou komplikací jeho mise byla skoková loď Sjedeného Drakonisu, kotvící dvanáct tisíc kilometrů od Chlouby. Tato vzdálenost byla sice dostatečná na to, aby udržovací trysky nepoškozovaly plachtu druhé lodí, ale podle měřítek kosmické navigace je dvanáct tisíc kilometrů hned vedle.

Tor cítil, že tam ta loď je. Byli ještě příliš daleko na to, aby to senzory potvrdily, ale on ji přesto viděl před očima. Byl si jist, že tato bitevní loď je totožná s tou, která ho zastavila na cestě mezi Sigurdem a Trellwanem. Jestliže budou mít

seběmenší pocit, že se na palubě jeho nákladní lodi něco děje, může být pár výsadkových lodí třídy Union - nebo ještě hůře letka stíhačů - na pozici u plachty Chlouby během třiceti minut.

Tento únos musí proběhnout v naprosté tajnosti, jinak skončí ještě dříve, než začal. Během procházky po březích jezera v Roklině hromu vypracoval Tor s Graysonem jednotlivé detaily celé akce. Základem celého plánu byl předpoklad, že obě skokové lodi budou mít své směrové antény zaměřené na Trellwan a nikoli jedna na druhou. Dvě lodi kotvící na bodu skoku, konkrétně bitevní loď a vojenský nákladník, si budou mít málo co říct, přestože bitevník samozřejmě bude pro jistotu na nákladník dohlížet.

Útočník jako Tor dokáže rozpoznat, jestli Chlouba hovoří s bitevní lodí přímo, ale nepozná nic, jestliže s ní komunikuje přes kosmodrom.

Torovy potíže začnou, až posádka Chlouby uvědomí kosmodrom o vetřelcích pokoušejících se o proniknutí na palubu. Kosmodrom pak vyrozumí bitevník, který okamžitě vyšle své výsadkové loď. Toto varování by také znamenalo potíže pro Graysona na Trellwanu. Grayson totiž plánoval další nájezd na kosmodrom a zpráva o tom, že byl zajat nákladník, by donutila Drakoňany zosílit ostrahu kosmodromu. To by útok znemožnilo. V horším případě by na ně Drakoňané dokonce mohli nastražit past.

Z tohoto důvodu byla Torova mise přepečlivě koordinována s činností Graysonových jednotek na Trellwanu.

Falangisté budou připraveni k útoku na kosmodrom v tu samou chvíli, kdy se Torova výsadková loď přiblíží k Chloubě. Cílem útoku pozemních jednotek bude řídicí věž kosmodromu, na které byla namontovaná talířovitá anténa, jejímž prostřednictvím mohli z věže upozornit nepřátelskou loď na přepadení Chlouby.

Pozemní útok ale nesmí začít ani o sekundu dříve, než se výsadková loď přiblíží k nákladníku. Pokud by se tak stalo, mohl by někdo ve věži vyrozumět bitevník a jeho velení by se mohlo pozastavit nad podezřelým načasováním příletu osamělé výsadkové lodi k Chloubě. Jediný výstřel z laseru pak mohl ukončit Torovu misi jen pár kilometrů od cíle.

Tor se zadíval na monitor na své konzoli, který ukazoval, kolik dnů, hodin a minut uplynulo od startu. Tor pečlivě vypočítal rychlost tak, aby výsadková loď přilétla k Chloubě za přesně padesát pět hodin třicet minut po startu.

V čase T plus 55,5 hodiny začnou oba útoky. Samozřejmě - jestli půjde na Trellwanu všechno podle plánu. Život Tora i jeho mužů závisel na tom, že to vyjde.

Padesát hodin po rozbřesku se slunce Trell vyšplhalo nad obzor a viselo nízko po straně černé siluety hory Gayal. Na jeho zachmušenou skvrnitou tvář se dalo bez obav přímo hledět, ale jeho rudé světlo zahalovalo celou západní stranu Gayalu do stínu tak hlubokého, že Grayson nerozeznával ani obrysy Hradu. Teplota již vyšplhala pár stupňů nad bod mrazu. Vzdálený jemný šum, který zachycovaly vnější mikrofony OBRŮ, způsobovala padající voda z tajících ledovců v hlubinách Rokliny hromu.

Tentokrát se útočná síla přibližovala ze západu a využívala každé nerovnosti erodované země ke krytí OBRŮ před nepřátelskými radary. Grayson kráčet v nově zajatém Kondoru několik kilometrů od zbytku jednotky. Podařilo se mu nalézt další koryto jihovýchodně od kosmodromu a zavedl svého OBRa do krytu pod převyšujícím břehem. Na konzoli blikaly digitální číslice. Padesát pět hodin a dvacet osm minut uplynulo od startu výsadkové lodi. Za dvě minuty začne útok.

Předchozí útok falangistů zastihl drakonické síly nepřipravené a tak se Grayson se svými muži dokázal vrátit do svého úkrytu v Roklině, aniž byl pronásledován. Nepřítel vyslal pouze jediný vrtulník a ten sundala salva raket jednoho z falangistických vznášedel.

Podruhé se jim již nepřítel překvapit nepodaří. V posledních padesáti hodinách vyloďili Drakoňané v Sarghadu dva plné pluky OBRŮ - dvacet čtyři strojů všech tvarů a velikostí. Dvě falangy mající dohromady osm OBRŮ byly rozmístěny okolo palácových pozemků a další falanga napochodovala do Hradu krátce po Graysonově útoku s Kondorem. Zbylá kumpanie dvanácti OBRŮ zůstala na stráž na kosmodromu. Osm jich nepřetržitě stálo na hlídce, zatímco čtyři zbylé se opravovaly.

Na kosmodromu byl přinejmenším ještě jeden OBR - šedočerný Marabu poručíka Vallendela. Grayson přemýšlel, jestli je i rudočerný Marabu vévody Ricola, Rudý lovec, na Trellwanu, přestože ho nikde neviděl.

Síly Rudého vévody zahrnovaly i pozemní jednotky, přinejmenším dvě stě padesát vojáků vybavených paletou vznášedel a lehkých kolových vozidel, vhodných do členitého horského terénu, který využití vznášedel neumožňoval. Tyto jednotky byly vybaveny úctyhodným počtem útočných pušek, přenosných laserů a raketometů.

Přímý útok na podobnou sílu byl naprosto beznadějný, přesto však byl přímý útok jediným způsobem, jak zničit řídicí věž. Grayson se zadíval na další obrazovku, na kterou přicházel obraz z miniaturní kamery na hraně vádí. Anténu vysílacího systému tvořila dvacetimetrová noha zakončená mělkým drátěným talířem o průměru pět metrů, zaměřená nízko nad jihovýchodní horizont. To byl směr nadírového bodu skoku, místa, kde se - jestliže všechno probíhá podle plánu - Tor právě teď ve své ukořistěné lodi přibližuje k Chloubě.

Řídicí věž byla Graysonovým cílem. Ostatní OBRy falangy, dvacetitunová Cikáda, Žihadlo a Vosa, zaútočí na základnu, kterou hlídá přinejmenším třináct těžkých OBRŮ. Při takto nevýhodném poměru sil vyžadoval bitevní plán falangistů velmi opatrnou strategii.

Podle plánu měly lehké OBRy zaútočit ještě jednou na cisterny s vodíkem, a pak okamžitě utéci. Falangisté očekávali, že většina hlídajících OBRŮ začne pronásledovat jednotky stahující se do hor. Grayson si byl jist, že Drakoňané budou rozhodnutí tentokrát nájezdníky chytit, hnát je až do jejich tábora a zničit je jednou provždy.

Zatímco se hlavní síla protivníkůvých OBRŮ požene za třemi nájezdníky, Grayson vklouzne do jejich týlu a zničí anténu. Vznášedla falangy a pěchota byly rozmístěny v rozervaném, snadno hájitelném terénu ve svahu hory na půli cesty k Roklině. Úporná obrana snad umožní lehkým OBRům utéct a znemožnit další pronásledování.

Snad... snad... snad. Grayson si rukama přejížděl tvář a snažil se zbavit strachu, který ho trápil. Bylo tu příliš mnoho

neznámých. Podařilo se Torovi skutečně zmocnit výsadkové lodi? Je vůbec schopný zajmout Chloubu, aniž by upoutal pozornost drakonické bitevní lodi, nalézající se v té samé oblasti? Dokáží tři lehké OBRy a hrstka napůl vycvičených pěšáků přežít plný útok tří falang středních a těžkých OBRŮ?

Jednou již v minulosti vytvořil bitevní plán za takovýchto nevýhodných podmínek a pak sledoval, jak se tento plán rozpadá v ohni a krvi, když se za ním zavřela vrata montážní haly. Při bystrosti a schopnostech vévody Ricola bylo snadno možné, že Grayson své lidi vede do další pasti, tentokrát ještě smrtonosnější, než byla ta předtím.

Proto nejprve na jejich válečné poradě navrhl, že se na kosmodrom vydá sám. Pytel naplněný vysoce výbušnými trhavinami by měl řídicí věž zničit.

By... by...

Jeho lidé však tento nápad vetovali. Útok na věž musel vyjít, a to okamžitě. Jestliže se vévodovým lidem podaří vyslat varování Chloubě nebo bitevní lodi, roztrhají Torovu výsadkovou loď na roj meteoritů. Jedině palebná síla Kondora, sestávající se ze středního laseru, autokanónu a raket krátkého doletu, zaručovala úspěšný úder na věž.

Torův život závisel na Graysonovi a Graysonův zase na Lori, Garikovi a Yarinovi, kteří mu musí získat dostatek času, aby se dostal k věži.

30

Plynuly poslední vteřiny.

A pak přišel čas. Graysonovy vnější mikrofony zachytily svist raket, jak Enzelmanova Vosa vypustila salvu kouřových RKD, táhnoucích za sebou dlouhé kondenzační pruhy. Prosvíštěly nízkou nad povrchem kosmodromu a vybuchly v oblaka neproniknutelného bílého dýmu. Vévodovi muži palbu opětovali zběsile pálícími paprsky z výsadkových lodí a obranných bunkrů a vzduch sténal výbuchy explodujících raket.

Grayson si přiblížil oblak nízkou visícího kouře. Stěží v něm rozeznával ptačí tvary Lořiny Cikády, jak stroj přebíhal přes obrazovku. Odkudsi zavyl těžký autokanón a vedle Lořina OBRa se rozběhla řada výbuchů. Nepřítel v takovémto kouři zaměřuje pomocí radaru, což není tak přesné jako zaměřování optické nebo laserem, ale na krátkou vzdálenost dostatečně účinné. Zamrkal, když trup Cikády zasáhl dvojitý oslnivý záblesk.

Z kouře vylétly další rakety; Vosa vypustila druhou salvu. Ve sluchátkách se mu ozval ostrý pronikavý tón.

Falangistická rušička byla v činnosti. Kdyby se rušičce nepodařilo zmást nepřítelův zaměřovací radar, všechny tři OBRy falangy by byly velmi rychle zničeny.

V pravé části obrazovky Grayson zaznamenal další těžký a nemotorný pohyb. Švihl kamerou na východ a zapnul přiblížování naplno. Tady! Od sražených stínů výsadkových lodí třídy Union se směrem k oblakům dýmu hnál pár OBRŮ. Blížší stroj byl Střelec, šedesátitunový OBR s dvojitými lasery a spáženým autokanónem namontovanými namísto rukou. Grayson se oťrásl, když si uvědomil, že tento jediný OBR váží stejně jako celé Lořino trojčlenné družstvo. Za Střelcem se míhala masa pětapadesátitunového trupu Lasice s podivným výčnělkem laserové věže v mohutně obrněné hrudi a těžkým autokanónem v pravé ruce. Od Hradu dolů spěchal štíhlý žraločí stín útočného vrtulníku.

V oblaku dýmu se občas zablýsklo. Vypadalo to, že výsadkové lodě netuší, kde hledat cíl, a pálí do oblaku naprosto náhodně. Radarová rušička fungovala stejným způsobem jako oblaka kouře, bránící Drakoňanům používat laserové zaměřování. Rušička samozřejmě znemožňovala správně zaměřit i falangistům, ale to vůbec nevadilo. Součástí plánu rozhodně nebyl souboj tří dvacetitunových OBRŮ s těžkými stroji, ženoucími se sem teď z celého kosmodromu.

V Graysonových sluchátkách zapraskalo a pak v nich vybuchl ostrý elektronický tón jejich bitevní frekvence.

"Falango Jedna, tady Falanga Tři. Zachytil jsem pohyb pěchoty po naší levici! Obkličují nás!"

"Rozumím, Trojko. Začněte s ústupem."

"Falango Jedna, tady Dvojka. Z mé strany se blíží tři OBRy, jsou ve vzdálenosti tři sta metrů a postupují! Za nimi podpůrní UZPíci. A dvě... ne, tři vznášedla!"

"V pořádku, Dvojko. Všechny jednotky, stahujeme se. Držte se..."

Lořin rozkaz přerušila divoká statická porucha. Oblak dýmu se modře rozzářil, jak se do něj zabořil výstřel vrhače částic.

Grayson pohyboval kamerou sem a tam v urputné snaze nalézt OBRa, který vypálil. Vrháče částic nosí jen velikáni.

Jednu strašlivou chvíli si myslel, že paprsek zasáhl Lori. Pak rušivý výboj zmizel a znovu uslyšel její vysílání.

"Všechny jednotky, udržujte rozestup! Dávejte si pozor na zadek!"

Grayson ztratil přehled o jejich postavení, protože do kouřové bariéry na ploše dopadaly stále nové a nové kouřové rakety. Zdálo se mu, že vidí siluety nejméně pěti těžkých OBRŮ, prodírajících se kouřem severozápadním směrem.

Jak tu tak ležel pod maskovací sítí, v pohodlí a stranou boje, měl Grayson palčivý pocit viny. Jiným způsobem se to udělat nedalo, ale tato skutečnost mu v té chvíli nikterak nepomáhala. Musel se držet bokem, zatímco byli jeho přátelé drcení mnohonásobnou přesilou.

Zvuky bitvy teď zněly z větší dálky, ale pokřik jeho vojáků na bojové frekvenci pokračoval dál. Grayson i přes elektronické filtry cítil, jak jim v hlasech narůstá nervozita.

"Tady Trojka! Tady Trojka!" To byl Yarin v Žihadlu, prožívající svou první bitvu. "Teplota roste a počítač hrozí vypnutím!"

"Tak vypni počítač, Trojko a nečil se. Všechny jednotky, pozice nula. Opakuji. Pozice nula."

Grayson sáhl po řízení a Kondor vstal v kaskádách písku a trhajících se maskovacích sítí. "Pozice nula" byl domluvený kód, ze kterého se dozvěděl, že falanga dosáhla úpatí členitého svahu stoupajícího k Roklině hromu. Nastal čas spustit další fázi plánu.

Vysoko na svazích hor vál silný vítr a rozháněl kouřovou bariéru rychleji, než dokázal Enzelman střílet své kouřové rakety. Tři OBRy se k sobě musely přiblížit, protože přístup k Roklině byl dole plochý a široký, ale směrem vzhůru se rychle zužoval. Lori si odhrnula z tváře mokré vlasy a setřela pot. Celá akce trvala bez chvilky oddechu téměř hodinu a

teplota ve všech třech OBRech dosahovala kritických hodnot.

Lori pozorovala, jak se dvě stě padesát metrů pod ní noří z kouře tvar. Okamžitě se na něj snesl záměrný kříž na její hlavní obrazovce. Počítač odhadoval váhu a emise reaktoru a na monitoru se objevil planoucí konturovaný obraz. Byla to Vosa. Přestože byl Garik zcela jistě nalevo za ní, spustila pro jistotu přijímač IPN.

Vosa vystřelila z laseru v ten samý okamžik, kdy Lori odečetla výsledné hodnoty. Rozžhavená skála se rozlétla na kusy nedaleko Cikádky nohy a kameny zaskřípaly o pancíř. Lori instinktivně stiskla spoušť. Viděla, jak se na Vosině hrudi oranžově zablesklo. Po ráně zůstala černá jizva na pancíři trupu. Ačkoliv OBR okamžitě uskočil, začalo se z něj kouřit a Lori viděla, jak se v zubaté ráně mihají modravé jiskry.

Vypálila znovu. A ještě jednou. Dva další zásahy! Vose dělalo potíží stát. Zdálo se, že Jedna noha zatuhla a pilot měl velké problémy s udržováním OBROvy rovnováhy. Lori popoběhla třicet metrů dolů, zastavila a vypálila znovu. Ze zasaženého trupu Vosy vyšlehly plameny a kov pancíře se začal tavit.

Hlava Vosy se rozpukla a v záblesku světla a kouře se její pilot katapultoval. Mohutné tělo OBRO přepadlo dozadu a při pádu po sobě zanechávalo cáry černého kouře.

Vedle Cikády vybuchla další raketa a Lori se rozběhla zpět do kopce. Balvany tu stály těsně vedle sebe, spousta z nich byla velká jako dům a z bitvy se stala hra na schovávanou.

"Gariku!" vykřikla na bojové frekvenci. "Yarine! Kde jste?"

"Tady Garik! Vidím vás, seržante. Jste dvě stě metrů pode mnou, trochu napravo. Čtyři OBRO - tři lehké a Vlčice - se hrabou do kopce asi sto metrů po vaší levici. Vidíte je?"

Lori se natočila tím směrem a viděla jen balvany a postupující kouř. "Ne!"

"Radši se vraťte, než vás odříznou."

"Vyrážím!"

Spěchala nahoru do svahu a suchá půda se drolila pod Cikádkinými spáry. Půda tu začínala prudce stoupat a tvořila širokou kamennou lavinu, která znesnadňovala pohyb a omezovala viditelnost. Všechny tři OBRO se musí dostat do první obranné linie dříve, než se jejich pronásledovatelé dostanou sem.

Do cesty jí zpoza kamenů vstoupila další Vosa a zablokovala jí tak cestu k přátelům. Tentokrát vůbec nepotřebovala spouštět IPN. Druhý stroj byl stěží padesát metrů daleko a jeho barvy jí byly zcela neznámé. Oranžovo-černé tygří pruhování bylo navrženo pro boj v džungli a mezi šedohnědými balvany kamenného pole tvořilo ostrý kontrast. Lořin výstřel Vosu naprosto překvapil. Byl to čistý zásah do pravé paže, který OBRO poslal přímo k zemi. Ruka svírající laser odpadla a škube se v písku opodál.

"Dobrá rána!" Lori netušila, řekl-li to Enzelman nebo Yarin. Vypálila znovu a minula. Pak přilétla osamělá raketa a zasáhla Vosu naplno do zad. Jejím pilotovi se však podařilo OBRO stabilizovat a obrátit čelem k Lori. Dvojice odpalovačů zasazených v OBROvé pravé noze vyplivla pár RKD. Rakety minuly, protože Lori již vykročila kupředu, zkrátila vzdálenost na třicet metrů a znovu vypálila z laseru. Paprsek trefil Vosinu hlavu a zanechal zkroucenou, napůl roztavenou ruinu na místě, kde ještě před minutou seděl pilot.

Lori však neměla čas si svůj úspěch vychutnat. Z externích mikrofonů zaznívalo temné dunění, jak se zprava blížil další OBRO. Přinutila Cikádu k nehezkému, ale rychlému klusu do kopce v obavě, aby ji od Rokliny opět někdo neodřízl.

Lořin OBRO dosáhl vrcholu výstupu. Moréna tu přecházela v široké kamenné moře, které zahýbalo po úbočí hory a měnilo se v prudký roztrhaný svah s kolmými útesy okrově a rudě pruhované skály. Za ním se do široka rozvířaly stěny, které zespodu téměř nebylo vidět. Táhl se po obou stranách zvolna se zužujícího údolí, běžícího jako hluboká rána vzhůru po tváři hory.

Zacouvala s Cikádou mezi balvany a našla si místo s dobrým výhledem na svah pod sebou. Potom spustila trup na složené nohy, takže teď její OBRO nebyl vyšší než dva metry. Zpod kokpitu trčel dlouhý rypec laserového děla. Po bocích měla ve vzdálenosti několika set metrů Vosu a Žihadlo, ležících na břiše s napřaženými lasery. Hýbalo se tu i něco dalšího: pozemní jednotky a nosiče zbraní se mihaly mezi barikádami, propadly a ohnivými pastmi, ukrytými v kamenném moři.

Lori v duchu rychle hodnotila jejich pozici. Dostali dva OBRO, oba lehké výzvědné stroje. To znamená deset, možná jedenáct nepřátelských strojů. Ach... támhle! Dva další průzkumné OBRO, Žihadlo a Cikáda, vstupovaly do otevřeného prostoru na okraji kamenného moře. Za nimi přicházely dva další - vpředu Střelec se svými podivnými dvojítmá rukama a vzadu těžkopádně supící padesátipětistunový Gryf.

Lori tvrdě skousla a navázala spojení. "Seržant Rarnage!"

"Tady, seržante!"

"Jste připraveni?"

"Jen to spustit, seržo. Stačí říct."

Lori vyčkávala a kousala se do spodního rtu, jak studovala rozvíjející se situaci. Za první čtveřicí se objevily další dva OBRO. Byly příliš daleko na to, aby je rozpoznala pohledem, ale bitevní počítač je určil jako dvě další Vosy. Vzdálenost k nejbližšímu cíli byla něco přes půl kilometru. Útočníci neustále postupovali, zápasili s vratkým povrchem, ale pohybovali se rychle.

Vévoda nás musí chtít zatraceně dostat, pomyslela si Lori. Zaostříla teleskopy na vedoucí stroj, Žihadlo maskované šedými skvrnami a zdobené rudočerným drakem Kuritovců, planoucím jasně na jeho hrudi. Určila si dva balvany vymezující základnu kamenného moře. Už jenom pár metrů...

"Dobrá, seržante! Ted!"

Po celé délce kamenného moře se rozezněly výbuchy. Zvedly nepřátelské Žihadlo a s mocným nárazem jim udeřily o zem. Pod Lořinou Cikádou se zatřásla země, až se Lori udělalo nevoľno. Část kamenného moře se zvedla jako mořská vlna v oblacích světlého prachu a převálila druhého OBRO, Střelce. Zůstal ležet na zádech a dvojitou hlavě pravé ruky

měl roztrženou a ohnutou silou výbuchu.

Ostatní OBRy rychle ustupovaly. Jediná škoda byla, že tato exploze spotřebovala téměř všechny zásoby výbušnin falangistů.

Ve sluchátkách jí zněla nekonečná litanie "Vyhráli jsme! Vyhráli jsme!"

"Ticho na frekvenci!" vyštěkla Lori. "Jenom se přeskupují." Viděla, jak se dole pod svahem, asi dva kilometry daleko, pohybují lidé a OBRy. Ze způsobu, jakým se rozvíjeli napříč morénou, bylo jasné, že se určitě nehodlají vrátit na kosmodrom. Falangisté zaujali výhodnou obrannou pozici, ale velikému počtu odhodlaných útočníků nebude trvat dlouho, než jejich postavení dobudou.

"Pospěš si, Grayi," řekla nečekaně vášnivě. "Slož tu anténu a pak si zatraceně pospěš sem."

Vrátila se očima k monitoru, na kterém byl obraz ústí Rokliny, vznášející se ve vodní tříšti dva kilometry za ní. Přes mikrofony slyšela tlumené hučení vodopádu. Jejich tři OBRy a vznášedla již téměř neměly kam utéct.

31

Tor nechal palubní počítač provést poslední opravný zážeh, který snížil rychlost přibližující se výsadkové lodi na asi metr za sekundu. Žád'ové obrazovky můstku téměř zaplňovala Chlouba, vznášející se nad štihlým tělem výsadkové lodi.

Jako většina ostatních skokových lodí byl tento starý nákladák postaven okolo jehlové dýky jádra ústředního motoru. Jeho štihlé linie však narušoval nevzhledný hrozen nákladových modulů, mohutná kulovitá kabina posádky na předí, excentrická masa druhé výsadkové lodi, stále ještě připoutané v žád'ovém nákladovém prostoru, a výhružné znetvořené bradavice vrhačů částic a laserů lodní protimeteoritické obrany. Tor zkušenými očima pátral po známkách poškození nebo neodborného zacházení, ale žádné nenašel. Poziční trysky zjevně fungovaly, přestože jediným viditelným důkazem jejich práce byly údaje o změnách magnetického pole, které se objevovaly na monitorech na můstku výsadkové lodi. Z tohoto důvodu také Tor vypočítal dráhu lodi tak, aby se nikde nepřiblížila k vražedným proudům částic.

Daleko za zádi nákladáku zářil rudý disk Trelu jako srpek světla překrytý černým kruhem, který jako by hvězdu požíral.

Tor věděl, že srpek vzniká tím, že plachta na zádi Chlouby zakrývá slunce.

Z reproduktorů na můstku zapraskal statický výboj a pak se ozval mužský hlas: "Výsadková loď ve vektoru čtyři-pět, snižte svou rychlost na žádná celá pět metru za sekundu. Přepínám."

Tor zmáčkl knoflík a nakrmil počítač novými údaji. Ucítil další, téměř nezatelný št'ouchanec. "Korekce provedena, přepínám."

Snažil se udržovat rozhovor mezi oběma loděmi na naprostém minimu ze strachu, aby něco neprozradil. Zatím nezazněla žádná výzva, žádný rozkaz ke změně kurzu či zastavení na místě. Bezpečnostní služba nákladáku musí být s vysíláním výsadkové lodi spokojena.

Poslední proužek slunce pohltil stín černé skokové plachty a Torova loď se vnořila do stínu. Trup nákladáku byl nyní jen několik set metrů daleko, ukrytý ve stínu, ale jeho siluetu zvýrazňovaly spousty zářících a pomrkávajících kontrollek a pozičních světél. V centru záměrného kříže na Torově obrazovce se rozbíkala zelená šipka na místě, kde se rozevíraly přistávací rampy k přijetí výsadkové lodi.

Tor zmáčkl další tlačítko a na straně obrazovky se rozbívalo rudé světlo na pozadí hvězdného nebe. To byla pozice drakonické bitevní lodi, vzdálené dvanáct tisíc kilometrů. Nezachytili žádné vysílání, žádné známky toho, že by kdokoli měl podezření, že něco není v pořádku.

Zapnul lodní interkom. "Připravte se všichni. Hodlám jim říct, kdo jsme."

Posádku nákladní lodi tvořilo patnáct mužů. Tři z nich odlétli s Torem na Trelwan a zemřeli. Při této vzpomínce Tor stále cítil vztek a pocit viny. Netušil, kolik ze zbývajících dvanácti mužů ještě žije a je na palubě Chlouby, přestože bylo nepravděpodobné, nebo se za to alespoň modlil, že by někdo zbytečně ztratil takové množství trénovaných mužů. Více ho zajímalo, kolik stráží může na loď dohlížet. To se vůbec nedalo odhadnout, i když s deseti nebo dvanácti dalšími pasažéry by loď byla zatraceně přeplněná.

Zadíval se na obrazovku, která odpočítávala čas. Stálo na ní padesát pět hodin, třicet minut přesně a vteřiny jedna za druhou přibývaly.

Skokovou loď je možno ve vesmíru napadnout mnoha způsoby. Nemá-li žádný doprovod, existuje několik pozic, jejichž zaujetím může výsadková loď ohrozit hvězdolet - například za skokovou plachtou nebo u předě vedle pozičních trysek. Obě polohy samozřejmě předpokládají, že byly neutralizovány obranné systémy lodi.

Kdyby Torova loď zahájila palbu na zbraňové systémy Chlouby, povšimne si bitevní loď radiace a začne se o to zajímat. Bude-li nákladák jakýmkoli způsobem poškozen - například pokud se roztrhne plachta nebo vybuchne zbraňová paluba - začne to bitevní loď vyšetřovat. Nebo se přinejmenším pokusí spojit s nákladákem přímo a zjistit, co se děje.

Tor si podobný útok připravil pro případ, že budou cestou odhaleni, ale zatím šlo všechno podle původního plánu. Bylo mu jasné, že nejméně jeden z lodních důstojníků je bude očekávat při vstupu do lodi. Jestliže bude se svými muži dostatečně rychlý, podaří se jim posádku překvapit a dobýt loď dříve, než stačí hlídka na můstku zavolat o pomoc. Možná. Jestliže hlídkový důstojník nespí a je to muž na svém místě, bude mít zcela jistě dost času na vyslání zprávy na Trelwan. Bitevní loď sice teoreticky může zachytit necílené vysílání, ale dokud spolu obě lodě nekomunikují přímo, je to velmi nepravděpodobné.

Bude trvat pouze pět a půl minuty, než zpráva dosáhne přijímací antény na trellwanském kosmodromu. Odsud okamžitě vyšlou zprávu bitevní lodi, která vyhlásí poplach za dalších pět a půl minuty. To bylo největší úskalí celého plánu a jediné řešení skýtal útok falangistů na řídící věž.

Pokud se ovšem vévodovi podařilo zjistit podvod s počítačem na kosmodromu, může být Tor klidně očekáván

družstvem mariňáků s připravenými puškami.

Počítač provedl poslední korekční zážeh. Na můstek výsadkové lodi dolehly jasné zvonivé tóny a chřestivé údery magnetických držáků zapadajících na svá místa a přistávacích přírub, fixujících pozici výsadkové lodi na trupu nákladáku.

"Přistáli jsme," ohlásil Tor do interkomu. "Výsadkové družstvo se připraví u přechodových dveří!"

Dalších několik vteřin rozhodne o úspěchu nebo prohře.

Jakmile zaslechl Lořino kódované sdělení, Grayson se se svým Kondorem vztyčil a vykročil podél stěny vádí. Mířil k místu, kde se břeh částečně propadl a vytvořil tak přírodní rampu, vedoucí ven z rokle na planinu jihovýchodně od kosmodromu. Kosmodrom byl i nadále zahalen mraky kouře, ale anténa se nořila z dýmu dva kilometry od Graysona. Vyjasňovaly se i obrysy dalších struktur - sražená mísa řídicí věže, čtyři rovnoběžné řady cisteren tekutého vodíku daleko na východě a šedavé stíny drakonických výsadkových lodí.

A OBRy. Grayson zachytil pohybujiící se radarové odrazy přinejmenším osmi strojů, přestože mu příjem kazila jejich vlastní rušička a znemožňovala mu získat jasný obraz. Vypadalo to, že se všechny přesouvají k severnímu okraji plochy. Žádný nebyl blíže než dva kilometry. Z tohoto pohledu se zdálo, že plán funguje.

Na jihozápadě se vznášely lehké cáry kouře, rozfoukované severní brízou. Kondor dorazil k řetězovému zátarasu na hranicích kosmodromu, překročil ho a vstoupil na betonovou plochu. V kouři, asi půl kilometru před ním, supěl nosič zbraní směrem k severu a Graysona si nevšímal.

S tím počítal. Přestože všichni vévodovi muži jistě věděli, že se Graysonovi před dvěma dny podařilo utéct s ukořistěným Kondorem, v oblasti kosmodromu se neustále vyskytovala celá kumpanie dalších OBRů. Náhodný pozorovatel bude nejspíše předpokládat, že zjizvený stroj, pohybujiící se na jižním okraji kosmodromu, je přátelský. Zkušení důstojníci, kteří by ho mohli odhalit, teď na Hradě monitorují bitevní komunikaci nebo v poli pilotují své OBRy a mají úplně jiné starosti.

Zvuky neutuchající bitvy ustupovaly po svahu hory k severu. Jestliže tři falangistické OBRy vydrží dostatečně dlouho, aby mohl zničit anténu, připojí se k nim a zaútočí na drakonické jednotky zezadu. Překvapení a zmatek jim snad umožní odpoutat se od nepřítele a stáhnout se do Rokliny.

Poté budou muset falangisté projít Roklinou k planině na břehu moře Grimheld. Tam je místo vhodné k přistání, na kterém se předem domluvili. Jestliže se Torovi podaří zmocnit se Chlouby, jedna z jejich výsadkových lodí se s nimi setká u majáku, který vztyčí za dva dny. Aby prošli Roklinou, budou muset své OBRy opustit, protože vodopád se probudil dříve než jindy a znemožnil každý pokus projít pod vodou. Pro případ své smrti Grayson nakreslil mapy, které falangistům pomohou najít cestu k severnímu ústí a dolů rozervaným svahem k mořskému pobřeží.

Jakmile budou na palubě výsadkové lodi, odletí k Chloubě a s ní k nejbližší předsunuté základně Svazu, kterou najdou. Ti z falangistů, kteří nechtěli odejít, dokáží přežít třicet standardních dní se zásobami, které jim zanechá výsadková loď, a pak se vrátit vznášedlem do Sarghadu, jakmile se znovu setmí.

A tam budou čekat s Graysonovým slibem, že se vrátí s posilami Svazu dostatečně velkými na to, aby rozdrtily drakonické útočníky.

Grayson se násilím odtrhl od neustálého rozjímání nad plánem. Když na něj hleděl jako na celek, viděl příliš mnoho předpokladů a nejasných dohadů a příliš mnoho maličkostí, které mohly snadno zhatit celou akci. Vzpomněl si na další poučku Kaie Griffitha: "Může-li se něco pokazit," říkával zbrojmistr, "pak se to pokazí. Všechny své plány dělej co nejjednodušší, protože v praxi se každý plán sám zkomplikuje daleko více, než si dokážeš představit."

Grayson ale netušil, jak by svůj plán mohl ještě více zjednodušit. Proti takové přesile mu pouze komplexní plán poskytoval dostatek možností a pružnost, kterou potřeboval.

Zmáčkl spínač označený jako PDP a přímo před očima se mu objevil holografický displej se zeleným záměrným býčím okem a sloupci údajů. Zaměřil anténu na cíl a zjistil, že vzdálenost je osm set padesát metrů. Pak si zkontroloval zbraně. Autokanón měl i nadále v transportní pozici, ale nabitý a připravený k akci. Střední laser v předloktí byl dobítý a raketomety s RDD na levé straně OBRova trupu i dvojité odpalovače RKD po obou stranách hlavy byly připojené, nabitě a pomrkávaly na Graysona desítkami zelených kontrolky na zbraňové konzoli.

Všechno připravené. Stlačil řídicí páku kupředu a přinutil Kondora k těžkopádnému poklusu k anténě. Když dostal Kondor plný zásah raketou do zad, byl Grayson naprosto překvapen.

32

Tor chvátal k přechodovým dveřím, kde si od jednoho ze svých mužů vzal vibrační pilu v pouzdře, a zatímco mu voják připevňoval na záda baterii, přivázal si ji k pasu. Čtrnáct falangistů, kteří se přihlásili na tuto misi, tu již stálo. Stále ještě byli oblečení v zelených uniformách Královských gardistů a vyzbrojeni vším možným od dlouhých ostrých nožů a vibračních pil až po laserové a tranquilizační pušky. Polovina z vězňů, které na palubě výsadkové lodi našli, tu byla také, vyzbrojená improvizovanými zbraněmi a zoufale odhodlaná. V šerém světle přechodového modulu se všechny tváře zdály bledé, jak tu tak visely v snové beztíži nulové gravitace.

Tor vyhledal očima generála Varneyho. "Jsou vězni zajištěni, pane?"

Varney přimhouřil oči. "Zajištěni, kapitáne. Jsou na zádi připoutáni ke svým křeslům a je tam hlídka. Jediný problém byl s tím chlapem od ISF, a tak jsem ho musel omráčit. Znovu."

"Dobrá." Tor se kousl do rtu. "Ale, generále..."

"Nemusíte nic říkat, synu," přerušil ho Varney, až se zdálo, že čte Torovy myšlenky. "Vy tady velíte, ale já půjdu s vámi." V pěsti svíral rukojeť těžkého nože.

Tor se odmlčel a pak přikývl. Jestli o vojácích něco věděl, pak to bylo to, že se nevyplácí hádat se s generály. „Dobrá, chlapi. Pamatujte si, žádné zbytečné zabíjení. Loď může pod dohledem stále ovládat má posádka nebo pro ty bastardy

mohli dokonce začít pracovat. Bůh ví, co jim napovídali, ale budeme je potřebovat, abychom mohli odletět. Mějte také na paměti, že rychlost tu nehraje žádnou roli. Když vrazíte prudce do místnosti, bude vám trvat dvě minuty, než dopadnete na podlahu. Někoho praštíte a síla úderu vás odhodí zpět. Dávejte si pozor! Nějaké dotazy? Ne? Tak dobrá, jdeme na to!"

Vnější dveře přechodové komory sklouzly ke straně a falangisté zjistili, že hledí na trio ozbrojených černě uniformovaných důstojníků, stojících v přechodové komoře Chlouby.

"Hej! Co je tohleto?" vykřikl důstojník v uniformě kapitána. V dalším okamžiku na něj skočil jeden z falangistů a oba, jako nějaká chobotnice, odpluli v klubku ven z přechodové komory do skladiště.

V čele zbytku vyrazil generál Varney. Zaútočil nožem dopředu a vzhůru, zasáhl drakonického poručíka nízko do břicha a z otevřené břišní dutiny vytryskl gejzír krve, která se v beztláčeném prostoru rozptýlila ve vzduchu.

Tor se vymrštil na třetího Drakoňana, ale do cesty se mu převálil umírající poručík v změti poletující krve a šhubajících se končetin. Tor jenom pozoroval, jak důstojník - zdálo se mu, že major - mizí ve vratech do skladiště a snaží se utéct do chodeb vzadu. Ztraceně!

"Za ním!" zařval. "Chyťte ho!"

Výsadek se přehnal přechodovou komorou a nahnula se do hlavní chodby. Tor muže navedl směrem k můstku. Neznatelné zrychlení pozičních trysek Chlouby bylo dost silné na to, aby vyvolávalo pocit, že plavou nekonečným tunelem. Tor zachytil na konci chodby záblesk pohybu.

"Seržante Yee! Sundejte ho laserem!"

Voják stiskl spoušť, ale majorovi se podařilo proklouznout dveřmi na konci díry, než laser vypálil. Do háje! říkal si Tor, když výsadek skupina postupovala chodbou. Určitě teď spustí poplach. Od tohoto okamžiku závisí všechno na Graysonovi a jeho falangistech na Trellwanu.

Výbuch vzadu srazil Graysonova Kondora na kolena a ruce. Grayson visel v popruzích křesla a divoce mačkal tlačítka pod řadami náhle blikajících kontrol. Nezdálo se, že by poškození bylo veliké, ale trysky v Kondorově masivním batohu byly zničeny. Zlověstná hlášení také přicházela z podpůrných systémů umístěných v batohu.

Grayson se vrátil zpět k řízení a jeho smysl pro rovnováhu vedl počítačem řízené gyroskopy a rovnovážné systémy. Kondor vstal a obrátil se čelem k útočníkovi.

Ve vzdálenost dvě stě dvacet metrů tu stál rudočerně malovaný Křížák. Grayson tento barevný vzor znal. Již jednou ho viděl na obrazovce hradního počítače. Křížák byl OBR barona Harimandira Singha.

Na displeji před ním naskočil sloupec údajů o Křížákovi. Mohutně pancéřovaná a vyzbrojená bestie váží šedesát pět tun a při její konstrukci byla obětována rychlost a manévrovatelnost za palebnou sílu. Grayson si projel seznam zbraní: střední lasery, kulomety, raketomety RDD v každé paži a RKD v pancíři obou nohou. Předloktí stroje byla groteskně napuchlá, aby se do nich ty balíky zbraní vešly. Křížák napřáhl obě ruce a vykročil ke Graysonovi jako zrůdný náměsíčník.

Adrenalin zašuměl Graysonovi v žilách. Spustil autokanón přes levé rameno a vypálil dlouhou pekelnou dávku, pak zvedl Kondorovu pravici a vyprázdnil tři rychlé záblesky koherentního světla. Z Křížákovy hlavy a ramen vyšlehly plameny. Střely autokanónu vyrvaly kusy pancíře z OBRovy hrudi a zanechaly po sobě na jednom rameni zubatou jizvu.

Grayson se pohnul dříve, než stačil zaregistrovat rozsah poškození. Vrhel se na beton, až ho celé tělo zabrnělo, a rychle se převálil. Na místo, kde okamžik předtím stál, dopadla sprška raket a výstřelů laseru. Grayson postavil svůj stroj na nohy a vypálil salvu RKD, až se kokpit otřásl, když raketomety po obou stranách hlavy uvolnily s řevem a kouřem svou smrtící nálož. Z díry v Křížákově levé paži se rozlétly dráty a kusy spečeného kovu a olej unikající z trhliny působil dojmem, že po zjizveném pancíři stéká hustá černá krev.

Raketomety v Křížákových bocích rozkvetly ohněm. Na tuto vzdálenost již Grayson nestačil zareagovat a pár RKD udeřil do Kondorova trupu. Chrániče uší odfiltrovaly nejstrašlivější zvuky, ale nářek trhaného kovu a dunění explozí na Graysona udeřil se stejnou intenzitou jako výbuch sám.

Věděl, že jeho jedinou výhodou nad Křížákem je lepší manévrovací schopnost, a té teď musí využít. Zaútočil na Křížáka nejvyšší rychlostí, otočil se v protivníkově palebném poli a zamířil k OBRově straně. Křížák se otočil na levé noze a pozvedl pravou ruku.

Laser Graysona zasáhl vysoko do paže a sklouzl po ramenním plátu. Kondor se zapřel levou nohou o zem a švihl trupem doprava. Levá Kondorova ruka udeřila s drtivou silou zezadu do Křížákova ramene a těžší OBR se zapotácel ve snaze udržet rovnováhu. Grayson pozdvihl laser a zamířil. Vypálil Křížákovi dvakrát do zad a přidal salvu RKD, která si našla cíl v nechráněných oblastech OBRa.

Grayson zkontroloval čas. Padesát pět hodin, třicet tři minut. Jestliže se posádce Chlouby podařilo vyslat poplašnou zprávu, dorazí na Trellwan za dvě minuty. Musí nejdříve zničit anténu.

Obešel Křížáka a nemotorně se rozběhl. Singhův stroj, byl-li to vůbec Singh, vypadal poškozený, ale rozhodně ne zničený. Pilot byl pravděpodobně oťřesen raketovou salvou nebo samotným pádem. Grayson si myslel, že bude mít dost času zničit věž a vrátit se ke konečnému zúčtování.

Z padesáti metrů vypálil své RKD na základnu antény a pak zamířil laserem na svazky kabelů běžících po noze vzhůru k talíři. Kov se začal vypařovat a kabely vzplanuly modrobílým ohněm. Nejspíše se mu podařilo anténu ochromit, ale nesměl nic ponechat náhodě. Zamířil pečlivě autokanón na kloub, kde se noha stýkala s talířem antény. Stiskl spoušť a kanón na Kondorově rameni se rozeřval a rozvibroval, až Grayson v kokpitu na chvíli ohluhl. Osmdesátimilimetrové vysoce výbušné střely roztrhaly disk a s ničivou silou se zakously do nohy. Vzduchem se rozlétla sprška kabelů, drátů a elektronických obvodů. Talíř se zbortil a pak se roztrhal na kusy. Noha se chvěla jako poraněné zvíře, pak se začala

pomalu skládat a zhroutila se k zemi na zkroucenou hromádku kovu.

Grayson si dlouze sípavě oddechl. Teď si mohl být jistý, že anténa žádnou další zprávu nepřijme.

Jeho dalším cílem byla řídicí věž kosmodromu, ve které byly komunikační jednotky schopné zvládnout meziplanetární vysílání libovolným směrem. Ty mohly zaplnit mezeru v komunikaci, dokud nebude nainstalován nový směrový talíř. Z věže byl také dokonalý výhled na celý kosmodrom a přístupy k Roklině hromu, takže bylo docela dobře možné, že nepřítel odsud koordinuje své jednotky. Věž byla vážně poškozena během Lořina nájezdu před dvěma dny. Přestože rozbitá okna byla zatlučena prkny z měkkého dřeva, Grayson rozeznával, jak se uvnitř někdo pohybuje. Věž byla obsazena a funkční.

Zkontroloval na displeji vzdálenost - osm set čtyřicet jedna metrů. To bylo příliš daleko pro přesnou palbu na jiného OBRa, ale věž byla mnohem větší terč než ten největší stroj. Grayson odpálil autokanón a vyslal dávku výbušných střel na svůj prosklený cihlový cíl.

Na monitoru pak pozoroval při velkém rozlišení, jak se zdi věže bortí dovnitř a celé betonové bloky se rozpadají na hromady šterku. Současně osmdesátimilimetrové střely prorážely díru za dírou ve sklu, plastech, dřevu a lehkém kovu, a s řevem měnily vnitřek věže v jediné ohnivé peklo.

A teď zpět k poškozenému Křížáku. Grayson otočil Kondora a rozběhl se osmimetrovými skoky k místu, kde ležel Singhův OBR. Krev mu hučela v uších. Bude krásné zničit ten stroj. Zabitím Singha učiní konečně zadost své pomště. Ale Křížák už tam nebyl. Grayson netušil, jestli se Singh probral a odešel s Křížákem po svých, nebo jestli mu přišel na pomoc další OBR. Rychle prohledával celou oblast, ale přestože se kouř rychle zvedal, nenašel ani známku přítomnosti dalšího OBRa. Možná v jednom z těch skladů vpředu...

Cosí - zvuk, pohyb nebo prostě šestý smysl - přitáhlo Graysonův pohled k obrazovce, která monitorovala prostor za Kondorem. Kouř tu byl mnohem hustší. Od hořících trosk řídicí věže jej hnala ostrá severní bríza.

Kouřem se pohyboval stín. Ohromný a smrtelný stín tvaru, na který nikdy nezapomene.

Grayson natočil Kondora a zamířil laser. Kouř se na chvíli rozestoupil a odhalil obludného Marabua, krácejícího směrem ke Graysonovu stroji.

Shrbený, odporný, s tělem kraba na ptáčích nohách. Tohoto OBRa si nikdo nemohl splést. Zvláště ne linku rychlopalného kanónu, běžícího rovnoběžně s masivním hřbetním pancířem.

Byl to Marabu, ten samý Marabu, který zničil Jestřába Duranta Carlyleho. Ten samý Marabu, který zabil jeho otce.

33

Zubatá roztažená rojnice šesti těžkých OBRŮ postupovala vzhůru mořenou. Lori vykřikla první varování a pak přikřčená Cikáda, Vosa i Žihadlo připojily svou palebnou sílu k maskovaným nosičům zbraní a zalévaly svah pod sebou zničujícím ohněm.

Lori trefila laserem Gryfa přímo do hlavy a další ranou rozdrtila RDD raketomet připevněný na OBRově pravém rameni. Těžká zbraň zůstala nehybně viset přes OBRova záda, bezmocně míříc k nebi. Ale vražedný stroj ani nezpomalil a dál pálil ránu za ranou ze svého vrhače částic. Čtyřicetipětistunový Jestřáb vedle Gryfa se zapotácel pod spojenou palbou tří vznášedel s namontovanými RDD raketometry. Pravá noha mu náhle selhala, OBR se zapotácel a klesl k zemi.

Enzelman ve Vose ležící na břiše střelil ze svého laseru, jak nejrychleji mohl. V této poloze nemohl použít RKD raketometry v OBRových nohách, ale vysunul hlaveň laseru jako přerostlou pušku přes hranu balvanu a vypouštěl paprsek s obdivuhodnou přesností. Yarin v Žihadle po Lořině levici byl divočejší a méně přesný, ale přesto se mu podařilo nejméně třikrát zasáhnout Lasici, která se nyní snažila ukrýt na okraji morény, a dvakrát druhého Jestřába, který měl nyní potíže se zdviháním pravé ruky.

"Seržante Kalmarová! Tady Ramage!"

"Jo!"

"Blíží se k nám jejich pravé křídlo!"

Lori se zadívala nalevo a spatřila kolonu pásových vozidel, pohybujících se po hřebeni na východě mořeny. Lori sice věděla, že hřeben nevede až k Roklině, ale vozidla nesla dostatek zbraní k tomu, aby zničila její tři OBRy, pokud by se jim podařilo zaujmout pozici na jejím boku. Shora s hřebenu budou mít OBRy v jejich úkrytech mezi kameny jako na dlani.

"Zadržte je, dokud nesetřesem tyhle OBRy!"

"Teď jste na to kápala, seržo!" Dvě vznášedla se probrala k životu a rozjela se v oblacích prachu doleva. Salva RDD dopadla mezi nepřátelská vozidla, která palbu opětovala. Prostor mezi ukrytými OBRy se zahalil kouřem a roztřásl burácením explozí.

Dva z šesti protivníkových OBRŮ, Jestřáb a Střelec, ležely na zemi, poškozené, ale nikoli zničené. Zbylé čtyři stroje se zastavily a zdálo se, že se rozhodují, mají-li pokračovat v útoku nebo se stáhnout. Druhý Jestřáb, též s poškozenou pravou paží, prudce vykročil k Lořinu úkrytu a paprskem laseru v levé ruce přejížděl kameny a zem okolo ní.

Lori dostala zásah vysoko do Cikádina trupu a vzápětí další. Stiskla spoušť a na Jestřábově hlavě se bíle zablesklo.

Jedno ze vznášedel po její levici se natočilo a hledalo lepší palebnou pozici. Jeho vrhač částic jedinkrát bleskl a poškozená Jestřábova hlava se rozlétla na kusy. Jestřáb ztuhl uprostřed pohybu a zůstal stát s rozšklebeným kráterem na místě, kde ještě před vteřinou bývala hlava. Pak se zakymácel a přepadl dopředu s ohlušujícím rachotem.

Pohyb vznášedla poskytl Lasici lepší palebnou pozici. Vznášedlo zmizelo v kouli bílého světla a tlaková vlna hromově udeřila na Lořinu Cikádu. Když se dým rozplynul, z nosiče zbraní zbyla jen kouřící díra a pár kousků rozžhavené oceli. Po zničení Jestřába se začaly zbývající OBRy stahovat. Gryf a Lasice zaklesly ruce pod rameny Jestřába s poškozenou nohou a táhly jej po mořené dolů. Střelec kulhal z kopce sám a táhl za sebou pletence ohořelých drátů, pařících v chladném vzduchu.

"V pořádku, stahují se," štekla Lori. "OBRy se přesunou na další obrannou linii. Pozemní jednotky... kryjte nás... a

dávejte pozor na jejich křídla."

Rakety pálené naslepo z příliš veliké vzdálenosti dopadaly mezi ustupující OBRy, ale nenadělaly žádnou škodu. Další obranná linie byla na samém vrcholu hřebene v místě, kde se k nebi zdvihaly jako nože ostré útesy směrem k převislému ledu. Ústí Rokliny se za nimi otvíralo jako stometrová černá rána v boku hory. Trupy OBRŮ, dokončujících svůj výstup, vibrovaly hlubokým majestátním duněním vodopádu. Pouhým hlasem se tu téměř nebylo možno dorozumět a zvukové senzory se nedaly používat.

Napříč hřebenem vykopali falangisté ve dvou dnech od startu výsadkové lodi příkopy a opevnění. Každé vozidlo bylo zakopáno tak, aby mělo dlouhou, ničím nerušenou palebnou pozici s výhledem na celou mořenu. Lori zjistila, že si přeje, aby měla více výbušnin k odstřelení další laviny nebo ještě jednu falangu, ale těžších OBRŮ. Se čtyřmi Marabuy by toto místo udržela proti celé armádě. Sledovala, jak vznášedla dokončují ústup do ústí Rokliny, a zavrtěla hlavou. Brzy jim začne docházet munice. Teplota v kokpitech všech tří OBRŮ již teď přesahovala čtyřicet stupňů. Plán však počítal s výhodou jezera za jejími zády, které umožní ochladit její OBRy, zatímco se nepřítel bude prát se svaheem a vnitřní teplota jeho OBRŮ bude stoupat. Kromě přístupu k jezeru měla tato pozice ještě jednu výhodu: vlhký a studený vítr, který neustále foukal z ústí Rokliny. Protože problémy s teplotou bude mít jejich protivník totožné, domníval se Grayson, že jim vítr poskytne nepatrnou výhodu. A v současné chvíli se jim opravdu hodil každý bod k dobru. Chvilí bylo ticho, až podezřelé. Lori nespouštěla zrak ze svých monitorů, připravená zareagovat na jakoukoli známku pohybu na obrazovkách tepelných či radarových senzorů, na jakoukoli známku přítomnosti nepřítele. Přála si, aby také mohla slyšet, ale Roklina hromu přehlušovala všechny zvuky kromě vysílání rovnou do sluchátek. Obrazovka radaru zablikala. Vrtulník! Tam!

Byl to ohromný těžký vzdušný transportér a sestupoval za rozházené kameny na úpatí mořeny. To budou nejspíše posily. Zcela jisté další pěchota a možná i jeden nebo dva OBRy z Hradu. Lori čekala a v ústech jí vyschlo. Útok teprve začínal, to jí bylo jasné. Ten první nájezd byla proti tomu, co přijde, pouhá šarvátko.

"Seržante? Tady Ramage, soukromý kanál."

Lori otevřela soukromý kanál. "Co se děje?"

"Seržante, chtěl jsem vám jenom říct, že to tam dole byla nádherná práce. Tedy... nikdy jsem si nemyslel, že by nějaká žena mohla ovládat OBRa takovým způsobem. Ve dvou minutách jste dostala dva ty šmejdy. To bylo nějaký střelení!" Usmála se. "Blahopřání si necháme, až se z toho dostaneme, jo?"

Zrovna když Lori přemýšlela, co asi dělá Grayson, rozlehl se jeskyní výbuch a přehlušil dokonce i hřmění Rokliny. A za ním další... a další. Zdola z mořeny vylétaly vysokým obloukem rakety a s drtivou silou trhaly skálu a led při ústí Rokliny.

Nepřátelské OBRy bylo teď vidět. Čtyři, které již znali, a další tři navíc. Žihadlo, Kondor - po dobu jednoho úderu srdce si Lori myslela, že je to Grayson, přicházející je zachránit - a vedl je Marabu, pomalovaný rudě s černým proužkem. Ten musel přiletět vrtulníkem. Lori si dobře vzpomínala na Graysonův popis tohoto OBRa. Tak vévoda Ricol se dostavil osobně!

Se skupinou OBRŮ se pohybovala i pěchota. Pásáky se zvolna propracovávaly vzhůru a uhnuly zlehka na sever, aby se dostaly na dostřel k obráncům Rokliny.

"Pal!" vykřikla Lori, ale její rozkaz zanikl v prvních výstřelech laserů a raketometů. Její vlastní laser čtyřikrát rychle vypálil a tři z výstřelů zasáhly již poškozeného Gryfa, trhaly pancíř a otevřely nové rány v trupu obrovského stroje. Vévodovi muži se tentokrát nekryli za roztrošenými balvany, ale spěchali vzhůru nejvyšší rychlostí. Lori si uvědomila, že se pokoušejí dosáhnout pozice falangistů dříve, než zaznamenají nepříjemné ztráty.

"Chtějí nás převálcovat!" řekla. "Perte to do nich!"

Gryf se zapotácel a padl a Lori nedokázala odhadnout, je-li zničen nebo pouze těžce poškozen. Zaměřila se nyní na Marabua, dusajícího těžce v přední linii, a s hrůzou pozorovala, jak OBRova hlava a trup absorbují výstřel za výstřelem bez viditelného efektu.

Pak zjistila, že Žihadlo, rychlejší a obratnější než Marabu, je daleko blíže, téměř na úrovni jejího postavení. Zvedla laser a trefila dvacetitunového OBRa do nohy. Marabu vypustil z vrhače částic v předloktí smrtící zášleh na kokpit Lořiny Cikády. OBR se převrátil na bok a Lori prudce narazila na stěnu kabiny.

Když se jí znovu obnovilo vidění, pokusila se srovnat svůj stroj. Při každém pohybu lapala po dechu bolestí. Žihadlo bylo nyní mnohem blíže, až příliš blízko, a jeho laser mířil na vstávající Cikádu. Výstřel Garikova laseru zasáhl Žihadlo ze strany, roztočil jej a udeřil s ním o balvan velikosti menšího domu. Poté, co vypálila i Lori, se Žihadlo přestalo hýbat, z konečnou platností vyřazené z boje.

Ale Marabu se také blížil a jeho dva vrhače částic rozněžovaly smrt mezi muži, klečícími v mělkých zákopech, jako gigantická kosa. Lori znovu vypálila a zasáhla OBRovu hlavu bez zjevného účinku. Sedmdesát pět tun kovové smrti se hnalo na ni s vrhači připravenými k poslednímu výstřelu. Několik příšerných chvil trvalo, než se Marabuovy vrhače dobily.

Náhle Marabua nad kokpitem zasáhla raketa, následovaná dvěma dalšími. Lori jako omámená potřásala hlavou, jako by si ji chtěla vyčistit. Vosa Garika Enzelmana vstoupila mezi ní a útočící obludu. Lori tomu rozuměla. Ležící Vosa nemůže používat svých raketometů. Garik vstal, vypálil salvu na Marabua a nyní se snažil oběhnout pomalejší stroj a udeřit zezadu.

Z dobitého vrhače částic vyšlehl blesk a zakousl se do Vosiny pravé paže a hrudi. Těžce poškozená Vosa se zapotácela v oblacích dýmu a kovových úlomků. Druhý blesk zasáhl lehký stroj přímo do hlavy. Lori uslyšela ve sluchátkách Garikův výkřik a viděla, jak se rozdrčený plast a kov rozlétá ve vířivém tanci smrti. Uder zvedl lehkého OBRa ze země a odhodil ho daleko mezi kameny.

"Ramage!" vyvířila na bitevní frekvenci a hlas měla skřípavý a drsný. "Prorážejí naši linie! Garik to dostal!"

Lori vysílala výstřel za výstřelem na hlavu gigantického OBRa. Mezitím se za Marabuem nízko nad zemí objevila tři vznášedla falangistů. Graysonovo umění a výcvik tady procházely tou nejtvrděší zatěžkávací zkouškou. Rakety udeřily do Marabuových zad a trio vznášedel zavýlo v rychlé obrátce o průměru deseti metrů.

Marabu se neobratně otočil a vypálil z autokanónu dávku, jejíž řev přehlušil i dunění vodopádu. Jedno ze vznášedel se v letu zachvělo, prudce sklouzlo doprava, narazilo na úpatí útesu a zmizelo v plamenech.

Cikáda byla na nohou a pumpovala do širokých Marabuových zad jeden blesk za druhým. Lori měla sevřenou pěst na spoušti a nepřestávala s ní škubat znovu a znovu a znovu... Náhle začal Marabu ustupovat. Potácel se dolů z hřebene, následován pěti zbylými OBRy. "Proč?" ptal se Ramage na bojové frekvenci. Lori jej viděla, jak klečí na otevřené palubě svého vznášedla s vysílačkou v rukou. "Už nás přece měli. Proč sakra ustupovali?"

Lori se zhroutila zpět do křesla. Celé tělo měla zbrocené potem a při každém nádechu jí horký vzduch v kabině řezal do plic. Natáhla se, otevřela průlez a do kabiny zavanul náznak chladného vzduchu.

"Teplota, řekla bych."

"Jak to?"

"Můj OBR je tak rozpálený, že každou chvíli hrozí automatické vypnutí. Museli mít ten samý problém. Myslím, že se stáhli, aby se zchladili." Obrátila Cikádu a zadívala se na studené, černé vody za sebou. Hluboko v Roklině voda pěníla a vřela, ale tady u břehu se jen lehce čeřila.

"A to vůbec není špatný nápad. Yarine, padej do jezera a ochlad' se. Budu hlídat, dokud se nevrátíš. Ramage, dejte dohromady pár lidí a prohlédněte to Žihadlo, co jsme sestřelili. Podívejte se, jestli by se nedalo použít."

"Rozkaz, seržo."

Ale místo aby vyšla na svah, odkud bylo vidět dolů na mořenu, zaparkovala Lori Cikádu nad ležícím vrakem Enzelmanovy Vosy. Vojákům se již podařilo otevřít OBRův kokpit a nyní vytahovali Garikovo rozdrčené tělo. Šokovalo ji množství krve v kabině.

Garik byl poslední ze skupiny, se kterou odešla z domova. A byl ještě víc. Společník a přítel, když přítele potřebovala. Také byli milenci, nebo se přinejmenším dělili o postel. Za celou dobu od přiletu na tento drsný svět se Lori nikdy necítila osamělejší než v této chvíli.

Časomíra ukazovala, že od začátku bitvy uplynulo třicet minut. Kde je Grayson? Kdyby šlo všechno podle plánu, už by tu musel být. Jejich malá skupinka by vklouzla do ledové vody jezera a zamilovala se k moři na severu. Kdyby žil Garik, šel by s nimi.

Něco se muselo stát. Jestli tu Grayson není, znamená to, že leží mrtvý v troskách svého OBRa na betonovém povrchu kosmodromu. A ostatní zemřou také, jakmile se věvodovy OBRy zchladí natolik, aby mohly znovu zaútočit.

Lori chvíli zvažovala, jestli by neměli ustoupit nyní, dokud mají ještě šanci. Otfela si zpocený obličej a věděla, že navzdory všemu na Graysona počkají. Slíbila to přece. Samozřejmě by tu ale dávno měl být. Zadívala se znovu na monitor s hodinami. Kdyby tak dokázali vydržet dalších patnáct minut...

34

Se svými šedočernými osmimetrovými nohama vypadal Marabu až nepřiměřeně vysoký. Jeho hřbetní autokanón trčel o dobré dva metry výše než Graysonův kokpit. Marabu vypadá ze všech typů OBRů nejpodivněji, uvedomil si Grayson. A nejstrašlivěji. Pohyby antén po obou stranách nízko umístěného kokpitu připomínaly pohybující se makadla nějakého obldného dvounohého kraba. Každá ruka s mohutně naběhlým předloktím ukrývala spřažený vrhač částic a laser a dotvářela pocit hrubé, nezastavitelné síly.

Grayson na zjevení zíral se směsicí strachu a nenávisti. Vyzvat na souboj Marabua s Kondorem byl riskantní podnik. Marabu byl těžší o dvacet tun a jeho dvojité lasery a vrhače částic mnohonásobně převyšovaly Kondorovu výzbroj. Graysonovou výhodou však bude rychlost, manévrovací schopnost a stravující touha po pomstě. Tato touha teď přerostla v takovou bouři, že prudce otočil svůj stroj tváří k nově přichozímu a bez váhání se k němu rozběhl. Ve sluchátkách mu zapraskalo, jako by kdosi zkoušel vyladit jeho bojovou frekvenci. Pak uslyšel elektronický hlas svého protivníka.

"Věděli jsme, že přijdeš, Carlyle. Připravili jsme se na tebe."

Grayson neodpověděl. Naposledy zkontroloval své zbraně a ještě více zvýšil výkon reaktoru. Ovládej se, říkal si. Neztrácej rozvahu a neútoč bez přemýšlení. Chce tě jenom vyprovokovat. Ovládej...

"Jmenuji se Vallendel," řekl Marabu. "A čekám tu na tebe. Rozdrťm tě i s tvým strojem na krvavou kaši a hodlám si to pěkně užít. Stejně jako jsem si vychutnal tvého otce..."

Ze vzdálenosti sto padesát metrů Grayson odpálil svůj autokanón a granáty dopadaly na pancíř Marabuova trupu. Pak lehce změnil náměr. Slabým místem každého Marabua byly nohy a hlava, přestože pouze ve srovnání s masivním pancířem trupu a paží. Grayson tedy zamířil níže na místo, kde se OBRova noha stýkala s tělem. Střely našly svůj cíl, ale Marabu se již pohyboval a natáčel se bokem ve směru střelby. Bokem, který byl tak těžce pancéřován, že na něm Graysonova palba zanechávala pouze škrábance.

Grayson stlačil řídicí páku kupředu, jak to jen šlo, a Kondor se dunivě rozběhl. Náhle se Marabu otočil s rukama zvednutými. Nad kokpitem se bíle zablesklo. Grayson se vrhl k zemi a převrátil se. Průzory kokpitu na chvíli zčernaly. A už byl zase na nohou a v pohybu. Střely z autokanónu prošly povrch betonu na místě, které právě opustil. Ještě za běhu zahájil znovu palbu a proud střel přejel Marabuův pancíř jako proud vody ze zahradní hadice.

Autokanóny a vrhače částic mají v souboji na blízko závažné nevýhody. Na vzdálenost menší než devadesát metrů je totiž nesmírně těžké je zamířit na rychle se pohybující cíle. Kdyby se Graysonovi podařilo dostat tak blízko, aby mohl použít své RKD, namontované vedle hlavy, dokázal by udeřit, aniž by měl protivník možnost úder vrátit. Samozřejmě za předpokladu, že se nezaplete do fyzického souboje OBRa proti OBRu.

Marabuovy vrhače částic vypálily znovu a Kondor zachytil úder pancířem levé paže, až se zapotácel. Grayson na

oplátku vystřelil z laseru dvě rychlé rány na trup a hlavu, které Marabu přijal bez známky poškození. Nyní byli od sebe padesát metrů. Oba OBRy vypálily a oba minuly. Kroužily kolem sebe a hledaly skulinku v obraně. Grayson počkal, dokud k němu Marabu nebude čelem, pak vypustil salvu RKD, nabil a vypálil znovu. Úder těžšího OBRa odhodil, ale jeho široké nohy se pevně rozkročily na betonu a nějakým záhadným způsobem zůstal gigant stát. Dvojitý laserový paprsek roztavil ocel v místech, kde dřívější zásahy poničily vnější pancíř Kondorova trupu. Rudé světlo signalizovalo ztrátu dalšího chladiče a Grayson si uvědomil, že OBRova vnitřní teplota je už teď daleko vyšší, než by být měla. To nedokáže snášet dlouho.

Kruh... vystřel... mimo... vystřel... zásah... kruh... Bizarní tanec OBRů pokračoval, aniž kterýkoliv z nich dokázal získat výhodu.

Grayson věděl, že tento tanec dlouho nevydrží. Přestože ani jeden stroj nebyl dosud vážně poškozen, bylo zřejmé, že Marabu se může pohybovat a bojovat déle než Kondor. A až Kondor padne, bude následovat rychlý konec. Projel si kontrolky na konzolích a odhadoval poškození. Pancíř na levé paži mu téměř odešel, v trupu zelo pár ošklivých děr a dřívější zásah do batohu mu zničil trysky. Největším problémem však byla teplota. Ztratil celou čtvrtinu chladičů a v kokpitu bylo víc než čtyřicet stupňů. Reaktor musí být horký jako samo peklo.

Marabu dobíjel. Grayson vypálil dva rychlé výstřely, pak se obrátil a proklouzl mimo Marabuův dosah. Když OBRa míjel, vyslal další dávku z autokanónu.

"To od tebe bylo pěkně pitomé, přijít sem sám," řekl Vallendel, jako by konverzaci vůbec nepřerušovala brutální palba. "Teď tě máme přesně tam, kde jsme tě chtěli mít."

Máme? Grayson uskočil a zoufale prohlížel obrazovky.

Podél jednoho ze skladů se pohyboval další obrovský humanoidní tvar. Grayson si obraz zvětšil a rozeznal naběhlá předloktí a poničený Křížákův pancíř. Tak přece jen se Singh z boje nestáhl. Po celou dobu se skrýval a čekal, až Marabu vmanévruje Graysona do vhodného postavení.

Kolem Kondora začaly dopadat první rakety krátkého dostřelu. Kondor tápal v hustém kouři, zaměřil nového útočníka a vypustil salvu RKD jako odpověď.

Výstřel Marabuova vrhače částic jej zasáhl do nechráněného místa dole na zádech. Graysonův OBR trhaně popoběhl směrem ke Křížákovi a na konzolích se rozblikaly kontrolky selhávajících systémů a zmírajících obvodů. Napůl se otočil, snažil se udržet rovnováhu, a další pár raket udeřil zezadu do poškozeného batohu.

Grayson se svým Kondorem padl bezmocně na beton.

Lori měla podivný pocit odcizení a míru, když pozorovala, jak se černá voda zavírá nad Cikádiným kokpitem. Vzduch v kabině byl i nadále dusný a páchl potem a strachem, ale vnitřní teplota OBRa v chladné vodě prudce klesala. Přála si, aby mohla opustit kokpit a zaplavat si v ledových proudech, aby mohla smýt nánosy potu a špíny. To si ale nemohla dovolit. Nepřítel brzy znovu zaútočí.

OBR chladnul, Lori jej otupěle vodila v hlubinách jezera a pak jej vyvedla na pláž. Z boků mu v kaskádách stékala voda a napodobovala vodopád řvoucí v nitru Rokliny.

Na pláži se astechové hemžili nad zničenou Vosou. Zapnula vnější reproduktor. "Ramage, jak zní verdikt?"

Trellský seržant k ní zvedl hlavu, dotkl se ucha a potřásl hlavou. Řev vodopádu byl příliš hlasitý na to, aby dovolil domluvu prostým, byť zesíleným hlasem. Muži venku měli všichni v uších nacpaný jíl, což je naučil Grayson, když připravovali plán. Přestože to komunikaci ještě více ztěžovalo, zachránili to jejich sluch.

Ve skutečnosti však Ramageho hlášení nepotřebovala. Dokonce i z Cikádina kokpitu vypadala poškození hrozně. Lori věděla, že Vosa si již nezabojuje. Přinejmenším ne bez generální opravy. Marabuův výstřel poničil křehké vnitřní systémy a řídicí obvody.

Astechové však již demontovali laser i raketomety a všechny RKD, které v OBRových zásobnících zůstaly. Část vojáků mezitím pracovala v ústí jeskyně a snažila se připravit palebný okruh, který jim umožní přidat nepoškozené zbraňové systémy Vosy k jejich palebné síle. Pěchota v součinnosti se vznášedly již přitáhla laser z poškozeného Žihadla vpředu.

"Seržante! Tady Yarin!"

Vyčerpaná Lori nebyla ihned schopna odpovědi. Žádný z nich už to dlouho nevydrží. "Co se děje?"

"Na infra... myslím."

Cikáda se postavila vedle Žihadla. Lori si procházela infračervené záznamy a OBRův počítač vybíral lišící se nebo jinak nápadné obrazy.

Venkovní vzduch byl stále studený, přestože se rychle oteplovalo a bylo již pár stupňů nad nulou. Teplo motorů nebo lidských těl by tedy mělo být dostatečně vidět...

A pak byli mezi nimi. Pěšáci. Celé tucty jich seskakovaly z trhlín a výčnělků po obou stranách morény, zbraně v rukou, a zběsile pálili. Kulky hvízdaly a cinkaly na Cikádině pancíři. Lori uchopila ovladače kulometů a probudila své protipěchotní zbraně k činnosti.

Připlazili se těsně podél balvanů, uvědomila si, a mají na sobě speciální černé a izolované bojové kombinézy, které maskují tělesné teplo, takže se mohou přiblížit bez rizika odhalení. Dříve než stačila vyhlásit poplach, zaplavily celé tucty nepřátelských vojáků obranný perimetr falangistů a daly se do boje s muži u Cikádiných nohou.

Přejela kulometnou dávkou rojnicí útočící pěchoty, právě když vylézala zpoza skal, a srážela je na hlavy vojáků dole. Nepřestávala střílet, ale bylo velmi těžké najít jasný cíl. Černé odění útočníci byli všude a promíchali se s jejími vlastními jednotkami tak těsně, že nemohla riskovat střelbou.

Vysoko do Cikádina trupu udeřila raketa. Lori reflexivně přidřepla, umožnila tak stroji, aby absorboval náraz a podařilo se jí udržet OBRa na nohou. Učinila pár rychlých kroků zpět, aby se vymanila z boje. Někde tu musí být cíl... Musí...

Asi deset metrů od ní stál osamocený černě oděný voják v masivní přilbě s nočním viděním, a na rameni měl těžkou dvouhlavňovou zbraň. Lori ztuhla v náručí ochromujícího strachu. Tento pěšák držel přenosný odpalovač inferna, tu samou zbraň, kterou jí tenkrát vyhrožoval Grayson před dlouhými, dlouhými dny.

Snažila se přinutit své ruce k pohybu, uchopit ovládání kulometu a vystřelit. Tolik se je snažila přimět k pohybu, ale nešlo to. Jako ochrnutá pozorovala, jak voják tiskne spoušť. Raketa vylétla a vybuchla, bílý oheň se přelil přes Cikádin trup jako rosolovitá vlna a mohutně hořel.

Lori začala v panice vřískat a neustále opakovala Graysonovo jméno. Pak jí hlas selhal, když jí rozžhavený vzduch kokpitu spálil plíce. Z řídicích panelů se vyvalil dým a trup OBRa se začal kroutit, jak teplota v centru ohně dosáhla tisíce stupňů.

Udeřila pěští na tlačítko katapultu. Nic! Obvod byl mrtvý, roztavený horkem! Sevřela řídicí páku a naslepo se rozběhla. Ten pohyb, závan vzduchu nad hořícím povrchem, plameny jenom rozfoukával.

35

Síla nárazu vmáčkla Graysona prudce do křesla, ale pásy a rtuťové tlumiče pohltily to nejhorší. Ucítil strašnou bolest v boku a hlavě. Když znovu otevřel oči, zjistil, že se čas na displeji změnil. Že by ztratil vědomí?

Kondor ležel na boku a Grayson viděl ptačí nohy Vallendelova Marabua, stojící těsně vedle něj. Na co čekají? Téměř si vykroutil krk, aby mohl pohlédnout na Marabua, tyčícího se nad ním. Vallendel si musí myslet, že ho zabil.

Prsty našel ovládání na opěradle křesla. Uchopil jej a smýkl jím v divokém bleskurychlém pohybu. Kondorova horní noha vyrazila kopem, který udeřil do Marabuovy pravé nohy jako lokomotiva. Těžší OBR klopýtl opile ke straně.

Kondor se vztyčil, právě když se Marabu zvolna skládal k zemi. Grayson dvakrát vypálil laserem do nohy ležícího OBRa a pak se otočil ke Křížákovi, dusajícímu k nim nejvyšší rychlostí. Vypálil salvu RKD, které minuly, ale na chvíli přesto zastavily Křížákův útok.

Snad by bylo možné, ale opravdu jenom možné, že by dokázal zvítězit nad Marabuem v souboji OBRa proti OBRu. Grayson byl však realista a dobře věděl, že souboj s oběma OBRy najednou by nikdy nepřežil. Žádná pomsta nemůže být sladká, pokud člověk nežije tak dlouho, aby si ji mohl vychutnat.

Kondorovo poškození bylo rozsáhlé, zvláště vzadu. Pokusil se opravit vše, co se dalo zvládnout z kokpitu. Vypustil zásobní nádrž paliva a OBR se otřásl, když masa rtuti dopadla na zem ve spršce stříbrných kapek. Protipožární pěna obalila natavené spoje a záložní obvody nahradily nebo přemostily poškozené.

Když ho od jeho nepřátel dělilo dvě stě metrů, Grayson se otočil, zaměřil se na Křížáka a zmáčkl spoušť autokanónu. A nestalo se nic. Zevnitř kokpitu nedokázal určit, jestli byl zničen kanón nebo podavač nábojů. Oba mechanismy byly totiž uloženy v OBRově rozdrčeném batohu. Vystřelil tedy z laseru a zasáhl Křížáka blízko poškozeného úseku levé paže.

Marabu už byl zase na nohou a nezdálo se, že by byl vážně poškozen. Avšak i na vzdálenost dvou set metrů viděl Grayson zub, který Kondorův kop vylomil v Marabuově pravé noze těsně pod kolenem. Obluda se rozběhla za Graysonovým OBRem a v klusu lehce napadala na poškozenou nohu.

Pak se rozběhl i Grayson. Kličkoval a poskakoval ze strany na stranu, aby se vyhnul raketám a paprskům, které na něj oba OBRy vysílaly. Náhle narazil do stěny skladiště, prosmýkl se kolem a půl domu se s rachotem zhroutilo. Teď potřeboval nějaký úkryt, místo, na kterém by se mu podařilo své protivníky rozdělit. Pár set metrů na jihovýchod spatřil v rohu kosmodromu řady plochých šedo zelených palivových cisteren.

Kosmodrom nebyl v žádném případě opuštěný. Všude se jednotlivě nebo v malých skupinkách pohybovali vojáci v černých uniformách a množství vznášedel i kolových vozidel klouzalo okolo budov za nějakým záhadným posláním. Jediným přímým nebezpečím však byl pár OBRů pronásledujících ho nyní mezi pravidelnými řadami cisteren a spleť trubek a hadic používaných k tankování výsadkových lodí.

Přestali po něm střílet, čemuž se Grayson vůbec nedivil. Už jednou viděl výsledek výstřelu laserem do nádrže s tekutým vodíkem. Výbuch po sobě zanechal kráter tři metry hluboký.

Mohlo by se mu podařit uskvařit své protivníky ve výbuchu vodíkové cisterny? Ta představa se mu líbila, ale zdravý rozum byl proti. Hořící vodík stoupá velice rychle k nebi, což omezuje rozsah jeho ničivosti. A přestože výbuch sám může být nesmírně silný, pronásledující OBRy asi nebudou nehybně stát, zatímco Grayson odpálí cisternu těsně vedle nich.

Ale byla tu ještě jedna možnost. Na severním okraji přistávací plochy stála cisterna, která se lišila od všech ostatních. Byla nízká a dlouhá, měla neobvyklou pumpu a postrádala hrb chladicího zařízení, potřebný ke skladování tekutého vodíku. Grayson věděl, co se ještě před příchodem nájezdníků v této cisterně přechovávalo: palivo pro helikoptéry a další lehká letadla, užívaná k přepravě mezi trellwanskými městy. Obrátil se a pátral mezi cisternami s vodíkem. Přestože neviděl žádného z OBRů, věděl, že jsou blízko a stále se přibližují. Pravděpodobně postupují z každé strany cisternového pole a doufají, že se jim ho podaří sevřít mezi sebe.

Grayson vklouznul rukou do příjemného tepla ovládací rukavice. Proti lehkému odporu sevřel prsty a pozoroval, jak Kondorova obrovská ruka kopíruje jeho pohyb. OBRy vybavené řídicí rukavicí byly schopné mnoha rozličných činností. Dokázaly přemísťovat vozidla, kontejnery s materiálem a dokonce i lidi, aniž by jim ublížily.

Sevřel ruku v pěst a vyrazil proti stěně cisterny. Mohutný úder otřásl OBRovým trupem. Tmavá jantarová tekutina vytryskla z praskliny a Grayson rychle uskočil. Letecké palivo je vysoce hořlavé, za správných podmínek dokonce výbušné, a Grayson si rozhodně nepřál zažehnout jej nějakou náhodnou jiskrou. Obrátil se a vyrazil k severu.

V zadním pohledu spatřil své dva pronásledovatele, jak vybíhají po obou stranách řady cisteren značně daleko od tekoucího paliva. Jakmile ho zahlédly, oba okamžitě spustili palbu, jako by je cisterny za zády vůbec nevzrušovaly. Přestože Grayson mohl cisterny zasáhnout každým výstřelem, chvíli by mu trvalo, než by prorazil jejich mohutně pancéřované stěny.

Jsou vůbec dost blízko? pomyslel si. Křížák se neustále přibližoval a nyní byl asi dvacet metrů od cisterny. Ale byl Marabu dostatečně blízko? Zjistit se to dá pouze jediným způsobem, pomyslel si a vypálil laserem na nádrž. Palivo na zemi vzplanulo jako první. Ohnivá stěna se rozběhla po betonu, obklopila nádrž a z jejího středu pak s řevem vylétla oranžovočervená ohnivá koule a zařízla se do ranního nebe. Tlaková vlna srazila Kondora k zemi a po dlouhé vteřiny se zem nepřestávala otřásat. Jakmile byl Grayson schopen Kondora částečně na rukou zvednout, uviděl, že vybuchlo také několik vodíkových cisteren. Celá severní sekce cisternového pole zmizela v ohromném ohnivém kráteru, nebe zčernalo a den se proměnil v tmavou noc osvětlovanou pouze oranžovými záblesky hořícího paliva. Křížák ležel na boku, jednu ruku měl utrženou a chyběla mu hlava. Trup měl zborcený jako rozšláplou překližkovou krabíčku. Marabu byl od výbuchu mnohem dál. Ležel sice na zemi, ale jinak vypadal nepoškozeně. Grayson napřáhl laser směrem k netečnému stroji a začal se opatrně přibližovat. Kondorův počítač zaměřil Marabuvu hlavu a promítl naměř na Graysonův displej.

V uších mu zapraskal signál vysílačky. "GRAYI! Hořím! Grayi!"

Lori! To stačilo, aby svůj útok zastavil. Grayson váhal a Marabu mu bezmocně ležel u nohou. V nerozhodné agonii pozoroval, jak se stroj otřásl a vsunul masivní předloktí pod trup.

Znovu se na Kondorově bojové frekvenci ozval Lořin děsivý křik. Křičela jasně a pronikavě: "Graysone! Graysone! Hořím... Grayi!"

Marabuvův pilot byl zřetelně v šoku. Obrovský stroj zůstával na zemi částečně zvednutý na jedné ruce a snažil se srovnat nohy pod tělem natolik, aby mohl vstát. I kdyby Grayson střílel celý den svým středním laserem, nikdy by neprorazil jeho pancíř. Ale kdyby zaútočil, mohl by Marabua rozdrtit stejným způsobem, jako on rozdrtil Jestřába jeho otce.

Udělal dalších deset kroků a sebral kovovou rouru velikosti stromu, ze které visely svazky drátů. Ještě před chvílí to bývala Křížákova ruka. Třímal ji v obou rukách a teď bude řezat do Marabua tak dlouho, dokud pancíř nepovolí.

Rozbije a rozdrtí a zničí...

"Grayi!" I přes neosobní zkreslení elektronickými obvody v tom výkřiku uslyšel čistou hrůzu.

S Vallendelem u nohou Grayson zaváhal, a pak se rozmáchl svým kovovým kyjem. Věděl, že Lori nemůže nikdy opustit. Zahodil ruku širokým obloukem. Obrátil se k severu a rozběhl se rychlostí, která byla na samé hranici OBRových možností.

36

Pět a půl světelných minut od Trellwanu se Tor usadil do křesla na můstku nákladní lodi Chlouba. Drakoniskému majorovi se nakonec podařilo vyslat zprávu na Trellwan, ale uplynulo patnáct minut a bitevní loď nikterak nezareagovala. Tor pomalu začínal věřit, že se útok na kosmodrom podařil.

Výsadečkové družstvo našlo na palubě pouze osm Drakoňanů a celý zbytek Torovy posádky. Drakoňané se vzdali bez boje, jakmile na můstek vtrhly tucty ozbrojených i neozbrojených mužů. Falangisté je počtem mnohonásobně převyšovali a Drakoňané se navíc báli použít laserových pušek na palubě lodi. Raději vyčkávali, jestli bitevní loď vyšle jednotky na jejich záchranu. Nyní byli všichni zamčení ve skladištích dole.

Generál Varney se zamračil na hlavní obrazovku, která zabírala černí lodní plachty. "Jste si jistý, že se opravdu skasává?"

"Jsem," řekl Tor a ukázal na řady kontrolky, "ale chvíli to potrvá."

"Nevšimne si náš... hm... přítel tam venku, že se k něčemu chystáme?"

"Možná, generále, ale plachta skoro není vidět. Dokonce ani radarem ne. Museli by bejt mnohem blíž, aby si uvědomili, že se plachta skasává."

Pomalou a majestátně se desetakilometrový disk z černého kovu skládal. A v srdci lodi hltaly Kearny-Fuchidovy generátory hyperprostorového pole energii nashromážděnou během předešlých týdnů přední stranou plachty natočenou k Trellwanu.

Po několika minutách, ve kterých se energie hromadila v štíhlém jádru lodi, se Tor obrátil k Varneymu s omluvným úsměvem. "Samozřejmě, pořád je tady možnost, že zachytěj naše emise. Jestli tam nespějí, tak brzy zjistějí, že se připravujeme ke skoku."

"A pak se stane co?"

"Řekl bych, že to nezjistíme, dokud se to nestane."

Cosí vrazilo do boku Lořiny hořící Cikády silou padající hory. Stroj padl na stranu a Lori zůstala viset v bezpečnostních popruzích. Ozvalo se šplouchnutí následované sloupem páry a bílého kouře. Viskózní hořící tekutina se rozběhla po povrchu vody, ale OBRŮv ponořený trup rychle chladnul. Otřesená Lori Cikádu neobratně postavila. Vedle ní stálo Yarinovo Žihadlo, až po prsa v kouřící vodě.

"Dě... děkuju," řekla mu.

Místo odpovědi OBR mávl rukou a začal se drápat na břeh. Dorazila falangistická vznášedla a útočníci, kterých nebylo více než patnáct dvacet, se stahovali a nechávali své mrtvé ležet na písku pláže. Několik dalších jich klečelo a křečovitě se drželo za uši. Hluk v ústí jeskyně je musel pořádně překvapit a dezorientovat.

Lori kontrolovala poškození svého OBRa. Jeden kulomet byl pryč. Jestli se roztavil nebo ohnul při pádu, nedokázala říct. Většina munice na této straně OBRa vybuchla, takže bylo možné, že při tom poškodila i kulomet. Zůstaly jí však pouze tři chladiče a to bylo mnohem vážnější. S třemi funkčními chladiči se Cikáda přehřeje, jakmile poprvé vypálí z laseru, pokud nebude moci dokončit bitvu ponořená v jezeře.

Možná přišel čas na ústup. OBRy tu mohou zanechat a projdou jeskyněmi na sever podle map, které jim Grayson dal. Zásoby munice se tak nesmírně ztenčily, že by stejně brzy museli ustoupit.

Ale co s Graysonem? Je vůbec možné, aby byl ještě naživu? Pokud je, proč mu to trvá tak dlouho? Lori netušila, jestli se mu podařilo zničit anténu, ani jestli náhodnou nezahynul dříve, než se k tomu naskytla příležitost. Když spolu plánovali tuto bitvu, předpokládali, že Lori uvidí kosmodrom ze svého postavení v ústí Rokliny a pozná, až zmizí anténa. Považovali radiový klid za daleko důležitější než zbytečné hlášení o tom, že Graysonova mise je splněna. Ale falangisté byli nyní zatlačeni do nitra Rokliny a sotva se kdokoli z nich ukázal v ústí, přitáhl na sebe palbu obkličujících drakoniských jednotek.

Lori si náhle uvědomila, že se jí ruce nekontrolovatelně chvějí - pravděpodobně opožděná reakce na její děsivý zápas se smrtí. Snažila se třes potlačit a byla ráda, že v tuto chvíli nikdo nevidí.

Ramage byl ve svém vznášedle, sluchátka na hlavě. Lori otevřela frekvenci. Hlavně klidně, Kalmarová! řekla si.

"Seržant Ramage?"

"Ano, seržo. Jste v pořádku?"

"V pohodě, Ramage. Jsem v pohodě." Třes pomalu mizel a Lori se náhle cítila unavená a slabá. "Jak to vypadá se zásobami?"

"Špatně. Právě jsme rozdali poslední zásobníky pěchotě a pro OBRy už tady vůbec nic není. Jídla je dost, asi na týden. Nemáme žádné přístřešky, ale venku je teď dost teplo.

Budeme ale přístřešky určitě potřebovat, jestliže kapitán Tor neuspěl. Uprostřed Prvonoci bude pořádná zima. Co budeme dělat pak, nevím. Jestli se nevzdáme, mráz nás všechny zabije."

Lori uvažovala, jestli by se neměli vzdát již nyní. Viděla, jak se na úpatí morény nepřátelské OBRy připravují k dalšímu útoku. Drakonické stroje dostaly za vyučenou, ale zničit se jim zatím podařilo jen jednoho těžkého OBRa. Zbýlá poškození mohla být opravena za pár stovek hodin. Ta představa byla skličující. Každý výstřel falangisty oslaboval a zdálo se, že jejich zásahy protivníka pouze dočasně zpomalily.

Lori si divoce mmla oči a snažila se neusnout. Na to, aby se ještě drželi, bylo Drakoňanů prostě příliš mnoho. Dva těžce poškozené dvacetitunové OBRy už zkrátka dál bojovat nemohly. Sama byla unavenější než kdykoli předtím. Značné úsilí ji stálo uchopit vůbec řídící páku a pohnout otlučenou Cikádou pár kroků dopředu.

Ramage stále čekal na její odpověď.

"Musíme se stáhnout, seržante," řekla. "Stáhnout anebo vzdát."

Ramage vypadal nejistě. "Co bude s poručíkem?"

„Je mrtvý, jinak by tu už dávno byl."

"Seržo!" Přerušil je náhlý výkřik na stejné frekvenci. Byl to zvěd, kterého Ramage vyslal s dalekohledem a vysílačkou na hřeben. "Seržo, přicházejí! Všichni!"

Muži i stroje se ještě jednou obrátili čelem k mořeně. Silou vůle dovedla Lori Cikádu na své místo a zalehla do palebné pozice. První RDD vylétly od úpatí svahu a dopadaly kolem nich mezi útesy a kamení po obou stranách.

"Čekajte se střelbou, lidi," upozorňovala na všeobecné bojové frekvenci. Kolik jich asi ještě slyší? "Šetřte náboji, dokud to nebude jasný zásah."

Nepřítel se hnál nahoru do kopce, v čele Marabu, který zabil Garika. Lori zahájila palbu na tento stroj, trefila jej a znova! Z kráteru na Marabuvě boku nyní stoupal dým a autokanón na jeho hřbetě se proměnil v rozdrčenou trosku. Ale OBR se stále přibližoval.

Vznášedlo po Lořině pravici dostalo přímý zásah z věžového laseru Lasice, zásobní RKD vybuchly a vozidlo se rozlétlo na kusy. Dva vojáky přikrčené poblíž exploze uchopila a odhodila rozdrčené a nehybné za zákopy. Zbytek falangistů se statečně bránil a používal svých přenosných raketometů a plamenometů se smrtelným účinkem. Tři pásová vozidla již hořela s posádkou pobitou a Kondor ležel s poničenou pravou nohou.

Ale zbytek se neustále přibližoval. Velmi pomalu, jako by si razil cestu náporu hurikánu. Řev vybuchujících raket splýval s nepřetržitým duněním vodopádu za zády falangistů.

Zásahy laseru poničily Žihadlo, urazily vnější antény a celé kusy pancíře. Vévodovi muži soustředili svou palbu na jediný stroj. Lori věděla, že poté, co Žihadlo dostanou, přijde řada na ni. Žihadlo vstalo, trhaně se kymácelo a z rozdrčeného bočního pancíře se mu valil kouř.

"Yarine! K zemi!"

Ale Žihadlo vykročilo kupředu a jeho pilot si vůbec nevšímal Lořiných rozkazů.

Možná má zničenou vysílačku, pomyslela si. Nebo zpanikařil. Pak ji napadlo, že se tímto způsobem chce vyrovnat s porážkou. Ona tu uvažuje o vzdání se nebo ústupu a on...

Žihadlo dostalo plný zásah vrhačem částic do hrudi. Jako by se čas zastavil. Lori pozorovala, jak se Yarinův stroj s rozhozenými rukama hroutí zpět do vody.

Na tři zbývající nosiče zbraní a hrstku mužů, kteří se krčili v mělkých zákopech a za laserem natavenými kameny, tu zůstala jediná Cikáda. Nepřestávala pálit, ale Marabu už byl téměř u ní. Vzdálenost šedesát metrů... čtyřicet... dvacet... Právě když se útočící OBRy shromáždily v ústí Rokliny, zaduněly mezi nimi exploze. Ve chvíli se nepřátelské řady pomíchaly a ze zelenavého nebe mezi ně dopadala raketa za raketou.

Ramage se postavil na motoru svého vznášedla a zběsile mával svou TK puškou. Lori jeho výkřiky zachytila venkovními mikrofony. "Poručík! To je poručík!"

Pak spatřila Kondora. Byl poničený a zjizvený lasery, ale nepochybně to byl Graysonův stroj, škrábající se po hřebeni na východ od mořeny. Z tohoto úhlu všechny RDD dopadaly mezi vévodovy OBRy, ale nemohly vletět do ústí jeskyně. Ústí Rokliny se na chvíli zatáhlo oponou padající země a štěrk a rachot explozí přehlušil i dunění vodopádu. Tři rakety zasáhly Marabua zezadu a z boku a zvětšily trhliny, otevřené v pancíři Lořiným laserem. Jeho pravá ruka nyní ležela zkroucená na písčitém dně jeskyně.

Marabu se téměř smutně obrátil. Zbylým vrhačem částic vypálil na Graysonova Kondora, ale minul. Pak se rozběhl

zpátky dolů a z trupu mu tryskal černý kouř. Zbylé drakonické OBRy ukončily útok a následovaly svého vůdce v úprku do bezpečí v závěsu s tuctem pásáků a bandami demoralizovaných pěšáků. Na vrcholu hřebene pomalu vstávali falangisté, ještě celí omámení, a zbylé jednotky Drakoňanů odhazovaly zbraně a zvedaly ruce. Ale Lori měla oči jen pro Graysonova zjizveného Kondora, kulhajícího po vrcholu hřebene.

37

Na bodu skoku protékaly mocné proudy energie motorem Chlouby, koncentrovaly se a pak se náhle vybily za vzniku pole zakřivujícího prostor, které vytvořilo cosi velmi podobného malé dočasné černé díře. V tom okamžiku Chlouba prostě zmizela - jen pár vteřin před přiletem drakonických výsadkových lodí.

Na palubě Chlouby ucítil Tor známý svíravý pocit a zažil opět záblesk chvilkové slepoty, jak se před ním rozšklebilo prázdno a vtáhlo jej do svého příšerného chřtánu. Vzdálený kotouč Trellu a myriády hvězd za ním zrudly, pak se změnilly na infračervené světlo a nakonec zmizely, jako by nikdy neexistovaly. Nahradil je oslnivý, prudce zářící modrobílý terč jejich cílové hvězdy.

Tor si uvědomil, že se bezmocně směje úlevou a radostí a Varney ho mlátí do zad. Dokázali to!

Claydon stál v mramorové chodbě vedle palácové audienční haly. Odepnul řemínek, který zajišťoval těžkou automatickou pistoli Stetta, a čekal.

Jako šéftech gardistické falangy byl členem štábu kapitána Nolema. Dezerce většiny starého personálu falangy a všech tří funkčních strojů zanechala Desátý gardový pluk bez jediného OBRa a šéftech neměl na práci nic jiného než všude následovat Nolema.

Ale Claydonovy myšlenky se nyní netýkaly OBRŮ ani bitvy zuřící severně od města - na kosmodromu a za ním v Roklině hromu. Stejně jako Grayson toužil po pomstě.

Claydon vinil z požáru svého domu, ve kterém našel smrt i jeho otec, Graysona. To kvůli mladému Svazovci volal Berenir do Paláce a upozornil tak kohosi ve vládě na svou prosvazovou orientaci. Tento záhadný kdosi měl kontakty na bandity na Hradě, měl prsty i ve zradě Carlyleho komand Singhovým jednotkám a stál i za úspěšným spiknutím, které svrhlo trellwanskou vládu. Teprve když potkal Graysona v palácových chodbách, uvědomil si, že také Carlyle byl nástrojem v rukou gigantů, bojujících o vládu nad Trellwanem. To zabilo Berenira. Jakmile se tyto tajemné síly dozvěděly, že se Grayson skrývá u Berenira, pospíšily si, aby dostaly Carlyleho, uvěznily Claydona a umlčely Berenira jednou provždy.

Přestože ho osvobodil Graysonův nájezd na kosmodrom, zatrpklý a zoufalý Claydon odmítl jeho nabídku, aby vstoupil k falangistům. Když ho po katastrofálním nájezdu na Hrad vyhledal poručík Nolem, Claydon se rozhodl pracovat pro nové falangisty. "Jednotka přechází pod mé velení," řekl Nolem, "a brzy se stane součástí Královské gardy." Fakt, že Claydon je Berenirův syn, pro Nolema nic neznamenal. Kromě toho bylo zřejmé, že Claydon Graysona Carlyleho nikterak nemiluje. A technický personál je příliš vzácný nato, aby se jím mrhalo kvůli politice.

Během své služby u Nolema strávil Claydon více času procházením počítačových souborů a hlášení v Paláci i na velitelství Gardy než údržbou OBRŮ. Seržant tech Riviera byl mistrem v programování a své mistrovství předal svému oblíbenému astechovi. V době, kdy se Claydon opět setkal s Graysonem v palácových chodbách, věděl již téměř všechno, co vědět chtěl.

Dozvěděl se například, kdo v Paláci byl v kontaktu se Singhem. A věděl, že Singh je důstojník drakonických zvláštních sil, jeden z velitelů Rudého vévody. Věděl, kdo Singhovi řekl o chystaném útoku na Hrad, kdo naplánoval začátek revoluce na den Ricolova přiletu a kdo nařídil vraždu krále Jeverida v jeho vlastní posteli. A věděl, kdo v Paláci zradil jeho otce nepřátelským OBRům.

Od té chvíle po mnoho standardních dní čekal na svou příležitost k vyrovnání účtu.

Zaslechl kroky na druhé straně ohromných dvojitých dveří obřadního sálu. Dveře se rozlétly, dvojice královských gardistů s poloautomatickými puškami přes rameno vykročila ven a přidržela křídla. Následoval je generál Adel a poručík Nolem. Za nimi šli další vojáci a Jeho Výsost král Stannic.

"Ach! Claydon!" řekl Nolem. "Zařaďte se! Musíme na velitelství. Vypadá to, že se vévodovi v Roklině hromu příliš nedaří."

"Nesmysl," řekl generál. "Jedna falanga proti dvěma praporům? Nebudte směšný!"

Claydon se zařadil těsně za Nolema, zhluboka se nadechl a uchopil pistoli.

Jeden z gardistů vykřikl, když ji vytahoval. Claydon se otočil, oběma rukama zvedl těžkou zbraň a stiskl spoušť. Měl nastavený plně automatický režim a automatická pistole vyšla děsivou rudou linku přes jednoho z gardistů a pak na hrudi krále Stannice. Na králově tváři se zračilo čiré překvapení, když jím síla výstřelů mrštila na zrcadlovou podlahu obřadního sálu.

Claydon se stále otáčel a pistole v jeho ruce chrlila oheň. Druhý gardista se chytil za obličej a padl dozadu na rozdrčený dveřní rám. Kapitán Nolem se vrhl na podlahu právě ve chvíli, kdy generál Adel vydal povel ke střelbě a vzápětí zemřel se svým posledním rozkazem na zakrvácených rtech.

Dva zbylí gardisté již měli své Rugany v rukou a zahájili palbu. Kulky rozervali Claydonovu hrud' a břicho a hodily jej zpět do audienčního sálu. Když se hroutil do kaluže krve bývalého krále Trellwanu, byl již mrtev.

Grayson seděl v pracovně vévody Ricola, spartánské místnosti na Alfě, výsadkové lodi drakonického bitevníku Lovkyně. Jeho vlajka vyjednávače, která mu pomohla dostat se tak daleko, odpočívala v jednom rohu. Přivřenýma očima pozoroval Rudého vévodu, jednoho z trojice mužů, které tak zoufale toužil zabít. Z těchto mužů byl mrtvý pouze Singh, který uhořel ve svém Křížáku při výbuchu palivové nádrže. Graysonův souboj s Ricolem skončil předčasně na svazích Rokliny hromu, protože oba OBRy byly natolik poškozené, že nemohly pokračovat v boji. Ve chvíli, kdy se

Ricol obrátil zády k Roklině, Graysonova vášnivá žízeň po pomstě zmizela.

"Dostal jsem zprávu, že se Chlouba vrátila na trellwanský bod skoku," řekl Grayson tiše. Důsledně se vyhýbal použití správného a vhodného "můj Lorde" a "Vaše Výsosti". Bylo to jeho drobné zadostiučinění a neustále tak připomínal tomuto hrdému muži, kdo je vítěz. "Touto dobou je již svazová trestná výprava na cestě."

"To nemůžete vědět, mladíku."

"Ne, to nemohu. Možná blažuji a Chlouba neudělala nic jiného, než že na chvíli odskočila a vrátila se pro nás. Ale otázka zní, jestli si můžete dovolit to riskovat."

Ricol neodpověděl a Grayson dál zkoušel své štěstí. "Chtěl jste tuto planetu jako základnu k operacím proti Svazu, ale nebude vám na nic, jestliže se Svaz doví, že jste tady. Vaše vojska tu budou vázána obléhacími flotilami, pozemní jednotky neustále znepokojovány souboji s přistávajícími Svazovci a mými lidmi, samozřejmě. To bude drahé, tak drahé, že byste byl udělal lépe, kdybyste býval zůstal doma."

"Co navrhuje?" zeptal se vévoda hrdě.

"Vaši evakuaci... nyní, dokud ještě můžete." Grayson se pohodlně opřel v křesle a složil si ruce na břicho. Je vůbec možné zahrát to takovým způsobem, aby to Ricol přijal? V duchu zvracel nad tím, že tu funguje jako vyjednávač, ale jiná možnost nebyla. Falangisté již nemohli dále bojovat. Ne za těchto podmínek. Trik spočíval v tom, přesvědčit vévodu, že za těchto podmínek nemůže pokračovat v boji ani on.

"Jestliže zůstanete," pokračoval Grayson, "zůstanou mí lidé v poli, budou vás neustále obtěžovat a ztrpčovat život všem. I sobě. Nejraději bychom vás viděli odlétat a v tuto chvíli si myslím, že to je i ve vašem zájmu."

"Necháte nás jít?"

"Máte mé slovo, Vaše Výsosti. Bitva v Roklině hromu byla zničující pro obě strany. Nepřejeme si pokračovat dále v boji, pokud nás k tomu nebudete nutit."

To bylo značné nadhodnocení a zkreslení Graysonovy situace. Jeho astechové sice brzy opraví pět OBRŮ, zachráněných z trosk na hřebeni, ale v současné chvíli mu zbýval jen jediný funkční OBR - Kondor. Vévoda dále nemohl tušit, že proti němu Grayson může postavit pouhých třicet zdravých mužů.

Tolik falangistů padlo a tolik jich bylo raněných! A některá zranění byla mnohem hlubší než rány na těle.

"Kde jsi byl?" ptala se Lori a v očích měla bolest. V jejích slovech nezněl vztek, jen ublížení a cosi jako smutek. Když stroj okolo ní hořel, volala na pomoc jeho. Grayson věděl, jakou hrůzu má ze smrti uhořením, a tehdy jí muselo připadat, že ji opustil. Natáhl k ní ruce a ona se otočila. "Ne, Grayi. Ne... prostě... ne." Jejich vzájemná důvěra byla otřesena v základech a Grayson netušil, jestli se tato rána vůbec někdy zahojí.

Zaplatil za svou pomstu strašlivou cenu. Mnohem víc, než si mohl dovolit. A k čemu to všechno bylo? Vrátilo mu to snad jeho mrtvé?

"Máte pravdu, samozřejmě," řekl Ricol. Toto přiznání a vévodova pokleslá ramena Graysona naprosto překvapila.

"Jako spojenci by byli domorodci použitelní. Ale nemůžeme si dovolit udržovat posádku na bezvodé poušti jako je Trellwan. Ne, pokud celá planeta revoltuje a Stannic je mrtev. Ne, bitva... skutečná bitva zuří někde jinde."

"Ve Vnitřním vesmíru."

Ricol pokrčil rameny. "Takže jestli chcete Trellwan, mladíku, je váš. Poslužte si."

Grayson oněměl a vzmohl se na pouhé přikývnutí. Vévoda Ricol požadoval, aby jeho muži mohli opustit Trellwan i se svými stroji a pěchota si mohla ponechat své zbraně i výstroj. Všechno zůstane, jako kdyby vévoda na Trellwan nikdy nepřiletěl.

A co všichni ti mrtví? pomyslel si Grayson. Larressen, Enzelman, Claydon, Ari, Kai Griffith, jeho otec... a mnoho dalších...

"Můžete odletět," řekl nakonec. "A čím dříve budete na své bitevní lodi, tím lépe."

EPILOG

"Po- ZOR!"

Řady šedě uniformovaných mužů se napřímily v pochmurném světle zapadajícího slunce. Velící seržant Ramage se zatvářil drsně a zasalutoval Graysonovi. "Prapor je připraven a očekává vaše rozkazy, pane!"

Grayson přeběhl očima po vyrovnaných řadách mužů. Každý z nich byl ozbrojen, každý měl u nohou lodní pytel s výstrojí, uniformami a osobními věcmi. Za poslední řadou stály vyrovnané OBRy a tyčily se nad jednotkou. Dvě Vosy a Žihadlo se podařilo zachránit na bitevním poli a opravit. Cikáda a Kondor prošly generální opravou. Všechny stroje byly nově natřené a na levé noze každého OBRa se skvěla šedá lebka na rudém pozadí. Grayson se zadíval na Cikádu, jako by se snažil proniknout pancířem k ženě uvnitř.

"V pořádku, seržante. Provedu inspekci jednotky."

"Pane!" Ramage se předpisově obrátil a zadíval se na své muže. "Prapore, k počtě- ZBRANÍ!"

Ten chlap působí den ode dne víc jako velící seržant, pomyslel si Grayson. A i jeho muži začínají vypadat jako opravdoví vojáci. S Ramage se patami vykročil podél nastoupených řad a začal kontrolovat muže, uniformy, zbraně... proč vlastně? Grayson okamžitě zahnal kacířské myšlenky. Kvůli vojenskému vzhledu a připravenosti jednotek, samozřejmě. Aby se ujistil, že všechny tři čety jsou v dobrém stavu a připravené nalodit se do výsadkové lodi za jeho zády. A, v neposlední řadě, aby jim připomněl, kdo jsou.

Když se zbytky Trellwanských falangistů vynořily z hrdla Rokliny hromu, aby se setkaly s Graysonem, nezraněných a připravených k službě (ovšem až po několika periodách nepřerušovaného spánku) jich bylo sotva třicet. Cikáda, jediný OBR, který boj vydržel, byl těžce poškozen. S utrženým kulometem, zničenými zásobníky munice, vyřazenými chladiči a roztavenými ohromnými úseky pancíře trupu ani trochu nepřipomínali vítěznou jednotku. Kromě prostého faktu, že vyhráli. Trellwanská Královská garda byla poněkud zaskočena reakcí sarghadských občanů na Graysonovo vítězství.

Novinky o bitvě v Roklině hromu se podobaly spíše bájím než seriózním zprávám a měnily se a narůstaly každou minutou. Obsahovaly však několik nepopíratelných faktů: že Ricol vedl celou svou armádu k Roklině a byl odražen; osamělý nájezdník zničil na kosmodromu drakonickou komunikační věž a vyhodil do povětří většinu paliva; a o dva dny později odlétly drakonické výsadkové lodě a odvezly všechny svoje OBRy a vojáky. Nakonec přistála na kosmodromu výsadková loď a vítězové se navrátili do města.

Jejich přijetí obyvateli Sarghadu bylo samo o sobě menší revolucí. Ve vládě panoval po smrti Stannice a Adela chaos a tak nikdo nevydal rozkaz ke Carlyleho zatčení. Popravdě řečeno bylo velice sporné, jestli na Trellwanu vůbec existovala jednotka schopná takový rozkaz vyplnit, protože zelenokabátníci byli také občany Sarghadu a naprosto je pohltila karnevalová atmosféra, která návrat hrdinů doprovázela.

A Grayson se vládních nařízení nebál. Přestože měl pouze dva funkční OBRy, Cikádu a otlučeného Kondora, představoval pro Sarghad příliš velké sousto. "Prapore, vyrovnat! Vpravo- HLEĎ!" Mnoho sarghadských vojáků, gardistů i příslušníků Milice, se po bitvě v Roklině k falangistům připojilo. Vojáci prošli peklem na hřebeni se stali zkušeným základem jednotky, schopným trénovat a školit nováčky. Grayson již připravil plány, podle nichž bude výcvik pokračovat i na palubě Chlouby. Ukázalo se, že mnoho mužů je bez závazků a nemá žádný důvod zůstat na Trellwanu. Když Grayson řekl, že potřebuje dobrovolníky pro svůj nový pluk OBRů, přihlásilo se mnoho mužů, kteří zapomněli na svá stará nepřátelství. Tak skvělá byla nyní pověst falangistů.

Grayson se obrátil k novému trellwanskému vůdci. Generál Varney se stal armádním velitelem hned po svém návratu do města. Podporovaly ho jeho znovu ustanovené Milice i většina královských gardistů, a proto ministři obrany a důstojníci vojenské rady zvolili Varneyho vojenským guvernérem do doby, než bude zvolen nový král.

Zdálo se pravděpodobné, že i tento úřad bude naložen na Varneyho bedra. Ze všech politických představitelů Trellwanu měl pouze on dostatek moci a autority, aby udržel nepřátelské frakce armády pohromadě. K tomu mu významně pomohla i proslulost falangistů.

"Rádi bychom, abyste zůstal. Falangisté by tu měli spoustu práce," řekl Varney.

"Už nejsou žádní Trellwanští falangisté, generále. Vzpomínáte?"

"Ale zůstat byste mohli! Grayson, nemyslete už na to, co se stalo proti vůli celého Trellwanu! Prosim, zvažte ještě své rozhodnutí! Hendrikův stín nad námi visí nadále, a to nechci znovu připomínat Drakonis. Ale s vaší jednotkou bychom mohli..."

Grayson se zahleděl přes Varneyho na hlouček ministrů a úředníků, z něhož jej pozorovala Mara. Síly, které roztrhaly trellwanskou společnost na kusy, tu přes všechnu krev a smrt zůstávaly.

Divil se, jak mohl být takový hlupák a tak bezvýhradně Mare důvěřovat. Vyčítal si, že ji využívá, a vůbec mu nedošlo, že naopak on slouží jí jako zdroj užitečných informací a potenciální zbraň, která má podpořit otce v jeho plánech na ovládnutí Trellwanu.

Vrátil se očima zpět k Varneymu. "Přesně tak, pane. Teď je to má jednotka a já nedovolím, aby se falangisté stali objektem dalšího boje o moc. Máme svůj vlastní osud." Napráhl ke generálovi ruku a starý muž ji pevně stiskl. Varney bude dobrý vůdce. S ním má Trellwan šanci překonat období vnitřní rozervanosti.

"Svaz se dozví o místní situaci," řekl Grayson. "Pochybuji, že by vás Kuritovci ještě obtěžovali. Legie šedé smrti si bude hledat práci jinde."

Jméno navržené seržantem Ramagem a nadšeně přijaté celou jednotkou mu přinášelo zvláštní potěšení. Se svými pěti OBRy a sto čtyřiceti sedmi muži byli sice na žoldnéřský pluk dost malí, ale zato měli loď a pilota a naději, že naleznou své místo mezi válčícími rody Vnitřního vesmíru. Snad se jim na Tharkadu podaří najít zbytky Carlyleho komand. Pluk může být doplněn kdekoli. A Grayson věděl, že jednoho dne se znovu setká s Ricolem i Vallendelem.

"Muž bojuje za své kamarády, kteří jsou s ním na palebné pozici," říkával Griffith, "ale je to jeho domov a rodina, které ho do palebné pozice dovedou." Grayson se rozhlédl po jednotkách, nastupujících na palubu výsadkové lodi, a pocítil hrdost a radost z úspěchu. A také pocit sounáležitosti.

Teď už chtěl jen opustit Trellwan, jak nejrychleji to bude možné. Potřeboval čas, aby se vyrovnal se zdejšími událostmi a aby si ujasnil, co všechno se pro něj změnilo. Zasalutoval Varneymu a usmál se. "Sbohem, generále."

Řada OBRů čekala, dokud poslední z pěšáků nenastoupil po rampě do čekající výsadkové lodi. Grayson vykročil k svému Kondoru na konci řady a vylezl vzhůru po kovovém žebříku na boku stroje. Nasadil si neurální helmu a v uších mu zazněl elektronický hlas.

"Jsme připraveni, šéfe. Už by sme odsud měli sakra vypadnout!"

"Správně, Lori. Falango... vpravo v bok... a nalodit se." Cítil se spokojeně. Lori pro něj byla nesmírně důležitá jako přítel i jako zkušený důstojník. Slíbil, že jí dá dost času, aby se mohla dát dohromady. Zatím zůstanou přáteli. Časem se všechny rány zahojí, možná ještě dřívě, než dolétnou na Tharkad.

Vrata pro OBRy v boku výsadkové lodi se otevřela. Nová rodina Graysona Smrt Carlyleho vystoupala na rampu a vešla do svého nového domova.

SLOVNÍČEK

Autokanón: rychle střelící automatické dělo montované do některých OBRů a obrněných vozidel. Lehká vozidla mají autokanóny ráže 30 až 90 mm, zatímco těžké autokanóny OBRů mají 80 až 120 mm i více. Zbraň střílí tříštivé nebo protipancéřové střely. Nedokonalosti zaměřovačích přístrojů OBRů omezují účinný dostřel autokanónů na zhruba 600 metrů.

Cikáda: Lehký nehumanoidní OBR vyvinutý se zřetelem na výšku, rychlost a ovladatelnost. Váží 20 tun a dokáže

vyvinout rychlost až 130 km/h. Má jeden střední laser a pár těžkých kulometů.

Četa: Taktická vojenská jednotka, která má zpravidla 50 až 60 mužů. Četě velí poručík nebo seržant. Četa se může dělit na družstva.

Falanga: Taktická jednotka OBRŮ, zpravidla sestávající ze čtyř robotů.

HVT: Zkratka ze slov "hovercraft transport" čili transportní vznášedlo.

HVWC: Zkratka ze slov "hovercraft weapon carrier" čili bojové vznášedlo.

IFF: zkratka pro "identification friend/foe" neboli identifikace přítel/nepřítel. Takto se označují systémy kódů a pasivních odpovídačů, které umožňují identifikovat stroj jako přátelský nebo nepřátelský, zvláště v bitvě.

Inferno: Speciální střela odpalovaná z ramena, vyvinutá jako zbraň proti OBRům. Vybuchne několik metrů po odpálení a pokropí svůj cíl bílým fosforem nebo podobnou rosolovitou hořlavinou. Inferna se zpravidla nepoužívají v OBRech kvůli své vysoké hořlavosti.

Infra: Infračervené záření: Je to světlo, jehož vlnová délka je příliš dlouhá na to, aby ho lidské oko zachytilo. Infračervené záření vydávají zdroje tepla, například běžící motory nebo živí tvorové. Je možné ho zachytit pomocí speciálně zkonstruovaných zařízení určených k vidění ve tmě.

Jestřáb: Střední OBR vážící 45 tun s maximální rychlostí 100 km/h. Je vyzbrojen středním laserem a těžkým kulometem v každé ruce, v pravé navíc i velkým laserem. Jestřáb představuje velmi užitečnou směs rychlosti a ovladatelnosti.

Kobold: Střední OBR vážící 60 tun s maximální rychlostí 65 km/h. Je vyzbrojen jedním autokanónem a velkým laserem v každé ruce a párem středních laserů v trupu.

Kondor: Střední OBR vážící 55 tun s maximální rychlostí 85 až 90 km/h. Je vyzbrojen středním laserem v pravé ruce, raketometem RDD-5 v trupu, RKD-2 na obou stranách hlavy a velkorážním autokanónem na rameni.

Křížák: Těžký OBR vážící 65 tun s maximální rychlostí 65 km/h. Je i na OBRe neobyčejně mohutně vyzbrojen: v každé ruce má laser, těžký kulomet a raketomet pro RDD, v každé noze má navíc raketometry pro RKD-6.

Laser: akronym pro "Light Amplification through Stimulated Emission of Radiation" neboli "zesilování světla stimulovanou emisí záření". Svůj cíl mohou poškodit extrémní koncentrací energie na malý prostor. Lasery pro OBRe se dělí na malé, střední a velké. Kromě toho existují i přenosné lasery pro pěchotu napájené z baterie v tlumoku na zádech. Některé zaměřovače a měřiče vzdáleností používají nízkoeenergetické lasery.

Lasice: Střední OBR vážící 55 tun s maximální rychlostí 85 km/h. Je vyzbrojen velkorážním autokanónem v pravé ruce a raketometem RKD-6 v trupu. Vysoko na hrudi, těsně pod hlavou, je kulová střelecká věž se středním laserem.

Marabu: Těžký nehumanoidní útočný OBR. Váží 75 tun a má maximální rychlost 65 km/h. Je vyzbrojen jedním vrhačem částic a jedním středním laserem v každé ruce a 120 mm autokanónem na zádech. Marabuové jsou extrémně dobře pancéřováni a je obtížné je vyřadit z boje. Jejich hrůzostrašný vzhled jim dává psychologickou výhodu při boji s nezkušenými vojáky.

Pluk: Vojenská jednotka sestávající ze dvou až čtyř praporů, z nichž každý se skládá ze tří nebo čtyř rot. Pluku zpravidla velí plukovník.

RDD: Zkratka pro "rakety dlouhého doletu". Jsou to rakety nepřímé střelby s tříštivými hlavicemi. Maximální dostřel je několik kilometrů, ale přesně zasahují jen do vzdálenosti 150 až 700 metrů.

RKD: Zkratka pro "rakety krátkého dostřelu". Jedná se o rakety přímé střelby s tříštivými nebo protipancéřovými hlavicemi. Jejich dostřel je o něco méně než kilometr, ale přesně jsou jenom do vzdálenosti asi 300 metrů. Jsou ovšem silnější než RDD.

Rota: taktická vojenská jednotka skládající se ze třífalang OBRŮ, nebo v případě pěchoty ze tří čet po 50 až 60 mužích. Pěchotním rotám zpravidla velí kapitán.

Rušička: Je to vysílačka, jejíž signál interferuje s nepřátelskými radarovými, komunikačními a jinými zařízeními a tak je vyřazuje z provozu.

TO+V: Zkratka pro "tabulka organizace a vybavení". Zde je rozepsáno složení a vybavení jednotky, včetně jejích

zbraní a vozidel.

Transportér: Pásové vojenské vozidlo. Různé modely jsou určeny pro převoz jednotek, zásob nebo zbraní.

UZP: Ve warriorském slangu zkratka pro "ubohou zasranou pěchotu". Tím jsou míněni všichni, kdo nesedí v OBRech.

Vosa: Lehký průzkumný OBR vážící 20 tun s maximální rychlostí 100 km/h. Je vyzbrojen jedním středním laserem a raketometem RKD-2.

Vrhač částic: magnetický urychlovač, který stílí vysokonergetické protony nebo ionty. Cíl poškozují jak svojí vysokou kinetickou energií, tak vysokou teplotou. Jsou to jedny z nejúčinnějších zbraní, které jsou OBRům dostupné. Přestože jejich dostřel je teoreticky omezen jen výhledem na cíl, technologie pro jejich zaostření a zacílení omezuje účinný dostřel na méně než 600 metrů.

Vznášedlo: Vozidlo, které se pohybuje několik centimetrů nad zemí na vzduchovém polštáři. Vznášedla mohou být určena pro průzkum, transport nebo boj. Jsou rychlá a dobře ovladatelná a mohou se pohybovat po zemi i po vodě. Nemohou však proniknout do nerovného nebo silně členitého terénu.

Žihadlo: Lehký průzkumný OBR vážící 20 tun s maximální rychlostí 100 km/h. Je vyzbrojen jedním středním laserem a dvěma těžkými kulomety.

- 187 -